

A
0
0
0
7
0
6
1
1
6
1

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

BVCOLICI GRAECI

LIBRARY
UNIVERSITY OF
CALIFORNIA
SAN DIEGO

LIBRARY
UNIVERSITY OF
CALIFORNIA
SAN DIEGO

SCRIPTORUM CLASSICORUM
BIBLIOTHECA OXONIENSIS

OXONII
E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO
LONDINI ET NOVI EBORACI
APUD HENRICUM FROWDE

Digitized by the Internet Archive
in 2007 with funding from
Microsoft Corporation

BVCOLICI GRAECI

RECENSUIT ET EMENDAVIT

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF

EDITIO ALTERA CORRECTOR

OXONII

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO

OXONII

Excudebat Horatius Hart

Typographus academicus

PRAEFATIO

THEOCRITVS cum carmina sua collecta non edidisset, singula et in manibus hominum versabantur et in bibliothecarum laterculis recensebantur, quamvis exigua, tamen suo quodque nomine instructa: hoc est cur etiam nunc in codicibus appellentur idyllia, sicut singula Pindari carmina εἶδη sunt. plerumque compluria uno volumine fuisse comprehensa, prout scribae libuerit, facile credimus, sed nec demonstrari hoc potest nec momentum facit. Sullana demum aetate Artemidorus Pseudaristophaneus, haud ignobilis grammaticus, Bucolicorum syllogam composuit gloriaturque hoc facto in epigrammate, quod in prolegomenis scholiorum Theocriteorum servatum locum sibi flagitavit etiam in huius editionis fronte. nam ad Artemidorum tantum non omnia redeunt quae edimus. qui Bucolicorum nomine, licet multis Theocriti potissimum carminibus parum conveniret, haud inepte usus est, siquidem Moschus Siculus, Aristarchi familiaris, et post eum Bio Smyrnaeus volumina sua βουκολικά appellaverant, in quibus praeter heroica multa βιωτικῶς temperata etiam lusus amatorii inerant a Bione ipso ἐρωτύλα vocati. quorum exemplo ducti cum haud pauci poetae se in eadem area exercuissent exercerentque, larga Artemidoro suppetebat materia, cum in unum stabulum Bucolica congregaret,

fuitque ille, ut solent qui aequalium poetarum flores colligunt, indulgentior quam posteritatis iudicium approbare potest. quaecumque Artemidori collectio praeter Theocritea continebat, et grammaticorum curae manebant expertia nec multum omnino legabantur; tamen haud exigua pars eorum per aliquot codicum Theocriteorum familias (quas signis Π et Φ significavi) usque ad Byzantinos et per eos ad nos pervenit; qua de causa Appendicem Bucolicorum eam nominavi. sunt autem haec carmina omnia anonyma, vel ea quae Moschi aut Bionis esse aliunde constat; nam ultimis Byzantinorum fidem cautus homo habebit nullam.

Artemidorus cum Theocritea colligeret duobus saeculis interiectis, fieri non poterat quin nonnulla Theocriti carmina non iam reperiret, alia reciperet minime genuina. desideratur Berenice, cuius aliquot versus grammatico fere aequali Artemidori debemus, atque in operum tabula Suidiana, cuius haec quidem pars ad veteres bibliothecarum laterculos redire videtur, recensentur Ἑλπίδες Προϊτίδες Ἡρωῖναι Ἐπικήδεια, quae carmina sive genuina sive spuria penitus interiere. contra legimus inter Theocritea carmina octavum et nonum vulgo numerata a Theocrito alienissima; plura etiam falso eidem tribuuntur epigrammata. nam horum quoque collectionem confecisse Artemidorus demum censendus est, quoniam Meleager Gadenus in Corona sua texenda Theocriti virtutem in hoc quoque carminum genere spectatam omnino ignoravit. contextus verborum quantum inter Theocriti et Artemidori tempora perpressus sit, nullo pacto valemus aestimare; quamquam intactus certe non

mansit. nobis necessario Theocritus is est quem Artemidorus edidit.

Theo Artemidori f. cum multos alios saeculi tertii poetas, tum Theocritum edendum curavit docto commentario illustratum. quae editio statim diripi coepta tantam Theocrito gloriam conciliavit, quanta ne vivus quidem floruerat, maxime per Vergilium rusticae poeseos imitorem. nam ex hoc demum tempore inter summos Graecorum poetas habetur Theocritus, legunturque vulgo carmina separata ab imitatoribus, quos Artemidorus addiderat, instructa argumentis et scholiis, ornata epigrammate ἄλλος ὁ Χῖος, quod servatum per prolegomena cum Artemidori epigrammate suo loco restituimus. succedebant, uti par erat, Theoni alii editores, inter quos Munatius, criticus Trallianus, et Amarantus excellunt, quem sub Marco fere eam cuius reliquias tenemus editionem comparasse satis certo colligitur. aut Amarantus aut Munatius Technopaegnia addidit; inest enim Ara Ionica Hadriano dedicata. venerunt deinde saecula quae artem non iam promoverent, mox thesauros litterarum hereditate acceptos dilapidarent. itaque bucolicorum studia, postquam saeculis quinto et sexto multa imitatorum conamina excitarunt, obmutescunt plane usque ad Tzetzae et Eustathii tempora. interim vero Technopaegnia, Epigrammata, Moschi Amor recepta sunt in Anthologiam Palatinam. quod factum Technopaegniis unum erat saluti: nam qualia in bucolicorum codicibus tradita sunt ad unum redeunt exemplum funditus corruptum. contra Moschi Amor longe corruptiorem bucolicis codicibus refert recensionem; videtur e Moschi ipsius libello ex-

cerptus esse, qui saec. v. certe superstes fuerat. ad eundem redit Europa seorsim a bucolicis servata. inde a saeculo xii Byzantini grammatici bucolica carmina sedulo conquirunt, describunt, emendant. horum demum nos utimur libris, praeterquam quod Hylae pauca verba Oxyrhynchi inventa sunt, scripta in papyro, sed corruptiora nostris; quae suo loco subnotavi. scio alias extare Theocriteae papyri lacinias; sed haec a possessoribus officii sui negligentibus abdita tenentur.

Sunt sane permulti codices¹ quos quantumvis studeam brevitati commemorare necesse habui. Ambrosianus K ceteros omnes semper aequiparat auctoritate unus coniunctos, sed incedere uno hoc duce nequaquam licet. in primis duodecim carminibus proximum locum occupat M, nec laude sua fraudandi aut P Q T coniuncti (P ipse proterve interpolatus) aut H S; A E U fortasse praestabat omnino abicere. B etiam in his primis carminibus eximius fuisse videtur, sed per Call. et Iunt. editiones parum notus est. bona etiam V et D praebent, per haec carmina fortasse parum noti, et Triclinius, sed obruta erroribus. omnino vero pluris aestimandus est consensus codicum quam rarissima quae unus alterve contra reliquos conservavit genuina, sive coniectura attigit verum. secuntur carmina 14,^v 2, 15-18, ad quae in nonnullis libris se applicat Epitaphius Bionis; sensim magis inter se dissident familiae, codices modo pauciores, modo plures iam in his carminibus praesto sunt. itaque inde a 16 singulis subscripsi, quibus codicibus

¹ Codicum signa explicata habes in siglorum conspectu huic praefationi subnexo.

usus essem. K eandem fere servat virtutem, nec minus B, sed magis magisque praevallet familia $\Phi = V L Tr.$; H S vero exiguae, M P T A E U vix ullam adferunt utilitatem. Φ familia, ad quam in Dioscuris et Hercule M referendus est, multa deinceps carmina ex Artemidori sylloga servavit, sive cum Π , sive cum S (Megaram et Moschi Amorem) sive sola. Bacchas et Oaristyn sola praebet familia $\Pi = B C D$, ad quam in Paedico 1 et Epigrammatis K, in Colo H accedit; sed Paedicon 2 in B D, Paedici 1 maior pars in B deest. memorabile quam diversam speciem offerant carmina in eodem libro servata, velut in Φ Piscatores et Amor fugitivus, in Π Bacchae et Oaristys. item diversa est virtus familiarum; modo Π , modo Φ praestat, quamquam Φ cum omnino plures praebet errores tum in dialecticis saepe Doridem proterva intrudit interpolatione. conflagimus enim in his omnibus cum incuria et cum fraude librariorum; multa vitia nos latere probabile est, saepe iudicium cohibendum. alia res in Theocrito, quem doctae grammaticorum curae debemus acceptum. hoc ne umquam obliviscamur longe gravius est quam codicum corradere lectiones. tenendum est, a nobis demum scholia a textu secerni, varias lectiones in textu a grammaticis tractato semper fuisse traditas, nimirum eodem consilio quo nos apparatus criticum subscribimus. itaque memoriam archetypi ut ita dicam fuisse duplicem, ac librariorum modo utramque descripsisse modo alteram utram lectionem; ergo in eis quidem quae ad antiquitatem pertinent lectionibus optionem nobis datam esse, contra ea quae singuli libri singularia contra scholia praebeant plerumque erroris aut fraudis con-

vinci. haec multo multorum librorum scholiorumque usu didicerit necesse est qui artis criticae subsidia ad recensendos emendandosque poetas Graecos olim a grammaticis tractatos recte adhibere voluerit. apparatus criticum autem componimus, ut legentes ipsi recensionis documenta praesto habeant, minime vero ut ipsi eandem operam denuo impendant quam editor praestitit. huius est cavere, nequid boni metalli pereat, huic omnia quamvis sordida diligenter sunt examinanda: sed nefas est omnes promere scorias. • quas cum effunderet, ipse Ahrens effecit ut obscuraret quam egregie instituerat recensionem. ego igitur ne in dialecticis quidem nisi monito lectore quidquam novavi contra consentientem librorum memoriam, sed singulorum errores huius generis et quae similia sunt scitu omnino indigna constanter abieci. est sane ardua res, nec facile contingit ut aequis iudicibus satis facias, nedum tibi ipsi; spero tamen effectum esse ut legentibus ea praesto sint quae pro vere traditis haberi possunt. rationes autem quas in recensendis emendandisque Bucolicis sequendas esse didici, accurate exposui in libro qui prela iam exercet *Textgeschichte der griechischen Bukoliker*. Theocriti carmina quae proximo saeculo plerisque visa sunt pessime corrupta, ita ut emendaturo nihil non liceret, hodie intellegentes homines consentiunt grammaticorum curis semper fuisse defensa: itaque emendatoris officium plerumque eo continetur, ut recta eligat et scriptionis antiquae apices recte interpretetur. praeterea Theocritum satis habemus cognitum, ut et a linguae vitiis eum fuisse immunem sciamus et omnino recte cogitandi dicendique peritissimum; sed

pro mimico poeseos genere minime sibi constantem, ne in dialecto quidem. pleraque igitur aut intellegi aut cur non intellegantur intellegi aio, sive per corruptelam hoc accidit, sive quod aut rusticus aut docta imitatione obscuratus sermo explicatione extrinsecus petenda eget. longe alia res in Appendice. ibi nec larga nec constans suppetit memoria, defuerunt semper grammaticorum studia, multa igitur etiam ex eis quae toleramus vera non esse suspicandum est, alia penitus sunt corrupta, ex parte tantum ingenio emendantium sanata aut sanabilia. itaque philologi nova periclitari numquam desistent; ego vero sicubi ad verum perveniri posse desperavi, in traditis me cohibui, veluti in dialecticis non inconstantem solum, sed adeo falsam sciens conservavi memoriam.

Quandoquidem omnino a vulgatis ad tradita redire et debui et volui, in ordine carminum auctorumque nominibus conservare non poteram quae ad arbitrium constituta plerisque vel hodie pro traditis sunt. ac Theocritea quidem quamvis diverso loco tradita composui, sed hoc erat editionis antiquae ordinem restituere. cetera vero in Appendice proposui libros nobis servatos secutus. secuntur Moschi et Bionis fragmenta e Florilegiis excerpta; agmen claudunt Technopaegnia. quae quamvis rectius Theocrito subicerentur, e cuius editione sumpta sunt, tamen huc reicere malui, cum sine damno tantum quidem consuetudini condonari posse videretur. novos numeros Appendicis carminibus adscripsi, sed in Theocrito certe veteres semper tenendos esse censeo, quamvis non iam convenientes. mihi quidem veterum grammaticorum mos maxime arridet, qui suo quodque

idyllium nomine laudant; sed ne vulgati quidem numeri molestiam cuiquam parabunt, modo conspectu carminum uti voluerit quem in fronte libri proposui.

Et in ordinandis carminibus et omnino in recensionis munere administrando quamvis olim aliunde profectus nunc vestigia premo Henrici Ludolfi Ahrens, viri multo maioris quam clarioris, gratissimoque animo profiteor, si quam haec editio laudem meretur, eam illi deberi tantum non omnem. etiam codicum et editionum lectiones permultas ab Ahrente sumpsi, quamquam Italicos certe codices omnes ipse inspexi et quatenus opus esse videbatur contuli; nonnulla etiam alii viri amica ope oblata inspexerunt.

Interpretatio ab his editionibus aliena est. cum vero argumenta a veteribus grammaticis singulorum carminum scholiis praemissa vulgo adderentur, haec quidem repetenda non duxi, sed eorum loco ipse omnibus carminibus scripsi argumenta, ea fere sectatus quae probatissimi grammatici in hoc scribendi genere legentibus proponere soliti erant. quae haud incommoda visum iri spero; sed ab afferendis aut propriis aut alienis scriptis omnino abstinui. praeterea Syrinx et Ara utraque per aenigmata tam obscura scripta sunt, ut sine paraphrasi legi vix possint. hic quoque commodum visum est pro veteris paraphrasis reliquiis novam conficere. denique numeros versuum minime faciles breviter indicavi.

Studia Theocritea cum adulescens ardentissime coluissem, nuper novo impetu capessiveram, cum a viris gravissimis qui prelis Clarendonianis praesunt Bucolicos Graecos edere iussus sum. parui libentissime: nam et privatim obstrictus tenebar almae matris

Oxoniensis beneficio, et Germanum philologum, si potest, gratiam referre decet Britanniae, e qua ante hos centum annos accurata linguae Graecae cognitio nobis tradita est. imprimis autem viro bono et patriae et humanitatis amanti nihil sanctius est colendum communione illa bonarum artium, per quam quicumque inter omnes gentes vero investigando vitam impendimus, vel ut breviter dicam, quicumque γνησίως φιλοσοφούμεν, regibus populisque viam praeimus quae sola ad mundi salutem et concordiam ducit.

VDALRICVS DE WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.

*Dabam Berolini,
Id. Aug. 1905.*

Novis exemplis cum opus esset, praefationis et adnotationis supplementum in calce libelli collocavi, in quo prostant quaecumque in fixa typorum compage mutari non poterant; supplementum adeundum esse singulis locis notat asteriscus.

V. DE W.-M.

A. d. xii Kal. Iul.

CONSPECTVS CARMINVM

Ordo vulgaris	Nomen	Pagina
Theocriti		
1	Θεοκρίτου Θύρσις	1
2	Θεοκρίτου Φαρμακεύτριαι	42
3	Θεοκρίτου Κῶμος	12
4	Θεοκρίτου Νομείς	14
5	Θεοκρίτου Αἰπολικόν	17
6	Θεοκρίτου Βουκολιασταί α'	22
7	Θεοκρίτου Θαλύσια	7
8	[Θεοκρίτου] Βουκολιασταί β'	24
9	[Θεοκρίτου] Βουκολιασταί γ'	28
10	Θεοκρίτου Ἐργατῖναι	29
11	Θεοκρίτου Κύκλωψ	32
12	Θεοκρίτου Ἀίτης	35
13	Θεοκρίτου Ὕλας	36
14	Θεοκρίτου Κυνίσκας ἔρως	39
15	Θεοκρίτου Ἀδωνιάζουσai	48
16	Θεοκρίτου Χάριτες	58
17	Θεοκρίτου Πτολεμαῖος	53
18	Θεοκρίτου Ἑλένη	62
19	Append. 9 Κηριοκλέπτῃς	121
20	Append. 6 Βουκολίσκος	115
21	Append. 7 Ἀλιεῖς	117
22	Θεοκρίτου Διόσκουροι	69
23	Append. 12 Ἐραστής	127
24	Θεοκρίτου Ἡρακλίσκος	64
25	Append. 2 Ἡρακλῆς	96
26	Append. 4 Λῆναι	111
27	Append. 5 Ὀαριστύς	112
28	Θεοκρίτου Ἡλακάτη	77
29	Θεοκρίτου Παιδικόν α'	78
30	Θεοκρίτου Παιδικόν β'	80
	Θεοκρίτου Ἐπιγράμματα	82
	Θεοκρίτου fragmentum Βερενίκη	89

Ordo vulgaris	Nomen	Pagina
Bionis 1	Append. 10 Βίωνος Ἀδώνιδος Ἐπιτάφιος	122
„ 2	Append. 13 Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως	130
„	Fragmenta	140
Moschi 1	Append. 8 Μόσχου Ἔρως δραπέτης	120
„ 2	Append. 14 Μόσχου Εὐρώπη	131
„ 3	Append. 1 Βίωνος ἐπιτάφιος	91
„ 4	Append. 3 Μεγάρα	106
„	Fragmenta	138
Technopaegnia		
	Σιμίον Πέλεκυς	146
	Σιμίον Πτέρυγες	147
	Σιμίον Ὠιόν	148
	Θεοκρίτου Σῦριγξ	150
	Δωσιάδου Βωμός	152
	Βησαντίνου Βωμός	154
Olim Theocriti 30	Append. 11 εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν	126

SIGLA

A = AMBROSIANVS G 32, saec. xiv. Theocr. 1-18.

B = Codex deperditus Bucari (Pauli Capodivacca) Patavinus, usurpatus a M. Musuro (Mus.), cuius apographa vel excerpta passim prostant in editionibus anni 1516, Romana Zachariae Calliergis (Call.) et Florentina Iuntae (Iunt.). continebat Theocriti omnia praeter 29 inde a v. 26 et 30, Simiae Alas et Securim, carmina appendicis II.

C = AMBROSIANVS B 75, saec. xv/xvi. usu venit, ubi II signo utor, etiam Theocr. 28, 29, 30, et in Simiae Ovo. reliqua descripta sunt sive de Triclinio sive de Aldina.

D = PARISINVS 2726, saec. xv. usu venit sicut C, ubi II signo utor; habet etiam Theocritea priora, in quibus raro commemoratur.

E (5 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 42, saec. xiv. Theocr. 1-18, Syrinx.

F = AMBROSIANVS B 99, saec. xiii, Moschi Europa. pars recentior continet Technopaegnia quaedam.

H (6 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 913, saec. xiii/xiv. Theocr. 1-15, 18, 28, 29 1-8. Epitaph. Bionis.

/ K = AMBROSIANVS 222, saec. xiii. Theocr. 1-17, 29. Epigr. Simiae Alae et Securis.

L = PARISINVS 2831, saec. xiv. Theocr. 14-17. Epitaph. Bion.

M (9 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 915, saec. xiii. Theocr. 1-17 (valde lacunosa), Syrinx. familiae Φ habet Theocr. 22 et Herculem; denique Moschi Europam.

O (b Dorvillii, 8 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 40, saec. xii. Theocr. 5 62-8.

P = LAVRENTIANVS 32, 37, saec. xiv. Theocr. 1-17. Bionis Epitaph., Syrinx, et familiae Φ Theocr. 22 1-18, sed haec inutilia.

Q = PARISINVS 2887 anni 1298. Theocr. 1, 3-13.

S = LAVRENTIANVS 32, 16, anni 1281. Theocr. 1-18. Bionis Epitaphius, Moschi Amor et Europa, Megara.

T (3 Sanctamand. Ahrens, c Dorvillii) = VATICANVS 38, saec. xiv. Theocr. 1-14, 16.

U (4 Sanctamand. Ahrens) = VATICANVS 1825, saec. xiv. Theocr. 1-18.

V (23 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1824 (pars prior est in Vat. 1825). habuit Theocr. 1-18 et carmina in quibus Φ signo utor. multa periire, in quibus plerumque suppetunt apographa W et X. saeculi est xiv.

W = LAVRENTIANVS *conv. soppr.* 15, saec. xv, descriptus ex V.

X (11 Sanctamand. Ahrens, Hiller) = VATICANVS 1311, descriptus ex V; alia neglegenda sumpsit ex H, praeterea incertum unde Theocr. 24, 1-87.

Y = VATICANVS 434, saec. xiv. Technopaegnia aliquot.

Tr (M Sanctamand. Ahrens, Hiller) = PARISINVS 2832, Demetrii Triclinii. paucis omissis eadem praebet quae V habuit, praeterea Syringem et Dosiadae Aram.

edd. ant. Mediolanensem et Aldinas significat aut omnes aut ex parte, quae ante 1516 prodierunt.

Π et Φ , familiarum signa, quos codices comprehendant, singulis carminibus subscriptum est.

Iunt = editio Florentina Ph. Iuntae anni 1516.

Call = editio Romana Z. Calliergis anni 1516.

Alii libri siquando advocantur pleno nomine significantur.

Σ = Scholia, Σ^k Scholia Ambrosiana.

Consentiens codicum memoria sine omni signo in adnotatione prostat.

Accedunt in ed. 2 de quibus confer supplementum

R = codicis membranacei, saec. v, lacinae Parisinae et Vindobonenses.

Z = Laurentianus Ashburnhamiensis 1174, saec. xvi. Technopaegnia ab Holobolo edita.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾷς μάνδρας, ἐντὶ μιᾷς ἀγέλας.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 205

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

Ἄλλος ὁ Χίος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὃς τὰδ' ἔγραψα
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίῳν,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὔτιν' ἐφέλκυσάμην.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 434, ubi Theocriti nomen adcrevit. singulorum librorum errores mentione indigni Ἦ ὁ Χίος: Homerus, cf. 7. 47; 22. 218 2 cf. 16. 101
4 cf. περὶ ὕψους 33

[I] ΘΥΡΣΙΣ

ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ

- Ἄδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἅ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
ἅ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται, ἄδὺ δὲ καὶ τύ
συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποιοσῇ.
αἶ κα τήνος ἔληι κεραὸν τράγον, αἶγα τὺ λαψῇ·
αἶ κα δ' αἶγα λάβηι τήνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ 5
ἅ χίμαρος· χιμάρωι δὲ καλὸν κρέας, ἔστε κ' ἀμέλξης.
- ἄδιον, ὦ ποιμήν, τὸ τεδὸν μέλος ἢ τὸ καταχές
τῇν' ἀπὸ τᾶς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
αἶ κα ταὶ Μοῖσαι τὰν οἰδὰ δῶρον ἄγωνται,
ἄρνα τὺ σακίταν λαψῇ γέρας· αἶ δέ κ' ἀρέσκη 10
τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὺ δὲ τὰν οἶν ὕστερον ἀξῇ.
- λῆις ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λῆις αἰπόλε τῇδε καθίξας,
ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρῖκαι,
συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῷιδε νομευσῶ.
- οὐ θέμις, ὦ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινὸν οὐ θέμις ἄμμιν 15
συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,
καὶ οἱ αἰεὶ δριμεῖα χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
ἀλλὰ τὺ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἄειδες

2 μελίσσεται Σ 3 scribendum συρίσδεις 6 κρης codd.,
corr. V² alii recentes 7 ποιμήν H²: ποιμάν vulg. 11 ἀξῇ H² S²:
ἀξῆς (-εις) cett. 12 τῷδε K 13 ἐς τὸ SH² AE Tr. 14 (ἀι)
codd.; cf. 5. 101 15 γρ. ἀμῖν K 17 ἔστι Stob. 20. 23, H²:
ἔντι codd. δὲ HA¹ T Stob.: γε cett. 18 γρ. ἐπὶ H 19 ἄειδες,
ἄειδε, εἰδες vv. ll. Σ et inde codd.

ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

ΑΡΤΕΜΙΔΩΡΟΥ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ

Βουκολικαὶ μοῖσαι σποράδες ποκά, νῦν δ' ἅμα πᾶσαι
ἐντὶ μιᾷς μάνδρας, ἐντὶ μιᾷς ἀγέλας.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 205

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΑ

Ἄλλος ὁ Χῖος· ἐγὼ δὲ Θεόκριτος ὃς τάδ' ἔγραψα
εἰς ἀπὸ τῶν πολλῶν εἰμὶ Συρηκοσίων,
υἱὸς Πραξαγόραο περικλειτῆς τε Φιλίνης·
μοῦσαν δ' ὀθνεῖην οὔτιν' ἐφέλκυσάμην.

Traditum cum scholiis; inde receptum in Anth. Pal. ix. 434, ubi Theocriti nomen adcrevit. singulorum librorum errores mentione indigni 1 ὁ Χῖος: Homerus, cf. 7. 47; 22. 218 2 cf. 16. 101 4 cf. περὶ ὕψους 33

[I] ΘΥΡΣΙΣ

ΠΟΙΜΗΝ ΚΑΙ ΑΙΠΟΛΟΣ

- Ἀδύ τι τὸ ψιθύρισμα καὶ ἃ πίτυς, αἰπόλε, τήνα
 ἃ ποτὶ ταῖς παγαῖσι μελίσσεται, ἀδὸν δὲ καὶ τὴ
 συρίσδες· μετὰ Πᾶνα τὸ δεύτερον ἄθλον ἀποισῇ.
 αἶ κα τήνος ἔληι κεραδὸν τράγον, αἶγα τὴ λαψῇ·
 αἶ κα δ' αἶγα λάβηι τήνος γέρας, ἐς τὲ καταρρεῖ 5
 ἃ χίμαρος· χιμάρωι δὲ καλὸν κρέας, ἔσπε κ' ἀμέλξης.
 — ἄδιον, ὦ ποιμήν, τὸ τεδὸν μέλος ἢ τὸ καταχές
 τήν' ἀπὸ τὰς πέτρας καταλείβεται ὑψόθεν ὕδωρ.
 αἶ κα ταὶ Μοῖσαι τὰν οὔδα δῶρον ἄγωνται,
 ἄρνα τὴ σακίταν λαψῇ γέρας· αἶ δὲ κ' ἀρέσκη 10
 τήναις ἄρνα λαβεῖν, τὴ δὲ τὰν οὔν ὕστερον ἀξῇ.
 — λῆις ποτὶ τὰν Νυμφᾶν, λῆις αἰπόλε τῇδε καθίξας,
 ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρίκαι,
 συρίσδεν; τὰς δ' αἶγας ἐγὼν ἐν τῶιδε νομευσῶ.
 — οὐ θέμις, ὦ ποιμήν, τὸ μεσαμβρινὸν οὐ θέμις ἄμμιν 15
 συρίσδεν. τὸν Πᾶνα δεδοίκαμες· ἢ γὰρ ἀπ' ἄγρας
 τανίκα κεκμακῶς ἀμπαύεται· ἔστι δὲ πικρός,
 καὶ οἱ αἰεὶ δριμεία χολὰ ποτὶ ῥινὶ κάθηται.
 ἀλλὰ τὴ γὰρ δὴ Θύρσι τὰ Δάφνιδος ἄλγε' αἶειδες

2 μελίσσεται Σ 3 scribendum συρίσδεις 6 κρήs codd.,
 corr. V² alii recentes 7 ποιμήν H²: ποιμάν vulg. 11 ἀξῇ H² S²:
 ἀξῆs (-είs) cett. 12 τῶδε K 13 ἐς τὸ SH² AE Tr. 14 (ἀι)
 codd.; cf. 5. 101 15 γρ. ἀμῖν K 17 ἔστι Stob. 20. 23, H²:
 ἐντι codd. δὲ HA¹ T Stob.: γε cett. 18 γρ. ἐπὶ H 19 αἶειδες,
 αἶειδε, εἶδες vv. ll. Σ et inde codd.

καὶ τὰς βουκολικὰς ἐπὶ τὸ πλεόν ἵκεο μοῖσας, 20
 δεῦρ' ὑπὸ τὰν πετέαν ἐσδώμεθα τῷ τε Πιρήπῳ
 καὶ τὰν κρανίδων κατεναντίον, αἰπερ ὁ θῶκος
 τήνος ὁ ποιμενικὸς καὶ ταὶ δρύες. αἱ δέ κ' αἰέσις,
 ὥς ὅκα τὸν Λιβύαθε ποτὶ Χρόμιν αἰσας ἐρίσδων,
 αἰγὰ τέ τοι δωσῶ διδυματόκον ἐς τρεῖς ἀμέλξαι, 25
 ἃ δὴ ἔχοισ' ἐρίφως ποταμέλγεται ἐς δύο πέλλας,
 καὶ βαθὺν κισσύβιον κεκλυσμένον ἀδεί κηρῶι,
 ἀμφῶες νεοτευχές, ἔτι γλυφάνοιο ποτόσδον.
 τῷ ποτὶ μὲν χεῖλη μαρνέται ὑψόθι κισσός,
 κισσὸς ἐλιχρύσῳ κεκονιμένος· ἃ δὲ κατ' αὐτόν 30
 καρπῶι ἔλιξ εἰλείται ἀγαλλομένα κροκόεντι.
 ἔντοσθεν δὲ γυνά τι θεῶν δαίδαλμα τέτυκται,
 ἀσκητὰ πέπλωι τε καὶ ἄμπυκι. παρ δέ οἱ ἄνδρες
 καλὸν ἐθειράζοντες ἀμοιβαδὶς ἄλλοθεν ἄλλος
 νεικεῖονσ' ἐπέεσσι. τὰ δ' οὐ φρενὸς ἄπτεται αὐτὰς· 35
 ἀλλ' ὅκα μὲν τήνον ποτιδέρκεται ἄνδρα γέλαισα,
 ἄλλοκα δ' αὖ ποτὶ τὸν ρίπτει νόον. οἱ δ' ὑπ' ἔρωτος
 δηθὰ κυλοιδιῶντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 τοῖς δὲ μέτα γριπεύς τε γέρων πέτρα τε τέτυκται
 λεπράς, ἐφ' αἱ σπεύδων μέγα δίκτυον ἐς βόλον ἔλκει 40
 ὁ πρέσβυς, κάμνοντι τὸ καρτερόν ἀνδρὶ ἑοικώς.
 φαίης κα γυῖων νιν ὅσον σθένος ἔλλοπιεύειν·
 ᾧ δὲ οἱ ᾠδήκанти κατ' αὐχένα πάντοθεν ἵνες
 καὶ πολιδῶι περ ἐόντι, τὸ δὲ σθένος ἄξιον ἦβας.
 τυτθὸν δ' ὅσον ἄπωθεν ἀλιτρύτοιο γέροντος 45
 Πυρναλαῖς σταφυλαῖσι καλὸν βέβριθεν ἁλώα,
 τὰν ὀλίγος τις κῶρος ἐφ' αἵμασιαῖσι φυλάσσει
 ἡμενος· ἀμφὶ δέ νιν δὴ ἁλώπεκες ἃ μὲν ἀν' ὄρχως

23 ποιμενικός H³ Tr. Iunt.: πωμ. cett. 24 ὅκα KH Iunt.:
 πόκα K v.l. cett. (ποτὲ glossa H) 25 δέ KAE: νυ S: γε in
 ras. H 29 περ PTQU Tr.: ποτὶ cett. Σκ 30 κεκονιμένος
 PT Tr. Et. Sorb. (Gud.) ἀκόνιτον: κεκονισμένος cett.: non intellegitur
 36 γέλαισα scripsi: γελοῖσα (-ῶσα, -εῦσα, -ᾶσα P) 42 κεν
 48 μιν

φοιτῇ σιωμένα τὰν τρώξιμον, ἃ δ' ἐπὶ πῆραι
 πάντα δόλον τεύχοισα τὸ παιδίον οὐ πρὶν ἀνησεῖν 50
 φατὶ πρὶν ἢ ἀκρατισμὸν ἐπὶ ξηροῖσι καθίξει.
 αὐτὰρ ὅγ' ἀνθερίκοισι καλὰν πλέκει ἀκριδοθήραν
 σχοίνωι ἐφαρμόσδων· μέλεται δέ οἱ οὔτε τι πῆρας
 οὔτε φυτῶν τοσσῆνον, ὅσον περὶ πλέγματι γαθεῖ.
 πανταῖ δ' ἀμφὶ δέπας περιπέπταται ὑγρὸς ἄκανθος. 55
 αἰπολικὸν θάημα· τέρας κέ τυ θυμὸν ἀτύξαι.
 τῷ μὲν ἐγὼ πορθμῇ Καλυδνίωι αἰγά τ' ἔδωκα
 ὦνον καὶ τυρόεντα μέγαν λευκοῖο γάλακτος·
 οὐδέ τί πω ποτὶ χεῖλος ἔμὸν θίγεν, ἀλλ' ἔτι κεῖται
 ἄχρατον. τῷι κά τυ μάλα πρόφρων ἄρεσαίμαν, 60
 αἶ κά μοι τὸ φίλος τὸν ἐφίμερον ὕμνον αἰέσις.
 κοῦτι τυ κερτομέω. πόταγ' ὠγαθέ· τὰν γὰρ αἰοιδᾶν
 οὗ τί παι εἰς Ἀῖδαν γε τὸν ἐκκλεάθοντα φυλαξεῖς.

— Ἀρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
 Θύρσις ὅδ' ὥς Αἴτνας, καὶ Θύρσιδος ἀδέα φωνά. 65
 πῇ ποκ' ἄρ' ἦσθ', ὅκα Δάφνης ἐτάκετο, πῇ ποκα Νύμφαι;
 ἢ κατὰ Πηνειῷ καλὰ τέμπεα; ἢ κατὰ Πίνδω;
 οὐ γὰρ δὴ ποταμοῖο μέγαν ῥόον εἶχετ' Ἀνάπω,
 οὐδ' Αἴτνας σκοπιάν, οὐδ' Ἀκιδος ἱερὸν ὕδωρ.

ἀρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς. 70
 τήνον μὰν θῶες, τήνον λύκοι ὠρύσαντο,
 τήνον χῶκ δρυμοῖο λέων ἔκλαυσε θανόντα.

ἀρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.

50 κεύθοισα Σ v. l. 51 ἀκρατισμὸν Σ unus: ἀκράτιστον Σ codd.
 52 ἀνθερίκοισι K Eustath. ad T 227: ἀνθερίκεσσι cett. 56 αἰολικὸν
 Σ v. l. Hesych. s. v.: αἰολίχον Σ v. l. θάημα legerunt Alpheus A. P.
 ix. 101, Ausonius ep. 14. 33, Hesych. (θέημα cod.): τι θάημα codd.
 57 πορθμῇ Καλυδνίωι Σ v. l.: πορθμῇ (-μῇ H) Καλυδωνίῳ Σ codd.
 60 καὶ vel κεν 61 κεν 62 τυ Iunt.: τοι vel inde nati errores
 in codd. 64 intercalarem formavi secundum Σ^κ: codd. aut
 ignorant πάλιν (S H A E) aut inconstanter ponunt (K P T Q); λήγετε
 habent ab 127 deinceps 65 ἀδε ἃ (ῆ) v. l. P Q U 71 ὠδύραντο
 K H T 72 ἔκλαυσε K (Σ): ἀν ἔκλαυσε Σ v. l., inde ἀνέκλ. cett.
 codd.

πολλαὶ οἱ πὰρ ποσσὶ βόες, πολλοὶ δέ τε ταῦροι,
πολλαὶ δὲ δαμάλαι καὶ πόρτιες ὠδύραντο.

75

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθ' Ἑρμῆς πρᾶτιστος ἀπ' ὤρεος, εἶπε δέ ' Δάφνι,
τίς τυ κατατρύχει; τίνος ὠγαθὲ τόσσον ἔρασαι;'

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθον τοὶ βούται, τοὶ ποιμένες, ὠιπόλοι ἦνθον·

80

πάντες ἀνηρώτευν, τί πάθοι κακόν. ἦνθ' ὁ Πρίηπος
κῆφα ' Δάφνι τάλαν τί τυ τάκεαι; ἃ δὲ τὲ κῶρα
πάσας ἀνὰ κράνας, πάντ' ἄλσεα ποσσὶ φορεῖται

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ζᾷτεισ' ἃ δύσερός τις ἄγαν καὶ ἀμήχανος ἐσσί.

85

βούτας μὲν ἐλέγεν, νῦν δ' αἰπόλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
ὠιπόλος ὅκκ' ἐσορῇ τὰς μηκάδας οἷα βατεῦνται,
τάκεται ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ τράγος αὐτὸς ἔγεντο.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι φίλαι, ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
καὶ τὸ δ' ἐπεὶ κ' ἐσορῆις τὰς παρθένους οἷα γελᾶντι,
τάκεαι ὀφθαλμῶς, ὅτι οὐ μετὰ ταῖσι χορεύεις.'

90

τὼς δ' οὐδὲν ποτελέξαθ' ὁ βουκόλος, ἀλλὰ τὸν αὐτῷ
ἄννε πικρὸν ἔρωτα καὶ ἐς τέλος ἄννε μοῖραν.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ἦνθέ γε μὰν ἀδεῖα καὶ ἃ Κύπρις γελάοισα,
λάβρῃ μὲν γελάοισα, βαρὺν δ' ἀνὰ θυμὸν ἔχοισα,
κεῖπε ' τύ θην τὸν Ἑρωτα κατεύχεο Δάφνι λυγίξειν·
ἦ ῥ' οὐκ αὐτὸς Ἑρωτος ὑπ' ἀργαλέω ἐλυγίχθης;'

95

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
τὰν δ' ἄρα χῶ Δάφνις ποταμείβετο· ' Κύπρι βαρεῖα,
Κύπρι νεμεσσατά, Κύπρι θνατοῖσιν ἀπεχθής·

100

75 δ' αἰ H S Tr., cf. Europ. 34
2. 149. productio permira
(i. e. τυ) KAE: τι P Q T U
85 ζᾷτεισα K¹: ζατεῖς ἃ K²: ζατοῖσ' ἃ vel ζατοῖσα cett.: et ζᾷτεισα
et ζατοῖσα Σ 93 μοῖραν scripsi: μοῖρας Σ codd. 95 ἃ διὰ Σ v. l.
96 λάθρια P

78 ἔρασαι S¹ P T² Q A; cf.

82 τί νυ T Q U τέ S Tr. (γε H): τοι

83 πᾶσαν ... κράναν KAE P² Tr.

85 ζᾷτεισα K¹: ζατεῖς ἃ K²: ζατοῖσ' ἃ vel ζατοῖσα cett.: et ζᾷτεισα
et ζατοῖσα Σ 93 μοῖραν scripsi: μοῖρας Σ codd. 95 ἃ διὰ Σ v. l.

96 λάθρια P

ΣΟ. Ν. Α. Δ. Ν. Ι. Ι. 1311 οὐ νέκχ' ἐμ' ἔστ' ὅτ' ἔσθ' ἀνὰς γενέσθαι

ἦδη γὰρ φράσδῃ πάνθ' ἄλιον ἄμμι δεδυκεῖν;
Δάφνις κῆν Ἀῖδα κακὸν ἔσσεται ἄλγος Ἐρωτι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
οὐ λέγεται τὰν Κύπριω ὁ βουκόλος; ἔρπε ποτ' Ἰδαν, 105
ἔρπε ποτ' Ἀγχίσαν. τῆνέ δρῦες ἠδὲ κύπειρος,
αἱ δὲ καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ῥαῖος χῶδωνις, ἐπεὶ καὶ μῆλα νομεύει
καὶ πῶκας βάλλει καὶ θηρία πάντα διώκει. 110

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
αὐτὶς ὅπως στασῇ Διομήδεος ἄσسون ἰοῖσα,
καὶ λέγε· τὸν βούταν νικῶ Δάφνιν, ἀλλὰ μάχην μοι.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ὦ λύκοι, ὦ θῶες, ὦ ἄν' ὥρεα φωλάδες ἄρκτοι, 115
χαίρεθ'. ὁ βουκόλος ὕμνιν ἐγὼ Δάφνις οὐκέτ' ἄν' ὕλαν,
οὐκέτ' ἄν' ὀρυμῶς, οὐκ ἄλσεα. χαῖρ' Ἀρέθοισα
καὶ ποταμοί, τοῖ χεῖτε καλὸν κατὰ Θυμβρίδος ὕδωρ.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
Δάφνις ἐγὼν ὅδε τήνως ὁ τὰς βόας ὥδε νομεύων, 120
Δάφνις ὁ τὼς ταύρως καὶ πόρτιας ὥδε ποτίσδων.

ἄρχετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, πάλιν ἄρχετ' αἰοιδᾶς.
ὦ Πὰν Πάν, εἴτ' ἔσσι κατ' ὥρεα μακρὰ Λυκαίω,
εἴτε τύγ' ἀμφιπολεῖς μέγα Μαίναλον, ἐνθ' ἐπὶ νῆσον
τὰν Σικελάν, Ἑλίκας δὲ λίπε ρίον αἰπὺ τε σάμα 125
τῆνο Λυκαονίδαο, τὸ καὶ μακάρεσσιν ἀγῆτόν.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγετ' αἰοιδᾶς.
'ἐνθ' ὧναξ καὶ τάνδε φέρειν πακτοῖο μελίπνου
ἐκ κηρῶ σύριγγα καλὰν περὶ χεῖλος ἐλικτάν.

102 φράσδῃ K² H¹ V Iunt. : φράσδει cett. ἄλιον K¹ S Eustath. ad
X 13 et v 357 : ἄλιος cett. δεδύκει KS² V Tr. 103 κείν
105 οὐ legunt Σ codd. contra dialectum 106 ἠδὲ Plutarchus qu.
nat. 36 (vertit Longolius) : ὥδε codd. 107 αἱ δὲ Plutarchus : ὥδε
codd. e 5. 45, 46 108 om. KPQT 109 μᾶλα : corr. H²
118 Θύβριδος PQT, Serv. ad Aen. iii. 500 : Δύβριδος Asclepiad. Myrl.
in Σ (inde K) : Τύμβριδος Σ v. l. 125 λίπερρίον S 126 γρ.
ἀγαστόν H (ἀγατόν PTQU Tr.) 128 φέρ' εὐπάκτοιο Σ v. l.

ἦ γὰρ ἐγὼν ὑπ' ἔρωτος ἐς Ἄιδος ἔλκομαι ἤδη. 130

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγεται αἰοιδᾶς.
νῦν ἴα μὲν φορέοιτε βάτοι, φορέοιτε δ' ἄκανθαι,
ἀ δὲ καλὰ νάρκισσος ἐπ' ἀρκεύθοισι κομάσαι·
πάντα δ' ἐναλλα γένοιτο, καὶ ἅ πίτυς ὄχνας ἐνείκει,
Δάφνις ἐπεὶ θνάσκει, καὶ τὰς κύνας ὠλαφος ἔλκοι, 135
κῆξ ὁρέων τοὶ σκῶπες ἀηδόσι δηρίσαντο.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγεται αἰοιδᾶς.
χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δ' Ἀφροδίτα
ἤθελ' ἀνορθῶσαι· τά γε μὰν λῖνα πάντα λελοίπει
ἐκ Μοιρᾶν, χῶ Δάφνις ἔβα ρόον. ἔκλυσε δῖνα 140
τὸν Μοῖσαις φίλον ἄνδρα, τὸν οὐ Νύμφαισιν ἀπεχθῆ.

λήγετε βουκολικᾶς Μοῖσαι, ἵτε λήγεται αἰοιδᾶς.

καὶ τὸ δίδου τὰν αἶγα τό τε σκύφος, ὥς κεν ἀμέλξας
σπείσω ταῖς Μοῖσαις. ὦ χαίρετε πολλάκι Μοῖσαι,
χαίρετ', ἐγὼ δ' ὕμνῳ καὶ ἐς ὕστερον ἄδιον αἰσῶ. 145

— πλήρῆς τοι μέλιτος τὸ καλὸν στόμα Θύρσι γένοιτο,
πλήρες δὲ σχαδόνων, καὶ ἀπ' Αἰγίλῳ ἰσχάδα τρώγοις
ἀδείαν, τέττιγος ἐπεὶ τύγα φέρτερον αἰδεῖς.

ἦνιδε τοι τὸ δέπας· θᾶσαι φίλος, ὥς καλὸν ὄσδει·
ᾠρᾶν πεπλῦσθαι νιν ἐπὶ κράναισι δοκησεῖς. 150
ὦδ' ἴθι Κισσαίθα, τὸν δ' ἄμελγέ νιν. αἱ δὲ χίμαιραι
οὐ μὴ σκιρτασεῖτε, μὴ ὁ τράγος ὕμνῳ ἀναστή.

130 Ἄιδος v. l. HS: αἶδαν cett. 132 νῦν H¹ PQT: νῦν δ'
ceteri 136 δηρίσαντο e Vergil. Ecl. viii. 35 Scaliger: γαρύσαιντο
(γῆρ. P) 138 ἀνεπαύσατο Σ v. l. QD, cf. 7. 90 143 ὥς νιν (μιν)
PQT H² 147 δὲ PQTU: τοι cett. et Galen. viii. 971 K
151 Κισσαίθα Σ v. l. (e 5. 102) 152 σκιρτασῆτε

[VII] ΘΑΛΥΣΙΑ

Ἦς χρόνος ἀνίκ' ἐγώ τε καὶ Εὐκριτος εἰς τὸν Ἄλεντα
 εἴρπομες ἐκ πόλιος, σὺν καὶ τρίτος ἄμμιν Ἀμύντας.
 ταῖ Διοῖ γὰρ ἔτευχε θαλύσια καὶ Φρασιδάμος
 κ' Ἀντιγένης, δύο τέκνα Λυκωπέος, εἴ τί περ ἐσθλὸν
 χαῶν τῶν ἐπάνωθεν ἀπὸ Κλυτίας τε καὶ αὐτῶ 5
 Χάλκωνος, Βούριναν ὅς ἐκ ποδὸς ἄννε κρίναν
 εὖ ἐνερεισάμενος πέτραι γόνυ· ταὶ δὲ παρ' αὐτάν
 αἴγειροι πτελέαι τε ἐύσκιον ἄλσος ὕφαινον
 χλωροῖσιν πετάλοισι κατηρεφέες κομώσσαι.
 κοῦπω τὰν μεσάταν ὁδὸν ἄννυμες, οὐδὲ τὸ σᾶμα 10
 ἄμιν τὸ Βρασίλα κατεφαίνετο, καί τιν' ὀδίταν
 ἐσθλὸν σὺν Μοίσαισι Κυδωνικὸν εὖρομες ἄνδρα,
 οὖνομα μὲν Λυκίδαν, ἧς δ' αἰπόλος, οὐδέ κέ τίς νιν
 ἠγνοήσεν ἰδῶν, ἐπεὶ αἰπόλῳ ἔξοχ' ἐώκει.
 ἐκ μὲν γὰρ λαιοῖο δασύτριχος εἶχε τράγοιο 15
 κνακὸν δέρμ' ὥμοιο νέας ταμίσοιο ποτόσδον,
 ἀμφὶ δέ οἱ στήθεσσι γέρων ἐσφίγγετο πέπλος
 ζωστήρι πλακερῶι, ροικᾶν δ' ἔχεν ἀγριελαῖω
 δεξιτερᾶι κορύναν. καὶ μ' ἀτρέμας εἶπε σεσαρώς
 ὄμματι μειδιῶντι, γέλως δέ οἱ εἶχετο χεῖλυν· 20
 'Σιμιχίδα, πᾶι δὴ τὸ μεσαμέριον πόδας ἔλκεις,
 ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἵμασιαῖσι καθεύδει,
 οὐδ' ἐπιτυμβίδιοι κορυδαλλίδες ἠλαίνονται;

Titulus. Λυκίδας ἢ Θαλύσια Amarantus Et. gen. διεκρανώσατε, Θ. ἢ
 ἐαρινοὶ (θερινοὶ D²) ὁδοιπόροι PQ S Tr. 2 ἄμιν Apollon. de pron.
 p. 42 Schn., de synt. 127 Bekk.: ἄμιν P 5 ἐπάνωθεν Reiske, cf.
 epigr. 22. 3: ἔτ' ἄνωθεν 6 ἄνυσσε Σ v. l. ? (inde P) 7 εὖ
 Hermann: εὖ γ' 8 ὕφαινον Heinsius e Vergil. Ecl. ix. 42:
 ἔφαινον 11 τὸν δ. K M P Q T 13 μιν 15 λαιοῖο Graefe:
 λασίοιο 16 ὥμοιο Kaibel: ὥμοισι 18 πλοκερῶι Σ v. l. 21 τὸ
 Σ^K (in vita) T² Q: τυ, τοι, συ cett. 22 ἐν K P Q: ἐφ' cett. 23 ἐπι-
 τυμβίδιαι T (sed -οι in scholio), K in lemmate scholii, Galen. ἠλαί-
 νονται Galen. xii. 361 K.: -ονται; corr. et Iunt.

ἥ μετὰ δαῖτ' ἄκλητος ἐπέλγει ἢ τινος ἀστῶν
 λανδὸν ἐπι θρώσκεις; ὥς τευ ποσὶ νισσομένοιο 25
 πᾶσα λίθος παλίοισα ποτ' ἀρβυλίδεσσιν αἰεῖδει.
 τὸν δ' ἐγὼ ἀμείφθην Ἀγκίδα φίλε, φαντί τυ πάντες
 ἦμεν συρικτὰν μέγ' ὑπείροχον ἐν τε νομεῦσιν
 ἐν τ' ἀματήρεσσι. τὸ δὴ μάλα θυμὸν λαίνει
 ἀμέτερον· καί τοι κατ' ἐμὸν νόον ἰσοφαρίζειν 30
 ἔλπομαι. ἃ δ' ὁδὸς ἄδε θαλυσιάς· ἥ γὰρ ἐταῖροι
 ἀνέρες εὐπέπλωι Δαμάτερι δαῖτα τελεῦντι
 ὄλβω ἀπαρχόμενοι· μάλα γάρ σφισι πλοῖνι μέτρωι
 ἃ δαίμων εὐκριθὼν ἀνεπλήρωσεν ἀλῶαν.
 ἀλλ' ἄγε δὴ· ξυνὰ γὰρ ὁδός, ξυνὰ δὲ καὶ ἀώς· 35
 βουκολιασδώμεσθα· τάχ' ὥτερος ἄλλον ὄνασεϊ.
 καὶ γὰρ ἐγὼ Μοισᾶν καπυρὸν στόμα, κῆμὲ λέγοντι
 πάντες ἀοιδὸν ἄριστον· ἐγὼ δέ τις οὐ ταχυπειθής,
 οὐ Δᾶν· οὐ γάρ πω κατ' ἐμὸν νόον οὔτε τὸν ἐσθλόν
 Σικελίδαν νίκημι τὸν ἐκ Σάμῳ οὔτε Φιλίταν 40
 αἰδῶν, βάτραχος δὲ ποτ' ἀκρίδας ὥς τις ἐρίσδω.
 ὥς ἐφάμαν ἐπίταδες· ὁ δ' αἰπόλος ἀδὺν γελάσσας
 'τάν τοι' ἔφα· κορύναν δωρύττομαι, οὔνεκεν ἐσσι
 πᾶν ἐπ' ἀλαθείαι πεπλασμένον ἐκ Διὸς ἔρνος.
 ὥς μοι καὶ τέκτων μέγ' ἀπέχθεται, ὅστις ἐρευνῇ 45
 ἴσον ὄρευσ κορυφᾷ τελέσαι δόμον Ὠρομέδοντος,
 καὶ Μοισᾶν ὄρνυχες, ὅσοι ποτὶ Χίῳ ἀοιδόν
 ἀντία κοκκύζοντες ἐτώσια μοχθίζοντι.
 ἀλλ' ἄγε βουκολικᾶς ταχέως ἀρξώμεθ' ἀοιδᾶς,
 Σιμιχίδα· κῆγ' ἄν, ὄρη φίλος, εἴ τοι ἀρέσκει 50
 τοῦθ' ὅτι πρᾶν ἐν ὄρει τὸ μελύδριον ἐξεπόνασα.
 'Ἔσσεται Ἀγεάνακτι καλὸς πλόος εἰς Μιτυλήναν,

24 δαῖτα κλητός : recte distinx. Σ 25 τευ H Tr. : σου glossa S :
 τοι cett. 28 ἔμμεν 29 ἀμητήρ. 39 γὰν K M¹ H 40 οὐδὲ
 K P Φιλῆταν vario accentu codd. corr. Crönert 42 γελάσσας O :
 γελάσας vel γελάσας cett. 43 δωρύττομαι K T Q : δωρήσομαι cett.
 46 εὐρομέδοντος coniectura in Σ (inde K¹ A¹ E V²) 49 ἀρξώμεθ'
 K T Q : ἀρχώμεθ' cett.

χῶταν ἐφ' ἐσπερίοις ἐρίφοις νότος ὕγρα διώκη
 κύματα, χ' Ὠρίων ὅτ' ἐπ' ὠκεανῶι πόδας ἴσχει,
 αἶ κα τὸν Λυκίδαν ὀπτεύμενον ἐξ Ἀφροδίτας 55
 ῥύσεται· θερμὸς γὰρ ἔρως αὐτῷ με καταίθει.
 χάλκυνες στορεσεῦντι τὰ κύματα τάν τε θάλασσαν
 τόν τε νότον τόν τ' εὖρον, ὃς ἔσχατα φυκία κινεῖ,
 ἀλκύνες, γλαυκαῖς Νηρηῖσι ταῖ τὰ μάλιστα
 ὀρνίχων ἐφίληθεν, ὅσαις τέ περ ἐξ ἄλὸς ἄγρα. 60
 Ἀγεάνακτι πλόον διζημένῳ ἐς Μιτυλήναν
 ὦρια πάντα γένοιτο, καὶ εὖπλοος ὄρμον ἴκοιτο.
 κῆγῷ τήνο κατ' ἄμαρ ἀνήτινον ἢ ῥοδόεντα
 ἢ καὶ λευκοῖων στέφανον περὶ κρατὶ φυλάσσων
 τὸν πτελεατικὸν οἶνον ἀπὸ κρατῆρος ἀφυξῷ 65
 παρ πυρὶ κεκλιμένος, κύαμον δέ τις ἐν πυρὶ φρυξεῖ.
 χά στιβὰς ἐσσεῖται πεπυκασμένα ἔστ' ἐπὶ πᾶχυν
 κνύζαι τ' ἀσφοδέλῳ τε πολυγνάμπῳ τε σελίνῳ.
 καὶ πίομαι μαλακῶς μεμναμένος Ἀγεάνακτος
 αὐταῖσιν κυλίκεσσι καὶ ἐς τρύγα χεῖλος ἐρείδων. 70
 αὐλησεῦντι δέ μοι δύο ποιμένες, εἷς μὲν Ἀχαρνεύς,
 εἷς δὲ Λυκωπέϊτας· ὁ δὲ Τίτυρος ἐγγύθεν αἰσεῖ,
 ὥς ποκα τὰς Ξενέας ἠράσσατο Δάφνις ὁ βούτας,
 χῶς ὄρος ἀμφεπονεῖτο καὶ ὥς δρῦες αὐτὸν ἐθρήνευν,
 Ἰμέρα αἶτε φύοντι παρ' ὄχθαισιν ποταμοῖο, 75
 εὔτε χιῶν ὥς τις κατετάκετο μακρὸν ὑφ' Αἴμον
 ἢ Ἀθῶ ἢ Ῥοδόπαν ἢ Καύκασον ἐσχατόωντα.
 αἰσεῖ δ' ὥς ποκ' ἔδεκτο τὸν αἰπόλον εὐρέα λάρναξ
 ζῶν ἐόντα κακαῖσιν ἀτασθαλίαισιν ἀνακτος,
 ὥς τέ νιν αἰ σιμαὶ λειμωνόθε φέρβον ἰοῖσαι 80
 κέδρον ἐς ἀδείαν μαλακοῖς ἄνθεσσι μέλισσαι,

55 κεν ὀπτεύμενον recte Call. 59 τὰ H (qui ταὶ omissum
 ipse add.) Call.: τε cett. 60 ἐφίλαθεν 62 ὦρια Σ v. l.,
 εὖπλοον: corr. Schaefer 69 μεμνημένος 72 Λυκωπίτας, sed recte Σ
 unus ἀπὸ Λυκωπέος ἔχων τὴν κλήσιν 73 ξανθὰς Σ v. l. 74 ἀμφε-
 πονεῖτο K P H: -λείτο O S Q A E Tr.: utrumque M T

οὐνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.
 ὦ μακάριστε Κομᾶτα, τύ θην τάδε τερπνὰ πεπόνθεις,
 καὶ τὸ κατεκλαίσθης ἐς λάρνακα, καὶ τὸ μελισσᾶν
 κηρία φερβόμενος ἔτος ὥριον ἐξεπόνασας. 85
 αἶθ' ἐπ' ἐμεῦ ζωοῖς ἐναριθμῖος ὦφελες ἦμεν,
 ὥς τοι ἐγὼν ἐνόμενον ἀν' ὥρεα τὰς καλὰς αἶγας
 φωνᾶς εἰσαΐων, τὸ δ' ὑπὸ ὀρυσιὶν ἢ ὑπὸ πεύκαις
 ἀδὸν μελίσσόμενος κατεκέκλισο θεῖε Κομᾶτα.'

Χῶ μὲν τόσσ' εἰπὼν ἀπεπαύσατο· τὸν δὲ μέτ' αὖτις 90
 κήγων τοί' ἐφάμαν· 'Λυκίδα φίλε, πολλὰ μὲν ἄλλα
 Νύμφαι κῆμὲ διδάξαν ἀν' ὥρεα βουκολέοντα
 ἐσθλά, τὰ που καὶ Ζηνὸς ἐπὶ θρόνον ἄγαγε φάμα·
 ἀλλὰ τόγ' ἐκ πάντων μέγ' ὑπείροχον, ὦι τυ γεραίρειν
 ἀρξεῦμ'· ἀλλ' ὑπάκουσον, ἐπεὶ φίλος ἔπλεο Μοῖσαις. 95

Σιμιχίдай μὲν Ἑρωτες ἐπέπτарον· ἦ γὰρ ὁ δειλὸς
 τόσσον ἐραὶ Μυρτοῦς, ὅσον εἶαρος αἶγες ἔρανται.
 Ὡρατος δ' ὁ τὰ πάντα φιλαίτατος ἀνέρι τήνῳ
 παιδὸς ὑπὸ σπλάγχνοισιν ἔχει πόθον. οἶδεν Ἄριστις,
 ἐσθλὸς ἀνὴρ, μέγ' ἄριστος, ὃν οὐδέ κεν αὐτὸς αἰδεῖν 100
 Φοῖβος σὺν φόρμιγγι παρὰ τριπόδεσσι μεγάροι,
 ὥς ἐκ παιδὸς Ἄρατος ὑπ' ὀστέον αἶθετ' ἔρωτι.
 τὸν μοι Πάν, Ὀμόλας ἐρατὸν πέδον ὅστε λέλογχας,
 ἄκλητον τήνοιο φίλας ἐς χεῖρας ἐρείσας,
 εἴτ' ἔστ' ἄρα Φιλῖνος ὁ μαλθακὸς εἴτε τις ἄλλος. 105
 κεῖ μὲν ταῦτ' ἔρδοις, ὦ Πᾶν φίλε, μήτι τυ παῖδες
 Ἀρκαδιοὶ σκίλλαισιν ὑπὸ πλευράς τε καὶ ὤμῳ
 τανίκα μαστίσδοιεν, ὅτε κρέα τυτθὰ παρεῖν·
 εἰ δ' ἄλλως νεύσας, κατὰ μὲν χροῖα πάντ' ὀνύχεσσι
 δακνόμενος κνᾶσαιο καὶ ἐν κνίδαισι καθεύδοις, 110

85 ἐξετέλεσσας Σ v. l. (inde M O γρ. Tr. Q') 86 ἐμεῦ P : ἐμοί
 cett. (ἐμῖν S) 90 ἀνεπαύσατο K, cf. i. 138 αὖτις 94 ὅτι
 γ' αἰδεῖν Σ v. l. (inde O Tr.) 97 ἐρᾶντι K P Q T 98 ὥρατος
 S A² Tr. edd. ant. : ἄρατος cett. 105 εἴτε Φ. ἢ ἔστιν S 106 κεί
 S : κῆν ἔρδεις H S E¹ 107 ὤμους

εἷς δ' Ἑδωνῶν μὲν ἐν ὥρεσι χεῖματι μέσσωι
 Ἑβρον παρ ποταμὸν τετραμμένος ἐγγύθεν ἄρκτω,
 ἐν δὲ θέρει πυμάτοισι παρ' Αἰθιόπεσσι νομεύουσιν
 πέτραι ὑπο Βλεμύων, ὅθεν οὐκέτι Νεῖλος ὁρατός.
 ὕμμες δ' Ὑετίδος καὶ Βυβλίδος ἀδὺν λιπόντες 115
 νᾶμα καὶ Οἰκοῦντα, ξανθὰς ἔδος αἰπὺν Διώνας,
 ὦ μάλοισιν Ἑρωτες ἐρευθομένοισιν ὅμοιοι,
 βάλλετε μοι τόξοισι τὸν ἡμερόεντα Φιλῖνον,
 βάλλετ', ἐπεὶ τὸν ξεῖνον ὁ δῦσμορος οὐκ ἔλεει μιν.
 καὶ δὴ μὰν ἀπίοιο πεπαίτερος, αἱ δὲ γυναῖκες 120
 'αἰαῖ' φαντὶ 'Φιλῖνε, τό τοι καλὸν ἄνθος ἀπορρεῖ.'
 μηκέτι τοι φρουρέωμες ἐπὶ προθύροισιν, Ἄρατε,
 μηδὲ πόδας τρίβωμες· ὁ δ' ὄρθριος ἄλλον ἀλέκτωρ
 κοκκύσδων νάρκαισιν ἀνιαραῖσι διδοίη,
 εἷς δ' ἀπὸ τᾶσδε, φέριστε, Μόλων ἄγχοιτο παλαίστρας.
 ἄμμιν δ' ἀσυχία τε μέλοι, γραία τε παρέϊη, 126
 αἵτις ἐπιφθύζουσα τὰ μὴ καλὰ νόσφιν ἐρύκοι.'

Τόσος' ἐφάμαν· ὁ δέ μοι τὸ λαγωβόλον, ἀδὺν γελάσας
 ὥς πάρος, ἐκ Μοισᾶν ξεινήϊον ὥπασεν ἡμεν.
 χῶ μὲν ἀποκλίνας ἐπ' ἀριστερὰ τὰν ἐπὶ Πύξας 130
 εἶρφ' ὁδόν, αὐτὰρ ἐγὼ τε καὶ Εὐκριτος ἐς Φρασιδάμω
 στραφθέντες χῶ καλὸς Ἀμύντιχος ἔν τε βαθείαις
 ἀδείας σχοίνοιο χαμευνίσιν ἐκλίνθημες
 ἔν τε νεοτμάτοισι γεγαθότες οἶναρέαισι.
 πολλαὶ δ' ἄμμιν ὑπερθε κατὰ κρατὸς δονέοντο 135
 αἵγειροι πτελέαι τε· τὸ δ' ἐγγύθεν ἱερὸν ὕδωρ
 Νυμφᾶν ἐξ ἄντροιο κατειβόμενον κελάρυζε.
 τοὶ δὲ ποτὶ σκιαραῖς ὁροδαμνίσιν αἰθαλίωνας
 τέττιγες λαλαγεῦντες ἔχον πόνον· ἃ δ' ὀλολυγόν

111 ὥρεσι 112 κεκλιμένος K γρ. MPTQ¹ H 116 οἰκεῦντα
 ΣS: οἰκεύοντας O: οἰκεύντες cett.: corr. Hecker 120 δὴ μάλ'
 K MPTQ 121 ὑπορρεῖ O A² 125 ἀπὸ Σ K M T Q γρ.: ἐπὶ
 Σ P Q H S: ὑπὸ O A E Tr. 127 -σδοῖσα T Q Tr.: -ζουσα cett.
 128 ὥς ἐφ. M P Q γελάσας H O: γελάξας cett. 134 οἶναρέαισι
 O: -ησι S M²: -οισι cett.

- ἦ ῥά γέ τοι σιμὸς καταφαίνομαι ἐγγύθεν ἦμεν;
 νύμφα, καὶ προγένειος; ἀπάγξασθαί με ποησεῖς.
 ἦνιδε τοι δέκα μᾶλα φέρω· τηνῶθε καθεῖλον, 10
 ὦ μ' ἐκέλευν καθελεῖν τυ, καὶ αὔριον ἄλλα τοι οἰσῶ.
 θᾶσαι μάν. θυμαλγὲς ἐμὴν ἄχος. αἶθε γενοίμαν
 ἅ βομβεῦσα μέλισσα καὶ ἐς τεδὸν ἄντρον ἰκοίμαν
 τὸν κισσὸν διαδὺς καὶ τὰν πτέριν, αἱ τυ πυκάσδεις.
 νῦν ἔγνω ν τὸν Ἑρωτα· βαρὺς θεός· ἦρα λεαίνας 15
 μαζὸν ἐθήλαζεν, δρυμῶι τέ νιν ἔτραφε μάτηρ,
 ὅς με κατασμύχων καὶ ἐς ὀστέον ἄχρισ ἰάπτει.
 ὦ τὸ καλὸν ποθορεῦσα, τὸ πᾶν λίθος, ὦ κυάνοφρυ
 νύμφα, πρόσπτυξαί με τὸν αἰπόλον, ὥς τυ φιλήσω.
 ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλήμασιν ἀδέα τέρψις. 20
 τὸν στέφανον τίλαί με κατ' αὐτίκα λεπτὰ ποησεῖς,
 τόν τοι ἐγών, Ἀμαρυλλὶ φίλα, κισσοῖο φυλάσσω
 ἀμπλέξας καλύκεσσι καὶ εὐόδομοισι σελίνοις.
 ὦμοι ἐγών, τί πάθω, τί ὁ δύσσοος; οὐχ ὑπακούεις.
 τὰν βαίταν ἀποδὺς ἐς κύματα τηνῶ ἀλεῦμαι, 25
 ὥπερ τῶς θύννως σκοπιάζεται Ὀλπις ὁ γριπεύς·
 καὶ κα δὴ ᾿ποθάνω—τό γε μὰν τεδὸν ἂδὼ τέτυκται.
 ἔγνω ν πρᾶν, ὅκα μεν μεμναμένω εἰ φιλέεις με,
 οὐδὲ τὸ τηλέφιλον ποτεμάξατο, τὸ πλατάγημα,
 ἀλλ' αὐτῶς ἀπαλῶ ποτὶ πάχεος ἐξεμαράνθη· 30
 εἶπε καὶ Ἀγροῖῳ τάλαθέα κοσκινόμαντις,
 ἅ πρᾶν ποιολογεῦσα παραιβάτις, οὔνεκ' ἐγὼ μὲν
 τὴν ὄλος ἔγκειμαι, τὴν δέ μεν λόγον οὐδένα ποιῇ.
 ἦ μάν τοι λευκὰν διδυματόκον αἶγα φυλάσσω,
 τάν με καὶ ἅ Μέρμνωνος ἐριθακὶς ἅ μελανόχρως 35

10 τηνῶ δὲ P Q T 12 ἐμὸν Σ codd.: corr. ed. Mediol.
 14 πυκάσδεις H¹: πυκάσδῃ (-δει) cett. *16 μαστὸν Stob. 64. 23: μαστὸν
 codd., cf. 48 νιν Stob.: μιν ἔτραφε Stob. A E Tr.: ἔτρεφε cett.
 18 λίπος Σ v. l. 23 ἀμπλέξας K P Q V: ἐμπλ. cett. 25 τηνῶ
 Σ K P V¹: τῆνα cett. 27 δὴ Graefe: μὴ Σ codd. 28 ἐμοίγε
 μεμναμένω K Q T V¹ 29 ποτιμαζόμενον πλατάγησεν Σ v. l. 31 ἅ
 Γροῖῳ vel ἀγροῖῳ legunt Σ codd. 32 πρὶν K T

αἰτεῖ, καὶ δωσῶ οἱ, ἐπεὶ τὺ μοι ἐνδιαθρήπτη·

ἄλλεται ὀφθαλμός μεν ὁ δεξιός· ἀρά γ' ἴδῃσῶ
αὐτάν; αἰσεῦμαι ποτὶ τὰν πίσυν ᾧδ' ἀποκλινθεῖς.
καὶ κέ μ' ἴσως ποτῖδοι, ἐπεὶ οὐκ ἄδαμαντῖνα ἐστίν.

Ἵππομένης ὄκα δὴ τὰν παρθένον ἤθελε γᾶμαι, 40
μᾶλ' ἐν χερσὶν ἐλὼν δρόμον ἄνυσεν· ἃ δ' Ἀταλάντα
ὡς ἶδεν, ὡς ἐμάνη, ὡς ἐς βαθὺν ἄλατ' ἔρωτα.

τὰν ἀγέλαν χῶ μάντις ἀπ' Ὀθρνος ἄγε Μελάμπους
ἐς Πύλον· ἃ δὲ Βίαντος ἐν ἀγκοίναισιν ἐκλίνθη,
μάτηρ ἃ χαρίεσσα περίφρονος Ἀλφεισιβοίας. 45

τὰν δὲ καλὰν Κυθήρειαν ἐν ὥρεσι μῆλα νομεύων
οὐχ οὕτως Ὡδωνις ἐπὶ πλέον ἄγαγε λύσσας,
ὥστ' οὐδὲ φθίμενόν νιν ἄτερ μαζοῖο τίθητι;

ζαλωτὸς μὲν ἐμὴν ὁ τὸν ἄτροπον ὕπνον ἱαύων
Ἐνδυμίων, ζαλῶ δέ, φίλα γύναι, Ἰασίωνα, 50
ὅς τόσσων ἐκύρησεν, ὅσ' οὐ πευσεῖσθε βέβαλοι.

ἀλγέω τὰν κεφαλάν, τὴν δ' οὐ μέλει. οὐκὲτ' αἰεῖδω,
κεισεῦμαι δὲ πεσών, καὶ τοὶ λύκοι ᾧδὲ μ' ἔδονται.
ὡς μέλι τοι γλυκὺ τοῦτο κατὰ βρόχθοιο γένοιτο.

[IV] NOMEIS

ΒΑΤΤΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΥΔΩΝ

- Εἰπέ μοι ᾧ Κορύδων, τίνος αἱ βόες; ἦρα Φιλώνδα;
- οὐκ, ἀλλ' Αἴγωνος· βόσκειν δέ μοι αὐτὰς ἔδωκεν.
- ἦ πάι ψε κρύβδαν τὰ ποθέσπερα πάσας ἀμέλγεις;
- ἀλλ' ὁ γέρων ὑφίητι τὰ μοσχία κῆμὲ φυλάσσει.
- αὐτὸς δ' ἐς τίν' ἄφαντος ὁ βουκόλος ὦιχετο χώραν; 5

42 ἄλλατ' K Tzetzes Chil.

xii. 947 : ἄλλετ' (ἄλετ' P) cett. : corr. Hemsterhuys 44 ἀγκοίνῃσιν

46 μῆλα P : μᾶλα cett. 48 μασδοῖο Q T V Tr. 51 τοσσῆν' P

53 ἔδονται H S T¹ Tr. : ἔδοντι cett.

Titulus. Νομεῖς K : βουκολιασταὶ ἢ νομεῖς (e titulo 5) P S, alii alia
inepta, Αἴγων argum. 3 5 οὔτος v. l. K H S : ὠτὸς A E Tr.

- 10 τουτόθε ΣΣ: τουτόθι μάλα codd. et Σ (mala sive oves)
 11 κα Ahrens: κε K: τοι vel τι cett. 12 αἶδε K: ᾤδε cett.
 13 γ' PHSTr.: δ' cett. 17 γᾶν KH 21 θύωντι
 Valckenaer: θύοντι 22 ὁ ταῦρος Σ v. l. 24 γρ. Ναύαιθον H
 34 κατ[αι]δάσσατο R¹

- τὰς ὀπλὰς κῆδωκ' Ἀμαρυλλίδι, ταὶ δὲ γυναῖκες
μακρὸν ἀνάνυσαν, χῶ βουκόλος ἐξεγέλασσε.
— ὦ χαρίεσσ' Ἀμαρυλλί, μόνας σέθεν οὐδὲ θανοίσας
λασεύμεσθ'. ὅσον αἶγες ἐμὴν φίλαι, ὅσον ἀπέσβης.
αἰαὶ τῷ σκληρῷ μάλα δαίμονος, ὅς με λελόγχει. 40
— θαρσεῖν χρή, φίλε Βάττε· τάχ' αὔριον ἔσσετ' ἄμεινον.
ἐλπίδες ἐν ζωοῖσιν, ἀνέλπιστοι δὲ θανόντες.
χῶ Ζεὺς ἄλλοκα μὲν πέλει αἶθριος, ἄλλοκα δ' ὕει.
— θαρσέω. βάλλε κάτωθε τὰ μοσχία· τὰς γὰρ ἐλαίας
τὸν θαλλὸν τρώγοντι τὰ δύσσοα. — σίτθ' ὁ Λέπαργος,
σίτθ' ἂ Κυμαίθα ποτὶ τὸν λόφον. οὐκ ἔσακούεις; 46
ἡξῶ ναι τὸν Πᾶνα κακὸν τέλος αὐτίκα δωσῶν,
εἰ μὴ ἄπει τουτῶθεν. ἴδ' αὖ πάλιν ἄδε ποθέρπει.
εἴθ' ἥς μοι ροικόν τι λαγωβόλον, ὥς τυ πάταξα.
— θᾶσαι μ' ὦ Κορύδων ποτῶ Διός· ἂ γὰρ ἄκανθα 50
ἄρμοι μ' ὦδ' ἐπάταξ' ὑπὸ τὸ σφυρόν. ὥς δὲ βαθεῖαι
τὰτρακτυλλίδες ἐντί. κακῶς ἂ πόρτις ὀλοῖτο.
εἰς ταύταν ἐτύπην χασμεύμενος. ἦ ρά γε λεύσσεις;
— ναι ναί, τοῖς ὀνύχεσσι νῆξω τέ νυν' ἄδε καὶ αὐτά.
— ὀσσίχον ἐστὶ τὸ τύμμα καὶ ἀλίκον ἄνδρα δαμάζει. 55
— εἰς ὄρος ὄκχ' ἔρπηις, μὴ νήλιπος ἔρχεο Βάττε·
ἐν γὰρ ὄρει ράμνοί τε καὶ ἀσπάλαθοι κομόωντι.
— εἴπ' ἄγε μ' ὦ Κορύδων, τὸ γερόντιον ἢ ῥ' ἔτι μύλλει
τήναν τὰν κυάνοφρυν ἐρωτίδα, τὰς ποκ' ἐκνίσθη;
— ἀκμάν γ', ὦ δειλαῖε· πρόαν γέ μεν αὐτὸς ἐπενθῶν 60
καὶ ποτὶ τᾷ μάνδραι κατελάμβανον, ἄμος ἐνήργει.
— εὖ γ' ὠνθρωπε φιλοῖφα. τό τοι γένος ἢ Σατυρίσκοις
ἐγγύθεν ἢ Πάνεσσι κακοκνάμοισιν ἐρίσδει.

46 σίτθ' ἂ edd. ant. : σίττ' ὦ codd. Κυμαίθα ΗΡΩΤΥ (e 5.
102) 48 ὦδε ΡΤ (om. Q) 49 ἦν τι Hermann: τὸ
codd. (τυ Ρ) πάταξα K¹: πατάξω 53 ἐτύπαν χασμώμενος ΗΣ
recte ἢ ἄρα S¹ Ρ Q T: ἤρατε cett. : corr. edd. ant. 56 νήλιπος
K: ἀνήλ(vel -άλ-)ιπος 57 κομόοντι T: κομόονται Q¹ Et. M. s. v.
ἀσπάλαθος 60 πρόαν E: πρῶαν vel πρᾶν 61 μάρτραι Σ v. l.
63 ἐρίσδεις K¹

[V] ΑΙΠΟΛΙΚΟΝ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΙΚΟΝ

ΚΟΜΑΤΑΣ ΚΑΙ ΛΑΚΩΝ

- Κ — Αἶγες ἐμαί, τήνον τὸν ποιμένα τὸν Συβαρίταν
φεύγετε τὸν Λάκωνα· τό μεν νάκος ἐχθὲς ἔκλεψεν.
- Λ — οὐκ ἀπὸ τὰς κρίνας σίττ' ἀμνίδες; οὐκ ἐσορήτε
τόν μεν τὰν σύριγγα πρόαν κλέψαντα Κομάταν;
- Κ — τὰν ποίαν σύριγγα; τὴν γάρ ποκα δῶλε Σιβύρτα
ἐκτάσω σύριγγα; τί δ' οὐκέτι σὺν Κορύδωνι
ἀρκεῖ τοι καλάμας αὐλὸν ποππύσδεν ἔχοντι;
- Λ — τάν μοι ἔδωκε Λύκων ὠλεύθερε. τίν δὲ τὸ ποῖον
Λάκων ἀγκλέψας πόκ' ἔβα νάκος; εἰπὲ Κομάτα·
οὐδὲ γὰρ Εὐμάραι τῶι δεσπότηι ἧς τι ἐνεύδειν.
- Κ — τὸ Κροκύλος μοι ἔδωκε, τὸ ποικίλον, ἀνίκ' ἔθυσσε
ταῖς Νύμφαις τὰν αἶγα· τὴν δ' ὦ κακὲ καὶ τόκ' ἐτάκευ
βασκαίνων καὶ νῦν με τὰ λοίσθια γυμνὸν ἔθηκας.
- Λ — οὐ μαῖντὸν τὸν Πάνα τὸν ἄκτιον, οὐ τέ γε Λάκων
τὰν βαίταν ἀπέδυσ' ὁ Κυλαιθίδος, ἣ κατὰ τήνας
τὰς πέτρας, ὦνθρωπε, μανεῖς εἰς Κράθιν ἀλοίμαν.
- Κ — οὐ μὰν οὐ ταύτας τὰς λιμνάδας ὦγαθὲ Νύμφας,
αἶτε μοι ἱλαοί τε καὶ εὐμενέες τελέθιοιεν,
οὗ τευ τὰν σύριγγα λαθὼν ἔκλεψε Κομάτας.
- Λ — αἶ τοι πιστεύσαιμι, τὰ Δάφνιδος ἄλγε' ἀροίμαν.
ἀλλ' ὦν αἶ κα λῆις ἔριφον θέμεν, ἔστι μὲν οὐδέν
ιερόν, ἀλλ' ἄγε τοι διαείσομαι, ἔστε κ' ἀπέλπηις.
- Κ — ὅς ποτ' Ἀθαναίαν ἔριν ἥρισεν. ἥνιδε κείται
ὦριφος· ἀλλ' ἄγε καὶ τὴν τὸν εὖβοτον ἀμνὸν ἔρειδε.
- Λ — καὶ πῶς, ὦ κίναδός τυ, τὰδ' ἔσσεται ἐξ ἴσω ἄμμιν; 25

Titulus : sic codd. plerique et argumentum et Σ 7. 21. βουκολιασταί
(e carm. 6) add. K P alii; ὀδοιπόροι (e 7) K B 4 πρώαν 9 ἔβαν
A E 10 εὐμάραι sine iota Σ codd. 14 σέ γε 15 Κυλαιθίδος
Bechtel ex Heroda 6. 50: Καλαιθίδος 21 οὐδὲν ἐντὶ 25 κίναδεῦ
vel κίναδε (H S T²) codd. : κίναδος σὺν Wordsworth τὰδ' H S A E :
τάδε γ' cett. (τάγ' P) ἴσου

- τίς τρίχας ἀντ' ἐρίων ἐποκίξατο; τίς δὲ παρεύσας
 αἰγὸς πρατοτόκοιο κακὰν κύνα δῆλετ' ἀμέλγειν;
 — ὅστις νικασεῖν τὸν πλατίον ὥς τὸ πεποιθείς,
 σφᾶξ βομβέων τέττιγος ἐναντίον. ἀλλὰ γὰρ οὔτι
 ὠριφος ἰσοπαλὴς τοι, ἰδ' ὁ τράγος οὗτος· ἔρισδε. 30
 — μὴ σπεῦδ'. οὐ γάρ τοι πυρὶ θάλπειαι. ἄδιον αἰσῆμι
 τῇδ' ὑπὸ τὰν κότινον καὶ τάλσεα ταῦτα καθίξας.
 ψυχρὸν ὕδωρ τηνὲ καταλείβεται· ὦδε πεφύκει
 ποία, χά στιβὰς ἄδε, καὶ ἀκρίδες ὦδε λαλεῦντι.
 — ἀλλ' οὔτι σπεύδω· μέγα δ' ἄχθομαι, εἰ τύ με τολμῆις 35
 ὄμμασι τοῖς ὀρθοῖσι ποτιβλέπεν, ὃν ποκ' ἐόντα
 παῖδ' ἔτ' ἐγὼν ἐδίδασκον. ἰδ' ἅ χάρις ἐς τί ποχ' ἔρπει.
 θρέψαι τοι λυκιδεῖς, θρέψαι κύνας, ὥς τυ φάγωντι.
 — καὶ πόκ' ἐγὼν παρὰ τεῦς τι μαθὼν καλὸν ἢ καὶ ἀκούσας
 μέμναμ'; ὦ φθονερόν τυ καὶ ἀπρεπὲς ἀνδρίον αὐτως. 40
 — ἀνίκ' ἐπύγισόν τυ, τὸ δ' ἄλγεες· αἱ δὲ χίμαιραι
 αἶδε κατεβληχῶντο, καὶ ὁ τράγος αὐτὰς ἐτρύπη.
 — μὴ βάθιον τήνω πυγίσματος ὕβε ταφείης.
 ἀλλὰ γὰρ ἔρφ', ὦδ' ἔρπε, καὶ ὕστατα βουκολιαξήνι.
 — οὐχ ἐρψῶ τηνεί· τουτεῖ δρύες, ὦδε κύπειρος, 45
 ὦδε καλὸν βομβεῦντι ποτὶ σμάνεσσι μέλισσαι,
 ἐνθ' ὕδατος ψυχρῷ κρᾶναι δύο, ταὶ δ' ἐπὶ δένδρει
 ὄρνιθες λαλαγεῦντι, καὶ ἅ σκιὰ οὐδὲν ὁμοία
 ταῖ παρὰ τίν· βάλλει δὲ καὶ ἅ πίτυς ὑψόθε κώνους.
 — ἢ μὰν ἀρνακίδας τε καὶ εἴρια τῇδε πατησεῖς, 50
 αἱ κ' ἐνθηῖς, ὕπνω μαλακώτερα· ταὶ δὲ τραγείαι
 ταὶ παρὰ τὴν ὄσδοντι κακώτερον ἢ τύ περ ὄσδεις.
 στασῶ δὲ κρατῆρα μέγαν λευκοῖο γάλακτος
 ταῖς Νύμφαις, στασῶ δὲ καὶ ἀδέος ἄλλον ἐλαίω.

27 πρωτοτ. 30 τοι Ahrens: τυ 32 τῇ(ι)δ' H² O
 Tr.: τεῖδ' KAQ²: τεῖνδ' PTQ¹: τάνδ' S 33 τουτεῖ (-τι)
 HPQAE, utrumque S 36 ὄμμασι τοῖς suspectum 37 ποθ'
 38 τοι Meineke: om. PAE Stob. Ecl. ii. 46. 7 Wachsm.: καὶ
 cett.: κα Σ Ahrens 39 τεῦς Apollon. de pron. 96^a Iunt.: τευ
 49 ὑψόθι KPQE κώνους K PQH S¹: κώνους cett.

- αἱ δέ κε καὶ τὸ μόλῃς, ἀπαλὰν πτέριν ὦδε πατησεῖς 55
καὶ γλάχων' ἀνθεῦσαν· ὑπεσσεῖται δὲ χιμαῖρᾶν
δέρματα τᾶν παρὰ τὴν μαλακώτερα τετράκῃς ἀρνῶν.
στασῶ δ' ὀκτῶ μὲν γαυλῶς τῷ Πανὶ γάλακτος,
ὀκτῶ δὲ σκαφίδας μέλιτος πλέα κηρὶ' ἐχοίσας.
— αὐτόθε μοι ποτέρισδε καὶ αὐτόθε βουκολιάσδεν· 60
τὰν σαυτῷ πατέων ἔχε τὰς δρύας. ἀλλὰ τίς ἄμμε,
τίς κρινεῖ; αἶθ' ἔνθοι ποχ' ὁ βουκόλος ὦδε Λυκώπας.
— οὐδὲν ἐγὼ τήνῳ ποτιδεύομαι· ἀλλὰ τὸν ἄνδρα,
αἱ λῆις, τὸν δρυτόμον βωστρήσομες, ὅς τὰς ἐρίκας
τήνας τὰς παρὰ τὴν ξυλοχίζεται· ἔστι δὲ Μόρσων. 65
— βωστρέωμες. — τὸ κάλει νιν. — ἴθ' ὦ ξένε μικρὸν
ἄκουσον

τῇδ' ἐνθῶν· ἄμμες γὰρ ἐρίσδομες, ὅστις ἀρείων
βουκολιαστάς ἐστι. τὸ δ' ὦγαθὲ μήτ' ἐμὲ Μόρσων
ἐν χάριτι κρίνῃς, μήτ' ὦν τύγα τοῦτον ὀνάσῃς.

- ναὶ ποτὶ τᾶν Νυμφᾶν Μόρσων φίλε μήτε Κομάται 70
τὸ πλεόν ἰθύνηις, μήτ' ὦν τύγα τῷδε χαρίζῃ.
ἄδε τοι ἂ ποίμνα τῷ Θουρίῳ ἐστὶ Σιβύρτα,
[Εὐμάρᾳ δὲ τὰς αἶγας ὀρήις φίλε τῷ Συβαρίτα.]
— μή τύ τις ἡρώτη ποττῷ Διός, αἶτε Σιβύρτα
αἶτ' ἐμόν ἐστι, κάκιστε, τὸ ποίμνιον; ὥς λάλος ἐσσί. 75
— βέντισθ' οὗτος, ἐγὼ μὲν ἀλαθέα πάντ' ἀγορεύω
κοῦδὲν καυχέομαι· τύ γὰρ μὰν φιλοκέρτομος ἐσσί.
— εἴα λέγ', εἴ τι λέγεις, καὶ τὸν ξένον ἐς πόλιν αὖθις
ζῶντ' ἄφες· ὦ Παιάν, ἥ στωμύλος ἦσθα Κομάτα.
— ταὶ Μοῖσαί με φιλεῦντι πολὺ πλεόν ἢ τὸν ἀοιδόν 80
Δάφνιν· ἐγὼ δ' αὐταῖς χιμάρως δύο πρᾶν ποκ' ἔθυσα.

55 δέ κε καὶ H² A E T¹ Q. 57 πολλάκις K O H² A E 62 ποθ'
ὦδ' ὁ K, cf. 6. 1; *Lycotam* appellat Propertius iv. 3, Calpur-
nius 6. 26; 7. 4 64 ἐρείκας 65 Μόρσων Bio fr. 14,
Epithal. Achill. 4 67 τεῖδ' K: τεῖνδ' P Q T 68 ὦ φίλε K O
A E Tr. 71 εὐθύνης P 73 delevi 77 καυχῶμαι H S
recte γὰρ μὰν H¹: γὰρ μὰν M S P T Q V: δ' ἄγαν K H² O A E Tr.
(ex 1. 85)

- καὶ γὰρ ἔμ' Ὀπόλλων φιλέει μέγα, καὶ καλὸν αὐτῷ
κρίον ἐγὼ βόσκω. τὰ δὲ Κάρνεα καὶ δὴ ἐφέρειπει.
- πλὰν δύο τὰς λοιπὰς διδυματόκος αἶγας ἀμέλγω,
καὶ μ' ἅ παῖς ποθορεῦσα 'τάλαν' λέγει 'αὐτὸς ἀμέλγεις';
- φεῦ φεῦ· Λάκων τοι ταλάρως σχεδὸν εἵκατι πληροῖ 86
τυρῶ καὶ τὸν ἄνηβον ἐν ἄνθεσι παῖδα μολύνει.
- βάλλει καὶ μάλοισι τὸν αἰπόλον ἅ Κλεαρίστα
τὰς αἶγας παρελάντα καὶ ἁδύ τι ποππυλιάσδει.
- κῆμὲ γὰρ ὁ Κρατίδας τὸν ποιμένα λείος ὑπαντῶν 90
ἐκμαίνει· λιπαρὰ δὲ παρ' αὐχένα σείετ' ἔθειρα.
- ἀλλ' οὐ σύμβλητ' ἐστὶ κυνόςβατος οὐδ' ἀνεμῶνα
πρὸς ῥόδα, τῶν ἄνθηρα παρ' αἵμασιαιῖσι πεφύκει.
- οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἀκύλοις ὀρομαλίδες· αἱ μὲν ἔχοντι
λεπτὸν ἀπὸ πρίνοιο λεπύριον, αἱ δὲ μελιχραί. 95
- κῆγῶ μὲν ὥσῳ τῇ παρθένῳ αὐτίκα φάσσαν
ἐκ τῆς ἀρκεύθῳ καθελῶν· τηρεῖ γὰρ ἐφίσδει.
- ἀλλ' ἐγὼ ἐς χλαῖναν μαλακὸν πόκον, ὀππόκα πέξω
τὰν οἶν τὰν πέλλαν, Κρατίδαι δωρήσομαι αὐτός.
- σίττ' ἀπὸ τῆς κοτίνῳ ταὶ μηκάδες· ὦδε νέμεσθε, 100
ὥς τὸ κάταντες τοῦτο γεώλοφον αἶ τε μυρίκαι.
- οὐκ ἀπὸ τῆς ὀρνὸς οὗτος ὁ Κῶναρος ἅ τε Κιναίθα;
τουτεῖ βοσκησεῖσθε ποτ' ἀντολάς, ὥς ὁ Φάλαρος.
- ἔστι δέ μοι γανλὸς κυπαρίσσινος, ἔστι δὲ κρατήρ,
ἔργον Πραξιτέλεος· τῇ παιδὶ δὲ ταῦτα φυλάσσω. 105
- χάμῃν ἐστὶ κύων φιλοποίμνιος, ὃς λύκος ἄγχει,
ὃν τῷ παιδὶ δίδωμι τὰ θηρία πάντα διώκειν.
- ἀκρίδες, αἱ τὸν φραγμὸν ὑπερπαῆτε τὸν ἁμόν,
μὴ μεν λωβάσσησθε τὰς ἀμπέλος· ἐντὶ γὰρ αἶαι.
- τοὶ τέττιγες ὀρήτε, τὸν αἰπόλον ὥς ἐρεθίζω. 110

. 87* 89 παρελάντα TV Gellius ix. 9: -λῶντα (-λεῦντα, -λαῦντα) cett.
ποππυλιάσει Gellius 94 ὀρομάλ. K P T Q: ὀριμ. M O H S Tr.
(ὀρυγμ. A E): ὁμομαλ. conl. Asclepiades 95 μελίχροι Σ v. l.
placet, sed distichon non intellegitur 101 ἔ(ι)τε 102 Κιναίθα
Σ K P Q H¹: Κυναίθα cett. 109 αἶαι Σ codd. (ἄβαι vel ἔβαι H S² T
idem est): ἄζαι, αὐται Σ v. l., non intellegitur

οὕτως κῦμμες θην ἐρεθίζετε τὼς καλαμευτάς.

- μισέω τὰς δασυκέρκος ἀλώπεκας, αἱ τὰ Μίκωνος
αἰεὶ φοιτῶσαι τὰ ποθέσπερα βαγίζοντι.
- καὶ γὰρ ἐγὼν μισέω τὼς κανθάρος, οἱ τὰ Φιλώνδα
σῦκα κατατρῶγοντες ὑπανέμιοι φορέονται. 115
- ἡ οὐ μέμνασ', ὅκ' ἐγὼ τυ κατήλασα, καὶ τὸ σεσαρώς
εὖ ποτεκιγκλίζεν καὶ τὰς δρυὸς εἶχεο τήνας;
- τοῦτο μὲν οὐ μέμναμ'. ὅκα μάν τοι τῇδέ τυ δήσας
Εὐμάρας ἐκάθαρε, καλῶς μάλα τοῦτό γ' ἴσαμι.
- ἦδη τις, Μόρσων, πικραίνεται· ἡ οὐχὶ παράισθεν; 120
σκίλλας ἰὼν γραίας ἀπὸ σάματος αὐτίκα τίλλειν.
- κῆγὼ μὰν κνίζω, Μόρσων, τινά· καὶ τὸ δὲ λεύσσεις.
ἐνθὼν τὰν κυκλάμινον ὄρυσσέ νυν ἐς τὸν Ἄλεντα.
- Ἰμέρα ἀνθ' ὕδατος ρεῖτω γάλα, καὶ τὸ δὲ Κρᾶθι
οἴνωι πορφύροις, τὰ δέ τοι σία καρπὸν ἐνεΐκαι. 125
- ρεῖτω χά Συβαρίτις ἐμὴν μέλι, καὶ τὸ πότορθρον
ἅ παῖς ἀνθ' ὕδατος τὰι κάλπιδι κηρία βάψαι.
- ταὶ μὲν ἐμαὶ κύτισόν τε καὶ αἰγίλον αἶγες ἔδοντι,
καὶ σχῖνον πατέοντι καὶ ἐν κομάροισι κέονται.
- ταῖσι δ' ἐμαῖς οἰεσσι πάρεστι μὲν ἅ μελίτεια 130
φέρβεσθαι, πολλὸς δὲ καὶ ὥς ῥόδα κισθὸς ἐπανθεῖ.
- οὐκ ἔραμ' Ἀλκίππας, ὅτι με πρᾶν οὐκ ἐφίλησε
τῶν ὧτων καθελοῖσ', ὅκα οἱ τὰν φάσσαν ἔδωκα.
- ἀλλ' ἐγὼ Εὐμήδευς ἔραμαι μέγα· καὶ γὰρ ὅκ' αὐτῶι
τὰν σύριγγ' ὠρεξα, καλὸν τί με κάρτ' ἐφίλησεν. 135
- οὐ θεμιτόν, Λάκων, ποτ' ἀηδόνα κίσσας ἐρίσδειν,
οὐδ' ἔποπας κύκνοισι· τὸ δ' ὦ τάλαν ἐσσι φιλεχθής.

111 χῦμμες K: χῦμμες P Q H A

115 ποτέονται M P Q T V v. l.

116 ἡ om. O P T Q¹ Tr. γρ. ἡ ῥα μέμνα Σκ μέμνα K v. l. M H A¹ E

ὅκ' Tr.: ὅτ'

118 μάν τοι scripsi (μέντοι reddit Σ): μάν ποκα

K γρ. M² P Q T H¹ S² Tr.: μάν cett. τεῖδε K: τεῖνδε P T: τῇνδε Q

119 ἐκάθηρε 120 ἡ K: om. cett. παρήσθεν 121 τίλλειν

v. l. Σ O H S: τίλλοις Σ cett. 122 μάν K: μὲν cett. 123 νυν

A² Tr. Mus.: νιν cett. 127 τᾶ καλπίδι K P T Q Σ: τὰν καλπίδα

cett. 128 κύτισον K M¹ P T Tr.: κύτιλον vel κίτυλον cett.

129 κέονται K M A E: κέοντι et κέχυνται V: κέχυνται Q T¹ 131 κισθὸς

Σ O M: κισσὸς cett.: ῥοδόκισσος Σ v. l.

ΜΟΡΣΩΝ

- παύσασθαι κέλομαι τὸν ποιμένα. τὴν δὲ Κομάτα
 δωρεῖται Μόρσων τὰν ἀμνίδα· καὶ τὸν δὲ θύσας
 ταῖς Νύμφαις Μόρσωνι καλὸν κρέας αὐτίκα πέμψον. 140
 — πεμψῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. φριμάσσεο πᾶσα τραγίσκων
 νῦν ἀγέλα· κήγων γὰρ ἴδ' ὥς μέγα τοῦτο καχαξῶ
 κατῶ Λάκωνος τῶ ποιμένος, ὅττι ποκ' ἤδη
 ἀνυσάμαν τὰν ἀμνόν· ἐς ὠρανὸν ὕμιν ἀλεῦμαι.
 αἶγες ἐμαὶ θαρσεῖτε κερούτιδες· αὔριον ὕμμε 145
 πάσας ἐγὼ λουσῶ Συβαρίτιδος ἔνδοθι λίμνας.
 οὗτος ὁ λευκίτας ὁ κορυπτίλος, εἴ τιν' ὀχευσεῖς
 τὰν αἰγῶν, φλασσῶ τυ πρὶν ἢ ἐμὲ καλλιερῆσαι
 ταῖς Νύμφαις τὰν ἀμνόν. ὁ δ' αὖ πάλιν. ἀλλὰ γενοίμαν,
 αἰ μὴ τυ φλάσσαιμι, Μελάνθιος ἀντὶ Κομάτα. 150

[VI] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΔΑΜΟΙΤΑΣ

- Δαμοίτας καὶ Δάφνις ὁ βουκόλος εἰς ἓνα χώρον
 τὰν ἀγέλαν ποκ', Ἄρατε, συνάγαγον· ἧς δ' ὁ μὲν αὐτῶν
 πυρρός, ὁ δ' ἡμιγένειος· ἐπὶ κράναν δέ τιν' ἄμφω
 ἐσδόμενοι θέρεος μέσῳι ἄματι τοιάδ' αἶδον.
 πρᾶτος δ' ἄρξατο Δάφνις, ἐπεὶ καὶ πρᾶτος ἔρισδεν. 5
 — Βάλλει τοι Πολύφαμε τὸ ποίμνιον ἅ Γαλάτεια
 μάλοισιν, δυσέρωτα τὸν αἰπόλον ἄνδρα καλεῖσθαι
 καὶ τύ νιν οὐ ποθόρησθα τάλαν τάλαν, ἀλλὰ κάθησαι

142 κηγῶ(ν) μὲν Σ v. l. M H S A E

T γρ.

144 τὰν K²: τὸν cett.

χίδες Σ codd.: κερουλίδες, κερουλκίδες Σ v. l.

κράνας cett.

148 ἢ M¹ P Q Tr.: ἧγ' cett.

cett.

143 ὠδέ ποκ' K in textu,

145 κερούτιδες Ahrens: κερου-

146 λίμνας M A E:

149 τὰν K: τὸν

1 Δ. χῶ Δ. K S² H (?), cf. 13. 5, 5. 63

4 μέσῳ vel μέσῳι Σ

ἀδέα συρίσδων. πάλιν ἄδ' ἴδε τὰν κύνα βάλλει,
 ἃ τοι τὰν ὀίων ἔπεται σκοπός· ἃ δὲ βαῦσδει 10
 εἰς ἄλα δερκομένα, τὰ δὲ νιν καλὰ κύματα φαίνει
 ἄσυχᾳ καχλάζοντος ἐπ' αἰγιαλοῖο θέοισαν.
 φράξο μὴ τὰς παιδὸς ἐπὶ κνάμαισιν ὀρούσῃ
 ἐξ ἁλὸς ἐρχομένας, κατὰ δὲ χροᾶ καλὸν ἀμύξι.
 ἃ δὲ καὶ αὐτόθε τοι διαθρύπτεται· ὥς ἀπ' ἀκάνθας 15
 ταὶ καπυραὶ χαῖται, τὸ καλὸν θέρος ἀνίκα φρύγει,
 καὶ φεύγει φιλέοντα καὶ οὐ φιλέοντα διώκει,
 καὶ τὸν ἀπὸ γραμμᾶς κινεῖ λίθον· ἥ γὰρ ἔρωτι
 πολλάκις, ὦ Πολύφαμε, τὰ μὴ καλὰ καλὰ πέφανται.

τῶι δ' ἐπὶ Δαμοίτας ἀνεβάλλετο καὶ τάδ' αἶειδεν. 20

— Εἶδον ναὶ τὸν Πᾶνα, τὸ ποίμνιον ἀνὶκ' ἔβαλλε,
 κοῦ μ' ἔλαθ', οὐ τὸν ἐμὸν τὸν ἔνα γλυκύν (ὦι ποθορῶμι
 ἐς τέλος, αὐτὰρ ὁ μάντις ὁ Τήλεμος ἔχθρ' ἀγορεύων
 ἐχθρὰ φέροι ποτὶ οἶκον, ὅπως τεκέεσσι φυλάσσοι),
 ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐγὼ κνίζων πάλιν οὐ ποθόρῃμι, 25
 ἀλλ' ἄλλαν τινὰ φαμὶ γυναῖκ' ἔχεν· ἃ δ' αἰοῖσα
 ζαλοὶ μ', ὦ Παιάν, καὶ τάκεται, ἐκ δὲ θαλάσσας
 οἰστρεῖ παπταίνουσα ποτ' ἄντρα τε καὶ ποτὶ ποίμνας.
 σίξα δ' ὕλακτεῖν νιν καὶ τᾷ κνί· καὶ γὰρ ὅκ' ἤρων,
 αὐτὰς ἐκνυζεῖτο ποτ' ἰσχία ρύγχος ἔχοισα. 30
 ταῦτα δ' ἴσως ἐσορῶσα ποεῦντά με πολλάκι πεμψεῖ
 ἄγγελον. αὐτὰρ ἐγὼ κλαιξὼ θύρας, ἔστε κ' ὁμόσση
 αὐτά μοι στορεσεῖν καλὰ δέμνια τᾶσδ' ἐπὶ νάσῳ.
 καὶ γάρ θην οὐδ' εἶδος ἔχω κακόν, ὥς με λέγοντι.

9 ἀδὲ τὰν Σ v. l. 11 βάλνει Σ v. l. 12 καχλάζοντος Σ S Iunt.
 (in H latet sub rasura): καχλάζοντα cett. 15 αὐτόθι K M Q
 T A E 20 καλὸν αἶειδεν S P: utrumque K H T 22 κοῦτ'
 ξ. K τὸν alterum om. K O ποθορῶμαι H S Q: -όρῃμι O A²:
 -ορῇμαι cett.: indicativum legit Σ: corr. Heinsius 24 φέροι
 ποτὶ O: φέρει ποτὶ K A Tr.: φέροιο ποτ' cett. 25 ποθόρῃμι
 O A E: -ορῶμαι H S (hic in ras.): -ορῇμαι cett. 29 σίξα
 Ruhnken: σιγα(ι) vario accentu codd. ὕλακτεῖ vario accentu
 Σ v. l., alia corrupta Σ^k 30 ἐκνυζήτο H S Gregor. Corinth. 79:
 -εἶτο K² P: -ᾱτο cett.

ἥ γὰρ πρᾶν ἐς πόντον ἐσέβλεπον, ἥς δὲ γαλάνα, 35
καὶ καλὰ μὲν τὰ γένεια, καλὰ δέ μοι ἅ μία κώρα,
ὥς παρ' ἐμὶν κέκριται, κατεφαίνετο, τῶν δέ τ' ὀδόντων
λευκοτέραν αὐγὰν Παρίας ὑπέφαινε λίθοιο. *let read ueniz*
ὥς μὴ βασκανθῶ δέ, τρις εἰς ἐμὸν ἔπτυσσα κόλπον·
ταῦτα γὰρ ἅ γραία με Κοτυτταρίς ἐξεδίδαξε. 40
[ἅ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποκίῳι ποταύλει].

Τόσσ' εἰπὼν τὸν Δάφνιν ὁ Δαμοίτας ἐφίλησε,
χῶ μὲν τῷ σύριγγ', ὃ δὲ τῷ καλὸν αὐλὸν ἔδωκεν.
αὐλεῖ Δαμοίτας, σύρισδε δὲ Δάφνις ὁ βούτας·
ὠρχεῦντ' ἐν μαλακῇ ταὶ πόρτιες αὐτίκα ποίαι. 45
νίκη μὰν οὐδ' ἄλλος, ἀνήσστατοι δ' ἐγένοντο.

[VIII] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ β'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

Δάφνιδι τῷ χαρίεντι συνάντετο βουκολέοντι
μᾶλα νέμων, ὥς φαντί, κατ' ὥρεα μακρὰ Μενάλκας.
ἄμφω τῶγ' ἥστην πυρροτρίχῳ, ἄμφω ἀνήβῳ,
ἄμφω συρίσδεν δεδαημένῳ, ἄμφω ἀείδεν.
πρᾶτος δ' ὦν ποτὶ Δάφνιν ἰδὼν ἀγόρευε Μενάλκας 5
'μυκητᾶν ἐπίουρε βοῶν Δάφνι, λῆις μοι ἀεῖσαι;
φαμί τυ νικασεῖν, ὅσσον θέλω αὐτὸς ἀεῖδων.
τὸν δ' ἄρα χῶ Δάφνις τοιῶιδ' ἀπαμείβετο μύθῳ·
— ποιμὴν εἰροπόκων οἷων συρικτὰ Μενάλκα,
οὔποτε νικασεῖς μ', οὐδ' εἴ τι πάθοις, τύγ' ἀεῖδων. 10

35 γαλήνα K fortasse recte 37 τοῖς δέ τ' ὀδοῦσιν Σ v. l.
41 = 10. 16: om. K: post 42 habet M πρὶν M P Q H A ἀμῶντ. O
'Ἴπποκίῳι M¹ OB: -να PQT: -κῶνι Tr.: -κῶνι M² HSAE 46 μὲν
K P Q H S

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaer. β' addidi
I συνήντετο 3 ἀνάβω, cf. 93 8 ἀμ. M 10 εἰ παθείς K P S¹ H v. l.

- χρήσιδεις ὦν ἐσιδεῖν; χρήσιδεις καταθεῖναι ἄεθλον;
 — χρήσιδω τοῦτ' ἐσιδεῖν, χρήσιδω καταθεῖναι ἄεθλον.
 — καὶ τίνα θησεύμεσθα, τίς ἁμῖν ἄρκιος εἶη;
 — μόσχον ἐγὼ θησῶ· τὸ δὲ θὲς ἰσομάτορα ἁμνόν.
 — οὐ θησῶ ποκα ἁμνόν, ἐπεὶ χαλεπὸς ὁ πατήρ μεν 15
 χά μάτηρ, τὰ δὲ μᾶλα ποθέσπερα πάντ' ἀριθμεῦντι.
 — ἀλλὰ τί μὲν θησεῖς; τί δὲ τὸ πλέον ἐξεῖ ὁ νικῶν;
 — σύριγγ' ἂν ἐπόησα καλὰν ἐγὼ ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἴσον ἄνωθεν,
 ταύταν κα θεῖην· τὰ δὲ τῷ πατρὸς οὐ καταθησῶ. 20
 — ἦ μὲν τοι κήγῳ σύριγγ' ἔχω ἐννεάφωνον,
 λευκὸν κηρὸν ἔχοισαν ἴσον κάτω ἴσον ἄνωθεν.
 πρῶαν νιν συνέπαξ'. ἔτι καὶ τὸν δάκτυλον ἀλγῶ
 τοῦτον, ἐπεὶ κάλαμός με διασχισθεῖς νιν ἔτμαξεν.
 — ἀλλὰ τίς ἄμμε κρινεῖ; τίς ἐπάκοος ἔσσεται ἀμέων; 25
 — τήνόν πως ἐνταῦθα τὸν αἰπόλον, ἦν, καλέσωμες,
 ὦι ποτὶ ταῖς ἐρίφοις ὁ κύων ὁ φάλαρος ὑλακτεῖ.
 χοῖ μὲν παῖδες ἄνυσαν, ὁ δ' αἰπόλος ἦνθ' ἐπακοῦσαι,
 χοῖ μὲν παῖδες αἰίδεν, ὁ δ' αἰπόλος ἤθελε κρίνειν.
 πρῶτος δ' ὦν αἶιδε λαχὼν ἱκτὰ Μενάλκας, 30
 εἴτα δ' ἀμοιβαίαν ὑπελάμβανε Δάφνις αἰοιδάν
 βουκολικάν· οὕτω δὲ Μενάλκας ἄρξατο πρῶτος.
 — ἄγκεα καὶ ποταμοί, θεῖον γένος, αἶ τι Μενάλκας
 πήποχ' ὁ συρικτὰς προσφιλὲς αἶσε μέλος,
 βόσκοιτ' ἐκ ψυχᾶς τὰς ἁμνάδας· ἦν δέ ποκ' ἐνθη 35
 Δάφνις ἔχων δαμάλας, μηδὲν ἔλασσον ἔχοι.
 — κρᾶναι καὶ βοτάναι, γλυκερὸν φυτόν, αἵπερ ὅμοιον
 μουσίσδει Δάφνις ταῖσιν ἀηδονίσιν,
 τοῦτο τὸ βουκόλιον πιαίνετε· κῆν τι Μενάλκας

13 ἀλλὰ τί θ. O H² Q A E Tr. τίς scripsi : ὅστις P T : ὅστις χ' K M : ὅστις S : ὁ κεν ἁμῖν ἄρκιον O H² Q² A E Tr. (H' Q' periit)
 20 κατ(vel κατα)θεῖην cett. : distinx. Ahrens 24 κάλαμός γε O A (E Tr. ?) νιν ἔτμ. Meineke : διέτμαξε codd. 28 ἐπα-
 κοῦσαι K M T Q γρ. A (E ?) : ἐπακούσας cett. 29 αἰίδεν O. Schneider : αἰιδον 38 μουσίσδει A E : μουσίσδοι cett.

- τῇδ' ἀγάγῃ, χαίρων ἄφθονα πάντα νέμοι. 40
 — ἔνθ' οἷς, ἔνθ' αἶγες διδυματόκοι, ἔνθα μέλισσαι 45
   σμήνεα πληροῦσιν, καὶ δρῦες ὑψίτεραι, 46
   ἔνθ' ὁ καλὸς Μίλων βαίνει ποσίν· αἱ δ' ἂν ἀφέρπηι, 47
   χῶ ποιμῆν ξηρὸς τῆνόθι χαὶ βοτάναι. 44
 — πανταῖ ἔαρ, πανταῖ δὲ νομοί, πανταῖ δὲ γάλακτος 41
   οὔθατα πιδῶσιν, καὶ τὰ νέα τρέφεται, 42
   ἔνθα καλὰ Ναῖς ἐπινίσσεται· αἱ δ' ἂν ἀφέρπηι, 43
   χῶ τὰς βῶς βόσκων χαὶ βόες αὐότεραι. 48
 — ὦ τράγε, τὰν λευκὰν αἰγῶν ἄνερ, ὦ βάθος ὕλας 50
   μυρίον (ὦ σιμαὶ δεῦτ' ἐφ' ὕδωρ ἔριφοι), 50
   ἐν τήνῳ γὰρ τήνος, ἴθ' 'ὦ καλὲ' καὶ λέγε 'Μίλων,
   ὁ Πρωτεὺς φώκας καὶ θεὸς ὦν ἔνεμεν.'
 — μή μοι γὰρ Πέλοπος, μή μοι Κροίσεια τάλαντα
   εἷη ἔχειω, μηδὲ πρόσθε θέειν ἀνέμων·
   ἀλλ' ὑπὸ ταῖ πέτραι ταῖδ' αἰσομαι ἀγκὰς ἔχων τυ, 55
   σύννομε κάλ', ἐσορῶν τὰν Σικελὰν ἐς ἅλα.
 — [δένδρεσι μὲν χειμῶν φοβερὸν κακόν, ὕδασι δ' αὐχμὸς,
   ὄρνισιν δ' ὕσπλαγξ, ἀγροτέροις δὲ λίνα,
   ἀνδρὶ δὲ παρθενικᾷ ἀπαλᾷ πόθος. ὦ πάτερ ὦ Ζεῦ,
   οὐ μόνος ἡράσθην· καὶ τὸ γυναικοφίλας.] 60

ταῦτα μὲν ὦν δι' ἀμοιβαίων οἱ παῖδες ἄεισαν·
 τὰν πυματὰν δ' ὠιδὰν οὕτως ἐξᾶρχε Μενάλκας.

— Φεῖδευ τὰν ἐρίφων, φεῖδευ λύκε τὰν τοκάδων μεν,
 μηδ' ἀδίκει μ', ὅτι μικκὸς ἐὼν πολλαῖσιν ὁμαρτέω.

40 τεῖνδ' PT γρ. Q³ ἀγάγη H¹ S : ἀγάγοι cett. 41-43 et
 45-47 trai. anonymus Ephem. Goth. 1803 41 νομαί M P T¹
 42 πιδῶσιν Ahrens (cf. Hesych. πῖδαξ) : πηδῶσιν : πλήθουσιν Σ v. l. (inde
 H γρ. Q γρ.) 47 Ναῖς Meineke : παῖς 49 ὦ (ἔπον hyper-
 dорice) Σ : ὦ codd. : ὦς conieci 50 αἱ σιμαὶ conieci 51 καλὲ
 Σκ : κόλε Σ codd. Μίλωνι Σ v. l. (inde M² Tr.) : Μίλωνι M¹ A E
 52 ὁ Meineke : ὦς codd. 53 Κροίσεια Iortinus : χρύσεια
 55 ἦσομαι Σ 56 σύννομε Graefe : σύννομα κάλ' Meineke :
 μᾶλ' τὰν Σικελικὰν K M Q¹ 57-61 interpolationem ab Arte-
 midoro receptam (Verg. Ecl. iii. 80) coarguit Hermann

ὦ Λάμπουρε κύον, οὕτω βαθὺς ὕπνος ἔχει τυ; 65
οὐ χρὴ κοιμᾶσθαι βαθέως σὺν παιδὶ νέμοντα.

ταὶ δ' οἶες, μῆδ' ὕμμες ὀκνεῖθ' ἀπαλᾶς κορέσασθαι
ποιᾶς· οὔτι καμείσθ', ὅκκα πάλιν ἄδε φύηται.

σίττα νέμεσθε νέμεσθε, τὰ δ' οὐθата πλήσατε πᾶσαι,
ὥς τὸ μὲν ὥρνες ἔχωντι, τὸ δ' ἐς ταλάρως ἀποθῶμαι.

δεύτερος αὖ Δάφνις λιγυρῶς ἀνεβάλλετ' αἰεῖδεν· 71

— Κῆμ' ἐκ τῷ ἄντρω σύνοφρυς κόρα ἐχθὲς ἰδοῖσα
τὰς δαμάλας παρελάντα καλὸν καλὸν ἦμεν ἔφασκεν·
οὐ μὰν οὐδὲ † λόγων ἐκρίθην ἀπο τὸν† πικρὸν αὐταῖ,
ἀλλὰ κάτω βλέψας τὰν ἀμετέραν ὁδὸν εἶρπον. 75

ἀδεῖ' ἅ φωνὰ τὰς πόρτιος, ἀδὺ τὸ πνεῦμα·

[ἀδὺν δὲ χῶ μόσχος γαρύεται, ἀδὺν δὲ χᾶ βῶς.]

ἀδὺν δὲ τῷ θέρεος παρ' ὕδωρ ῥέον αἰθριοκοιτεῖν.

ταῖ δρυὶ ταὶ βάλανοι κόσμος, ταῖ μαλίδι μᾶλα,
ταῖ βοῦ δ' ἅ μόσχος, τῷ βονκόλῳ αἱ βόες αὐταῖ. 80

ὥς οἱ παῖδες ἄεισαν, ὁ δ' αἰπόλος ὦδ' ἀγόρευεν·
— Ἀδύ τι τὸ στόμα τοι καὶ ἐφίμερος ὦ Δάφνι φωνά.
κρέσσον μελπομένῳ τευ ἀκουέμεν ἢ μέλι λείχειν.
λάσδεο τὰς σύριγγος· ἐνίκασας γὰρ αἰεῖδων.
αἱ δέ τι λῆις με καὶ αὐτὸν ἄμ' αἰπολέοντα διδάξαι, 85
τήναν τὰν μιτύλαν δωσῶ τὰ διδακτρά τοι αἶγα,
ἅτις ὑπὲρ κεφαλᾶς αἰεὶ τὸν ἀμολγέα πληροῖ.

ὥς μὲν ὁ παῖς ἐχάρη καὶ ἀνάλατο καὶ πλατάγησε
νικάσας, οὕτως ἐπὶ ματέρα νεβρὸς ἄλοιτο.

ὥς δὲ κατεσμήχθη καὶ ἀνετράπετο φρένα λύπαι 90

68 καμείσθ' O edd. ant. : κάμησθ', κάμηθ', κάμοισθ' cett. 72 κῆμ'
H : κάμ' cett. 73 παρελάντα P T Q Tr. : -λῶντα vel -λεῦντα cett.,
cf. 5. 89 74 Σ corruptelam notant coniecturamque adferunt
λόγον... ἄτοπον, πικρὸν αὐταῖ : inde λόγον M S 77 = 9. 7 84 τὰς
σύριγγας : corr. Scaliger 86 μιτάλαν K (in scholio μυταλαν) M, vox
grammaticis obscura : μίτυλ(λ)ον et μύτιλον (ἔσχατον νέον) Hesych. :
μίταλος (ἔσχατος) Arcadius : μύτιλος Herodian. π. μονήρ. λέξ. 21. 2.
mutilum genuina scholia ignorant 89 νικήσας ματέρι K

ᾧτερος, οὕτω καὶ νύμφα δμαθεῖσ' ἀκάχοιτο.
κῆκ τούτω πρᾶτος παρὰ ποιμέσι Δάφνις ἔγεντο,
καὶ νύμφαν ἄκρηβος ἔων ἔτι Ναΐδα γάμεν.

[IX] ΒΟΥΚΟΛΙΑΣΤΑΙ γ'

ΔΑΦΝΙΣ ΚΑΙ ΜΕΝΑΛΚΑΣ

ΠΡΟΛΟΓΙΖΕΙ ΝΟΜΕΥΣ ΤΙΣ Ο ΚΑΙ ΚΡΙΤΗΣ

Βουκολιάζεο Δάφνι· τὸ δ' ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος,
ᾠδᾶς ἄρχεο πρᾶτος, ἐφεψάσθω δὲ Μενάλκας,
μόσχως βουσὶν ὑφέντες, ὑπὸ στεΐραισι δὲ ταύρως.
χοῖ μὲν ἀμᾷ βόσκουτο καὶ ἐν φύλλοισι πλανῶντο
μηδὲν ἀτιμαγελεύντες· ἐμὶν δὲ τὸ βουκολιάζεν 5
† ἔμποθεν, ἄλλοθεν δὲ ποτικρίνουτο† Μενάλκας.

— Ἀδὺν μὲν ἂ μόσχος γαρύεται, ἀδὺν δὲ χά βῶς,
ἀδὺν δὲ χά σὺριγξ χά βουκόλος, ἀδὺν δὲ κήγών.
ἔστι δέ μοι παρ' ὕδωρ ψυχρὸν στιβάς, ἐν δὲ νένασται
λευκᾶν ἐκ δαμαλᾶν καλὰ δέρματα, τὰς μοι ἀπάσας 10
λὶψ κόμαρον τρωγούσας ἀπὸ σκοπιᾶς ἐτίναξε.
τοῦ δὲ θέρεως φρύγοντος ἐγὼ τόσσον μελεδαίνω,
ὅσσον ἐρῶν τὸ πατρὸς μύθων καὶ ματρὸς ἀκούειν.
οὕτως Δάφνις ἄεισεν ἐμίν, οὕτως δὲ Μενάλκας.

— Αἴτνα μᾶτερ ἐμά, κήγῳ καλὸν ἄντρον ἐνοικέω 15
κοίλαις ἐν πέτραισιν· ἔχω δέ τοι, ὅσσο' ἐν ὀνείρῳ
φαίνονται, πολλὰς μὲν οἷς, πολλὰς δὲ χιμαῖρας,

91 γαμηθεῖσ' (γαμεθεῖσ' H S T¹ Tr. Mus.): corr. Ahrens 92 τούτου
πρᾶτος π. π. Δάφνις K P T Q: Δάφνις π. π. πρᾶτος cett.

Carmen Theocriti non esse primus intellexit Valckenaer γ' addidi
Titulus: προλογίζει etc. add. H T Q, inde νομεὺς ἢ βουκόλοι P: νομεὺς Tr.
2 πρᾶτος ἐφέψ. H S T A E; legit Verg. Ecl. iii. 58: πρᾶτος ἐφάψ. M V
Tr.: Δάφνι συνάψ. K P Q 6 ἔμποθεν varie legunt Σ: ἔκ ποθεν
Briggs ἄλλοθεν δὲ ποτικρ. plerique: ἄλλωθεν K²: ἄλλοσθεν P S
H²: ἄλλοθι (-θε E²) δ' αὐθις (αὐτις E²) ὑποκρ. M E²: lectio. incerta
7 ἂ μόσχος H Tr. Iunt., cf. 8. 80: ὁ μ. cett. 13 ἐρῶν τὸ K E D:
ἐρῶντι cett.

ὦν μοι πρὸς κεφαλᾷ καὶ πρὸς ποσὶ κώεα κεῖται.
 ἐν πυρὶ δὲ δρυῖνῳι χόρια ζεῖ, ἐν πυρὶ δ' αὔαι
 φαγοὶ χειμαίνοντος· ἔχω δέ τοι οὐδ' ὅσον ὥραν 20
 χείματος ἢ νωδὸς καρύων ἀμύλοιο παρόντος.

τοῖς μὲν ἐπεπλατάγησα καὶ αὐτίκα δῶρον ἔδωκα,
 Δάφνιδι μὲν κορύναν, τάν μοι πατρὸς ἔτραφεν ἀγρός,
 αὐτοφνῇ (τὰν οὐδ' ἂν ἴσως μωμάσατο τέκτων),
 τήνῳι δὲ στρόμβῳ καλὸν ὄστρακον, οὗ κρέας αὐτός 25
 σιτήθην πέτραισιν ἐν Ἰκαρίαισι δοκεύσας,
 πέντε ταμῶν πέντ' οὔσιν· ὃ δ' ἐγκαναχῆσατο κόχλῳι.

βουκολικαὶ Μοῖσαι μάλα χαίρετε, φαίνετε δ' ὠιδάν,
 τάν ποκ' ἐγὼ τήνοισι παρὼν ἄεισα νομεῦσι·
 μηκέτ' ἐπὶ γλώσσας ἄκρας ὀλοφυγγόνα φύση. 30
 'τέττιξ μὲν τέττιγι φίλος, μύρμακι δὲ μύρμαξ,
 ἴρηκες δ' ἴρηξιν, ἐμὶν δ' ἅ Μοῖσα καὶ ὠιδά.
 τὰς μοι πᾶς εἴη πλείους δόμος. οὔτε γὰρ ὕπνος
 οὔτ' ἔαρ ἐξαπίνας γλυκερώτερον, οὔτε μελίσσαις
 ἄνθεα· τόσπον ἐμὶν Μοῖσαι φίλαι. οὗς γὰρ ὀρεῦντι
 γαθεῦσαι, τοὺς δ' οὔτι ποτῶι δαλήσατο Κίρκα.' 36

[X] ΕΡΓΑΤΙΝΑΙ Η ΘΕΡΙΣΤΑΙ

ΜΙΑΩΝ ΚΑΙ ΒΑΤΤΟΣ (re vera ΒΟΥΚΑΙΟΣ)

— Ἐργατίνα Βουκαῖε, τί νῦν ὠιζυρὲ πεπόνθεις;
 οὔτε τὸν ὄγμον ἄγειν ὀρθὸν δύναι, ὥς τὸ πρὶν ἄγες,

19 ζέει Brunck, sed cf. Hom. Φ 362 23 ἔτραφεν M Tr. : ἔτρεφεν
 cett. 26 Ἰτκαρίεσι cum glossa Ἰτκαρά πόλις Σικελίας cod. Paris.
 2722 saec. xvi 28, 29 ὠιδὰς τὰς PQ γρ. 30 ὀλοφυγγόνα K Σκ
 Hesych. : ὀλοφυγγόνα cett. φύση scripsi : φύσης 32 δ' ἅ cett. :
 δὲ M A E : δέ τε Q 35 γὰρ Σ v. l., inde M P S² A² : μὲν cett. ὀρεῦντι
 K¹ P Q T : ὀρῶντι M H S : alterum utrum Σ : ὀρήτε Σ v. l. (inde K² E
 A³ Tr.) : ὀρώσαι Σ v. l. 36 γαθεῦσαι Brunck : γαθεῦσι(ν) Σ
 codd., τοὺς P : τῶς cett.

Titulus : Bucaei nomen adgnovit Diphilus grammaticus Σ 2 οὔτε
 τὸν M Tr. : οὔτεδν K : οὔθ' ἐδν cett.

- οὐθ' ἅμα λαιοτομεῖς τῷ πλατίον, ἀλλ' ἀπολείπηι
 ὥσπερ οἷς ποίμνας, ὥς τὸν πόδα κάκτος ἔτυψεν.
 ποῖός τις δέιλαν τυ καὶ ἐκ μέσῳ ἅματος ἐστήη, 5
 ὃς νῦν ἀρχόμενος τᾶς αὐλακος οὐκ ἀποτρώγεις;
 — Μίλων ὀψαμᾶτα, πέτρας ἀπόκομμ' ἀτεράμνω,
 οὐδαμὰ τοι συνέβα ποθέσαι τινὰ τῶν ἀπεόντων;
 — οὐδαμὰ. τίς δὲ πόθος τῶν ἔκτοθεν ἐργάται ἀνδρί;
 — οὐδαμὰ νυν συνέβα τοι ἀγρυπνήσαι δι' ἔρωτα; 10
 — μηδέ γε συμβαίη· χαλεπὸν χορίῳ κύνα γεῦσαι.
 — ἀλλ' ἐγώ, ὦ Μίλων, ἔραμαι, σχεδὸν ἐνδεκαταῖος.
 — ἐκ πίθῳ ἀντλεῖς δῆλον· ἐγὼ δ' ἔχω οὐδ' ἄλις ὄξος.
 — τοιγὰρ τὰ πρὸ θυρᾶν μοι ἀπὸ σπόρω ἄσκαλα πάντα.
 — τίς δέ τυ τὰν παίδων λυμαίνεται; — ἂ Πολυβώτα, 15
 ἂ πρᾶν ἀμάντεσσι παρ' Ἴπποκίῳνι ποταύλει.
 — εὔρε θεὸς τὸν ἀλιτρόν· ἔχεις, πάλαι ὦν ἐπεθύμεις.
 μάντις τοι τὰν νύκτα χροῖζειθ' ἂ καλαμαῖα.
 — μωμᾶσθαί μ' ἄρχηι τυ· τυφλὸς δ' οὐκ αὐτὸς ὁ Πλούτος,
 ἀλλὰ καὶ ὠφρόντιστος Ἔρως. μὴ δὴ μέγα μυθεῦ. 20
 — οὐ μέγα μυθεῦμαι· τὸ μόνον κατάβαλλε τὸ λᾶιον,
 καὶ τι κόρας φιλικὸν μέλος ἀμβάλευ. ἄδιον οὕτως
 ἐργαζῇ· καὶ μὰν πρότερόν ποκα μουσικὸς ἦσθα.
 — Μῶσαι Πιερίδες, συναείσατε τὰν ῥαδιάν μοι
 παῖδ'· ὦν γάρ χ' ἄψησθε, θεαί, καλὰ πάντα ποεῖτε. 25
 Βομβύκα χαρίεσσα, Σύραν καλέοντί τυ πάντες,
 ἰσχρὰν ἀλιόκαυστον, ἐγὼ δὲ μόνος μελίχλωρον.
 καὶ τὸ Ἴον μέλαν ἐστὶ καὶ ἂ γραπτὰ ὑάκινθος,
 ἀλλ' ἔμπας ἐν τοῖς στεφάνοις τὰ πρᾶτα λέγονται.
 ἂ αἰξ τὰν κύτισον, ὁ λύκος τὰν αἶγα διώκει, 30
 ἂ γέρανός τ' ὥροτρον, ἐγὼ δ' ἐπὶ τὴν μεμάνημαι.

5 δέιλαν τυ Κ Μ : δ. τε cett. : δειλαῖε Ρ ἐκ Κ¹ (?) Μ Τρ. : ἐν Κ²
 cett. 14 τοιγὰρ τὰ Σ Ρ Η Σ Τρ. : τοιγάρτοι cett. 16 cf. 6. 41
 πρὶν Κ Μ Ρ Q T ἀμάντεσσι Ἴπποκίῳνι Κ² Ρ Q T : -όωνι
 Κ¹ Σ κ : -όωνα Τρ. : -όωντι (-τα) cett., cf. Σ ποκ' αὐλεῖ Κ Ρ Q T
 18 χροῖζεται et χροῖζεται Σ et codd. (χροῖζεται Μ Q S²) 20 μὴ δὴ
 Κ Μ Τρ. : μὴδέν cett. 30 τὰν κ. Κ Η Σ : τὸν cett.

αἴθε μοι ἥς ὅσσα Κροῖσόν ποκα φαντὶ πεπᾶσθαι,
 χρύσειοι ἀμφοτέροί κ' ἀνεκείμεθα τῇ Ἀφροδίτῃ,
 τὼς αὐλὼς μὲν ἔχοισα καὶ ἡ ῥόδον ἡ τύγε μᾶλλον,
 σχῆμα δ' ἐγὼ καὶ καινὰς ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἀμύκλας. 35

Βομβύκα χαρίεσσ', οἱ μὲν πόδες ἀστράγαλοί τευ
 ἂ φωνὰ δὲ τρύχνος· τὸν μὲν τρόπον οὐκ ἔχω εἰπεῖν.

— ἡ καλὰς ἄμμε ποῶν ἐλελάθει Βοῦκος αἰοιδάς.
 ὥς εὖ τὰν ιδέαυ τὰς ἁρμονίας ἐμέτρησεν.
 ὦμοι τῷ πώγωνος, ὃν ἀλιθίως ἀνέφυσα. 40
 θᾶσαι δὴ καὶ ταῦτα τὰ τῷ θείῳ Λιτυέρσα.

Δάματερ πολύκαρπε πολύσταχυ, τοῦτο τὸ λαῖον
 εὐεργόν τ' εἶη καὶ κάρπιμον ὅττι μάλιστα.
 σφίγγετ' ἀμαλλοδέται τὰ δράγματα, μὴ παριῶν τις
 εἴπηι ' σύκινωι ἄνδρες, ἀπώλετο χοῦτος ὁ μισθός.' 45

ἐς βορέαν ἄνεμον τὰς κόρθους ἂ τομὰ ὕμνιν
 ἡ ζέφυρον βλέπέτω· πιαίνεται ὁ στάχυς οὕτως.
 σῖτον ἀλοιῶντας φεύγειν τὸ μεσαμβρινὸν ὕπνον·
 ἐκ καλάμας ἄχυρον τελέθει τημόσδε μάλιστα.

ἄρχεσθαι δ' ἀμῶντας ἐγειρομένῳ κορυδαλλῷ, 50
 καὶ λήγειν εὐδοντος, ἐλινῦσαι δὲ τὸ καῦμα.

εὐκτὸς ὁ τῷ βατράχῳ, παῖδες, βίος· οὐ μελεδαίνει
 τὸν τὸ πιεῖν ἐγχεῦντα· πάρεστι γὰρ ἄφθονον αὐτῷ.

κάλλιον ὠπιμελητὰ φιλάργυρε τὸν φακὸν ἔψειν·
 μῆπιτάμηις τὰν χεῖρα καταπρίων τὸ κύμινον. 55

ταῦτα χρὴ μοχθεῦντας ἐν ἀλίῳ ἄνδρας αἰεῖδειν,
 τὸν δὲ τεδὸν Βουκαῖε πρέπει λιμηρὸν ἔρωτα
 μυθίσδεν τῇ ματρὶ κατ' εὐνὰν ὀρθρευοίσαι.

32 ὅσσα K² Q²: ὅσα K¹ cett., inde variae interpolationes, verum
 K² P T (non Q) 34 ἡ μᾶλλον τύγε M: ἡ μᾶλόν τυ K P T Q
 35 σχοῖμι Σ v. l. (inde P) 36 τευς Iunt. 38 ἔμμι K M S¹
 A E ἐλελήθει (-θη) 40 ἀνέφυσα K Q D: ἀνέφυσας
 cett.: utrumque Σ 45 εἴπη Brunck: εἴποι 46 βορέην
 48 φεύγει ... ὕπνος S¹ A E (ὕπνος et M) τὸν μεσ. K P Q 50 δ'
 om. M H S A E 53 ἐγχεῦντα M: ἐκχ. cett. 55 μῆτι τάμηις
 Q K: μή τοι τ. P

[XI] ΚΥΚΛΩΨ

Οὐδὲν ποττὸν ἔρωτα πεφύκει φάρμακον ἄλλο,
 Νικία, οὐτ' ἔγχριστον, ἐμὴν δοκεῖ, οὐτ' ἐπίπαστον
 ἢ ταὶ Πιερίδες· κοῦφον δέ τι τοῦτο καὶ ἀδύ
 γίνετ' ἐπ' ἀνθρώποις, εὐρεῖν δ' οὐ ράϊδιόν ἐστι.
 γινώσκειν δ' οἶμαί τυ καλῶς ἱατρὸν ἐόντα 5
 καὶ ταῖς ἐννέα δὴ πεφιλημένον ἔξοχα Μοῖσαις.
 οὕτω γοῦν ράϊστα διᾶγ' ὁ Κύκλωψ ὁ παρ' ἀμῖν,
 ὠρχαῖος Πολύφαμος, ὅκ' ἤρατο τᾶς Γαλατείας
 ἄρτι γενειάσδων περὶ τὸ στόμα τὼς κροτάφως τε.
 ἤρατο δ' οὐ μάλοις οὐδὲ ρόδωι οὐδὲ κικίννοις, 10
 ἀλλ' ὀρθαῖς μανίαις, ἀγεῖτο δὲ πάντα πάρεργα.
 πολλὰκι ταὶ ὄϊες ποτὶ τωὺλίον αὐταὶ ἀπῆνθον
 χλωρᾶς ἐκ βοτάνας· ὃ δὲ τὰν Γαλάτειαν αἰείδων
 αὐτὸς ἐπ' αἰόνος κατετάκετο φυκιοέσσας
 ἐξ αὐοῦς, ἔχθιστον ἔχων ὑποκάρδιον ἔλκος, 15
 Κύπριδος ἐκ μεγάλας τό οἱ ἦπατι πᾶξε βέλεμνον.
 ἀλλὰ τὸ φάρμακον εὔρε, καθεζόμενος δ' ἐπὶ πέτρας
 ὑψηλᾶς ἐς πόντον ὀρώων ἄειδε τοιαῦτα.

— ὦ Λευκὰ Γαλάτεια, τί τὸν φιλέοντ' ἀποβάλλῃ,
 λευκοτέρα πακτᾶς ποτιδεῖν, ἀπαλωτέρα ἀρνός, 20
 μόσχῳ γαυροτέρα, φιαρωτέρα ὄμφακος ὠμᾶς;
 φοιτῆις δ' αὖθ' οὕτως, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἔχῃ με,
 οἴχῃ δ' εὐθὺς ἰοῖς, ὅκκα γλυκὺς ὕπνος ἀνῆι με,
 φεύγεις δ' ὥσπερ οἷς πολλὸν λύκον ἀθρήσασα.
 ἡράσθην μὲν ἔγωγε τεοῦς, κόρα, ἀνίκα πρᾶτον 25

4 ἀνθρώποις KHS: -πους cett. 6 πεφιλαμένον 10 οὐ-
 δὲ ρόδοις KPQ: οὐδ' αὖ ρόδοις AE: οὐδ' αὖ ρόδῳ MHS: corr.
 Ziegler 11 ὀρθαῖς Σ K v. l. Iunt.: ὀλοαῖς cett. 14 αὐτὸς
 Q'VTr.: αὐτοῦ cett. Σ αὐτόθεν ἐπ': ἀπ' Ahrens 16 ἢ οἱ HSPT²Q²
 20 ἀρνός MHS: δ' ἀρνός cett. 21 γρ. σφριγανωτέρα (σφιγγα-
 νεωτέρα) K Call.: φιλαίτερα P

ἦρθες ἐμᾷ σὺν ματρὶ θέλοισ' ὑακίνθινα φύλλα
 ἐξ ὄρεος δρέψασθαι, ἐγὼ δ' ὁδὸν ἀγεμόνευον.
 παύσασθαι δ' ἐσιδὼν τυ καὶ ὕστερον οὐδ' ἔτι παι νῦν
 ἐκ τήνῃ δύναιμαι· τὴν δ' οὐ μέλει οὐ μὰ Δί' οὐδέν.
 γινώσκω, χαρίεσσα κόρα, τίνος οὐνεκα φεύγεις· 30
 οὐνεκά μοι λασία μὲν ὀφρὺς ἐπὶ παντὶ μετώπῳ
 ἐξ ὧτος τέταται ποτὶ θώτερον ὧς μία μακρά,
 εἷς δ' ὀφθαλμὸς ὕπεστι, πλατεία δὲ ῥίς ἐπὶ χεῖλει.
 ἀλλ' οὗτος τοιοῦτος ἐὼν βοτὰ χίλια βόσκω,
 κῆκ τούτων τὸ κράτιστον ἀμελγόμενος γάλα πίνω· 35
 τυρὸς δ' οὐ λείπει μ' οὔτ' ἐν θέρει οὔτ' ἐν ὀπώραι,
 οὐ χειμῶνος ἄκρω· ταρσοὶ δ' ὑπεραχθεές αἰεῖ.
 συρίσδεν δ' ὥς οὔτις ἐπίσταμαι ὧδε Κυκλώπων,
 τίν, τὸ φίλον γλυκύμαλον, ἅμῃ κῆμαντὸν αἰδῶν
 πολλάκι νυκτὸς ἁωρί. τρέφω δέ τοι ἔνδεκα νεβρώς, 40
 πάσας μαννοφόρως, καὶ σκύμνως τέσσαρας ἄρκτων.
 ἀλλ' ἀφίκευσο ποθ' ἅμέ, καὶ ἐξεῖς οὐδὲν ἔλασσον,
 τὰν γλαυκὰν δὲ θάλασσαν ἕα ποτὶ χέρσον ὀρεχθεῖν.
 ἄδιον ἐν τῶντρῳ παρ' ἐμὴν τὰν νύκτα διαξεῖς.
 ἐντὶ δάφναι τηνεῖ, ἐντὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι, 45
 ἔστι μέλας κισσός, ἔστ' ἄμπελος ἅ γλυκύκαρπος,
 ἔστιν ψυχρὸν ὕδωρ, τό μοι ἅ πολυδέενδρεος Αἴτνα
 λευκᾶς ἐκ χιόνος ποτὸν ἀμβρόσιον προλήτι.
 τίς κα τῶνδε θάλασσαν ἔχειν ἢ κύμαθ' ἔλοιτο;
 αἱ δέ τοι αὐτὸς ἐγὼν δοκέω λασιώτερος ἦμεν, 50
 ἐντὶ δρυὸς ξύλα μοι καὶ ὑπὸ σποδῶ ἀκάματον πῦρ·
 καιόμενος δ' ὑπὸ τεύς καὶ τὰν ψυχὰν ἀνεχοίμαν
 καὶ τὸν ἔν' ὀφθαλμόν, τῷ μοι γλυκερώτερον οὐδέν.
 ὦμοι, ὅτ' οὐκ ἔτεκέν μ' ἅ μάτηρ βράγχι' ἔχοντα,

28 vix integer; πᾶ K Tr.: τα PQ T¹ (?): πω cett. 30 οὐνεκα K
 33 ὕπεστι Winsem: ἐπεστι 41 μαννοφόρως Σ v. l. (inde K T²)
 legit Calpurnius 6. 37, cf. Pollux v. 99: ἀμνοφόρως cett. 42 ἀφί-
 κευσο (ἀμφ. K P) Σ* P Iunt.: ἀφίκευ τυ cett. 43 ἐρεχθεῖν Σ v. l.
 (inde PQ¹) 49 κὰν (ἂν P) 52 τεύς K Iunt.: τεῦ 54 ὅτι
 plene K P rectius

ὥς κατέδυν ποτὶ τὴν καὶ τὰν χέρα τεύς ἐφίλησα, 55
 αἱ μὴ τὸ στόμα λῆις, ἔφερον δέ τοι ἡ κρίνα λευκά
 ἡ μάκων' ἀπαλὰν ἐρυθρὰ πλαταγώνι' ἔχουσιν.
 ἀλλὰ τὰ μὲν θέρεος, τὰ δὲ γίνεται ἐν χειμῶνι,
 ὥστ' οὐ κά τοι ταῦτα φέρειν ἅμα πάντ' ἐδυνάθην.
 νῦν μάν, ὦ κόριον, νῦν αὐτό γα νεῖν †γε μαθεῖμαι,† 60
 αἱ κά τις σὺν ναὶ πλέων ξένος ὦδ' ἀφίκηται,
 ὥς εἰδῶ, τί ποχ' ἀδὺ κατοικεῖν τὸν βυθὸν ὕμμιν.
 ἐξένθοις Γαλάτεια καὶ ἐξενθοῖσα λάθοιο,
 ὥσπερ ἐγὼ νῦν ὦδε καθήμενος, οἴκαδ' ἀπενθέιν,
 ποιμαίνειν δ' ἐθέλοις σὺν ἐμὶν ἅμα καὶ γάλ' ἀμέλγειν 65
 καὶ τυρὸν πᾶξαι τάμισον δριμείαν ἐνεῖσα.
 ἅ μάτηρ ἀδικεῖ με μόνα, καὶ μέμφομαι αὐταῖ
 οὐδὲν πῆποχ' ὅλως ποτὶ τὴν φίλον εἶπεν ὑπέρ μεν,
 καὶ ταῦτ' ἅμαρ ἐπ' ἅμαρ ὀρεῦσά με λεπτύνοντα.
 φασὼ τὰν κεφαλὰν καὶ τὼς πόδας ἀμφοτέρως μεν 70
 σφύζειν, ὥς ἀνιαιθῇ, ἐπεὶ κήγῶν ἀνιώμαι.
 ὦ Κύκλωψ Κύκλωψ, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 αἰκ ἐνθῶν ταλάρως τε πλέκοις καὶ θαλλὸν ἀμάσας
 ταῖς ἄρνεσσι φέροις, τάχα κα πολὺν μᾶλλον ἔχοις νῶν.
 τὰν παρεοῖσαν ἀμελγε· τί τὸν φεύγοντα διώκεις; 75
 εὐρησεῖς Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.
 πολλὰ συμπαῖσδεν με κόραι τὰν νύκτα κέλονται,
 κιχλίζοντι δὲ πᾶσαι, ἐπεὶ κ' αὐταῖς ὑπακούσω.
 δῆλον ὅτ' ἐν ταῖ γαῖι κήγῶν τις φαίνομαι ἦμεν.

οὕτω τοι Πολύφamos ἐποίμαινε τὸν ἔρωτα 80
 μουσίσδων, ῥαῖον δὲ διὰγ' ἡ εἰ χρυσὸν ἔδωκεν.

55 τεύς K Iunt. : τεῦ cett. 59 οὐκ ἔν 60* γα K P B Tr. :
 γε cett. μεμαθεῖμαι M Q γρ. : μαθεῖμαι H 62 εἰδῶ K M P Q T :
 κεν ἰδῶ cett. ποθ' 69 ὀρώσα HS λεπτύνοντα Meineke : λεπτὴν
 ἔδοντα vulg. 70 φλασῶ K M E Q γρ. T γρ. (contra Σ) 74 τοῖς
 M S Tr. κεν HS : καὶ cett. 81 εἰ Σ K : om. cett.

[XII] ΑΙΤΗΣ

Ἥλυθες ὦ φίλε κοῦρε τρίτῃ σὺν νυκτὶ καὶ ἡοίᾳ
 ἥλυθες, οἱ δὲ ποθεῦντες ἐν ἡματι γηράσκουσιν.
 ὅσσον ἔαρ χειμῶνος, ὅσον μῆλον βραβίλοιο
 ἥδιον, ὅσσον οἷς σφετέρῃς λασιωτέρῃ ἀρνός,
 ὅσσον παρθενικὴ προφέρει τριγάμοιο γυναικός, 5
 ὅσσον ἐλαφροτέρῃ μόσχου νεβρός, ὅσσον ἀηδῶν
 συμπάντων λιγύφωνος ἀοιδοτάτῃ πετεηνῶν·
 τόσσον ἔμ' εὐφρηνας σὺ φανείς, σκιερὴν δ' ὑπὸ φηγόν
 ἡελίου φρύγοντος ὁδοιπóρος ἔδραμον ὥς τις.
 εἴθ' ὁμαλοὶ πνεύσειαν ἐπ' ἀμφοτέροισιν Ἑρωτες 10
 νῶϊν, ἐπεσσομένοις δὲ γενοίμεθα πᾶσιν ἀοιδῇ.
 'δῖω δὴ τινε τῷδε μετὰ προτέροισι γενέσθην
 φῶθ', ὃ μὲν εἷσπνηλος, φαλὴ χ' ὠμυκλαυιάζων,
 τὸν δ' ἕτερον πάλιν, ὥς καὶ ὁ Θεσσαλός, εἴποι αἰτήν.
 ἀλλήλους δ' ἐφίλησαν ἴσῳ ζυγῶι. ἦρα τότε ἦσαν 15
 χρύσειοι πάλιν ἄνδρες, ὅτ' ἀντεφίλησ' ὁ φιληθείς.
 εἰ γὰρ τοῦτο, πάτερ Κρονίδη, πέλοι, εἰ γάρ, ἀγήρῳι
 ἀθάνατοι, γενεῆς δὲ διηκοσίημισιν ἔπειτα
 ἀγγεΐλειεν ἐμοί τις ἀνέξοδον εἰς Ἀχέροντα·
 'ἢ σὴ νῦν φιλότῃς καὶ τοῦ χαρίεντος αἵτεω 20
 πᾶσι διὰ στόματος, μετὰ δ' ἡιθέοισι μάλιστα.'
 ἀλλ' ἦτοι τούτων μὲν ὑπέρτεροι Οὐρανῖνες
 ἔσσονθ' ὥς ἐθέλουσιν· ἐγὼ δέ σε τὸν καλὸν αἰνέων
 ψεύδεα ῥῶδς ὑπερθεν ἀραιῆς οὐκ ἀναφύσω.
 ἦν γὰρ καὶ τι δάκηις, τὸ μὲν ἀβλαβὲς εὐθὺς ἔθηκας, 25

Γέγραπται Ἰάδι διαλέκτῳ Σ in argumento, quod ad titulum repetunt
 K S : hinc Iadem in libris saepe obscuratam Heinsius maxime restituit ;
 dorismos nullos curo 12 δῖω Ahrens : δοίω Σ codd. μετ'
 ἀμφοτέροισι codd. : e scholio (τοῖς προγενεστέροις) restit. Taylor
 14 καὶ scripsi : κεν 18 γενεῆς P Q : γενεαῖς cett. 22, 23 non-
 dum expediti ; 23 θήσονθ' Piccolos ; post 22 plene interpungit Graefe,
 tum ἔσσεται Meineke 23 ἐθέλουσιν S : ἐθέλοντι cett.

διπλάσιον δ' ὤνησας, ἔχων δ' ἐπίμετρον ἀπήλθον.
 Νισαῖοι Μεγαρήες ἀριστεύοντες ἐρετμοῖς,
 ὄλβιοι οἰκέλοιτε, τὸν Ἀττικὸν ὥς περίαλλα
 ξείνον ἐτιμήσασθε, Διοκλέα τὸν φιλόπαιδα.
 αἰεὶ οἱ περὶ τύμβον ἀολλέες εἶαρι πρῶτῳ 30
 κοῦροι ἐριδμαίνουσι φιλήματος ἄκρα φέρεσθαι.
 ὃς δέ κε προσμάξῃ γλυκερώτερα χεῖλεσι χεῖλη,
 βριθόμενος στεφάνοισιν ἔην ἐς μητέρ' ἀπήλθεν.
 ὄλβιος ὅστις παισὶ φιλήματα κείνα διαίται.
 ἦ που τὸν χαροπὸν Γανυμήδεα πόλλ' ἐπιβῶται 35
 Λυδίῃ ἴσον ἔχειν πέτρῃ στόμα, χρυσὸν ὀποίῃ
 πεύθονται, μὴ φαῦλος, ἐτήτυμον ἀργυραμοιβοί.

[XIII] ΥΛΑΣ

Οὐχ ἅμῃν τὸν Ἑρωτα μόνοις ἔτεχ', ὥς ἐδοκεῦμες,
 Νικία, ὧτινι τοῦτο θεῶν ποκα τέκνον ἔγεντο·
 οὐχ ἅμῃν τὰ καλὰ πράτοις καλὰ φαίνεται ἡμεν,
 οἱ θνατοὶ πελόμεσθα, τὸ δ' αὔριον οὐκ ἐσορώμεσ·
 ἀλλὰ καὶ Ἀμφιτρώωνος ὁ χαλκεοκάρδιος υἱός, 5
 ὃς τὸν λῖν ὑπέμεινε τὸν ἄγριον, ἥρατο παιδός,
 τοῦ χαρίεντος Ὑλα, τοῦ τὰν πλοκαμίδα φορεῦντος,
 καὶ νιν πάντ' ἐδίδαξε πατὴρ ὥσεὶ φίλον νιέα,
 ὅσσα μαθὼν ἀγαθὸς καὶ ἀοίδιμος αὐτὸς ἔγεντο·
 χωρὶς δ' οὐδέποκ' ἦς, οὐδ' εἰ μέσον Ἀμαρ ὄροιτο, 10
 οὐδ' ὄκχ' ἃ λεύκιππος ἀνατρέχῃ ἐς Διὸς Ἀώς,
 οὐδ' ὀπόκ' ὀρτάλιχοι μυνηροὶ ποτὶ κοῖτον ὀρώειν,

28 περίαλλα M, schol. Aristoph. Ach. 774 incertae memoriae :
 περί ἄλλων cett. 33 πρὸς H S P T Q Tr. 35 ἐπιβωτᾶ (-βωστρεῖ
 vel -ā ex 5. 66 H S A E): recte legit Ahrens 37 φαῦλος K :
 φαῦλον cett.

*Principia versuum 19-34 servavit papyrus Oxyrynch. 694 saec. ii.
 p. Chr. Dialectus ex epica et doride mixta certo non potest restitui.
 5 ἄμφιτρ. K M, cf. 6. 1; 15. 83 8 νιέα K : νία 11 ὄκχ' edd.
 ant. ∴ ὄκα codd. ἀνατρέχῃ scripsi : ἀνατρέχει, cf. 7. 54

σεισασμένης πτερὰ ματρὸς ἐπ' αἰθαλόεντι πετεύρῳι,
 ὥς αὐτῷ κατὰ θυμὸν ὁ παῖς πεποναμένος εἶη,
 αὐτῷ δ' εὖ ἔλκων ἐς ἀλαθινὸν ἄνδρ' ἀποβαίη. 15
 ἀλλ' ὅτε τὸ χρύσειον ἔπλει μετὰ κῶας Ἰάσων
 Αἰσονίδας, οἱ δ' αὐτῷ ἀριστῆες συνέποντο
 πασᾶν ἐκ πολλῶν προλελεγμένοι ὦν ὄφελός τι,
 ἵκετο χῶ ταλαεργὸς ἀνὴρ ἐς ἀφνειὸν Ἴωλκόν,
 Ἄλκμήνας υἱὸς Μιδεάτιδος ἡρώνας, 20
 σὺν δ' αὐτῷ κατέβαινευ Ὑλας εὐέδρον ἐς Ἀργώ,
 ἅτις κυανῆαν οὐχ ἄψατο συνδρομάδων ναῦς,
 ἀλλὰ διεξείξεν (ἀφ' οὗ τότε χοιράδες ἔσταν)
 αἰετὸς ὥς μέγα λαῖτμα, βαθὺν δ' εἰσέδραμε Φᾶσιν.

ἄμος δ' ἀντέλλοντι Πελειάδες, ἐσχατιαὶ δέ 25
 ἄρνα νέον βόσκοντι, τετραμμένον εἶαρος ἤδη,
 τᾶμος ναυτιλίας μιμνάσκετο θεῖος ἄωτος
 ἡρώων, κοίλαν δὲ καθιδρυθέντες ἐς Ἀργώ
 Ἑλλάσποντον ἵκοντο νότῳ τρίτον ἄμαρ ἀέντι,
 εἶσω δ' ὄρμον ἔθεντο Προποντίδος, ἔνθα Κιανῶν 30
 αὐλακας εὐρύνουντι βόες τρίβοντες ἄροτρον.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θίνα κατὰ ζυγὰ δαῖτα πένοντο
 δειελινάν, πολλοὶ δὲ μίαν στορέσαντο χαμεύναν.
 λειμῶν γάρ σφιν ἔκειτο, μέγα στιβάδεσσιν ὄνειρα,
 ἔνθεν βούτομον ὀξὺ βαθύν τ' ἐτάμοντο κύπειρον. 35
 κῶιχεθ' Ὑλας ὁ ξανθὸς ὕδωρ ἐπιδόρπιον οἴσων
 αὐτῷ θ' Ἡρακλῆϊ καὶ ἀστεμφεῖ Τελαμῶνι,
 οἱ μίαν ἄμφω ἐταῖροι αἰεὶ δαίνυντο τράπεζαν,
 χάλκεον ἄγγος ἔχων. τάχα δὲ κράναν ἐνόησεν
 ἡμένῳι ἐν χώρῳ· περὶ δὲ θρύα πολλὰ πεφύκει, 40

15 αὐτῷ (αὐτόθεν), αὐτῷ, αὐτῷ Σ, versus non intellegitur 16 Ἰήσων,
 cf. 67 19 κω Pap. rectius opinor, cf. Apollon. de synt. 335
 ἀφνειὸν Ἴωλκόν K: ἀφνειὸν Ἰαολκόν cett. 20 ἡρώνης 22 ἦψατο
 23 βαθ. δ' ε. φ. et 24 ἀφ' οὗ τ. χ. ε. codd., etiam Pap.: traiecit
 Iacobs 30 ὁρμονικοντο Pap. 31 ἄροτρα K Iunt. 33 δειελινῆν
 K M²: δειελινόι cett., etiam Pap. 34 σφιν πα[ρέκειτο] Pap. 35 τ'
 K M Q: δ' cett. 40 χώρῳ K A E: χόρτῳ cett. θρύα H M¹:
 θρία cett. Σ (non in K)

κύνεόν τε χελιδόνιον χλωρόν τ' ἀδιάντον
 καὶ θάλλοντα σέλινα καὶ εἰλιτενῆς ἄγρωστις.
 ὕδατι δ' ἐν μέσσωι Νύμφαι χορὸν ἀρτίζοντο,
 Νύμφαι ἀκοίμητοι, δειναὶ θεαὶ ἀγροιώταις,
 Εὐνίκα καὶ Μαλὶς ἔαρ θ' ὀρώσασα Νύχεια. 45
 ἦτοι ὁ κοῦρος ἐπεῖχε ποτῶι πολυχανδέα κρωσσόν
 βάψαι ἐπειγόμενος· ταὶ δ' ἐν χερὶ πᾶσαι ἔφυσαν.
 πασάων γὰρ ἔρως ἀπαλὰς φρένας ἐξεφόβησεν
 Ἀργείωι ἐπὶ παιδί. κατήριπε δ' ἐς μέλαν ὕδωρ
 ἀθρόος, ὥς ὅτε πυρσὸς ἀπ' οὐρανοῦ ἤριπεν ἀστήρ 50
 ἀθρόος ἐν πόντῳ, ναύταις δέ τις εἶπεν ἐταίροις
 'κουφότερ' ὧ παῖδες ποιείσθ' ὄπλα· πλευστικὸς οὖρος.'
 Νύμφαι μὲν σφετέροις ἐπὶ γούνασι κοῦρον ἔχουσιν
 δακρυόεντ' ἀγανοῖσι παρεψύχοντ' ἐπέεσσιν.
 Ἀμφιτρωνιάδας δὲ ταρασσόμενος περὶ παιδί 55
 ὦιχετο, Μαιωτιστὶ λαβὼν εὐκαμπέα τόξα
 καὶ ρόπαλον, τό οἱ αἰὲν ἐχάνδανε δεξιτερὰ χεῖρ.
 τρὶς μὲν Ὕλαν ἄνυσεν, ὅσον βαθὺς ἤρυγε λαιμός·
 τρὶς δ' ἄρ' ὁ παῖς ὑπάκουσεν, ἀραιὰ δ' ἔκετο φωνά
 ἐξ ὕδατος, παρεὼν δὲ μάλα σχεδὸν εἶδετο πόρρω. 60
 [ὥς δ' ὁπότε ἠυγένειος ἀπόπροθι λῆς ἔσακούσας]
 νεβροῦ φθεγξαμένας τις ἐν οὔρεσιν ὠμοφάγος λῆς
 ἐξ εὐνᾶς ἔσπευσεν ἐτοιμοτάταν ἐπὶ δαῖτα·
 Ἡρακλῆς τοιοῦτος ἐν ἀτρίπτοισιν ἀκάνθαις
 παῖδα ποθὼν δεδόνητο, πολὺν δ' ἐπελάμβανε χῶρον. 65
 σχέτλιοι οἱ φιλέοντες, ἀλώμενος ὅσσ' ἐμόγησεν
 οὔρεα καὶ δρυμούς, τὰ δ' Ἰάσονος ὕστερα πάντ' ἦς.
 †ναῦς μὲν ἄρμεν' ἔχουσα μεταρσία τῶν παρεόντων,†
 †ἰστία δ' ἡμίθεοι μεσονύκτιον ἐξεκάθαιρον†

41 χλωρόν K M A : χλοερόν cett. 45 Εὐνίκα H¹ T : Εὐνείκα cett.,
 cf. Bucolic. I 48 ἐξεφόβησεν K M¹ (-φοβόβ. K) : ἀμφεκάλυψεν
 (vel ἀπεκάλ.) cett. (ex Homero Ξ 294) 51 ἐταίροις K Iunt. :
 ἐταῖρος cett. 52 πνευστικὸς K Call. 58 βαρὺς K 61 versum
 ignorant K Σ R 63 -τάτην 67 δρυμῶς 68, 69 corrupti
 68 μὰν M S² T² 69 ἡμίθεοι K : ἡίθεοι cett.

Ἡρακλῆα μένοντες. ὁ δ' αἱ πόδες ἄγον ἐχώρει 70
 μαινόμενος· χαλεπὸς γὰρ ἔσω θεὸς ἦπαρ ἄμυσσεν.
 οὕτω μὲν κάλλιστος Ὕλας μακάρων ἀριθμεῖται·
 Ἡρακλῆ δ' ἥρωες ἐκερτόμεον λιπονάυταν,
 οὐνεκεν ἠρώησε τριακοντάζυγον Ἀργώ·
 πεζαὶ δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξενον ἵκετο Φᾶσιν. 75

[XIV] ΚΥΝΙΣΚΑΣ ΕΡΩΣ

ΑΙΣΧΙΝΑΣ ΚΑΙ ΘΥΩΝΙΧΟΣ

- Χαίρειν πολλὰ τὸν ἄνδρα Θυώνιχον. — ἄλλα
 τοιαῦτα
 Αἰσχίνοι. — ὡς χρόνιος. — χρόνιος· τί δέ τοι
 τὸ μέλημα;
 — πρᾶσσομες οὐχ ὡς λῶιστα, Θυώνιχε. — ταῦτ'
 ἄρα λεπτός,
 χῶ μύσταξ πολὺς οὗτος, ἀυσταλέοι δὲ κίκιννοι.
 τοιοῦτος καὶ πρᾶν τις ἀφίκετο Πυθαγορικτάς, 5
 ὠχρὸς κἀνυπόδητος· Ἀθηναῖος δ' ἔφατ' ἦμεν.
 — ἦρατο μὰν καὶ τῆνος; — ἐμὴν δοκεῖ, ὅπῳ ἀλεύρω.
 — παῖσδεις ὡγάθ' ἔχων· ἐμὲ δ' ἂ χαρίεσσα Κυνίσκα
 ὑβρίσδει· λασῶ δὲ μανείς ποκα, θριξ ἀνὰ μέσσον.
 — τοιοῦτος μὲν αἰεὶ τὸ φίλ' Αἰσχίνα, ἀσυχχαὶ ὀξύς, 10
 πάντ' ἐθέλων κατὰ καιρόν· ὅμως δ' εἶπον, τί τὸ καινόν;
 — Ὀργεῖος κῆγών καὶ ὁ Θεσσαλὸς ἵπποδιώκτας
 Ἄγισ καὶ Κλεύνικος ἐπίνομες ὁ Στρατιώτας
 ἐν χώρῳ παρ' ἐμίν. δύο μὲν κατέκοψα νεοσσῶς

71 χαλεπὰ M P

*73 ἡρακλέη K: ἡρακλέην cett.

4 ἀυσταλέοι (Homer. τ 327) Σ Warton: ἀν ἀυσταλέοι K¹ ut vid.:ἀν . . αν . . λέοι P post rasuram: ἀν ἀυαλέοι K² P² cett. 5 καὶ

πρᾶν scripsi: πρῶαν 7 paragraphos add. Doederlein 10 ἀσύχα

Σ K P V¹ Tr.²: ἀσυχος cett. 11 καῖνον e glossa τὸ λυποῦν σε T et

v. l. in K P H V 13 Ἄγισ scripsi: Ἄπισ Σ codd. 14 χώρᾳ

V L Tr.

θηλάζοντά τε χοῖρον, ἀνῶιξα δὲ Βίβλιον αὐτοῖς 15
 εὐώδη τετόρων ἐτέων, σχεδὸν ὥς ἀπὸ λανῶ·
 βολβός τις, κοχλίας ἐξαιρέθη· ἥς πότος ἀδύς.
 ἦδη δὲ προϊόντος ἔδοξ' ἐπιχείσθαι ἄκρατον
 ὦτινος ἦθελ' ἕκαστος· ἔδει μόνον ὦτινος εἰπεῖν.
 ἅμεις μὲν φωνεῦντες ἐπινόμες, ὥς ἐδέδοκτο· 20
 ἃ δ' οὐδέν, παρεόντος ἐμεῦ. τίν' ἔχειν με δοκεῖς νῶν;
 'οὐ φθεγγῆι; λύκον εἶδες;' ἔπαιξέ τις. 'ὥς σοφός'
 εἶπεν

κῆφᾶπτ'· εὐμαρέως κεν ἀπ' αὐτὰς καὶ λύχνον ἄψας.
 ἔστι Λύκος, Λύκος ἐστί, Λάβα τῷ γείτονος υἱός,
 εὐμάκης ἀπαλός, πολλοῖς δοκέων καλὸς ἦμεν. 25
 τούτῳ τὸν κλύμενον κατετάκετο τήνον ἔρωτα.
 χάμιν τοῦτο δι' ὥτὸς ἔγεντό ποχ' ἄσυχαί οὕτως.
 οὐ μὰν ἐξήταξα, μάταν εἰς ἄνδρα γενειῶν.
 ἦδη δ' ὦν πόσιος τοῖ τέσσαρες ἐν βάθει ἦμες,
 χῶ Λαρισαῖος τὸν ἐμὸν λύκον αἰδεν ἀπ' ἀρχᾶς, 30
 Θεσσαλικόν τι μέλισμα, κακαὶ φρένες· ἃ δὲ Κυνίσκα
 ἔκλαεν ἐξαπίνας θαλερώτερον ἢ παρὰ ματρί
 παρθένος ἐξαέτης κόλπῳ ἐπιθυμήσασα.
 τᾶμος ἐγών, τὸν ἴσαις τὴν Θυνώνιχε, πύξ ἐπὶ κόρρας
 ἤλασα, κάλλαν αὖθις. ἀνειρύσασα δὲ πέπλως 35
 ἔξω ἀπώιχετο θᾶσσον. 'ἐμὸν κακόν, οὐ τοι ἀρέσκω;
 ἄλλος τοι γλυκίων ὑποκόλπιος; ἄλλον ἰοῖσα
 θάλπε φίλον. τήνῳι τεὰ δάκρυα; †μᾶλα ρέοντι.†
 μάστακα δοῖσα τέκνοισιν ὑπωροφίοισι χελιδῶν
 ἄψορρον ταχυνὰ πέτεται βίον ἄλλον ἀγείρειν· 40
 ὠκντέρα μαλακᾶς ἀπὸ δῖφρακος ἔδραμε τήνα
 ἰθὺν δι' ἀμφιθύρῳ καὶ δικλίδος, αἱ πόδες ἄγον.

15 βίβλινον Σ K T¹ V¹: βύβλ. cett. 17 κοχλίας V Tr. Iunt.
 K¹ (?): κολχίας cett. ἐξηρέθη 23 κῆφᾶπτ' Σ (ἐφλέγετο): κῆφατ'
 codd. (κῆφατ' ἔτ' K) 29 οὖν 35 ἀνειρύσασα 38 τεὰ
 Ahrens: τὰ K D: τὰ σὰ cett. ἀλλὰ ρέοντω coniecti 39 δοῖσα
 Σ: δ' οἷα codd. 42 ἀμφιθύρου

αἰνός θην λέγεται τις 'ἔβα καὶ ταῦρος ἄν' ὕλαν.
 εἵκατι· ταὶ δ' ὀκτώ, ταὶ δ' ἐννέα, ταὶ δὲ δέκ' ἄλλαι,
 σάμερον ἑνδεκάτα· ποτίθες δύο, καὶ δύο μῆνες, 45
 ἐξ ᾧ ἀπ' ἀλλάλων· οὐδ' εἰ Θραικιστὶ κέκαρμαι,
 οἶδε· Λύκος νῦν πάντα, Λύκωι καὶ νυκτὸς ἀνῶικται·
 ἄμμες δ' οὔτε λόγῳ τινὸς ἄξιοι οὔτ' ἀριθμητοί,
 'δύστηνοι Μεγαρήες ἀτιμοτάτη ἐνὶ μοίρῃ·
 κεῖ μὲν ἀποστέρξαιμι, τὰ πάντα κεν εἰς δέον ἔρποι. 50
 νῦν δέ—πόθεν; μῦς, φαντί, Θυνώνιχε, γεύμεθα πίσσας.
 χῶτι τὸ φάρμακόν ἐστιν ἀμηχανέοντος ἔρωτος,
 οὐκ οἶδα. πλὰν Σῆμος ὁ τὰς ἐπιχάλκῳ ἐρασθεῖς
 ἐκπλεύσας ὕγιῃς ἐπαυήνθ', ἐμὸς ἀλικιώτας.
 πλευσοῦμαι κήγῳν διαπόντιος· οὔτε κάκιστος 55
 οὔτε πρᾶτος ἴσως, ὀμαλὸς δὲ τις ὁ στρατιώτας.
 — ὦφеле μὲν χωρεῖν κατὰ νῶν τεδὸν ὧν ἐπεθύμεις
 Αἰσχίνα. εἰ δ' οὕτως ἄρα τοι δοκεῖ ὥστ' ἀποδαμεῖν,
 μισθοδότας Πτολεμαῖος ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος·
 — τᾶλλα δ' ἀνὴρ ποιός τις; [ἐλευθέρῳ οἷος ἄριστος] 60
 — εὐγνώμων, φιλόμουσος, ἐρωτικός, εἰς ἄκρον ἁδύς,
 εἰδὼς τὸν φιλέοντα, τὸν οὐ φιλέοντ' ἔτι μᾶλλον,
 πολλοῖς πολλὰ διδούς, αἰτεύμενος οὐκ ἀνανεύων,
 οἷα χρή βασιλῇ· αἰτεῖν δὲ δεῖ οὐκ ἐπὶ παντί,
 Αἰσχίνα. ὥστ' εἴ τοι κατὰ δεξιὸν ὦμον ἀρέσκει 65
 λῶπος ἄκρον περουᾶσθαι, ἐπ' ἀμφοτέροις δὲ βεβακώς
 τολμασεῖς ἐπιόντα μένειν θρασὺν ἀσπιδιώταν,
 αἰ τάχος εἰς Αἴγυπτον. ἀπὸ κροτάφων πελόμεσθα
 πάντες γηραλέοι, καὶ ἐπισχερῶ ἐς γένυν ἔρπει
 λευκαίνων ὁ χρόνος· ποιεῖν τι δεῖ, ἄς γόνυ χλωρόν. 70

43 ἔβα καὶ ταῦρος V Tr. : ἔβακε(ν) ταῦρος et ἔβα Κένταυρος Σ et cett. 45 ποτίθες HS : ποτίθει 46 οὐδ' εἰ K P D V Tr. : οὐδὲ cett. 47 οἶδε· Λύκος Σ D K Iunt. : ἅ (ῆ) δὲ Λύκῳ cett. 51 πόθεν μῦς K L D et v. l. SV : ποθ' ὥς μῦς cett. 53 ὑποχάλκῳ Σ (inde K²), cf. Sophron. 145 54 πάλιν ἦνθ' K v. l. 57 μὲν Vahlen : μάν 58 σοι 60 om. S* ἐλ. οἷος (ῥστis H² L) ἄρ. om. P H¹ 70 ἄς Σ K¹ P : ὥς K² V¹ Tr. : οἷς cett.

[II] ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΡΙΑΙ

Πᾶι μοι ταὶ δάφναι; φέρε Θεστυλί· πᾶι δὲ τὰ φίλτρα;
 στέψον τὰν κελέβαν φοινικέωι οἶδς ἁώτῳι,
 ὥς τὸν ἐμοὶ βαρὺν εὖντα φίλον καταδήσομαι ἄνδρα,
 ὅς μοι δωδεκαταῖος ἀφ' ᾧ τάλας οὐδὲ ποθίκει,
 οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνάκαμες ἢ ζοὶ εἰμές, 5
 οὐδὲ θύρας ἄραξεν ἀνάρσιος. ἦ ρά οἱ ἄλλαι
 ὦιχετ' ἔχων ὃ τ' Ἔρωσ ταχυνὰς φρένας ἃ τ' Ἀφροδίτα.
 βασεῦμαι ποτὶ τὰν Τιμαγῆτοιο παλαίστραν
 αὔριον, ὥς νιν ἴδω, καὶ μέμψομαι οἷά με ποιεῖ.
 νῦν δέ νιν ἐκ θνέων καταδήσομαι. ἀλλὰ Σελάνα 10
 φαῖνε καλόν· τιν γὰρ ποταεῖσομαι ἄσυχᾳ, δαῖμον,
 τᾷ χθονίαι θ' Ἑκάται, τὰν καὶ σκύλακες τρομέοντι
 ἐρχομένην νεκύων ἀνά τ' ἡρία καὶ μέλαν αἶμα.
 χαῖρ' Ἑκάτα δασπλῆτι καὶ ἐς τέλος ἄμμιν ὁπάδει
 φάρμακα ταῦτ' ἔρδοισα χερεῖονα μήτε τι Κίρκας 15
 μήτε τι Μηδείας μήτε ξανθὰς Περιμήδας.
 ἱυγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 ἄλφιτά τοι πρῶτον πυρὶ τάκεται· ἀλλ' ἐπίπασσε
 Θεστυλί. δειλαία, πᾶι τὰς φρένας ἐκπεπότασαι;
 ἦ ρά γέ τοι, μυσαρά, καὶ τιν ἐπίχαρμα τέτυγμα; 20
 πᾶσσο' ἅμα καὶ λέγε ταῦτα 'τὰ Δέλφιδος ὁστία πᾶσσω.'
 ἱυγξ ἔλκε τὸ τῆνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
 Δέλφισ ἔμ' ἀνίασεν· ἐγὼ δ' ἐπὶ Δέλφιδι δάφναν
 αἰθῶ· χῶς αὐτὰ λακεῖ μέγα †καπυρίσασα,†
 κῆξαπίνας ἄφθῃ, κοῦδὲ σποδὸν εἶδομες αὐτᾶς, 25
 οὕτω τοι καὶ Δέλφισ ἐνὶ φλογὶ σάρκ' ἀμαθύνει.

Titulus Φαρμακεῦτριάι K S, Athen. x. 475°: -τριάι cett. 3 ἐμοὶ
 βαρὺν εὖντα Stephanus: ἐμὸν βαρυνεῦντα φίλα K καταδήσομαι
 in Σ latere vidit Toup: καταθύσομαι 4 ἴκει K: ἡκει cett.
 10 καταθύσομαι, cf. 3 15 Κίρκης 18 κᾶεται Σ v. l. 19 ἐκπεπό-
 τησαι 21 ὁστία K: ὁστέα cett., item 62, 90 24 καπν. M H¹ S T:
 καπν. cett.: κακπν. Et. M. δάφνη (e scholiis). non intellegitur

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ὥς τοῦτον τὸν κηρὸν ἐγὼ σὺν δαίμονι τάκω,
ὥς τάκοιθ' ὑπ' ἔρωτος ὁ Μύνδιος αὐτίκα Δέλφισ.
χῶς διωεῖθ' ὅδε ῥόμβος ὁ χάλκεος ἐξ Ἀφροδίτας,
ὥς τήνος διωοῖτο ποθ' ἀμετέραισι θύραισιν.

30

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
νῦν θυσῶ τὰ πίτυρα, τὸ δ' Ἄρτεμι καὶ τὸν ἐν Αἰδα
κινήσαιοι ἀδάμαντα καὶ εἴ τί περ ἀσφαλὲς ἄλλο.
Θεστυλί, ταὶ κύνες ἄμμιν ἀνὰ πτόλιν ὠρύονται
ἀ θεὸς ἐν τριόδοισι· τὸ χαλκέον ὥς τάχος ἄχει.

35

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἦνῖδε σιγῇ μὲν πόντος, σιγῶντι δ' ἀῆται·
ἀ δ' ἐμὰ οὐ σιγῇ στέρνων ἐντοσθεν ἀνία,
ἀλλ' ἐπὶ τήνῳ πᾶσα καταίθομαι, ὅς με τάλαιναν
ἀντὶ γυναικὸς ἔθηκε κακὰν καὶ ἀπάρθενον ἦμεν.

40

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἐς τρεῖς ἀποσπένδω καὶ τρεῖς τάδε, πότνια, φωνῶ·
εἶτε γυνὰ τήνῳ παρακέκλιται εἶτε καὶ ἀνὴρ,
τόσσον ἔχοι λάθας, ὅσσον ποκὰ Θησέα φαντί
ἐν Δίαί λασθῆμεν ἐνπλοκάμῳ Ἀριάδνας.

45

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
ἵππομανὲς φυτόν ἐστι παρ' Ἀρκάσι, τῷ δ' ἐπὶ πᾶσαι
καὶ πῶλοι μαίνονται ἀν' ὥρεα καὶ θοαὶ ἵπποι.
ὥς καὶ Δέλφῳ ἴδοιμι, καὶ ἐς τόδε δῶμα περάσαι
μαινομένῳ ἱκελὸς λιπαρᾶς ἔκτοσθε παλαίστρας.

50

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.
τοῦτ' ἀπὸ τᾶς χλαῖνας τὸ κράσπεδον ὤλεσε Δέλφισ,
ὡγὼ νῦν τίλλοισα κατ' ἀγρίῳ ἐν πυρὶ βάλλω.
αἰαὶ Ἔρωσ ἀνιარέ, τί μεν μέλαν ἐκ χροὸς αἶμα
ἐμφὺς ὥς λιμνᾶτις ἅπαν ἐκ βδέλλα πέπωκας;

55

Ἰυγξ ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

27-31 post 41 K   31 ἀμετέρησι θύρησι   34 ἀδάμ. K: ῥ'
ἀδάμ. cett.   50 περάσαι K: περήσαι M': περήσαι cett.   51 ἱκελὸς
K H¹ Tr.: ἱκελον cett.

σαύραν τοι τρίψασα κακὸν ποτὸν αὔριον οἰσῶ.
 Θεστυλὶ νῦν δὲ λαβοῖσα τὸ τὰ θρόνα ταῦθ' ὑπόμαξον
 τὰς τήνω φλιάς, †καθυπέρτερον ἄς ἔτι καὶ νῦν, † 60
 [ἐκ θυμῷ δέδεμαι. ὁ δέ μεν λόγον οὐδένα ποιεῖ.]
 καὶ λέγ' ἐπιφθύζουσα· 'τὰ Δέλφιδος ὅστις πάσσω.'
 ἱυγὲς ἔλκε τὸ τήνον ἐμὸν ποτὶ δῶμα τὸν ἄνδρα.

Νῦν δὴ μῶνα ἐοῖσα πόθεν τὸν ἔρωτα δακρύνσω;
 τηνῶθ' ἀρξεῦμαι, τίς μοι κακὸν ἄγαγε τοῦτο. 65
 ἦνθ' ἃ τῷβούλοιο καναφόρος ἄμμιν Ἀναξὼ
 ἄλσος ἐς Ἀρτέμιδος, τῇ δὴ τόκα πολλὰ μὲν ἄλλα
 θηρία πομπεύεσκε περισταδόν, ἐν δὲ λείαινα.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 καὶ μ' ἃ Θευμαρίδα Θρᾷσσαι τροφός, ἃ μακαρίτις, 70
 ἀγχίθυρος ναίοισα κατεύξατο καὶ λιτάνευσε
 τὰν πομπὰν θάσασθαι· ἐγὼ δέ οἱ ἃ μέγαλοιτος
 ὠμάρτευν βύσσοιο καλὸν σύροισα χιτῶνα
 κάμφιστειλαμένα τὰν ξυστίδα τὰν Κλεαρίστας.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα. 75
 ἦδη δ' εὔσαι μέσαν κατ' ἀμαξιτόν, αἱ τὰ Λύκωνος,
 εἶδον Δέλφιν ὁμοῦ τε καὶ Εὐδάμιππον ἰόντας,
 τοῖς δ' ἥς ξανθοτέρα μὲν ἐλιχρύνσοιο γενειάς,
 στήθεα δὲ στίλβοντα πολὺ πλέον ἢ τὴν Σελάνα,
 ὥς ἀπὸ γυμνασίοιο καλὸν πόνον ἄρτι λιπόντων. 80

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 χῶς ἴδον, ὥς ἐμάνην, ὥς μοι περὶ θυμὸς ἰάφθη
 δειλαίας, τὸ δὲ κάλλος ἐτάκετο κοῦδέ τι πομπὰς

59 ἀπόμορξον Σ v. l. 60* φιλίας Σ v. l., frustra temptatus
 61 om. K Σ, interpolatus (cf. 3. 33), cum 60 corruptus esset ἐκ
 θυμῷ V Tr. Iunt.: ἐν θυμῷ cett. 62 μάσσω Ahlwardt 64 μώνη
 K¹: μούνη cett. 65 τηνῶθ' ἀρξεῦμαι scripsi: ἐκ τήνω δ' K: ἐκ
 τίνος cett. 66 ἄρξωμαι M P: ἄρξωμαι H S: ἄρ...μαι T: ἄρξομαι ἐγὼ
 A E V Tr.: ἄρξω K 67 τόκα Casaub.: ποκα 70 Θεουχαρίλα Tr.
 edd. ant., inde Θεουχαρίδα Reiske 72 θάσασθαι Tr.: θεάσασθαι
 74 τὰν Κλ. K A Tr.: τὰς Κλ. cett. 78 ἦν 79 τὴν Σελάνα
 K M B: τὸν σελάνας cett.

τήνας ἐφρασάμαν· οὐδ' ὥς πάλιν οἰκαδ' ἀπῆνθον
 ἔγνω, ἀλλά μέ τις καπυρὰ νόσος ἐξαλάπαξεν, 85
 κείμεν δ' ἐν κλινηρίῳ δέκ' ἄματα καὶ δέκα νύκτας.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 καὶ μεν χρῶς μὲν ὁμοιος ἐγίνετο πολλάκι θάψωι,
 ἔρρευν δ' ἐκ κεφαλᾶς πᾶσαι τρίχες, αὐτὰ δὲ λοιπά
 ὅστί' ἔτ' ἦς καὶ δέρμα. καὶ ἐς τίνος οὐκ ἐπέρασα, 90
 ἢ ποίας ἔλιπον γραίας δόμον, ἅτις ἐπᾶιδεν;
 ἀλλ' ἦς οὐδὲν ἐλαφρόν· ὁ δὲ χρόνος ἄνυτο φεύγων.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 χοῦτω τᾷ δούλαι τὸν ἀλαθέα μῦθον ἔλεξα·
 ' εἰ δ' ἄγε Θεστυλί μοι χαλεπᾶς νόσω εὐρέ τι μῆχος. 95
 πᾶσαν ἔχει με τάλαιναν ὁ Μύνδιος· ἀλλὰ μολοῖσα
 τήρησον ποτὶ τὰν Τιμαγήτιο παλαίστραν·
 τηνεὶ γὰρ φοιτῇ, τηνεὶ δέ οἱ ἄδὺν καθῆσθαι.'

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 κῆπεί κά νιν ἐόντα μάθης μόνον, ἄσυχᾳ νεῦσον, 100
 κείφ' ὅτι ' Σιμαίθα τυ καλεῖ,' καὶ ὑφαγέο τᾶιδε.
 ὥς ἐφάμαν· ἃ δ' ἦνθε καὶ ἄγαγε τὸν λιπαρόχρων
 εἰς ἐμὰ δώματα Δέλφιν· ἐγὼ δέ νιν ὥς ἐνόησα
 ἄρτι θύρας ὑπὲρ οὐδὸν ἀμειβόμενον ποδὶ κούφωι,

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα, 105
 πᾶσα μὲν ἐψύχθην χιόνος πλέον, ἐκ δὲ μετώπῳ
 ἰδρώς μεν κοχύδεσκειν ἴσον νοτίαισιν ἐέρσαις,
 οὐδέ τι φωνῆσαι δυνάμαν, οὐδ' ὅσσον ἐν ὕπνῳ
 κνυζεῦνται φωνεῦντα φίλαν ποτὶ ματέρα τέκνα·
 ἀλλ' ἐπάγην δαγῦδι καλὸν χρῶα πάντοθεν ἴσα. 110

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάννα.
 καὶ μ' ἐσιδὼν ὥστοργος ἐπὶ χθονὸς ὄμματα πάξας
 ἔξετ' ἐπὶ κλιντηρίῳ καὶ ἐζόμενος φάτο μῦθον·

85 ἐξεσάλαξε Σ v. l. 95 εἰ' ἄγε P T² 101 ὑφαγέο B H² V² Tr. :
 ἀφαγέο cett. 107 κοχύδεσκειν K B Eustath. ad P 56 : κοχύεσκειν
 cett. (κεχ. H S) 108 φωνῆσαι H² : φωνᾶσαι 109 κνυζῶνται
 H (-τα) S Tr. : κνυζεῦνται (-τα) cett., cf. 6. 30 112 πῆξας

ἥρᾳ με Σιμαίθα τόσον ἔφθασας, ὅσπον ἐγὼ θην
 πρᾶν ποκα τὸν χαρίεντα τρέχων ἔφθασσα Φιλῶνον, 115
 ἐς τὸ τεδὸν καλέσασα τόδε στέγος ἢ ᾗ μὲ παρείμην.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 ἦνθον γάρ κεν ἐγὼ, ναὶ τὸν γλυκὺν ἦνθον Ἐρωτα
 ἢ τρίτος ἢ τέταρτος ἐὼν φίλος αὐτίκα νυκτός,
 μᾶλα μὲν ἐν κόλποισι Διωνύσοιο φυλάσσω, 120
 κρατὶ δ' ἔχων λεύκαν, Ἡρακλέος ἱερὸν ἔρνος,
 πάντοθε πορφυρέαισι περὶ ζώστραισιν ἐλικτάν.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 καὶ κ', εἰ μὲν μ' ἐδέχεσθε, τὰδ' ἥς φίλα (καὶ γὰρ ἐλαφρός
 καὶ καλὸς πάντεσσι μετ' αἰθέροισι καλεῦμαι) 125

εὐδὸν τ', εἰ μῶνον τὸ καλὸν στόμα τεύς ἐφίλησα
 εἰ δ' ἄλλαι μ' ὠθεῖτε καὶ ἃ θύρα εἶχετο μοχλῶι,
 πάντως κα πελέκεις καὶ λαμπάδες ἦνθον ἐφ' ὑμέας.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα.
 νῦν δὲ χάριω μὲν ἔφαν τᾷ Κύπριδι πρᾶτον ὀφείλει, 130
 καὶ μετὰ τὰν Κύπριν τύ με δευτέρα ἐκ πυρὸς εἴλε,ν
 ὦ γύναι, ἐσκαλέσασα τεδὸν ποτὶ τοῦτο μέλαθρον
 αὐτως ἡμίφλεκτον Ἐρωσ δ' ἄρα καὶ Λιπαραῖω
 πολλάκις Ἀφαίστοιο σέλας φλογερώτερον αἶθει.

φράξέο μεν τὸν ἔρωθ' ὅθεν ἵκετο, πότνα Σελάνα, 135
 σὺν δὲ κακαῖς μανίαις καὶ παρθένον ἐκ θαλάμοιο
 καὶ νύμφαν ἐφόβησ' ἔτι δέμνια θερμὰ λιποῖσαν
 ἀνέρος. ὥς δ' μὲν εἶπεν· ἐγὼ δέ οἱ ἃ ταχυπειθής
 χειρὸς ἐφαψαμένα μαλακῶν ἔκλιν' ἐπὶ λέκτρων
 καὶ ταχὺ χρώς ἐπὶ χρωτὶ πεπαίνετο, καὶ τὰ πρόσωπα 140
 θερμότερ' ἥς ἢ πρόσθε, καὶ ἐψιθυρίσδομες ἀδύ.

118 κεν ἐγὼ Ahrens (Σ?): καὶ ἐγὼ T: κηγῶ(ν) (καγῶ) cett.
 122 πάντοθε K Tr. edd. ant.: πάντοθι et -θεν H: alterum utrum cett.
 124 καὶ κ' εἰ μὲν μ' tamquam ex Ahrentis coniectura Meineke: καὶ
 μ' εἰ μὲν κ' 125 ἡιθέοισι 126 τ' K M H S Iunt.: δ' cett. εἰ
 μῶνον scripsi: εἴ κε μόνον (κε est καί, cf. Σ) vulg. τευς K Iunt.: τευ
 cett. 128 κα Ahrens: καὶ 133 λιπαροῖο H S' Σ v. l.: λιπαραίου
 cett.

ὥς καί τοι μὴ μακρὰ φίλα θρυλέοιμι Σελάνα,
 ἐπράχθη τὰ μέγιστα, καὶ ἐς πόθον ἤνθομες ἄμφω.
 κοῦτε τι τήνος ἐμὶν ἐπεμέμψατο μέσφα τό γ' ἐχθές,
 οὗτ' ἐγὼ αὖ τήνῳι. ἀλλ' ἤνθέ μοι ἃ τε Φιλίστας 145
 μάτηρ τὰς ἀμᾶς αὐλητρίδος ἃ τε Μελισσοῦς
 σάμερον, ἀνίκα πέρ τε ποτ' ὠρανὸν ἔτραχον ἵπποι
 Ἄω τὰν ῥοδόπαχυν ἀπ' Ὠκεανοῖο φέροισαι,
 κεῖπέ μοι ἄλλα τε πολλὰ καὶ ὥς ἄρα Δέλφισ ἔραται.
 κεῖτε νιν αὖτε γυναικὸς ἔχει πόθος εἴτε καὶ ἀνδρός, 150
 οὐκ ἔφατ' ἀτρεκὲς ἴδμεν, ἀτὰρ τόσον· αἰὲν Ἐρωτος
 ἀκράτῳ ἐπεχεῖτο καὶ ἐς τέλος ὠιχετο φεύγων,
 καὶ φάτο οἱ στεφάνοισι τὰ δώματα τήνα πυκάσδειν.
 ταυτὰ μοι ἃ ξείνα μυθήσατο, ἔστι δ' ἀλαθής·
 ἦ γάρ μοι καὶ τρὶς καὶ τετράκις ἄλλοκ' ἐφοίτη, 155
 καὶ παρ' ἐμὶν ἐτίθει τὰν Δωρῖδα πολλάκις ὄλπαν.
 νῦν δὲ δυωδεκαταῖος ἀφ' ὧτέ νιν οὐδὲ ποτεῖδον.
 ἦ ῥ' οὐκ ἄλλο τι τερπνὸν ἔχει, ἀμῶν δὲ λέλασται;
 νῦν μὰν τοῖς φίλτροις καταδήσομαι· αἱ δ' ἔτι καὶ με
 λυπεῖ, τὰν Ἀῖδαο πύλαν, ναὶ Μοίρας, ἀραξέει. 160
 τοῖά οἱ ἐν κίσται κακὰ φάρμακα φαμὶ φυλάσσειν,
 Ἄσσυρίῳ, δέσποινα, παρὰ ξείνοιο μαθοῖσα.
 ἀλλὰ τὸ μὲν χαίροισα ποτ' ὦκεανὸν τρέπε πώλως,
 πότνι· ἐγὼ δ' οἰσῶ τὸν ἐμὸν πόθον ὥσπερ ὑπέσταν.
 χαῖρε Σελαναία λιπαρόχροε, χαίρετε δ' ἄλλοι 165
 ἀστέρες, εὐκάλοιο κατ' ἄντυγα Νυκτὸς ὁπαδοί.

142 ὥς KV: ὡς cett. καὶ M²S²: κα cett. 144 κοῦτε τι
 HSB: κοῦκέτι cett. ἐπεμέμψατο HSB: ἀπεμέμψ. V: ἐπέμψ. M¹Tr.:
 ἀπεπέμψ. cett. τό γ' Ahrens²: τὸ γ' (i. e. τοι et v. l. γ') KV: τὸ H:
 τοι cett. 146 ἀμᾶς S Tr.: ἀκμᾶς M: ἐμᾶς cett. 147 ἔτραχον
 V Tr.: ἔτροχον K: ἔτρεχον cett. 149 cf. I. 78 150 μιν
 155 ἄλλοι 157 δυωδ. scripsi: τε δωδ. vulg., cf. I. 4. 51 159 μὰν
 KV Tr. Iunt.: μὲν cett. καταδήσομαι Σκ, cf. 3: καταθύσομαι
 codd. καὶ με Hermann: κημέ vulg. 160 λυπεῖ 163 πώλους
 164 πόθον K PV: πάθος T: πόνον cett.

[XV] ΣΥΡΑΚΟΣΙΑΙ Η ΑΔΩΝΙΑΖΟΥΣΑΙ

ΓΟΡΓΩ

- Ἐνδοὶ Πραξινοῶ; — Γοργοῖ φίλα, ὥς χρόνῳ, ἔνδοι.
θαυμ' ὅτι καὶ νῦν ἦνθες. ὄρη δίδφρον Εὐνόα αὐτῶν
ἔμβαλε καὶ ποτίκρανον. — ἔχει κάλλιστα. — καθίζευ.
— ὦ τὰς ἀλεμάτω ψυχᾶς· μόλις ὑμῖν ἐσώθην,
Πραξινοῶ, πολλῶ μὲν ὄχλῳ, πολλῶν δὲ τεθρίππων· 5
παντῶν κρηπίδες, παντῶν χλαμυδηφόροι ἄνδρες·
ἀ δ' οὐδὸς ἄτρυτος· τὸ δ' ἐκαστέρῳ ἔμ' ἀποικεῖς.
— ταῦθ' ὁ πάραρος τήνος· ἐπ' ἔσχατα γὰρ ἔλαβ' ἐνθῶν
ἰλεόν, οὐκ οἴκησιν, ὅπως μὴ γείτονες ὤμες
ἀλλάλαις, ποτ' ἔριν, φθονερὸν κακόν, αἰὲν ὅμοιος. 10
— μὴ λέγε τὸν τεὸν ἄνδρα, φίλα, Δίνωνα τοιαῦτα
τῷ μικρῷ παρεόντος· ὄρη γύναι, ὥς ποθορῇ τυ.
θάρσει Ζωπύριον, γλυκερὸν τέκος· σὺ λέγει ἀπφῦν.
— αἰσθάνεται τὸ βρέφος, ναὶ τὰν πότνιαν. — καλὸς ἀπφῦς.
— ἀπφῦς μὲν τήνος τὰ πρόαν—λέγομες δὲ πρόαν θην 15
'πάππα, νίτρον καὶ φῦκος ἀπὸ σκανῶς ἀγοράσδειν'—
ἦνθε φέρων ἅλας ἄμμιν, ἀνὴρ τρισκαιδεκάπαχυς.
— χῶμος ταυτῶν ἔχει, φθόρος ἀργυρίῳ, Διοκλείδας·
ἐπταδράχμῳς κυνάδας, γραιῶν ἀποτίλματα πηρῶν,
πέντε πόκῳς ἔλαβ' ἐχθές, ἅπαν ρύπον, ἔργον ἐπ' ἔργῳ.
ἀλλ' ἴθι τῷμπέχονον καὶ τὰν περονατρίδα λάξεν. 21
βᾶμες τῷ βασιλῆος ἐς ἀφνειῷ Πτολεμαίῳ
θασόμεναι τὸν Ἀδωνιν· ἀκούω χρῆμα καλόν τι

Personarum vices in codd. turbatae non notantur 2 αὐτῇ
4 ἀλεμάτω Stephanus : ἀδεμάτω K V L Tr. Gregor. Cor. : ἀδειμά(ν)του
ἀδαμά(ν)του cett. : per ἐπιπόνου reddit Σ 5 πολλοῦ μὲν ὄχλου
7 ἐκαστέρῳ K V¹ : ἐκαστοτέρῳ cett. 13 Ζωπύριον Buecheler :
Ζωπυρίων vulg. λέγει K V : λέγω cett. 15 δὲ πρόαν K V L Tr. :
πρώαν 16 πάππα scripsi : πάντα (πάππα Συρακοσίων Et. M.)
ἀγοράσδειν Ahrens : ἀγοράσδων vulg. 17 -πηχυν 18 ταυτῶ
Reiske : ταῦτ' K P : ταῦτά γ' cett. ἀργυρίῳ R : -ρίου cett.
20 ρύπον K V L Tr. : ῥύπος cett.

κοσμεῖν τὰν βασιλίσσαν. — ἐν ὀλβίῳ ὀλβια πάντα.

— ὦν ἴδες, ὦν εἶπες καὶ ἰδοῖσά τι τῷ μὴ ἰδόντι. 25

ἔρπειν ὦρα κ' εἴη. — ἀεργοῖς αἰὲν ἑορτά.

Εὐνόα, αἶρε τὸ νῆμα καὶ ἐς μέσον αἰνόδρυπτε

θὲς πάλιν· αἱ γαλέαι μαλακῶς χρήζονται καθεύδειν.

κινεῦ δὴ, φέρε θάσσον ὕδωρ. ὕδατος πρότερον δεῖ,

ἃ δὲ σμᾶμα φέρει. δὸς ὅμως. μὴ δὴ πολὺ, λαιστρί· 30

ἔγχει ὕδωρ. δύστανε, τί μεν τὸ χιτώνιον ἄρδεις;

παυέ ποχ'· οἶα θεοῖς ἐδόκει, τοιαῦτα νένιμμαι.

ἃ κλαίξ τὰς μεγάλας πῆ λάρνακος; ὧδε φέρ' αὐτάν.

— Πραξινοά μάλα τοι τὸ καταπτυχὲς ἐμπερόναμα

τοῦτο πρέπει· λέγε μοι, πόσσω κατέβα τοι ἀφ' ἰστώ; 35

— μὴ μνάσης Γοργοῦ· πλέον ἀργυρίῳ καθαρῷ μνᾶν

ἢ δύο· τοῖς δ' ἔργοις καὶ τὰν ψυχὰν ποτέθηκα.

— ἀλλὰ κατὰ γνώμαν ἀπέβα τοι. — τοῦτο †καλὸν †εἶπες.

τῶμπέχονον φέρε μοι καὶ τὰν θολίαν κατὰ κόσμον

ἀμφίθες. οὐκ ἄξω τι τέκνον. μορμῶ, δάκνει ἵππος. 40

δάκρυ' ὅσσα θέλεις, χολὸν δ' οὐ δεῖ τι γενέσθαι.

ἔρπωμες. Φρυγία τὸν μικκὸν παῖσδε λαβοῖσα,

τὰν κύν' ἔσω κάλεσον, τὰν αὐλείαν ἀπόκλαιζον.

ὦ θεοί, ὅσσοις ὄχλος. πῶς καὶ ποκα τοῦτο περᾶσαι

χρή τὸ κακόν; μύρμακες ἀνάριθμοι καὶ ἄμετροι. 45

πολλά τοι ὦ Πτολεμαῖε πεποιήται καλὰ ἔργα,

ἐξ ὧ ἐν ἀθανάτοις ὁ τεκών· οὐδεὶς κακοεργός

δαλεῖται τὸν ἰόντα παρέρπων Αἰγυπτιστί,

οἶα πρὶν ἐξ ἀπάτας κεκροτημένοι ἄνδρες ἔπαισδον

ἀλλάλοις ὁμαλοὶ κακὰ παίγνια, πάντες ἐρινοί. 50

27 νᾶμα αἰνόδρυπτε K P A E S : αἰνόδρυπτε V Tr. L edd. ant. :
utrumque H 30 δὲ σμᾶμα G. Hermann : δ' ἐς νᾶμα vulg. δὴ

πολύ K : δὲ πολὺ P A E V : πολὺ cett. λαιστρί E. Schwartz :

ἄπληστε 32 ποχ' οἶα Ahrens : ὁκοῖα (παύεο χοῖα P, interpolatus)

33 πᾶ A E V Tr. 37 ποτέθηκα Valckenaer : προτέθεικα vulg.

38 καλὸν Σ (ἀληθὲς) P H S² (S omiserat) A E W : κα K L Tr. Iunt. :

κεῦ W¹ 41 δάκρυε 50 ἐρινοί Spohn : ἐριοί*

- ἀδίστα Γοργοῖ, τί γενώμεθα; τοὶ πολεμισταὶ
ἵπποι τῷ βασιλῆος. ἄνερ φίλε, μὴ με πατήσης.
ὀρθὸς ἀνέστα ὁ πυρρός· ἴδ' ὡς ἄγριος. κυνοθαρσής
Εὐνόα, οὐ φευγῇ; διαχρησεῖται τὸν ἄγοντα.
ὠνάθην μεγάλως, ὅτι μοι τὸ βρέφος μένει ἔδον. 55
- θάρσει Πραξινόα· καὶ δὴ γεγενήμεθ' ὀπισθεν,
τοὶ δ' ἔβαν ἐς χώραν. — καὶ τὰ συναγείρομαι ἤδη.
ἵππον καὶ τὸν ψυχρὸν ὄφιν τὰ μάλιστα δεδοίκω
ἐκ παιδός. σπεύδωμες· ὄχλος πολὺς ἄμμιν ἐπιρρεῖ.
- ἐξ αὐλᾶς ᾧ μᾶτερ; — ἐγὼν τέκνα. — εἶτα παρενθεῖν
εὐμαρές;—ἐς Τροίαν πειρώμενοι ἦνθον Ἀχαιοί, 61
καλλίστα παίδων· πείραι θην πάντα τελεῖται.
- χρησμῶς ἃ πρεσβύτες ἀπώιχετο θεσπίξασα.
- πάντα γυναῖκες ἴσαντι, καὶ ὡς Ζεὺς ἀγάγεθ' Ἦραν.
- θᾶσαι Πραξινόα, περὶ τὰς θύρας ὅσος ὄμιλος. 65
- θεσπέσιος. Γοργοῖ, δὸς τὰν χέρα μοι· λάβε καὶ τὴν
Εὐνόα Εὐτυχίδος· πότεχ' αὐτά, μὴ τι πλαναθῆις.
πᾶσαι ἄμ' εἰσένθωμες· ἀπρίξ ἔχευ Εὐνόα ἁμῶν.
οἴμοι δειλαία, δίχα μεν τὸ θερίστριον ἦδη
ἔσχισται, Γοργοῖ. ποτιτῷ Διός, εἴ τι γένοιο 70
εὐδαίμων, ὠνθρωπε φυλάσσεο τῷμπέχονόν μεν.
- οὐκ ἐπ' ἐμὴν μὲν, ὅμως δὲ φυλαξεῦμαι. — ὄχλος ἄθρως·
ὠθεῖνθ' ὥσπερ ὕες. — θάρσει γύναι· ἐν καλῷ εἰμές.
- κῆς ὥρας κῆπειτα φίλ' ἀνδρῶν ἐν καλῷ εἶης
ἄμμε περιστέλλων. χρηστῷ κοῖκτίρμονος ἀνδρός. 75
φλίβεται Εὐνόα ἄμμιν· ἄγ' ᾧ δειλά τυ βιάζεν.
κάλλιστ'· 'ἐνδοὶ πᾶσαι' ὁ τὰν νυνὲν εἶπ' ἀποκλαίξας.
- Πραξινόα, πόταγ' ὦδε. τὰ ποικίλα πρᾶτον ἄθρησον,

51 γενώμεθα Schaefer: γενοίμεθα πολεμ. K: πολεμ. cett.
59 ὄχλος πολὺς KP Iunt.: ὅσος ὄχλος cett., cf. 44 60 τέκνα εἶτα
παρ. H¹ S W Tr.: ᾧ τέκνα εἶτα π. A E L: ᾧ τέκνα π. K P H² 64 ἡγά-
γεθ' 67 αὐτα(ι) varia prosodia τι H S L: τυ cett. πλανηθῆς
68 ἔχε K H ἁμῶν cett.: δμῶς K: δμῶς P 72 φυλαξοῦμαι edd.
ant.: φυλάξομαι ὁ ἄθρως M, in cett. idem varie deformatum:
ἀθρόος ὄχλος H S

λεπτὰ καὶ ὥς χαρίεντα· θεῶν περονάματα φασεῖς.

— πότνι' Ἀθαναία· ποῖαί σφ' ἐπόνασαν ἔριθοι, 80

ποῖοι ζωιογράφοι τὰκριβέα γράμματ' ἔγραψαν.

ὥς ἔτυμ' ἐστάκαντι καὶ ὥς ἔτυμ' ἐνδινεῦντι,
ἔμψυχ', οὐκ ἐνυφαντά. σοφόν τοι χρήμ' ἄνθρωπος.

αὐτὸς δ' ὥς θαητὸς ἐπ' ἀργυρέας κατακέειται
κλισμῷ πρᾶτον ἴουλον ἀπὸ κροτάφων καταβάλλων, 85

ὁ τριφίλητος Ἀδωνις, ὃ κῆν Ἀχέροντι φιλεῖται.

— παύσασθ' ὦ δύστανοι, ἀνάνυτα κωτίλλοισαι
τρυγόνες· ἐκκναισεῦντι πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

— μᾶ, πόθεν ὠνθρωπος; τί δὲ τίν, εἰ κωτίλαι εἰμές;
πασάμενος ἐπίτασσε· Συρακοσίαις ἐπιτάσσεις. 90

ὥς εἰδήης καὶ τοῦτο· Κορίνθιαι εἰμές ἄνωθεν,
ὥς καὶ ὁ Βελλεροφῶν· Πελοποννασιστὶ λαλεῦμες·
δωρίσδεν δ' ἔξεστι, δοκῶ, τοῖς Δωριέεσσι.

μὴ φύη, Μελιτῶδες, ὃς ἁμῶν καρτερὸς εἴη,
πλὰν ἐνός. οὐκ ἀλέγω. μή μοι κενεὰν ἀπομάξης. 95

— σίγη Πραξινοά· μέλλει τὸν Ἀδωνιν αἰδεῖν
ἃ τὰς Ἀργείας θυγάτηρ, πολυίδρις αἰοῖδος,
ἅτις καὶ πέρυσιν τὸν ἰάλεμον ἀρίστευσε.
φθεγξέεται τι, σάφ' οἶδα, καλόν· διαθρύπτεται ἤδη.

— Δέσποιν', ἃ Γολγῶς τε καὶ Ἰδάλιον ἐφίλησας 100
αἰπεινὰν τ' Ἑρκα, χρυσῶι παῖζοις' Ἀφροδίτα,
οἶόν τοι τὸν Ἀδωνιν ἀπ' ἀενάω Ἀχέροντος
μηνὶ δυωδεκάτῳ μαλακαὶ πόδας ἄγαγον ὦραι,
βάρδισται μακάρων ὦραι φίλαι· ἀλλὰ ποθειναί
ἔρχονται πάντεσσι βροτοῖς αἰεὶ τι φέροισαι. 105
Κύπρι Διωναία, τὸ μὲν ἀθανάταν ἀπὸ θνατᾶς,

81 ζωιογράφοι Et. M. s. v. S²: ζωγράφοι 83 τοι schol. Soph. Ant.
353: τι ἄνθρωπος schol. Soph. K P: ὠνθρ. cett. 84 ἀργυρέου
M (?) S A E; mira generis confusio, cf. 119; 17, 90 90 πασσάμενος
98 πέρυσιν Reiske: πέρχην K: σπέρχην cett. 100 Γολγῶς K:
γολγῶ fere cett. 102 ἀεν(ν)άου 103 μαλακαὶ πόδας K:
μαλακαίποδες cett. 105 φέροισαι Hemsterh.: φοροῦσαι M V Tr.:
φοροῖσαι vulg.

ἀνθρώπων ὥς μῦθος, ἐποίησας Βερενίκαν,
 ἀμβροσίαν ἐς στήθος ἀποστάξασα γυναικός·
 τὴν δὲ χαριζομένα, πολυώνυμε καὶ πολύναι, ✕
 ἃ Βερενικεῖα θυγάτηρ Ἑλέναι εἰκῦα 110
 Ἄρσινά πάντεσσι καλοῖς ἀτιτάλλει Ἄδωνιν.
 πὰρ μὲν οἱ ὦρια κεῖται, ὅσα δρυὸς ἄκρα φέροντι,
 πὰρ δ' ἀπαλοὶ κᾶποι πεφυλαγμένοι ἐν ταλαρίσκοις
 ἀργυρέοις, Συρίῳ δὲ μύρῳ χρύσει' ἀλάβαστρα.
 εἶδατά θ' ὅσσα γυναῖκες ἐπὶ πλαθάνῳ πονέονται 115
 ἄνθεα μίσγοισαι λευκῶι παντοῖα μαλεύρωι,
 ὅσσα τ' ἀπὸ γλυκερῶ μέλιτος τά τ' ἐν ὕγρῳ ἐλαίῳ,
 πάντ' αὐτῶι πετεηνὰ καὶ ἐρπετὰ τῆδε πάρεστι.
 χλωραὶ δὲ σκιάδες μαλακῶι βρίθοντες ἀνήθῳ
 δέδμανθ'· οἱ δέ τε κῶροι ὑπερπωτῶνται Ἑρωτες, 120
 οἳ ἀηδονιδῆες ἀεξομενᾶν ἐπὶ δένδρῳ
 πωτῶνται περυγῶν πειρώμενοι ὅζον ἀπ' ὅζῳ.
 ὦ ἔβενος, ὦ χρυσός, ὦ ἐκ λευκῷ ἐλέφαντος
 αἰετοὶ οἰνοχόον Κρονίδαι Διὶ παῖδα φέροντες,
 πορφύρεοι δὲ τάπητες ἄνω μαλακώτεροι ὕπνω. 125
 ἃ Μίλατος ἐρεῖ χῶ τὰν Σαμίαν καταβόσκων
 'ἔστρωται κλίνα τῶδώνιδι τῶι καλῶι ἁμά.'
 τὰν μὲν Κύπρις ἔχει, τὰν δ' ὁ ροδόπαχυν Ἄδωνις.
 ὀκτωκαιδεκέτης ἡ ἐννεακαίδεχ' ὁ γαμβρός·
 οὐ κεντεῖ τὸ φίλημ', ἔτι οἱ περὶ χεῖλεα πυρρά. 130
 νῦν μὰν Κύπρις ἔχοισα τὸν αὐτὰς χαιρέτω ἄνδρα·
 ἄωθεν δ' ἅμμες νιν ἅμα δρόσῳι ἀθρόαι ἕξω
 οἰσεῦμες ποτὶ κύματ' ἐπ' αἰῶνι πτύοντα,
 λύσασαι δὲ κόμαν καὶ ἐπὶ σφυρὰ κόλπον ἀνεῖσαι
 στήθεσι φαινομένοις λιγυρᾶς ἀρξεύμεθ' αἰοιδᾶς· 135

107 ἀνθρώπων K A E 112 φέροντι edd. ant. : φέρονται 118 τῆδε
 cett. : τεῖδε K 119 βρίθοντες mirum, cf. 84 121 ἀηδονιδῆες
 Valckenaer : ἀηδονίηες (-νῆες) vulg. ἀεξομενᾶν Ahrens : ἀεξομένων
 δένδρει (rectius δένδρῳ) Ahrens : δένδρων 122 ὅζου 124 αἰετοὶ
 K P W² L² Tr.² : αἰετῶ cett. 127 ἁμά Ahrens : ἄλλα 129 -δεκετής
 H : -δεκαέτης P : -δεκάτης cett. 135 ἀρξεύμεθ' G. Kiessling : ἀρξώμεθ'

ἔρπεις ὦ φίλ' Ἀδωνι καὶ ἐνθάδε κῆς Ἀχέροντα
 ἡμιθέων, ὥς φαντί, μονώτατος. οὐτ' Ἀγαμέμνων
 τοῦτ' ἔπαθ' οὐτ' Αἴας ὁ μέγας, βαρυμάνιος ἥρως,
 οὔθ' Ἐκτωρ, Ἐκάβας ὁ γεραίτατος εἴκατι παίδων,
 οὐ Πατροκλῆς, οὐ Πύρρος ἀπὸ Τροίας πάλιν ἐνθών, 140
 οὔθ' οἱ ἔτι πρότεροι Λαπίθαι καὶ Δευκαλίωνες,
 οὐ Πελοπηϊάδαι τε καὶ Ἀργεος ἄκρα Πελασγοί.
 ἴλαθι νῦν φίλ' Ἀδωνι καὶ ἐς νέον· εὐθυμεύσαις
 καὶ νῦν ἦνθες Ἀδωνι, καὶ ὅκκ' ἀφίκηι, φίλος ἡξείς.'

— Πραξινοά, τὸ χρῆμα σοφώτερον, ἂ θήλεια.
 ὀλβία ὅσσα ἴσασι, πανολβία ὥς γλυκὺ φωνεῖ.
 ὦρα ὅμως κῆς οἶκον. ἀνάριστος Διοκλείδας.
 χῶνῆρ ὄξος ἅπαν, πεινᾶντι δὲ μηδὲ ποτένθηις.
 χαῖρε Ἀδων ἀγαπατὲ καὶ ἐς χαίροντας ἀφίκευ.

145

[XVII] ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΕΙΣ ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΝ

Ἐκ Διὸς ἀρχώμεσθα καὶ ἐς Δία λήγετε Μοῖσαι,
 ἀθανάτων τὸν ἄριστον ἐπὴν κλείωμεν ἀοιδαῖς·

ἀνδρῶν δ' αὖ Πτολεμαῖος ἐνὶ πρώτοισι λεγέσθω
 καὶ πύματος καὶ μέσσος· ὃ γὰρ προφερέστατος ἀνδρῶν.

ἥρωες, τοὶ πρόσθεν ἀφ' ἡμιθέων ἐγένοντο,
 ῥέξαντες καλὰ ἔργα σοφῶν ἐκύρησαν ἀοιδῶν·

5

αὐτὰρ ἐγὼ Πτολεμαῖον ἐπιστάμενος καλὰ εἰπεῖν
 ὑμνήσαιμ'. ὕμνοι δὲ καὶ ἀθανάτων γέρας αὐτῶν.

136 κείς 139 γεραίτατος H S²: γεραίτερος cett. 141 πρότερον
 M P L W Tr. 143 νέον K: νέω B: νέωτα cett. εὐθυμεύσαις
 K E Iunt.: εὐθυμήσεις aut -σαις cett. 147 κείς 148 ἅπαν M W Tr.:
 ἅγαν cett. 149 ἀγαπατὲ Tr.: ἀγαπητὲ cett.

Codices probi K, B, Φ (W L Tr.); ceteros fere spreui. dialectus
 incerta; sequor fere K 2 κλείωμεν Schaefer: ἀεί(κί)δωμεν

Ἰδαν ἐς πολύδενδρον ἀνὴρ ὑλατόμος ἐλθὼν
παπταίνει, παρεόντος ἄδην, πόθεν ἄρξεται ἔργον· 10

τί πρῶτον καταλέξω; ἐπεὶ πάρα μυρία εἰπεῖν,
οἷσι θεοὶ τὸν ἄριστον ἐτίμησαν βασιλῆων.

Ἐκ πατέρων, οἷος μὲν ἦν τελέσαι μέγα ἔργον
Λαγείδας Πτολεμαῖος, ὅκα φρεσὶν ἐγκατάθοιτο
βουλάν, ἂν οὐκ ἄλλος ἀνὴρ οἷός τε νοῆσαι. 15

τῆνον καὶ μακάρεσσι πατὴρ ὁμότιμον ἔθηκεν
ἀθανάτοις, καὶ οἱ χρύσεος θρόνος ἐν Διὸς οἴκῳ
δέδμηται· παρὰ δ' αὐτὸν Ἀλέξανδρος φίλα εἰδώς
ἐδριάζει, Πέρσαισι βαρὺς θεὸς αἰολομίτρας.

ἀντία δ' Ἡρακλῆος ἔδρα κενταυροφόνοιο 20
ἴδρυται στερεοῖο τετυγμένα ἐξ ἀδάμαντος·

ἔνθα σὺν ἄλλοισιν θαλίας ἔχει Οὐρανίδησι,
χαίρων νύων ὠν περιώσιον νύωνοῖσιν,
ὅττι σφεων Κρονίδης μελέων ἐξείλετο γῆρας,
ἀθάνατοι δὲ καλεῦνται ἐοὶ νέποδες γεγαῶτες. 25

ἄμφω γὰρ πρόγονός σφιν ὁ καρτερὸς Ἡρακλείδας,
ἄμφότεροι δ' ἀριθμεῦνται ἐς ἔσχατον Ἡρακλῆα.
τῷ καὶ ἐπεὶ δαίτηθεν ἱοὶ κεκορημένος ἦδη
νέκταρος εὐδόμοιο φίλας ἐς δῶμ' ἀλόχοιο,
τῷ μὲν τόξον ἔδωκεν ὑπωλένιον τε φαρέτρην, 30
τῷ δὲ σιδάρειον σκύταλον κεχαραγμένον ὄζοις.
οἱ δ' εἰς ἀμβρόσιον θάλαμον λευκοσφύρου Ἡβας
ὄπλα καὶ αὐτὸν ἄγουσι γενειήταν Διὸς υἱόν.

Οἷα δ' ἐν πινυταῖσι περικλειτὰ Βερενίκα
ἔπρεπε θηλυτέρησι, ὄφελος μέγα γειναμένοισι. 35
ταῖ μὲν Κύπρον ἔχοισα Διώνας πότνια κούρα
κόλπον ἐς εὐώδη ῥαδιῶς ἐσεμάξατο χεῖρας.
τῷ οὐπω τινὰ φαντὶ ἀδεῖν τόσον ἀνδρὶ γυναικῶν,

14 Λαγείδας cf. Kaibel, Epigr. 255 17 δόμος: corr. Bergk
20 ἔδρα κενταυροφ. G. Kiessling: ἔδρακε ταυροφ. 25 ἐοὶ Heinsius:
θεοὶ vulg. 34 περικλειτὰ K edd. ant.: -κλυτὰ cett. 38 φασίν
scribendum

ὅσπον περ Πτολεμαῖος ἔην ἐφίλησεν ἄκοιτιν.
 ἦ μὰν ἀντεφιλεῖτο πολὺ πλέον· ὦδέ κε παισί 40
 θαρσύνσας σφετέροισιν ἐπιτρέποι οἶκον ἅπαντα,
 ὅπποτε κεν φιλέων βαίνῃ λέχος ἐς φιλεούσης.
 ἀστόργου δὲ γυναικὸς ἐπ' ἄλλοτρίῳ νόος αἰεῖ,
 ῥηῖδιοι δὲ γοναί, τέκνα δ' οὐ ποτεοικότα πατρί.
 κάλλει ἀριστεύουσα θεάων πότν' Ἀφροδίτα, 45
 σοὶ τήνα μεμέλητο· σέθεν δ' ἔνεκεν Βερενίκα
 εὐειδὴς Ἀχέροντα πολύστονον οὐκ ἐπέρασεν,
 ἀλλὰ μιν ἀρπάξασα, πάροιθ' ἐπὶ νῆα κατελθεῖν
 κυανέαν καὶ στυγνὸν αἰὶ πορθμῆα καμώντων,
 ἐς ναὸν κατέθηκας, ἕας δ' ἀπεδάσσαι τιμάς. 50
 πᾶσιν δ' ἥπιος ἦδε βροτοῖς μαλακοὺς μὲν ἔρωτας
 προσπνέει, κούφας δὲ διδοῖ ποθέοντι μερίμνας.
 Ἀργεῖα κυάνοφρον, σὺ λαοφόνον Διομήδεα
 μισγομένα Τυδῇ τέκες, Καλυδώνιον ἄνδρα,
 ἀλλὰ Θέτις βαθύκολπος ἀκοντιστὰν Ἀχιλλῆα 55
 Αἰακίδαι Πηλῇ· σὲ δ' αἰχμητὰ Πτολεμαῖε
 αἰχμηταὶ Πτολεμαίῳ ἀρίζηλος Βερενίκα.
 καὶ σε Κόως ἀτίταλλε βρέφος νεογιλλὸν ἕοντα,
 δεξαμένα παρὰ ματρός, ὅτε πρώταν ἴδες ᾧ.
 ἔνθα γὰρ Εἰλείθυιαν ἐβώσατο λυσίζωνον 60
 Ἀντιγόνας θυγάτηρ βεβαρημένα ὠδίνεσσι·
 ἦ δέ οἱ εὐμενέοισα παρίστατο, καὶ δ' ἄρα πάντων
 νωδυνίαν κατέχευε μελῶν· ὃ δὲ πατρί ἐοικώς
 παῖς ἀγαπητὸς ἔγεντο. Κόως δ' ὀλόλυξεν ἰδοῖσα,
 φᾶ δὲ καθαπτομένα βρέφους χεῖρεςσι φίλησιν· 65
 ὄλβιε κοῦρε γένοιο, τίους δέ με τόσσον, ὅσον περ
 Δᾶλον ἐτίμησεν κυανάμπυκα Φοῖβος Ἀπόλλων·
 ἐν δὲ μιᾷ τιμῇ Τρίοπον καταθεῖο κολώναν
 ἴσον Δωριέεσσι νέμων γέρας ἐγγὺς ἐοῦσιν

41 ἐπιτρέποι E L Iunt. : ἐπιτρέπει cett. 42 βαίνῃ Iunt. : βαίνει
 cett. 57 ἀρίζηλος S P A E 68 Τρίοπος Stephanus κατθεῖο
 K Iunt.

ἴσον καὶ Ῥήναιαν ἀναξ ἐφίλησεν Ἀπόλλων.⁷⁰
 ὥς ἄρα νῆσος ἔειπεν· ὃ δ' ὑψόθεν ἔκλαγε φωνᾷ
 ἐς τρεῖς ἀπὸ νεφέων μέγας αἰετὸς αἴσιος ὄρνις.
 Ζηνὸς πον τόδε σᾶμα· Δὺ Κρονίωνι μέλονται
 αἰδοῖοι βασιλῆες, ὃ δ' ἔξοχος, ὃν κε φιλήσῃ
 γεινόμενον τὰ πρῶτα· πολὺς δέ οἱ ὄλβος ὀπαδεῖ,⁷⁵
 πολλὰς δὲ κρατεῖ γαίας, πολλὰς δὲ θαλάσσας.

Μυρία ἀπειροί τε καὶ ἔθνεα μυρία φωτῶν
 λήϊον ἀλδήσκουσιν ὀφελλόμενον Διὸς ὄμβρω·
 ἀλλ' οὔτις τόσα φύει, ὅσα χθαμαλὰ Αἴγυπτος,
 Νεῖλος ἀναβλύζων διερὰν ὅτε βώλακα θρύπτει,⁸⁰
 οὐδὲ τις ἄσπεα τόσσα βροτῶν ἔχει ἔργα δαέντων.
 τρεῖς μὲν οἱ πολίων ἑκατοντάδες ἐνδεδῆμνται,
 τρεῖς δ' ἄρα χιλιάδες τρισσαῖς ἐπὶ μυριάδεσσι,
 δοιαὶ δὲ τριάδες, μετὰ δέ σφισιν ἐννεάδες τρεῖς·
 τῶν πάντων Πτολεμαῖος ἀγῆνωρ ἐμβασιλεύει.⁸⁵
 καὶ μὴν Φοινίκας ἀποτέμνεται Ἀραβίας τε
 καὶ Συρίας Λιβύας τε κελαινῶν τ' Αἰθιοπῶν.
 Παμφύλοισί τε πᾶσι καὶ αἰχμηταῖς Κιλικέεσσι
 σαμαίνει, Λυκίοις τε φιλοπτολέμοισί τε Καρσί,
 καὶ νάσοις Κυκλάδεσσι, ἐπεὶ οἱ νᾶες ἄριστοι⁹⁰
 πόντον ἐπιπλώοντι, θάλασσα δὲ πᾶσα καὶ αἶα
 καὶ ποταμοὶ κελάδοντες ἀνάσσονται Πτολεμαίωι.
 πολλοὶ δ' ἱππῆες, πολλοὶ δέ μιν ἀσπιδιώται
 χαλκῶι μαρμαίροντι σεσαγμένοι ἀμφαγέρονται.

Ὀλβωὶ μὲν πάντας κε καταβρίθωι βασιλῆας·⁹⁵
 τόσσον ἐπ' ἅμαρ ἕκαστον ἐς ἀφνέον ἔρχεται οἶκον
 πάντοθε. λαοὶ δ' ἔργα περιστέλλουσιν ἔκκληοι.

72 ἀπὸ K : ἀπαὶ L W Tr. : ὑπὸ (ὑπαί, ὑπὲκ) cett.
 αἰετὸς αἴσιος Iunt. : αἰετὸς ὄσιος K : αἴσιος αἰετὸς cett. 74 αἰδοῖοι
 Casaub. : αἰδοῖο K : αἰδοῖου cett. βασιλῆες K¹ : βασιλῆος cett.
 75 ὀπαδεῖ K : ὀπηδεῖ cett. 78 ὀφελλόμενον D edd. ant. : ὀφελ-
 λόμεν K : -λόμεναι cett. 88 Παμφύλοισι Schrader : Παμφυλίοισι
 89 -μοισί τε Καρσί K : -μοις τε Κάρεσσι cett. 90 ἄρισται Ste-
 phanus, cf. 15. 84 97 περιστέλλονται K

οὐ γάρ τις δηίων πολυκήτεα Νεῖλον ὑπερβάς
 περὶς ἐν ἀλλοτρίαισι βοὰν ἐστάσατο κώμαις,
 οὐδέ τις αἰγιαλόνδε θαῶς ἐξήλατο ναός 100
 θωρηχθεὶς ἐπὶ βουσὶν ἀνάρσιος Αἰγυπτίησιν·
 τοῖος ἀνὴρ πλατέεσσιν ἐνὶδρυται πεδίοισι
 ξανθοκόμας Πτολεμαῖος, ἐπιστάμενος δόρῳ πάλλιν,
 ὧ ἐπίπαγχν μέλει πατρώια πάντα φυλάσσειν
 οἷ' ἀγαθῷ βασιλῇ, τὰ δὲ κτεατίζεται αὐτός. 105
 οὐ μὰν ἀχρεῖός γε δόμῳ ἐνὶ πίοι χρυσός
 μυρμάκων ἅτε πλοῦτος αἰεὶ κέχνται μογεόντων·
 ἀλλὰ πολὺν μὲν ἔχοντι θεῶν ἐρικυδέες οἶκοι,
 αἰὲν ἀπαρχομένοιο σὺν ἄλλοισιν γεράεσσι,
 πολλὸν δ' ἰφθίμοισι δεδῶρηται βασιλεῦσι, 110
 πολλὸν δὲ πτολίεσσι, πολὺν δ' ἀγαθοῖσιν ἐταίροις.
 οὐδὲ Διωνύσου τις ἀνὴρ ἱεροὺς κατ' ἀγῶνας
 ἔκετ' ἐπιστάμενος λιγυρὰν ἀναμέλψαι αἰοιδάν,
 ὧ οὐ δωτίαν ἀντάξιον ὥπασε τέχνας.
 Μουσάων δ' ὑποφῆται αἰδούντι Πτολεμαῖον 115
 ἀντ' εὐεργεσίης. τί δὲ κάλλιον ἀνδρὶ κεν εἴη
 ὀλβίῳ ἢ κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἀρέσθαι;
 τοῦτο καὶ Ἀτρεΐδαισι μένει· τὰ δὲ μυρία τῆνα,
 ὅσσα μέγαν Πριάμοιο δόμον κτεάτισσαν ἐλόντες,
 ἀέρι παὶ κέκρυπται, ὅθεν πάλιν οὐκέτι νόστος. 120
 Μοῦνος ὅδε προτέρων τε καὶ ὧν ἔτι θερμὰ κονία
 στειβομένα καθύπερθε ποδῶν ἐκμάσσεται ἵχνη,
 ματρὶ φίλαι καὶ πατρὶ θυώδεας εἴσατο ναοῦς·
 ἐν δ' αὐτοὺς χρυσῷ περικαλλέας ἡδ' ἐλέφαντι
 ἵδρυται πάντεσσιν ἐπιχθονίοισιν ἀρωγούς. 125
 πολλὰ δὲ πιανθέντα βοῶν ὅγε μηρία καίει

103 ξανθοκόμας K : -κόμος cett. 109 αἰὲν S : αἰεὶ cett. 111 καὶ
 νάοις Κυκλάδεσσι, πολὺν δ' ἀγ. ἐτ. K, totum versum 90 post 110 re-
 petunt cett. praeter S 112 ἱερῶν K A E 117 ἢ Tr. W (?) edd.
 ant. : om. cett. 121 τε καὶ ὧν Briggs (Σ?) : τεκέων K : τοκέων
 cett. 126 ὅγε Tr. : ὅτε K A E L : ὅδε W M S : om. P

μησὶ περιπλομένοισιν ἐρευθομένων ἐπὶ βωμῶν,
 αὐτὸς τ' ἰφθίμα τ' ἄλοχος, τὰς οὐτίς ἀρείων
 νυμφίον ἐν μεγάροισι γυνὰ περιβάλλετ' ἀγοστῶι,
 130 ἐκ θυμοῦ στέργοισα κασίγνητόν τε πόσιν τε.
 ὦδε καὶ ἀθανάτων ἱερὸς γάμος ἐξετελέσθη,
 οὓς τέκετο κρείουσα Ῥέα βασιλῆας Ὀλύμπου·
 ἐν δὲ λέχος στόρνυσιν ἰαύειν Ζηνὶ καὶ Ἥρῃ
 χεῖρας φοιβήσασα μύροις ἔτι παρθένος Ἴρις.

Χαῖρε ἄναξ Πτολεμαῖε· σέθεν δ' ἐγὼ ἴσα καὶ ἄλλων
 μνάσομαι ἡμιθέων, δοκέω δ' ἔπος οὐκ ἀπόβλητον
 136 φθέγξομαι ἐσσομένοις· ἀρετὴν γέ μεν ἐκ Διὸς αἰτεῦ.

[XVI] ΧΑΡΙΤΕΣ Η ΙΕΡΩΝ

Αἰεὶ τοῦτο Διὸς κούραις μέλει, αἰὲν ἀοιδοῖς,
 ὑμνεῖν ἀθανάτους, ὑμνεῖν ἀγαθῶν κλέα ἀνδρῶν.

Μοῖσαι μὲν θεαὶ ἐντί, θεοὺς θεαὶ αἰέδοντι·
 ἄμμες δὲ βροτοὶ οἶδε, βροτοὺς βροτοὶ αἰείδωμεν.

τίς γὰρ τῶν ὁπόσοι γλαυκὰν ναίουσιν ὑπ' ἡῶ,
 5 ἡμετέρας Χάριτας πετάσας ὑποδέξεται οἴκωι
 ἀσπασίως, οὐδ' αὖθις ἀδωρήτους ἀποπέμψει;
 αἰ δὲ σκυζόμεναι γυμνοῖς ποσὶν οἴκαδ' ἴασι,
 πολλά με τωθάζοισαι, ὅτ' ἀλιθίην ὁδὸν ἦλθον,
 ὀκνηραὶ δὲ πάλιν κενεᾶς ἐν πυθμένι χηλοῦ
 10 ψυχροῖς ἐν γονάτεσσι κάρη μίμνοντι βαλοῖσαι,
 ἐνθ' αἰεὶ σφισιν ἔδρη, ἐπὴν ἄπρακτοι ἴκωνται.

127 μασὶ
 αὐτῶν ἱερὸς K

128 ἀρείων K Tr.: ἀρίων cett.

131 ἀθανάτων

137 αἰτεῦ K L W Tr.: ἔξεις cett.

*Codices probi K, Φ = V (usque ad 22 W) L Tr., B; deteriores
 spreui. dialectus incerta omnino; sequor fere K, sed in ionismis Φ
 praefero 4 αἰείδωμες K: -δομες L: -δοντες W: -δοντι cett.

9 ἀλλοτρίην Φ

12 σφισιν Iunt.: σφιν cett.

ἔδρα Φ

ἐπὴν S²:

ἐπὰν cett.

ἴκωντι K P A E²

τίς τῶν νῦν τοιόσδε; τίς εὖ εἰπόντα φιλήσει;
οὐκ οἶδ'. οὐ γὰρ ἔτ' ἄνδρες ἐπ' ἔργμασιν ὡς πάρος ἐσθλοῖς
αἰνεῖσθαι σπεύδοντι, νενίκηνται δ' ὑπὸ κερδέων. 15

πᾶς δ' ὑπὸ κόλπου χεῖρας ἔχων πόθεν οἴσεται ἄθρεϊ
ἄργυρον, οὐδέ κεν ἰὼν ἀποτρίψας τινὶ δοίη,
ἀλλ' εὐθὺς μυθεῖται· 'ἀπωτέρω ἢ γόνυ κνάμα·
αὐτῷ μοί τι γένοιτο· θεοὶ τιμῶσιν αἰοιδούς.
τίς δέ κεν ἄλλον ἀκούσαι; ἅλις πάντεσσιν Ὅμηρος. 20
οὗτος αἰοιδῶν λῶιστος, ὃς ἐξ ἐμεῦ οἴσεται οὐδέν.'

Δαιμόνιοι, τί δὲ κέρδος ὁ μυρίος ἔνδοθι χρυσός
κείμενος; οὐχ ἄδε πλούτου φρονέουσιν ὄνασις,
ἀλλὰ τὸ μὲν ψυχᾷ, τὸ δέ πού τινι δοῦναι αἰοιδῶν·
πολλοὺς εὖ ἔρξαι πηῶν, πολλοὺς δὲ καὶ ἄλλων 25
ἀνθρώπων, αἰεὶ δὲ θεοῖς ἐπιβώμια ῥέζειν,
μηδὲ ξεινοδόκον κακὸν ἔμμεναι, ἀλλὰ τραπέζῃ
μειλίζαντ' ἀποπέμψαι, ἐπὶν ἐθέλωντι νέεσθαι,
Μουσάων δὲ μάλιστα τίειν ἱεροὺς ὑποφήτας,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀῖδαο κεκρυμμένος ἐσθλὸς ἀκούσης, 30
μηδ' ἀκλεῆς μύρῃαι ἐπὶ ψυχροῦ Ἀχέροντος,
ὥσεί τις μακέλαι τετυλωμένος ἔνδοθι χεῖρας
ἄχῃν ἐκ πατέρων πενίην ἀκτήμονα κλαίων.
πολλοὶ ἐν Ἀντιόχοιο δόμοις καὶ ἄνακτος Ἀλεῦα
ἄρμαλιὴν ἔμμηνον ἐμετρήσαντο πενέσται· 35
πολλοὶ δὲ Σκοπάδαισιν ἐλαυνόμενοι ποτὶ σακοὺς
μόσχοι σὺν κεραῇσιν ἐμυκήσαντο βόεσσι,
μυρία δ' ἄμ πεδλὸν Κραννώνιον ἐνδιάσκον
ποιμένες ἔκκριτα μῆλα φιλοξείνοισι Κρεώνδαις·
ἀλλ' οὗ σφιν τῶν ἥδος, ἐπεὶ γλυκὺν ἐξεκένωσαν 40
θυμὸν ἐς εὐρείαν σχεδίαν στυγνοῖο γέροντος,
ἄμναστοι δὲ τὰ πολλὰ καὶ ὄλβια τήνα λιπόντες

16 κόλπου A E: κόλπω cett. 24 που Φ: καί cett. 25 πολλοὺς
scripsi: πολλοὺς δ' 28 ἐθέλωντι Iunt.: ἐθέλοντι cett. 30 ἀκούη
V¹ L Tr. 41 στυγνοῖο γέροντος Hemsterhuys e Propertio 3. 18, 24:
στυγνοῦ ἀχέροντος 42 τὰ δὲ πολλὰ V L R κείνα V L

δειλοῖς ἐν νεκύεσσι μακροὺς αἰῶνας ἔκειντο,
 εἰ μὴ δεινὸς ἀοιδὸς ὁ Κῆιος αἰόλα φωνέων
 βάρβιτον ἐς πολύχορδον ἐν ἀνδράσι θῆκ' ὀνομαστούς 45
 ὀπλοτέροις, τιμᾶς δὲ καὶ ὠκέες ἔλλαχον ἵπποι,
 οἳ σφισιν ἐξ ἱερῶν στεφανηφόροι ἦλθον ἀγώνων.
 τίς δ' ἂν ἀριστῆας Λυκίων ποτέ, τίς κομόωντας
 Πριαμίδας καὶ θῆλυν ἀπὸ χροιῆς Κύκνον ἔγνω,
 εἰ μὴ φυλόπιδας προτέρων ὕμνησαν ἀοιδοί; 50
 οὐδ' Ὀδυσσεὺς ἐκατόν τε καὶ εἴκοσι μῆνας ἀλαθείς
 πάντας ἐπ' ἀνθρώπους Ἄλδαν τ' εἰς ἔσχατον ἐλθὼν
 ζῶδς καὶ σπήλυγγα φυγῶν ὀλοοῖο Κύκλωπος
 δηναῖον κλέος ἔσχευ, ἐσιγάθη δ' ἂν ὑφορβός
 Εὐμαιος καὶ βουσι Φιλοίτιος ἀμφ' ἀγελαίαις 55
 ἔργον ἔχων αὐτός τε περίσπλαγχνος Λαέρτης,
 εἰ μὴ σφεας ὤνασαν Ἰάονος ἀνδρὸς ἀοιδαί.

Ἐκ Μοισᾶν ἀγαθὸν κλέος ἔρχεται ἀνθρώποισι,
 χρήματα δὲ ζῶντες ἀμαλδύνουσι θανόντων.
 ἀλλ' ἴσος γὰρ ὁ μόχθος ἐπ' ἡϊόνι κύματα μετρεῖν, 60
 ὅσος ἄνεμος χέρσουνδε κατὰ γλαυκᾶς ἁλὸς ὠθεῖ,
 ἣ ὕδατι νίξειν θολερὰν διαειδέει πλίνθον,
 καὶ φιλοκερδείῃ βεβλαμμένον ἄνδρα παρελθεῖν·
 χαίρετω ὅστις τοῖος, ἀνήριθμος δέ οἱ εἴη
 ἄργυρος, αἰεὶ δὲ πλεόνων ἔχοι ἡμερος αὐτόν. 65
 αὐτὰρ ἐγὼ τιμὴν τε καὶ ἀνθρώπων φιλότητα
 πολλῶν ἡμιόνων τε καὶ ἵππων πρόσθεν ἐλοίμαν.
 δίζημαι δ', ὅτινι θνατῶν κεχαρισμένος ἔνθω
 σὺν Μοίσαις· χαλεπαὶ γὰρ ὁδοὶ τελέθουσιν ἀοιδοῖς
 κουράων ἀπάνευθε Διὸς μέγα βουλευόντος. 70

44 δεινὸς Hermogenes Id. II. 9 : θεῖος erat in Syriani exemplaribus
 I. 85 R : ὁ θεῖος Φ R : κείνος cett. 48 γρ. δὲ καμόντας Φ 49 καὶ
 Φ : ἡ cett. R 54 δ' ἂν ὑφορβός K V¹ L D : δ' ὁ συφ. V² Tr. M S : δ' ἂν
 δ φορβός cett. 57 σφεας Brunck : σφείας V¹ L : σφας cett.
 61 κατὰ Buecheler : μετὰ 64 ὅστις τοῖος Φ : ὅστις τοιοῦτος cett.
 68 ὅτινι Iunt. : ὅτινι cett. ἔλθω L : ἐνθω cett. 70 κουράων Φ B :
 μουσῶν cett. μέγα Φ B Eustath. ad A 175 : μεγάλου cett.

οὐπω μῆνας ἄγων ἔκαμ' οὐρανὸς οὐδ' ἐνιαυτούς·
 πολλοὶ κινήσουσιν ἔτι τροχὸν ἄματος ἵπποι·
 ἔσσεται οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμεῦ κεχρήσεται· αἰδοῦ
 ῥέξας ἢ Ἀχιλεὺς ὅσσον μέγας ἢ βαρὺς Αἴας
 ἐν πεδίῳ Σιμόεντος, ὅθι Φρυγὸς ἡρίον Ἴλου. 75
 ἤδη νῦν Φοίνικες ὑπ' ἡελίῳ δύνοντι
 οἰκεῦντες Λιβύας ἄκρον σφυρὸν ἐρρίγασιν,
 ἤδη βαστάζουσι Συρακόσιοι μέσα δοῦρα
 ἀχθόμενοι σακέεσσι βραχίονας ἱτύνουσιν·
 ἐν δ' αὐτοῖς Ἰέρων προτέροις ἶσος ἡρώεσσι 80
 ζώννυται, ἵππειαί δὲ κόρυν σκιάουσι ἐχειραί.
 αἱ γὰρ Ζεῦ κύδιστε πάτερ καὶ πότνι' Ἀθάνα
 κούρη θ', ἣ σὺν μητρὶ πολυκλήρων Ἐφυραίων
 εἴληχας μέγα ἄστν παρ' ὕδασι Λυσιμελείας,
 ἐχθροὺς ἐκ νάσοιο κακαὶ πέμψειαν ἀνάγκαι 85
 Σαρδόνιον κατὰ κύμα φίλων μόρον ἀγγέλλοντας
 τέκνοισι ἡδ' ἀλόχοισιν ἀριθμητοὺς ἀπὸ πολλῶν·
 ἄστυα δὲ προτέροισι πάλιν ναίειτο πολίταις,
 δυσμενέων ὅσα χεῖρες ἐλωβήσαντο κατ' ἄκρας·
 ἀγροὺς δ' ἐργάζοντο τεθαλότας· αἱ δ' ἀνάριθμοι 90
 μήλων χιλιάδες βοτάναι διαπιανθεῖσαι
 ἅμ πεδίον βληχῶντο, βόες δ' ἀγεληδὸν ἐς αὐλιν
 ἐρχόμεναι σκνιφαῖον ἐπισπεύδοιεν ὁδίταν·
 νειοὶ δ' ἐκπονέοιντο ποτὶ σπόρον, ἀνίκα τέττιξ
 ποιμένας ἐνδίοις πεφυλαγμένος ὑψόθι δένδρων 95
 ἀχεί ἐν ἀκρεμόνεσσιν· ἀράχνια δ' εἰς ὅπλ' ἀράχλαι
 λεπτὰ διαστήσαιντο, βοῆς δ' ἔτι μῆδ' ὄνομ' εἶη·
 ὑψηλὸν δ' Ἰέρωνι κλέος φορέοιεν αἰδοί
 καὶ πόντου Σκυθικοῦ πέραν καὶ ὅθι πλατὺ τεῖχος

72 ἄματος scripsi : ἄρματος 81 σκιάουσι Φ : σκεπάουσι cett.
 et Eustath. ad Γ 337 85 κακὰ πέμπει ἐν ἀνάγκαι Κ 88 δὲ
 V L : τε cett. ναίειτο V¹ Iunt, D L (ναίειτε) : ναίοντο cett. 90 αἱ δ'
 K D L : αἱ τ' cett. 92 βληχῶντο S² : βληχοῖντο (βλαχ. Φ)
 93 σκνιπαῖον et σκνιφαῖον 2 codd. 94 ἐκτελέοιντο L : ἐκτελέοντο
 V Tr. 95 ἐνδείους ὕψοθι Φ : ἐνδοθι cett.

ἀσφάλτῳ δῆσασα Σεμίραμις ἐμβασίλευσεν. 100
 εἰς μὲν ἐγώ, πολλοὺς δὲ Διὸς φιλέοντι καὶ ἄλλους
 θυγατέρες, τοῖς πᾶσι μέλοι Σικελὴν Ἀρέθουσιν
 ὕμνεϊν σὺν λαοῖσι καὶ αἰχμητὰν Ἱέρωνα.
 ᾧ Ἑτεόκλειοι Χάριτες θεαί, ᾧ Μινύειον
 Ὅρχομενὸν φιλείοισι ἀπεχθόμενόν ποτε Θήβαις, 105
 ἄκκλητος μὲν ἔγωγε μένοιμί κεν, ἐς δὲ καλεύντων
 θαρσήςας Μοῖσαισι σὺν ἀμετέραισιν ἴοιμ' ἄν.
 καλλείψω δ' οὐδ' ὕμνε· τί γὰρ Χαρίτων ἀγαπατόν
 ἀνθρώποις ἀπάνευθεν; αἰὲ Χαρίτεσσιν ἄμ' εἴην.

[XVIII] ΕΛΕΝΗΣ ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

Ἐν ποκ' ἄρα Σπάρται ξανθότριχι παρ Μενελάῳ
 παρθενικαὶ θάλλοντα κόμαις ὑάκινθον ἔχοισι
 πρόσθε νεογράφῳ θαλάμῳ χορὸν ἐστάσαντο,
 δώδεκα τὰ πρᾶται πόλιος, μέγα χρῆμα Λακωνᾶν,
 ἀνίκα Τυνδαρίδα κατεκλαίετο τὰν ἀγαπατάν 5
 μναστεύσας Ἑλέναν ὁ νεώτερος Ἀτρεὺς υἱῶν.
 αἰεῖδον δ' ἄρα πᾶσαι ἐς ἓν μέλος ἐγκροτέοισι
 ποσσὶ περιπλικοῖς, ὑπὸ δ' ἴαχε δῶμ' ὕμνεαίῳι.
 Οὕτω δὴ πρῶιζα κατέδραθες ᾧ φίλε γαμβρέ;
 ἦρά τις ἐσσι λίαν βαρυγῶνατος, ἦρα φίλυπνος, 10
 ἦρα πολὺν τιν' ἔπιwes, ὅκ' εἰς εὐνὰν κατεβάλλειν;
 εὖδειν μὰν σπεύδοντα καθ' ὥραν αὐτὸν ἐχρῆν τυ,

100 ἐμβασίλευσεν Φ: -λευεν cett.

Ἑτεόκλειοι θυγατέρες cett.

PAE: ἔγω(γε) μῖμν. cett.: corr. Iunt.

λοίμαν

104 Ἑτεοκλήος Χάριτες Φ:

106 ἔγωγε γέν. KD: ἐγώ(ν) μέν. VL

107 ἰκοίμαν ES²; legebatur

Codices probi Φ = Tr. et inde a v. 52 X, B. deteriorum plerosque
 errores spreui 2 κόμαις BS²: κόσμον cett. ὑάκινθον Tr. BS²:
 ὑακίνθινον cett. 5 κατεκλαίετο Call. Hesych.: κατεκλάγετο (-κλαχ-,
 -γλαχ-, -γλεγ-) cett. 6 υἱῶν Tr.: υἱός cett. 8 περιπλικοῖς ὑπὸ Tr.:
 περιπλέκοις περὶ cett. 9 πρῶιζε Tr. 10 λίαν Tr. B: φίλε cett.
 11 ὅτ' 12 μὰν σπεύδοντα Tr.: μὲν χρήζοντα cett. αὐτὸν ἐχρῆν
 τυ Tr. B: ἐχρῆν αὐτόν τυ cett.

παῖδα δ' ἔαν σὺν παισὶ φιλοστόργῳ παρὰ μητρὶ
 παῖσδεν ἐς βαθὺν ὄρθρον, ἐπεὶ καὶ ἕνας καὶ ἐς ἁῶ
 κῆς ἔτος ἐξ ἔτεος, Μενέλα, τεὰ ἅ νυὸς ἄδε. 15
 ὀλβιε γάμβρ', ἀγαθὸς τις ἐπέπταρεν ἐρχομένῳ τοι
 ἐς Σπάρταν, ἅπερ ὦλλοι ἀριστεές ὥς ἀνύσαιο
 μῶνος ἐν ἡμιθέοις Κρονίδαν Δία πενθερὸν ἐξεῖς.
 Ζανὸς τοι θυγάτηρ ὑπὸ τὰν μίαν ἔκετο χλαῖναν,
 οἷα Ἀχαιάδων γαῖαν πατεῖ οὐδεμί' ἄλλα· 20
 ἦ μέγα κά τι τέκοιτ', εἰ μητέρι τίττοι ὅμοιον.
 ἄμμες δ' αἱ πᾶσαι συνομάλικες, αἷς δρόμος αὐτός
 χρισαμέναις ἀνδριστὶ παρ' Εὐρώτῳ λοετροῖς,
 τετράκις ἐξήκοντα κόραι, θῆλυς νεολαΐα,
 ἥ τ' ἂν οὐδ' ἂν ἴτις ἄμωμος, ἐπεὶ χ' Ἑλέναι παρισωθῇ. 25
 ἁῶς ἀντέλλοισα καλὸν διέφανε πρόσωπον
 πότνια νύξ ἅτε λευκὸν ἕαρ χειμῶνος ἀνέντος·
 ὦδε καὶ ἅ χρυσέα Ἑλένα διαφαίνεται ἐν ἁμῖν.
 πιεῖραι μέγα λᾶιον ἀνέδραμε κόσμος ἀρούραι
 ἢ κάπῳ κυπάρισσος ἢ ἄρματι Θεσσαλὸς ἵππος· 30
 ὦδε καὶ ἅ ῥοδόχρως Ἑλένα Λακεδαίμονι κόσμος.
 οὔτε τις ἐκ ταλάρῳ πανίσσεται ἔργα τοιαῦτα,
 οὔτ' ἐνὶ δαιδαλέῳ πυκινώτερον ἄτριον ἰστῶι
 κερκίδι συμπλέξασα μακρῶν ἔταμ' ἐκ κελεόντων·
 οὐ μὰν οὐδὲ λύραν τις ἐπίσταται ὦδε κροτῆσαι 35
 Ἄρτεμιν αἰεῖδοισα καὶ εὐρύστερνον Ἀθάναν,
 ὥς Ἑλένα, τὰς πάντες ἐπ' ὄμμασιν ἵμεροι ἐντί.
 ὦ καλὰ, ὦ χαρίεσσα κόρα, τὸ μὲν οἰκέτις ἤδη,
 ἄμμες δ' ἐς Δρόμον ἦρι καὶ ἐς λειμώνια φύλλα

15 καὶς Μενέλα τεὰ ἅ Meineke : Μενέλαε τεὰ 16 ἀγαθὸς
 τοι Tr. 18 μῶνος ἡμιθέοις 20 Ἀχαιάδων S² Tr. Iunt. : Ἀχαιίδαν
 U : Ἀχαιίδα cett. 21 κέν S : καὶ cett. μητέρι τίττοι Call. :
 τίττει (τίκτεν H U) cett. 22 δ' αἱ Tr. : γὰρ cett. 23 λοετρῷ
 Tr. 25 coniecti ἁμῶν οὐτις ἄ. 26 legebatur ἁῶς διέφανε
 Ahrens : διέφαινε 28 διαφαίνεται Tr. S : διεφαίνεται cett. 29 μέγα
 λᾶιον ἂν. Eichstaedt : μεγάλη (Tr. : -λη cett.) ἄτ' ἂν. 32 ἐκ Tr. : ἐν
 cett. 35 οὐδὲ λύραν Tr. : οὐ κιθάραν cett

ἐρψεύμεσ στεφάνως δρεψεύμεναι ἀδὺ πνέοντας, 40
 πολλὰ τεοῦς Ἑλένα μεμναμέναι ὥς γαλαθῆναί
 ἄρνες γειναμένας οἶος μαστὸν ποθέοισαι.
μ. 1. 100 πρᾶταί τοι στέφανον λωτῷ χαμαὶ αὐξομένοιο
 πλέξασαι σκιερὰν καταθήσομεν ἐς πλατάνιστον,
 πρᾶται δ' ἀργυρέας ἐξ ὀλπίδος ὑγρὸν ἄλειφαρ 45
 λαζύμεναι σταξεῦμεσ ὑπὸ σκιερὰν πλατάνιστον·
 γράμματα δ' ἐν φλοιῷ γεγράφεται, ὥς παριῶν τις
 ἀννείμη Δωριστί· “σέβευ μ'· Ἑλένας φυτόν ἐμμί.”
 χαίροις ᾧ νύμφα, χαίροις εὐπένθερε γαμβρέ.
 Λατῷ μὲν δοίῃ, Λατῷ κουροτρόφος ὕμμιν 50
 εὐτεκνίαν, Κύπρις δέ, θεὰ Κύπρις ἴσον ἔρασθαι
 ἀλλάλων, Ζεὺς δέ, Κρονίδας Ζεὺς ἄφθιτον ὄλβον,
 ὥς ἐξ εὐπατριδᾶν εἰς εὐπατριδᾶς πάλιν ἔνθη.
 εὐδεται' ἐς ἀλλάλων στέρνον φιλότατα πνέοντες
 καὶ πόθον, ἐγρέσθαι δὲ πρὸς ᾧ μὴ πιλάθησθε. 55
 νεύμεθα κᾶμμες ἐς ὄρθρον, ἐπεὶ κα πρᾶτος αἰοιδός
 ἐξ εὐνᾶς κελαδήσῃ ἀνασχὼν εὐτριχα δειράν.
 Ὑμῆν ᾧ Ὑμέναιε, γάμωι ἐπὶ τῷδε χαρεῖλης.

[XXIV] ΗΡΑΚΛΙΣΚΟΣ

Ἡρακλέα δεκάμηνον ἔοντα ποχ' ἃ Μιδεᾶτις
 Ἀλκμήνα καὶ νυκτὶ νεώτερον Ἴφικλῆα,
 ἀμφοτέρους λούσασα καὶ ἐμπλήσασα γάλακτος,
 χαλκείαν κατέθηκεν ἐς ἀσπίδα, τὰν Πτερελάου
 Ἀμφιτρώων καλὸν ὄπλον ἀπεσκύλευσε πεσόντος. 5

40 ἐρψοῦμεσ δρεψοῦμ. 41 τεοῦς U Iunt. : τεοῦ Tr. S : τεὰ cett.
 46 λαζύμεναι S Iunt. : λαζόμ. cett. 48 σέβου εἰμί 50 κουροτρόφος
 Tr. SA Call. : -φον cett. ὕμμιν Tr. BS² : ἄμμιν 52 δέ Tr. B :
 om. cett. 54 φιλότητα 58 ὕμῆν S² : ὕμᾶν B : ἡ μᾶν X Tr. :
 ἡμῖν S : ὕμῖν cett.

Codices : stirps Π (BCD ; singulorum, maxime C, multos errores
 abieci). accedit in v. 1-87 X, lacunosus et foede corruptus, e quo
 pauca excerpsti

ἀπομένα δὲ γυνὰ κεφαλᾶς μυθήσατο παίδων·
 'εὔδ' ἐμὰ βρέφ' ἀδελφεοί, εὔσοι τέκνα·
 εὔδ' ἐμὰ ψυχὰ, δὴ δ' ἀδελφεοί, εὔσοι τέκνα·
 ὀλβιοὶ εὐνάξοισθε καὶ ὀλβιοὶ ἁῶ ἱκοισθε.'
 ὥς φαμένα δίνησε σάκος μέγα, τοὺς δ' ἔλαβ' ὕπνος. 10
 ἄμος δὲ στρέφεται μεσονύκτιον ἐς δύσιν ἄρκτος
 'Ὠρίωνα κατ' αὐτόν, ὃ δ' ἀμφαίνει μέγαν ὦμον,
 τᾶμος ἄρ' αἰνὰ πέλωρα δύω πολυμήχανος Ἕρῃ
 κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι δράκοντας
 ὦρσεν ἐπὶ πλατὺν οὐδόν, ὅθι σταθμὰ κοῖλα θυράων 15
 οἴκου, ἀπειλήσασα φαγεῖν βρέφος Ἑρακλῆα.
 τὼ δ' ἐξειλυσθέντες ἐπὶ χθονὶ γαστέρας ἄμφω
 αἰμοβόρους ἐκύλιον· ἀπ' ὀφθαλμῶν δὲ κακὸν πῦρ
 ἐρχομένοις λάμπεσκε, βαρὺν δ' ἐξέπτυνον ἰόν.
 ἀλλ' ὅτε δὴ παίδων λιχμώμενοι ἐγγύθεν ἦλθον, 20
 καὶ τότε ἄρ' ἐξέγροντο, Διὸς νοέοντος ἅπαντα,
 'Ἀλκμήνας φίλα τέκνα, φάος δ' ἀνὰ οἶκον ἐτύχθη.
 ἦτοι ὄγ' εὐθὺς ἄνυσεν, ὅπως κακὰ θηρί' ἀνέγνων
 κοίλου ὑπὲρ σάκεος καὶ ἀναιδέας εἶδεν ὀδόντας,
 'Ἰφικλέης, οὐλὰν δὲ ποσὶν διελάκτισε χλαῖναν, 25
 φευγέμεν ὀρμαίνων· ὃ δ' ἐναντίος ἵετο χερσὶν
 'Ἑρακλέης, ἄμφω δὲ βαρεῖ ἐνεδήσατο δεσμῶι,
 δραξάμενος φάρυγος, τόθι φάρμακα λυγρὰ τέτυκται
 οὐλομένοις ὀφλίεσσι, τὰ καὶ θεοὶ ἐχθαίρουσι.
 τὼ δ' αὖτε σπείραισιν ἐλισσέσθην περὶ παῖδα 30
 ὀψίγονον, γαλαθηνὸν ὑπὸ τροφῶι, αἶν ἄδακρυν·
 ἄψ δὲ πάλιν διέλυνον, ἐπεὶ μογέοιεν ἀκάνθας,
 δεσμοῦ ἀναγκαίου πειρώμενοι ἔκλυσιν εὐρεῖν.
 'Ἀλκμήνα δ' ἐσάκουσε βοᾶς καὶ ἐπέγρετο πρᾶτα·

6 παίδων B C D : πάντων X 8 om. C : ἀδελφεῶ Call. 9 ἁῶ
 ἴδοιτε X 10 δῖνασε, cf. 2. 31 18 αἰμοβόρος 26 ἵετο
 Meineke : εἶχετο 28 φάρυγος Mus. : φάρυγγος C D X κέ-
 κρυπται X 30 σπείρησιν 31 ἄδακρυν ed. Brubach. : ἄδακρυ
 34 ἐπέδραμε C

'ἄνσταθ' Ἀμφιτρώων· ἐμὲ γὰρ δέος ἴσχει ὀκνηρόν· 35
 ἄνστα, μηδὲ πόδεσσι τεοῖς ὑπὸ σάνδαλα θείης.
 οὐκ αἶεις, παίδων ὁ νεώτερος ὅσπον ἀντεῖ;
 ἦ οὐ νοεῖς, ὅτι νυκτὸς ἁωρί που, οἱ δέ τε τοῖχοι
 πάντες ἀριφραδέες καθαρᾶς ἅπερ ἡριγενείας;
 ἔστι τί μοι κατὰ δῶμα νεώτερον, ἔστι, φίλ' ἀνδρῶν· 40
 ὥς φάθ'. ὁ δ' ἐξ εὐνᾶς ἀλόχῳ κατέβαινε πιθήσας·
 δαιδάλεον δ' ὥρμασε μετὰ ξίφος, ὃ οἱ ὑπερθεν
 κλιντῆρος κεδρίνου περὶ πασσάλῳ αἰὲν ἄωρτο.
 ἦτοι ὃγ' ὠριγνᾶτο νεοκλώστου τελαμῶνος,
 κουφίζων ἐτέραι κολεόν, μέγα λώτινον ἔργον. 45
 ἀμφιλαφῆς δ' ἄρα παστὰς ἐνεπλήσθη πάλιν ὄρφνας.
 δμῶας δὴ τότε ἄνσεν ὕπνον βαρὺν ἐκφυσῶντας·
 'οἴσετε πῦρ ὅτι θᾶσπον ἀπ' ἐσχαρεῶνος ἐλόντες,
 δμῶες ἐμοί, στιβαροὺς δὲ θυρᾶν ἀνεκόψατ' ὀχῆας.' 50
 'Ἄνστατε δμῶες ταλασίφρονες. αὐτὸς ἀντεῖ.'
 ἦ ῥα γυνὰ Φοίνισσα μύλαις ἔπι κοῖτον ἔχουσα.
 οἱ δ' αἶψα προγένοντο λύχνοις ἅμα δαιομένοισι
 δμῶες· ἐνεπλήσθη δὲ δόμος σπεύδοντος ἐκάστου.
 ἦτοι ἄρ' ὥς εἶδοντ' ἐπιτίθιον Ἡρακλῆα 55
 θῆρε δύω χεῖρεσσιν ἀπρίξ ἀπαλαῖσιν ἔχοντα,
 συμπλήγην λάχισαν· ὁ δ' ἐς πατέρ' Ἀμφιτρώωνα
 ἐρπετὰ δεικανάσκειν, ἐπάλλετο δ' ὑψόθι χαίρων
 κουροσύναι, γελάσας δὲ πάρος κατέθηκε ποδοῦν
 πατρὸς ἐοῦ θανάτῳ κεκαρωμένα δεινὰ πέλωρα.
 Ἀλκμήνα μὲν ἔπειτα ποτὶ σφέτερον βάλε κόλπον 60
 ξηρὸν ὑπαὶ δέλους ἀκράχολον Ἰφικλῆα·
 Ἀμφιτρώων δὲ τὸν ἄλλον ὑπ' ἀμνείαν θέτο χλαῖναν
 παῖδα, πάλιν δ' ἐς λέκτρον ἰὼν ἐμνάσατο κοῖτον.
 ὄρνιθες τρίτον ἄρτι τὸν ἔσχατον ὄρθρον ἄειδον·
 Τειρεσίαν τόκα μάντιν ἀλαθέα πάντα λέγοντα 65

35 ἴσχει B : ἔσχει D¹ (!) : ἔχει D³ C X 36 ἐοῖς X 39 ἅπερ
 Briggs : ἅπερ 43 κεδρίνω (δεδρίνω D¹ : δεινρίνω X) 49 ἀνε-
 κόψατ' Blass : ἀνακ. 51 om. B : ante 50 collocat D¹ 58 κωροσύνα

Ἄλκμήνα καλέσασα χρέος κατέλεξε νεοχμόν,
 καί νιν ὑποκρίνεσθαι, ὅπως τελέεσθαι ἔμελλεν,
 ἠνώγει. 'μηδ' εἴ τι θεοὶ νοέοντι πονηρόν,
 αἰδόμενος ἐμὲ κρύπτει· καὶ ὥς οὐκ ἔστιν ἀλύξαι
 ἀνθρώποις ὅ τι Μοῖρα κατὰ κλωστήρος ἐπείγει. 70
 ἀλλ' Εὐηρείδα μάλα σε φρονέοντα διδάσκω.'
 τόσσο' ἔλεγεν βασιλεία· ὃ δ' ἀνταμείβετο τοίοις·
 'θάρσει ἀριστοτόκεια γύναι, Περσῆϊον αἶμα,
 θάρσει· μελλόντων δὲ τὸ λώιον ἐν φρεσὶ βάλλεν.
 ναὶ γὰρ ἐμὸν γλυκὺ φέγγος ἀποιχόμενον πάλαι ὄσσων, 75
 πολλαὶ Ἀχαιῶδων μαλακὸν περὶ γούνατι νῆμα
 χεὶρὶ κατατρίψουσιν ἀκρέσπερον αἰεῖδοισαι
 Ἄλκμήναν ὀνομαστί, σέβας δ' ἔσῃ Ἀργελαίσι.
 τοῖος ἀνὴρ ὅδε μέλλει ἐς οὐρανὸν ἄστρα φέροντα
 ἀμβαίνειν τεὸς νιός, ἀπὸ στέρνων πλατὺς ἥρως, 80
 οὗ καὶ θηρία πάντα καὶ ἀνέρες ἥσσοις ἄλλοι.
 δώδεκά οἱ τελέσαντι πεπρωμένον ἐν Διὸς οἰκεῖν
 μόχθους, θνητὰ δὲ πάντα πυρὰ Τραχίνιος ἔξει·
 γαμβρὸς δ' ἀθανάτων κεκλήσεται, οἳ τὰδ' ἐπῶρσαν
 κνώδαλα φωλεύοντα βρέφος διαδηλήσασθαι. 85
 ἔσται δὴ τοῦτ' ἅμαρ, ὀπηνίκα νεβρὸν ἐν εὐνῇ
 καρχαρόδων σίνεσθαι ἰδὼν λύκος οὐκ ἐθελήσει.
 ἀλλὰ γύναι πῦρ μὲν τοι ὑπὸ σποδοῦ εὐτυκον ἔστω,
 κάγκανα δ' ἀσπαλάθου ξύλ' ἐτοιμάσας· ἢ παλιούρου
 ἢ βάτου ἢ ἀνέμωι δεδονημένον αἶον ἄχερδον· 90
 καίτε δὲ τῶδ' ἀγρίαισιν ἐπὶ σχίζαισι δράκοντε
 νυκτὶ μέσαι, ὅκα παῖδα καρεῖν τεὸν ἤθελον αὐτοί.
 ἦρι δὲ συλλέξασα κόνιν πυρὸς ἀμφιπόλων τις

66 χρέος B : om. C D : τέρας X 69 ἐμὲ om. C (cum dimidio
 versu X) 71 ἀλλ' Ahrens : μάντι B C D : μάντιν X 72 τόσσο' X
 (cf. 7. 90) : τῶς cett. τοίοις Briggs : τοίως (τοῖος X D¹) 74 om. B
 βάλλεν scripsi : θέσθαι D² : om. C D¹ X 76 νᾶμα 77 κατα-
 τρίψοντι 82 οἰκεῖν Mus. : οἰκῆς C D X 88 σποδῶ B : σποδὸν C :
 utrumque D 89 ἀσπαλάθω παλιούρω 90 βάτω 91 σχίζησι
 92 κανῆν

ῥιψάτω εὖ μάλα πᾶσαν ὑπὲρ ποταμοῖο φέρουσα
 ῥωγάδας ἐς πέτρας ὑπερούριον, ἅψ δὲ νέεσθαι 95
 ἄστρεπτος· καθαρῶι δὲ πυρώσατε δῶμα θεεῖωι
 πρᾶτον, ἔπειτα δ' ἄλεσσι μεμειγμένον, ὥς νενόμισται,
 θαλλῶι ἐπιρραίνειν ἐστεμμένωι ἀβλαβὲς ὕδωρ·
 Ζηνὶ δ' ἐπιρρέξαι καθυπερτέρωι ἄρσενα χοῖρον,
 δυσμενέων αἰεὶ καθυπέρτεροι ὥς τελέθοιτε.' 100
 φῆ καὶ ἐρωήσας ἐλεφάντων ὠιχετο δίφρον
 Τειρεσίας πολλοῖσι βαρύς περ ἐὼν ἐνιαυτοῖς.

'Ηρακλῆς δ' ὑπὸ ματρὶ νέον φυτὸν ὥς ἐν ἀλωῇ
 ἐτρέφετ' Ἀργεῖον κεκλημένους Ἀμφιτρύωνος.
 γράμματα μὲν τὸν παῖδα γέρων Λίνος ἐξεδίδασκεν, 105
 υἱὸς Ἀπόλλωνος μελεδωνεὺς ἄγρυπνος ἦρως,
 τόξον δ' ἐντανύσαι καὶ ἐπὶ σκοπὸν εἶναι οἰστόν
 Εὐρυτος ἐκ πατέρων μεγάλαις ἀφνειὸς ἀρούραις.
 αὐτὰρ αἰοιδὸν ἔθηκε καὶ ἄμφω χεῖρας ἔπλασσε
 πυξίνας ἐν φόρμιγγι Φιλαμμονίδας Εὐμόλπος. 110
 ὅσσα δ' ἀπὸ σκελέων ἔδρυστροφοὶ Ἀργόθεν ἄνδρες
 ἀλλάλους σφάλλοντι παλαίμασιν, ὅσσα τε πύκται
 δεινοὶ ἐν ἱμάντεσσιν, ἃ τ' ἐς γαίαν προπεσόντες
 πάμμαχοι ἐξεύροντο σοφίσματα σύμφορα τέχναι, 115
 πάντ' ἔμαθ' Ἑρμείας διδασκόμενος παρὰ παιδί
 Ἀρπαλύκωι Φανοτῇ, τὸν οὐδ' ἂν τηλόθε λεύσσω
 θαρσαλέως τις ἔμεινεν ἀεθλεύοντ' ἐν ἀγῶνι·
 τοῖον ἐπισκύνιον βλοσυρῶι ἐπέκειτο προσώπωι.
 ἵππους δ' ἐξελάσασθαι ὑφ' ἄρματι καὶ περὶ νύσσαν 120
 ἀσφαλέως κάμπτοντα τροχοῦ σύριγγα φυλάξαι
 Ἀμφιτρύων ὃν παῖδα φίλα φρονέων ἐδίδασκεν
 αὐτός, ἐπεὶ μάλα πολλὰ θοῶν ἐξ ἥρατ' ἀγῶνων

96 ἄστρεπτος C D v. l. 98 ἐστεμμένω Schaefer: ἐστεμμένον
 106 Μεδεώνιος coniecti 107 οἰστόν C: οἰστών B D 112 παλαί-
 μασιν C: παλαίσμ. B D 114 πάμμαχοι D²: πάγμαχοι C D: πύγμ.
 Mus. σοφίσματα Meineke et Ahrens: παλαίσματα 116 φανοπῆι
 D Call. (B), fuerat v. l. Πανοπῆι οὐδέ κε Gerhard τηλόθε Ahrens:
 τηλόθι 120 τροχῶ

Ἄργει ἐν ἵπποβότῳ κειμήλια, καὶ οἱ ἀαγεῖς
 δίφροι ἐφ' ὧν ἐπέβαινε χρόνῳ διέλυσαν ἱμάντας.
 δούρατι δὲ προβολαίῳ ὑπ' ἀσπίδι νῶτον ἔχοντα 125
 ἀνδρὸς ὀρέξασθαι ξιφέων τ' ἀνέχεσθαι ἀμυχμὸν
 κοσμήσασί τε φάλαγγα λόχον τ' ἀναμετρήσασθαι
 δυσμενέων ἐπιόντα καὶ ἱππήεσσι κελεύσαι
 Κάστῳρ Ἰππαλίδας δέδαεν, φυγὰς Ἄργεος ἐλθών,
 οὗ ποκα κλᾶρον ἅπαντα καὶ οἰνόπεδον μέγα Τυδεύς 130
 ναῖε, παρ' Ἀδρήστοιο λαβὼν ἱππήλατον Ἄργος.
 Κάστορι δ' οὔτις ὅμοιος ἐν ἡμιθέοις πολεμιστῆς
 ἄλλος ἦν πρὶν γήρας ἀποτρίψαι νεότητα.
 ὦδ' ἐμὲν Ἡρακλῆα φίλα παιδεύσατο μάτηρ.
 εὖνὰ δ' ἥς τῷ παιδὶ τετυγμένα ἀγχόθι πατρός 135
 δέρμα λεόντειον μάλα οἱ κεχαρισμένον αὐτῷ,
 δεῖπνον δὲ κρέα τ' ὅπτα καὶ ἐν κανέῳ μέγας ἄρτος
 Δωρικός· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι·
 αὐτὰρ ἐπ' ἅματι τυννὸν ἄνευ πυρὸς αἴνυτο δόρπον.
 εἷματα δ' οὐκ ἀσκητὰ μέσας ὑπὲρ ἔννυτο κνᾶμας. 140

[XXII] ΥΜΝΟΣ ΕΙΣ ΔΙΟΣΚΟΥΡΟΥΣ

Ὑμνέομεν Λήδας τε καὶ αἰγιόχου Διὸς υἱῶ,
 Κάστορα καὶ φοβερὸν Πολυδεύκεα πύξ' ἐρεθίζειν
 χεῖρας ἐπιζεύξαντα μέσας βοέοισιν ἱμάσιν.
 ὕμνέομεν καὶ δις καὶ τὸ τρίτον ἄρσενα τέκνα
 κούρης Θεστιάδος, Λακεδαιμονίους δὴ' ἀδελφούς, 5

129 ἔδαεν B 130 ὦ 132 ἡμιθέοις 137 δὲ Stephanus :
 τε 140 om. Dⁱ finem deesse notabat Musurus

Codicum stirpes : Π inde a v. 69, nota per Musuri excerpta e B, correcturas C (subest in utroque Φ) D ; Φ, nota per M, P (1-18), Tr., V (92-185), X (1-44). dialectus epica est in Π, mixta dorismis in Φ, licet praescribatur τῇ κοινῇ Ἰάδι. hanc igitur ubivis restituit Ahrens, quem tacite sequor. singulorum (maxime M) errores multos omisi. Titulus ὕμνος εἰς Διοσκούρους schol. Aristoph. Plut. 210 : Διόσκουροι Φ 3 μέσας Reiske : μέσοις vulg.

ἀνθρώπων σωτήρας ἐπὶ ξυροῦ ἤδη ἔοντων,
 ἵππων θ' αἱματόεντα ταρασσομένων καθ' ὄμιλον,
 νηῶν θ', αἱ δύνοντα καὶ οὐρανὸν εἰσανιόντα
 ἄστρα βιαζόμεναι χαλεποῖς ἐνέκυρσαν ἀήταις.
 οἱ δέ σφενω κατὰ πρύμναν αἰείραντες μέγα κῦμα 10
 ἦε καὶ ἐκ πρώιρηθεν ἢ ὅππῃ θυμὸς ἐκάστου
 ἐς κοίλῃν ἔρριψαν, ἀνέρρηξαν δ' ἄρα τοίχους
 ἀμφοτέρους· κρέμαται δὲ σὺν ἱστίῳ ἄρμενα πάντα
 εἰκῇ ἀποκλασθέντα· πολὺς δ' ἐξ οὐρανοῦ ὄμβρος
 νυκτὸς ἐφερπούσης· παταγεῖ δ' εὐρείᾳ θάλασσα, 15
 κοπτομένη πνοιαῖς τε καὶ ἀρρήκτοισι χαλάζαις.
 ἀλλ' ἔμπης ὑμεῖς γε καὶ ἐκ βυθοῦ ἔλκετε νῆας
 αὐτοῖσιν ναύτησιν ὀιομένοις θανέεσθαι·
 αἴψα δ' ἀπολήγουσ' ἄνεμοι, λιπαρὴ δὲ γαλήνη
 ἄμ πέλαγος· νεφέλαι δὲ διέδραμον ἄλλυδις ἄλλαι· 20
 ἐκ δ' ἄρκτοι τ' ἐφάνησαν ὄνων τ' ἀνὰ μέσσον ἀμαυρὴ
 φάτνη σημαίνουσα τὰ πρὸς πλόον εὐδία πάντα.
 ὦ ἄμφω θνητοῖσι βοηθοί, ὦ φίλοι ἄμφω,
 ἱππῆες κιθαρισταὶ ἀεθλητῆρες αἰοιοί·
 Κάστορος ἢ πρῶτον Πολυδεύκεος ἄρξομ' αἰεΐδειν; 25
 ἀμφοτέρους ὑμνέων Πολυδεύκεα πρῶτον αἰέσω.

Ἡ μὲν ἄρα προφυγοῦσα πέτρας εἰς ἓν ξυνιούσας
 Ἄργῳ καὶ νιφόεντος ἀταρτηρὸν στόμα Πόντου,
 Βέβρυκας εἰσαφίκανε θεῶν φίλα τέκνα φέρουσα.
 ἔνθα μίης πολλοὶ κατὰ κλίμακος ἀμφοτέρων ἔξ 30
 τοίχων ἄνδρες ἔβαινον Ἰησονίης ἀπὸ νηός.
 ἐκβάντες δ' ἐπὶ θῖνα βαθὺν καὶ ὑπῆνεμον ἀκτῇ
 εὐνὰς τ' ἐστόρνυντο πυρεῖά τε χερσὶν ἐνώμων.
 Κάστωρ δ' αἰολόπωλος ὃ τ' οἶνωπὸς Πολυδεύκης
 ἄμφω ἐρημάζεσκον ἀποπλαγχθέντες ἐταίρων, 35
 παντοίην ἐν ὄρει θηεύμενοι ἄγριον ὕλην.

8 οὐρανὸν εἰσανιόντα Meineke : οὐρανοῦ ἐξανιόντα
 i. e. -ποιήσας 17 γε Reiske : τε

15 ἐφερπούσας

εὔρον δ' ἀέναον κρήνην ὑπὸ λισσάδι πέτρῃ
 ὕδατι πεπληθυῖαν ἀκηράτῳ· αἱ δ' ὑπένερθεν
 λάλλαι κρυστάλλῳ ἢ δ' ἀργύρῳ ἰνδάλλοντο
 ἐκ βυθοῦ· ὑψηλαὶ δὲ πεφύκεσαν ἀγχόθι πεῦκαι 40
 λευκαὶ τε πλατανοὶ τε καὶ ἀκρόκομοι κυπάρισσοι,
 ἄνθεά τ' εὐώδη, λασαῖς φίλα ἔργα μελίσσαις,
 ὅσος ἔαρος λήγοντος ἐπιβρῦει ἂν λειμῶνας.
 ἔνθα δ' ἀνὴρ ὑπέροπλος ἐνήμενος ἐνδιάσκει,
 δεινὸς ἰδεῖν, σκληρῇσι τεθλασμένος οὐατα πυγμαῖς· 45
 στήθεα δ' ἐσφαίρωτο πελώρια καὶ πλατὺ νῶτον
 σαρκὶ σιδηρεῖνι σφυρήλατος οἷα κολοσσός.
 ἐν δὲ μῦες στερεοῖσι βραχίουσιν ἄκρον ὑπ' ὦμον
 ἔστασαν ἥτε πέτροι ὀλοῖτροχοι, οὔστε κυλινδῶν
 χειμάρρους ποταμὸς μεγάλας περιέξεσε δῖναις· 50
 αὐτὰρ ὑπὲρ νώτοιο καὶ αὐχένος ἠιωρεῖτο
 ἄκρων δέρμα λέοντος ἀφημμένον ἐκ ποδεῶνων.
 τὸν πρότερος προσέειπεν ἀεθλοφόρος Πολυδεύκης.
 χαῖρε ξεῖν', ὅτις ἐσσί. τίνες βροτοί, ὦν ὅδε χῶρος;
 — χαίρω πῶς, ὅτε τ' ἄνδρας ὀρώ, τοὺς μὴ πρὶν ὀπωπα; 55
 — θάρσει. μήτ' ἀδίκους μήτ' ἐξ ἀδίκων φάθι λεύσσειν.
 — θαρσέω, κοῦκ ἐκ σεῦ με διδάσκεσθαι τόδ' ἔοικεν.
 — ἄγριος εἶ, πρὸς πάντα παλίγκοτος ἢ δ' ὑπερόπτης;
 — τοιοῦδ' οἶον ὀρᾷς· τῆς σῆς γέ μεν οὐκ ἐπιβαίνω.
 — ἔλθοις, καὶ ξενίων κε τυχὼν πάλιν οἴκαδ' ἰκάνοις. 60
 — μήτε σύ με ξείνιζε, τά τ' ἐξ ἐμεῦ οὐκ ἐν ἐτοίμῳι.
 — δαιμόνι', οὐδ' ἂν τοῦδε πιεῖν ὕδατος σύ γε δοίης;
 — γνώσεται, εὐτέ σε δῖψος ἀνειμένα χεῖλα τέρσηι.
 — ἄργυρος ἢ τίς ὁ μισθός; ἔρεῖς, ὦι κέν σε πίθοιμεν.

37 δ' servavit Eustath. ad Dionys. 1055: om. M Tr. 39 λάλλαι
 Ruhnken: ἄλλαι 40 πεφύκεσαν Stephanus: πεφύκασιν
 M Tr. 49 ὀλοῖτροχοι 54 ὅτις Is. Vossius: ὅστις ὅστ' coniecit
 Triclin.) 57 σοῦ 58 ἢ δ' Hemsterhuys: ἢ 59 τοιοῦδ'
 οἶον M: τοιοῦδ' οἶοι Tr. 60 κε Ahrens: γε 62 τοῦδε Iunt.:
 τοῦτε M: τοῦ γε Tr. 63 εὐτέ σε scripsi: εἴ σου ἀνειμένα M:
 ἀνοιμένα Tr. τέρσηι scripsi: τέρσει. 64 ὦι M: ὡς Tr.

- εἰς ἐνὶ χεῖρας ἄειρον ἐναντίος ἀνδρὶ καταστάς. 65
 — πυγμάχος, ἧ καὶ ποσσὶ θένω σκέλος; ὄμματα δ' ὀρθά.
 — πύξ διατεινόμενος σφετέρης μὴ φεῖδω τέχνης.
 — τίς γάρ, ὅττωι χεῖρας καὶ ἐμούς συνερείσω ἱμάντας;
 — ἐγγὺς ὀραίς· οὐ † γύννις ἐὼν κεκλήσεθ' † ὁ πύκτης.
 — ἧ καὶ ἄεθλον ἔτοιμον, ἐφ' ᾧ δηρισόμεθ' ἄμφω; 70
 — σὸς μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμὸς κεκλήσεαι, αἶ κε κρατήσω.
 — ὀρνίθων φοινικολόφων τοιοῖδε κυδοιμοί.
 — εἴτ' οὖν ὀρνίθεσσιν ἐοικότες εἶτε λέοντι
 γινόμεθ', οὐκ ἄλλωι κε μαχεσσαιμέσθ' ἐπ' ἀέθλωι.
 ἧ ῥ' Ἀμυκος καὶ κόχλον ἐλὼν μυκήσατο κοίλην. 75
 οἱ δὲ θοῶς συνάγερθεν ὑπὸ σκιερὰς πλατανίστους
 κόχλου φυσηθέντος αἰὲ Βέβρυκες κομῶντες.
 ὥς δ' αὐτως ἥρωας ἰὼν ἐκαλέσσατο πάντας
 Μαγνήσσης ἀπὸ νηὸς ὑπείροχος ἐν δαὶ Κάστωρ.
 οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σπείραισιν ἐκαρτύναντο βοεῖαις 80
 χεῖρας καὶ περὶ γυῖα μακροὺς εἰλιξαν ἱμάντας,
 ἐς μέσσον σύναγον, φόνον ἀλλήλοισι πνέοντες.
 ἔνθα πολὺς σφισι μόχθος ἐπειγομένοισιν ἐτύχθη,
 ὀππότερος κατὰ νῶτα λάβοι φάος ἡελίοιο·
 ἰδρεῖν μέγαν ἄνδρα παρήλυθες ᾧ Πολύδευκες, 85
 βάλλετο δ' ἀκτίνεσσιν ἅπαν Ἀμύκοιο πρόσωπον.
 αὐτὰρ ὄγ' ἐν θυμῷ κεχολωμένος ἔτετο πρόσω,·
 χερσὶ τιτυσκόμενος. τοῦ δ' ἄκρον τύψε γένειον
 Τυνδαρίδης ἐπιόντος· ὀρίνθη δὲ πλέον ἢ πρίν,
 σὺν δὲ μάχην ἐτάραξε, πολὺς δ' ἐπέκειτο νευευκῶς 90
 ἐς γαῖαν. Βέβρυκες δ' ἐπαῦτεον, οἱ δ' ἐτέρωθεν
 ἥρωες κρατερὸν Πολυδεύκεα θαρσύνεσκον,
 δειδιότες μὴ πῶς μιν ἐπιβρίσας δαμάσειε
 χῶρῳ ἐνὶ στενωῷ Τιτυῷ ἐναλῖγκιος ἀνήρ.

66 θένω scripsi : θέων M : θέων Tr. ὀρθά Tr. : ὀρθός M 69 οὐ
 σύ με ἀμὸς κ. Tr.* 74 κε Hermann : γε D : τε Tr. : om. M
 75 ἐλὼν Φ : ἔχων Π 84 λάβη Φ 88 ἐτύψε μέτωπον D
 90 ἐτίναξε Φ 91 οἱ D C² : ἐκ Φ

ἦτοι ὄγ' ἔνθα καὶ ἔνθα παριστάμενος Διὸς υἱὸς 95
ἀμφοτέρησιν ἄμυσσεν ἀμοιβαδῖς, ἔσχεθε δ' ὁρμῆς
παῖδα Ποσειδάωνος ὑπερφιάλόν περ ἐόντα.

ἔστη δὲ πληγαῖς μεθύων, ἐκ δ' ἔπτυσεν αἷμα
φοῖνιον· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀριστῆες κελάδησαν,
ὥς ἴδον ἔλκεα λυγρὰ περὶ στόμα τε γναθμούς τε, 100
ὄμματα δ' οἰδήσαντος ἀπεστείνωτο προσώπου.

τὸν μὲν ἄναξ ἐτάρασσε ἐτώσια χερσὶ προδεικνύς
πάντοθεν· ἀλλ' ὅτε δὴ μιν ἀμηχανέοντ' ἐνόησε,
μέσσης ῥινὸς ὕπερθε κατ' ὀφρύος ἤλασε πυγμῇ,
πᾶν δ' ἀπέσυρε μέτωπον ἐς ὀστέον. αὐτὰρ ὁ πληγείς
ὑπτίος ἐν φύλλοισι τεθηλόςιν ἐξετανύσθη. 106

ἔνθα μάχη δριμύεια πάλιν γένητ' ὀρθωθέντος,
ἀλλήλους δ' ὀλεον στερεοῖς θείνοντες ἱμάσιν.

ἀλλ' ὁ μὲν ἐς στήθός τε καὶ ἔξω χεῖρας ἐνώμα
αὐχένος ἀρχηγὸς Βεβρύκων· ὁ δ' αἰεκέσι πληγαῖς 110
πᾶν συνέφυρε πρόσωπον ἀνίκητος Πολυδεύκης.

σάρκες δ' ὦι μὲν ἰδρῶτι συνίζανον, ἐκ μεγάλου δέ
αἵψ' ὀλίγος γένητ' ἀνδρός· ὁ δ' αἰεὶ πάσσονα γυῖα
αὐξομένου φορέεσκε πόνου καὶ χροίῃ ἀμείνω.

πῶς γὰρ δὴ Διὸς υἱὸς ἀδηφάγον ἄνδρα καθεῖλεν;
εἶπε θεά, σὺ γὰρ οἶσθα· ἐγὼ δ' ἐτέρων ὑποφήτης 116
φθέγξομαι, ὥς ἐθέλεις σύ, καὶ ὅπως τοι φίλον αὐτῇ.

ἦτοι ὄγε ῥέξαι τι λιλαιόμενος μέγα ἔργον
σκαίῃ μὲν σκαίῃν Πολυδεύκεος ἔλλαβε χεῖρα,
δοχμὸς ἀπὸ προβολῆς κλινθείς, ἐτέρωι δ' ἐπιβαίνων
δεξιτερῆς ἤνεγκεν ἀπὸ λαγόνος πλατὺ γυῖον. 121

95 παριστάμενος D 96 ἄμυσσεν Φ : ἔπτυσεν DC² 98 πλη-
γαῖσι Φ 101 ἀπεστείνοντο DC² 104 πυγμῇ Φ III συνέφυρε
MC² : συνέφερε V Tr. : συνέφυρσε (i. e. -φυρε et -φερε) D Iunt. μέ-
ωπον Φ 112 ὦι Reiske : αἱ Φ : οἱ D 114 αὐξομένου Meineke :
ἀπτομένου καὶ χροίῃ δέ τ' (i. e. v. l. χρ. δέ τ') Φ ἀμείνω Tour :
ἀμείνων 117 αὐτῇ (vel αὐτῇ) Φ : ἔστιν DC² 119 ἐλ(λ)αχε
V Tr. 120 δοχμὸς M Tr.² : δογμὸς DV Tr.¹ ἐτέρω Tour : ἐτέρῃ
Π : ἐτέρα Φ

καί κε τυχὼν ἔβλαψεν Ἀμυκλαίων βασιλῆα·
 ἀλλ' ὅγ' ὑπεξανέδν κεφαλῇ, στιβαρῇ δ' ἅμα χειρὶ
 πληξεν ὑπὸ σκαιὸν κρόταφον καὶ ἐπέμπεσεν ὤμῳ·
 ἐκ δ' ἐχύθη μέλαν αἷμα θοῶς κροτάφῳ χανόντος· 125
 λαιῇ δὲ στόμα κόψε, πυκνοὶ δ' ἀράβησαν ὀδόντες·
 αἰεὶ δ' ὀξύτέρῳ πιτύλῳ δηλεῖτο πρόσωπον,
 μέχρι συνηλοῖσεν παρήια. πᾶς δ' ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτ' ἀλλοφρονέων καὶ ἀνέσχεθε νεῖκος ἀπανδῶν
 ἀμφοτέρας ἅμα χεῖρας, ἐπεὶ θανάτου σχεδὸν ἦεν. 130
 τὸν μὲν ἄρα κρατέων περ ἀτάσθαλον οὐδὲν ἔρεξας,
 ὦ πύκτη Πολύδευκες· ὁμοσσε δέ τοι μέγαν ὄρκον,
 ὃν πατέρ' ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνα κικλήσκων,
 μή ποτ' ἔτι ξείνοισιν ἐκὼν ἀνιηρὸς ἔσσεσθαι.

Καὶ σὺ μὲν ὕμνησαί μοι ἄναξ. σὲ δὲ Κάστορ αἰέσω,
 Τυνδαρίδῃ ταχύπωλε δορυσσόε χαλκεοθώρῃ. 136

Τὼ μὲν ἀναρπάξαντε δῶ φερέτην Διὸς νιὴν
 δοῖας Λευκίππῳ κόρας· δισσῶ δ' ἄρα τώ γε
 ἐσσυμένως ἐδίωκον ἀδελφεῷ νῆ' Ἀφαρῆος,
 γαμβρῷ μελλογάμῳ, Λυγκεὺς καὶ ὁ καρτερὸς Ἴδας. 140
 ἀλλ' ὅτε τύμβον ἵκανον ἀποφθιμένου Ἀφαρῆος,
 ἐκ δίφρων ἅμα πάντες ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν,
 ἔγχεσι καὶ κοίλοισι βαρυνόμενοι σακέεσσι.
 Λυγκεὺς δ' αὖ μετέειπεν ὑπὲρ κόρυθος μέγ' αὖσας·
 'δαιμόνιοι τί μάχης ἱμείρετε; πῶς δ' ἐπὶ νύμφαις 145
 ἀλλοτρίαις χαλεποί, γυναιὲ δ' ἐν χερσὶ μάχαιραι;
 ἡμῖν τοι Λεύκιππος ἐὰς ἔδνωσε θύγατρας
 τάσδε πολὺ προτέροις, ἡμῖν γάμος οὗτος ἐν ὄρκῳ·

122 om. Φ   123 κεφαλῇ Φ   ἅρα Φ   126 λαιῇ Π: ἄλλη Μ:
 ἄλλο V Tr.   τύψε Φ   128 ἐπὶ γαίῃ Ahrens: ἐν γαίῃ D Iunt.:
 ἐπὶ γαίαν Φ   132 πύκτη   σοι D   134 ἔτι Stephanus:
 ἐπὶ Π: τοι Tr.: om. M V   138 δοῖας Φ: δοῖω D C²   δισσῶ D:
 δοῖω Φ   139 δίωκον Φ   140 ὁ om. D   142 ἅμα Π: ἅρα Μ:
 δ' ἅρα V Tr.   144 δ' om. D   145 δ' om. D   148 ταῖς δὲ Φ

ὑμεῖς δ' οὐ κατὰ κόσμον ἐπ' ἀλλοτρίοιςι λέχεσσι
 βουσι καὶ ἡμιόνουσι καὶ ἄλλοιςι κτεάτεσσιν 150
 ἄνδρα παρετρέψασθε, γάμον δ' ἐκλέπτετε δώροις.
 ἢ μὴν πολλάκις ὕμιν ἐνώπιον ἀμφοτέροισιν
 αὐτὸς ἐγὼ τάδ' ἔειπα καὶ οὐ πολὺμυθος ἐὼν περ·
 “οὐχ οὕτω, φίλοι ἄνδρες, ἀριστήεσσιν ἔοικε
 μνηστεύειν ἀλόχους, αἷς νυμφίοι ἤδη ἔτοιμοι. 155
 πολλή τοι Σπάρτη, πολλή δ' ἱππήλατος Ἥλις
 Ἀρκαδίη τ' εὐμηλος Ἀχαιῶν τε πτολίεθρα
 Μεσσήνη τε καὶ Ἄργος ἅπασά τε Σισυφίς ἀκτή·
 ἔνθα κόραι τοκέεσσιν ὑπὸ σφετέροισι τρέφονται·
 μυρταὶ οὔτε φυῆς ἐπιδευέες οὔτε νόοιο, 160
 τῶν εὐμαρὲς ὕμιν ὀπνιέμεν ἄς κ' ἐθέλητε·
 ὥς ἀγαθοῖς πολέες βούλουτό κε πενθεροὶ εἶναι,
 ὑμεῖς δ' ἐν πάντεσσι διάκριτοι ἡρώεσσι,
 καὶ πατέρες καὶ ἄνωθεν ἅπαν πατρώιον αἶμα.
 ἀλλὰ φίλοι, τοῦτον μὲν ἔασατε πρὸς τέλος ἐλθεῖν 165
 ἄμμι γάμον· σφῶιν δ' ἄλλον ἐπιφραζόμεθα πάντες.”
 ἴσκον τοιάδε πολλά, τὰ δ' εἰς ὕγρον ὦιχετο κῦμα
 πνοιῇ ἔχουσ' ἀνέμοιο, χάρις δ' οὐχ ἔσπετο μύθοις.
 σφῶ γὰρ ἀκηλήτω καὶ ἀπηνέες· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
 πείθεσθ'· ἄμφω δ' ἄμμιν ἀνεψιῶ ἐκ πατρὸς ἐστόν. 170

εἰ δ' ὕμιν κραδίη πόλεμον ποθεῖ, αἵματι δὲ χρή
 νεῖκος ἀναρρήξαντας ὁμοῖον ἔχθεα λῦσαι,
 ἴδας μὲν καὶ ὄμαιμος ἐμός, κρατερὸς Πολυδεύκης,
 χεῖρας ἐρωήσουσιν ἀπεχθομένης ὕσμίνης,

149 ἀλλοτρίοις λεχέεσσιν Φ 150 ἄλλοιςι D: ἀλλοτρίοις Φ
 151 ἐκλέψατε Φ 152 ἐνώπιος Φ 153 τάδ' D Call.: στάς Φ: δέ
 τοι C² 161 ὀπνίειν ἐθέλοιτε D M: ἐθέληται V Tr. 162 κε
 Π: γε Φ 164 ἅπαν Π: ἄμα Φ μητρώιον Π 166 ἄμμι
 D: νῶι(ν) Φ σφῶιν M Iunt.: σφῶι post 170 multa de-
 sunt; Castor verba facit 172 ἔγχεα λούσαι Φ 174 ἀπε-
 χομένης V: ἀπασχομένης Tr.: ἀπασχόμενοι conl. Tricl.: ἀπασχυ-
 μένω M

νῶι δ', ἐγὼ Λυγκεὺς τε, διακρινώμεθ' Ἄρηι 175
 ὀπλοτέρω γεγαῶτε. γονεῦσι δὲ μὴ πολὺ πένθος
 ἡμετέροισι λίπωμεν. ἄλις νέκυς ἐξ ἐνὸς οἴκου
 εἶς· ἀτὰρ ὧλλοι πάντες ἐνφρανέουσιν ἐταίρους
 νυμφίοι ἀντὶ νεκρῶν, ὕμεναιώσουσι δὲ κούρας
 τὰσδ'· ὀλίγωι τοι ἔοικε κακῶι μέγα νέικος ἀναιρεῖν.
 εἶπε, τὰ δ' οὐκ ἄρ' ἔμελλε θεὸς μεταμῶνια θήσειν. 181
 τῷ μὲν γὰρ ποτὶ γαῖαν ἀπ' ὤμων τεύχε' ἔθεντο,
 ὧ γενεῇι προφέρεσκον· ὃ δ' ἐς μέσον ἤλυθε Λυγκεὺς,
 σείων καρτερὸν ἔγχος ὑπ' ἀσπίδος ἀντυγα πρῶτην·
 ὥς δ' αὐτῶς ἄκρας ἐτινάξατο δούρατος ἀκμὰς 185
 Κάστωρ· ἀμφοτέροισι δὲ λόφων ἐπένευον ἔθειραι.
 ἔγχεσι μὲν πρῶτιστα τιτυσκόμενοι πόνον εἶχον
 ἀλλήλων, εἰ πού τι χροὸς γυμνωθὲν ἴδοιεν.
 ἀλλ' ἦτοι τὰ μὲν ἄκρα πάρος τινὰ δηλήσασθαι
 δοῦρ' ἐάγη, σακέεσσιν ἐνὶ δεινοῖσι παγέντα. 190
 τῷ δ' ἄορ ἐκ κολεοῖο ἐρυσσαμένῳ φόνον αὖτις
 τεύχον ἐπ' ἀλλήλοισι· μάχης δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.
 πολλὰ μὲν ἐς σάκος εὐρὺ καὶ ἱππόκομον τρυφάλειαν
 Κάστωρ, πολλὰ δ' ἔνυξεν ἀκριβῆς ὄμμασι Λυγκεὺς
 τοῖο σάκος, φοίνικα δ' ὅσον λόφον ἔκετ' ἀκωκή. 195
 τοῦ μὲν ἄκρην ἐκόλουσεν ἐπὶ σκαῖον γόνυ χεῖρα
 φάσγανον ὀξὺ φέροντος ὑπεξαναβὰς ποδὶ Κάστωρ
 σκαίῳ· ὃ δὲ πληγεὶς ξίφος ἔκβαλεν, αἶψα δὲ φεύγειν
 ὠρμήθη ποτὶ σῆμα πατρός, τόθι καρτερὸς Ἴδας
 κεκλιμένος θηεῖτο μάχην ἐμφύλιον ἀνδρῶν. 200
 ἀλλὰ μεταίξας πλατὺ φάσγανον ὥσε διαπρό
 Τυνδαρίδης λαγόνος τε καὶ ὀμφαλοῦ· ἔγκατα δ' εἶσω
 χαλκὸς ἄφαρ διέχευεν· ὃ δ' ἐς στόμα κείμενον νενευκῶς

175 λυγκεὺς τε Φ: κάστωρ τε Π 176 τε D 178 ἄλλοι
 Φ 179 νεκρῶν Π: χρόνων Φ 182 τῷ Π M: τοὶ Tr.: τὰ V
 183 ὧ Ahrens: οἱ D: τοὶ Φ εἶς 185 ἄκρας Π: κάστωρ Φ
 186 Κάστωρ Π: καρτερὸς Φ 187 πόθον Φ 191 κολεοῖον B D
 αὖτις Φ 193 εἶς 202 εἶσω Φ: ἔξω C² D (correctum ex ἄξω)
 203 ἐς χθόνα Φ

Λυγκεύς, καὶ δ' ἄρα οἱ βλεφάρων βαρὺς ἔδραμεν ὕπνος.
 οὐ μὰν οὐδὲ τὸν ἄλλον ἐφ' ἐστίηι εἶδε πατρώϊη 205
 παίδων Λαοκόωσα φίλον γάμον ἐκτελέσαντα.
 ἣ γὰρ ὄγε στήλην Ἀφαρηίου ἐξανέχουσαν
 τύμβου ἀναρρήξας ταχέως Μεσσήνιος Ἴδας
 μέλλε κασιγνήτοιο βαλεῖν σφετέροιο φονῆα·
 ἀλλὰ Ζεὺς ἐπάμυνε, χερῶν δέ οἱ ἔκβαλε τυκτὴν 210
 μάρμαρον, αὐτὸν δὲ φλογέωι συνέφλεξε κεραυνῶι.

Οὔτω Τυνδαρίδαις πολεμιζέμεν οὐκ ἐν ἐλαφρῶι
 αὐτοὶ τε κρατέουσι καὶ ἐκ κρατέοντος ἔφυσαν.
 χαίρετε Λήδας τέκνα, καὶ ἡμετέροις κλέος ὕμνοις
 ἐσθλὸν αἰεὶ πέμποιτε. φίλοι δέ τε πάντες ἀοιδοὶ 215
 Τυνδαρίδαις Ἑλένηι τε καὶ ἄλλοις ἡρώεσσιν,
 Ἴλιον οἳ διέπερσαν ἀρήγοντες Μενελάωι.
 ὑμῖν κῦδος, ἄνακτες, ἐμήσατο Χῖος ἀοιδός,
 ὑμνήσας Πριάμοιο πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν
 Ἰλιάδας τε μάχας Ἀχιλλῆα τε πύργον αὐτῆς· 220
 ὑμῖν αὖ καὶ ἐγὼ λιγεῶν μειλίγματα Μουσέων,
 οἳ αὐταὶ παρέχουσι καὶ ὥς ἐμὸς οἶκος ὑπάρχει,
 τοῖα φέρω. γεράων δὲ θεοῖς κάλλιστον ἀοιδαί.

[XXVIII] ΗΛΑΚΑΤΗ

Γλανκᾶς ᾧ φιλέριθ' ἄλακάτα δῶρον Ἀθανάας
 γυναιξίν, νόος οἰκωφελίας αἰσῶν ἐπάβολος,
 θαρσεῖσ' ἄμμιν ὑμάρτη πόλιν εἰς Νείλεος ἀγλαάν, (milet))
 ὅππα Κύπριδος Ἴρον καλάμωι χλωρὸν ὑπ' ἀπλάτωι
 τυῖδε γὰρ πλόον εὐάνεμον αἰτήμεθα παρ Διός, 5

207 ὅγ' ἐς τὰν ἂν Φ 210 οἱ om. Φ 213 κρατέουσι D : κρα-
 τέοντες Φ κρατεύοντος D : κρατέοντες Φ 223 ἀοιδὴ Φ

Codices : H, B (cuius dialectus ignoratur), C, D. omisi singulorum
 librorum errores manifestos nec non prosodiae Aeolicae vestigia
 3 θαρσεῖσ' D : θαρσεῖσ' B : θαρσοῖσ' H C (hic ε supra α collocavit ;
 debebat supra ο) ἐς Νείλεος I. A. Hartung : Νείλεο H C :
 νείλεω B D 4 ὑπαπάλωι : correxi 5 τὴν δὲ

ὅπως ξένον ἐμὸν τέρψομ' ἰδὼν κἀντιφιλήσομαι,
 Νικίαν, Χαρίτων ἱμεροφώνων ἱερὸν φυτόν,
 καὶ σὲ τὰν ἐλέφαντος πολυμόχθω γεγενημέαν
 δῶρον Νικιάας εἰς ἀλόχῳ χέρρας ὀπάσσομεν,
 σὺν τῇ πολλὰ μὲν ἔρρ' ἐκτελέσεις ἀνδρείοις πέπλοις, 10
 πολλὰ δ' οἷα γυναικες φορέοις ὕδατινα βράκη.
 δις γὰρ ματέρες ἀνρῶν μαλακοῖς ἐν βοτάναι πόκοις
 πέξαιντ' αὐτοετεί, Θευγενίδος γ' ἔννεκ' ἐυσφύρῳ
 οὕτως ἀνυσιεργός, φιλέει δ' ὅσσα σαόφρονες.
 οὐ γὰρ εἰς ἀκίρας οὐδ' ἐς ἀεργῶ κεν ἐβολλόμαν 15
 ὀπασσαί σε δόμοις ἀμμετέρας ἔσσαν ἀπὺ χθόνος.
 καὶ γάρ τοι πατρίς, ἂν ὥξ' Ἐφύρας κτίσσε ποτ' Ἀρχίας
 νάσω Τρινακρίας μυελόν, ἀνδρῶν δοκίμων πόλιν.
 νῦν μὰν οἶκον ἔχοισ' ἀνέρος, ὅς πόλλ' ἐδάη σοφά
 ἀνθρώποισι νόσοις φάρμακα λυγραῖς ἀπαλαλκόμεν, 20
 οἰκήσεις κατὰ Μίλλατον ἐραννὰν μετ' Ἰαόνων,
 ὥς εὐαλάκατος Θευγενὺς ἐν δαμοτίσιν πέληι,
 καὶ οἱ μνᾶστιν αἰεὶ τῷ φιλαοιδῷ παρέχῃς ξένῳ.
 κῆνον γάρ τις ἐρεῖ τῷπος ἰδὼν σ'. 'ἥ μεγάλα χάρις
 δῶρῳ σὺν ὀλίγῳ· πάντα δὲ τιματὰ τὰ παρ φίλων.' 25

[XXIX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

α'

'Οἶνος,' ὦ φίλε παῖ, λέγεται 'καὶ ἀλάθεια'
 κᾶμμε χρὴ μεθύοντας ἀλαθείας ἔμμεναι.
 κῆγῶ μὲν τὰ φρενῶν ἐρέω κέατ' ἐν μυχῶι
 οὐκ ὅλας φιλέειν μ' ἐθέλησθ' ἀπὸ καρδίας,

6 ὅπως ξένον κἀντιφιλήσω C D H 10 ἔρρ' Buecheler: ἔργ'
 13 αὐτοέντει H γ' om. C D H 15 ἀκίρας C H: non intellegitur
 ἐβολλόμαν 16 ὀππάσαι B C' D: ὀππάσασαι C² H 17 σοι
 B D H: τι C 24 κείνο τῷποσί(ει)δων varie distinctum
 Codices integri K C D et Porti codex, e quo v. 25-40 primus edidit
 Casaubonus. 1-24 B, 1-8 H (ex eo X), sed huius quidem usus nullus
 Titulo α' subieci 2 κᾶμμε Brunck: κᾶμμες vulg.

γινώσκω· τὸ γὰρ ἄμισυ τῆς ζοίας ἔχω 5
 ζᾷ τὰν σὰν ἰδέαν, τὸ δὲ λοιπὸν ἀπώλετο·
 κῶτα μὲν σὺν θέλῃς, μακάρεσσιν ἴσαν ἄγω
 ἀμέραν· ὅτα δ' οὐκ ἐθέλῃς σύ, μάλ' ἐν σκοτῶι.
 πῶς ταῦτ' ἄρμενα, τὸν φιλέοντ' ἀνίαις δίδων;
 ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο νέος προγενεστέρωι, 10
 τῶι κε λώιον αὐτὸς ἔχων ἐμ' ἐπαινέσαις.
 ποίησον καλιὰν μίαν ἐννὶ δενδρίωι,
 ὅππνι μηδὲν ἀπίξεται ἄγριον ὄρπετον.
 νῦν δὲ τῶδε μὲν ἄματος ἄλλον ἔχεις κλάδον,
 ἄλλον δ' αὔριον, ἐξ ἐτέρω δ' ἕτερον μάτης. 15
 καὶ μὲν σευ τὸ καλόν τις ἰδὼν ῥέθος αἰνέσαι,
 τῶι δ' εὐθύς πλέον ἢ τριέτης ἐγένευσ φίλος,
 τὸν πρῶτον δὲ φιλεῦντα τριταῖον ἐθήκαο.
 ἀνθρώπων ὑπὲρ ἀνορέαν δοκέεις πνέειν.
 φίλη δ', ὥς κε ζόης, τὸν ὕμοιον ἔχειν αἰί. 20
 αἱ γὰρ ὦδε πόηις, ἀγαθὸς μὲν ἀκούσαι
 ἐξ ἀστῶν· ὁ δὲ τοί κ' Ἔρος οὐ χαλεπῶς ἔχοι,
 ὃς ἀνδρῶν φρένας εὐμαρέως ὑποδάμνεται,
 κῆμὲ μαλθακὸν ἐξ ἐπόησε σιδαρίω.
 ἀλλὰ πέρρ ἀπαλῶ στύματός σε πεδέρχομαι 25
 ὀμνάσθην, ὅτι πέρρυσιν ἦσθα νεώτερος,
 κῶτι γηραλέοι πέλομεν πρὶν ἀποπτύσαι
 καὶ ῥυσοί, νέοτατα δ' ἔχειν παλιάγρετον
 οὐκ ἔστι· πτέρυγας γὰρ ἐπωμαδίαις φορεῖ,
 κᾶμμες βαρδύτεροι τὰ ποτήμενα συλλαβῆν. 30

5 ζοίας 7 κῶτα Ahrens : κῶταν K¹ : χῶταν cett. 8 ὅκα
 τυ 9 ταῦτ' C : ταῦθ' cett. δίδων C² D² Iunt. : δίδως cett.
 11 κεν Iunt. : καὶ 12 ποίησαι B C¹ εἰν 13 ὅππνι scripsi :
 ὅπη K D v. l. : ὅπη B C D ἔρπετον K C¹ Call. 15 ματῆς B :
 μάτης C : μάτη K : μάτα D 16 μὲν Brunck : κεν 18 πρῶτον
 C : πρῶτον cett. τρίτατον K D² ἐθήκαο Camerarius ;
 ἔθηκας 19 ἀνθρώπων ego : ἀνδρῶν, τῶν ὑπὲρ ἀνορέαν Ahrens :
 ὑπερανορέων πνέειν K D¹ 20 φίλει K B D² ὥς Iunt. :
 αἰς C : ὥς K D Call. 24 σιδαρίου C Σ : -έου B : -ιον K D 25 περὶ
 26 πέρυσιν K¹ C D 27 χῶτι cett. πέλομες C Port. : πέλοιμες
 D K 28 ῥυσοί K B D 29 ἐπ' ὀμμασίαις C : ἐπωμαδίας cett.
 30 βαρδύτεροι συλλάβην C¹ : συλλαβεῖν

ταῦτα χρή σε νοέντα πέλειω ποτιμώτερον,
καί μοι τῶραμένωι συνερᾶν ἀδόλως σέθεν,
ὅπως, ἀνίκα τὰν γένυν ἀνδρεῖαν ἔχης,
ἀλλάλοισι πελώμεθ' Ἀχιλλεῖοι φίλοι.
αἱ δὲ ταῦτα φέρειν ἀνέμοισιν ἐπιτρέπης,
ἐν θυμῷ δὲ λέγης 'τί με δαιμόνι' ἐννοχλεῖς;
νῦν μὲν κῆπλ τὰ χρύσεια μᾶλ' ἔνεκεν σέθεν
βαῖην καὶ φύλακον νεκύων πέδα Κέρβερον,
τότα δ' οὐδὲ καλεῦντος ἐπ' αὐλείαις θύραις
προμόλοιμί κε, πανσάμενος χαλεπῷ πόθῳ.

35

40

[XXX] ΠΑΙΔΙΚΑ ΑΙΟΛΙΚΑ

β'

᾽Ωιαι τῷ χαλεπῷ καίνομόρῳ τῷδε νοσήματος
τετορταῖος ἔχει παιδὸς ἔρως μῆνά με δεύτερον,
καλῷ μὲν μετρίως, ἀλλ' ὅποσον τῷ ποδὶ περρέχει
τὰς γὰς, τοῦτο χάρις, ταῖς δὲ παραύαις γλυκὺ μειδιᾷ.
καὶ νῦν μὲν τὸ κακὸν ἴταις μὲν ἔχει ταῖς δ' οὐ,†
τάχα δ' οὐδ' ὅσον ὕπνω ἴπιτυχὴν ἔσσει' ἐρωῖα.
ἐχθὲς γὰρ παριῶν ἔδρακε λέπτ' ἄμμε δι' ὀφρύων
αἰδεσθεῖς ποτιδὴν ἀντίος, ἡρεύθετο δὲ χροῖα,
ἐμέθεν δὲ πλέον τὰς καρδίας ὥρος ἐδράξατο
εἰς οἶκον δ' ἀπέβαν ἔλκος ἔχων καρτε(ρὸν ἥπατι)
πολλὰ δ' εἰσκαλέσαις θυμὸν ἐμαντῷ διελεξάμαν·

5

4

10

31 σε νοέντα Buecheler : νοέοντα 32 συνερᾶν K C² D 33 ὅπως
ἔχεις K D 34 ἀλλήλοισι Ἀχιλ(λ)ήιοι 35 ταῦτα D² :
ταῦτά γε ἐπιτρέπεις Port. : -τρέποις D² : -τρόποις K D¹ : -τρόποις C
36 λέγης C : λέγεις cett. ἐννοχλεῖς (-ης C) 37 μὲν C : μὲν δὴ
cett. κῆπλ τὰ Port. : κῆπειτα 38 παῖδα 39 τόκα οὐ C
40 πόθῳ K D C marg. : μόνῳ C text.

Codex : C. distinctio syllabarum cum omni prosodia fide indigna
et commemoratione Titulo β' addidi *1 ὦιαι Bergk ex Apolloni.
de adv. 538 : καὶ 2 με suppl. Bgk. 3 ποδὶ Buecheler : παιδὶ
περιέχει 4, 5 traieci. Th. Fritzsche 5 παραύαις γλ. μειδιᾷ
Bgk. : παραύλαις γλ. μειδίαιμα 7 λέπτ' ἄμμε Schwabe ; δι' ὀφρύων
Bgk. : λεπτὰ μελιφρύγων 10 καὶ τὸ : supplevi 11 εἰσκαλέσας
ἐμαντοῦ διελεξάμαν Bgk. : διέλυξε

'τί δῆτ' αὐτε πόης; ἀλοσύνας τί ἔσχατον ἔσσεται;
 λευκάς οὐκ †ἐπίσθησθ'† ὅττι φόρης ἐν κροτάφοις τρίχας,
 ὦρα τοι φρονέειν· μὴ πολλὸς τὰν ἰδέαν πέλων
 πάντ' ἔρδ' ὅσσαπερ οἱ τῶν ἐτέων ἄρτι γεγενημένοι. 15
 καὶ μὰν ἄλλο σε λάθει· τὸ δ' ἄρ' ἦν λώιον, ἔμμεναι
 ξέννον τῶν χαλεπῶν παιδὸς ἔρων (τὸν προγενέστερον).
 ὁ μὲν γὰρ βίος ἔρρωτ' ἴσα γόννοισι ἐλάφω θοᾷς
 χαλάσει δ' ἐτέραι ποντοπόρην αὔριον ἄρμενα·
 τὸ δ' αὐτε γλυκερὰς ἄνθεμον ἄβας πεδ' ὑμαλίκων 20
 μένει· τῶι δ' ὁ πόθος καὶ τὸν ἔσω μυελὸν ἐσθίει
 ὁμιμνασκομένωι, πολλὰ δ' ὄρη νυκτὸς ἐνύπνια,
 παύσασθαι δ' ἐνιαυτὸς χαλεπᾶς οὐκ ἰκανὸς νόσω).

ταῦτα κἄτερα πολλὰ προτ' ἐμὸν θυμὸν ἐμεμψάμαν·
 ὁ δὲ τοῦτ' ἔφατ' 'ὅττις δοκιμοὶ τὸν δολομάχανον 25
 νικάσειν Ἔρον, οὗτος δοκιμοὶ τοῖς ὑπὲρ ἁμμέων
 εὐρῇν βραϊδίως ἀστέρας, ὀποσσάκιν ἐννέα·
 καὶ νῦν, εἴτ' ἐθέλω, χρή με μακρὸν σχόντα τὸν ἀμφένα
 ἔλκην τὸν ζυγόν, εἴτ' οὐκ ἐθέλω· ταῦτα γάρ, ὦγαθέ,
 βόλλεται θεὸς ὃς καὶ Διὸς ἔσφαλε μέγαν νόον 30
 καῦτας Κυπρογενήας· ἐμὲ μάν, φύλλον ἐπάμερον
 σμικρὰς δεύμενον αὔρας, ὀνελῶν αἰ κε (θέληι) φορεῖ.'

12 ἔσεται	13 οἶδῃσθ' conieci	ὅττι φόρης Bgk. : ὅτι
φόροις	τρίχας Th. Fritzsche : τρία	14 φρονέειν Bgk. :
φρονέειν	μὴ πολλὸς Hiller : μὴ . . . νέος	πέλων Ahrens : πέλη
15 ἄρτι Bgk. : ἄρτια	16 ἦς	17 ξείνον ἔρων scripsi : ἔραν :
ἐρώτων Th. Fritzsche	τὸν προγενέστερον supplevi : προγενε-	
στέρωι Bgk.	18 ὁ μὲν scripsi : τῷ μὲν	ἔρρωτ' Ahrens :
ἔρπε ρω	γόννοισι	θοᾷς Bgk. : θοαῖς
Ahrens : δλάσει . . . ἀμέραν	20 τὸ δ' scripsi : οὐδ'	ὑμαλίκων
Bgk. : ὑμαλικῶ	21 μυελὸν	23 οὐ (sed hoc deletum) χαλεπαί
οὐχί (corr. in οὐκί) : corr. suppl. Bgk.	24 χἄτερα	ποτ'
25 ἔφατ' ὅττις δοκιμοὶ Bgk. : ἐφτ' ὅτις δοκεῖ μοι	26 δοκεῖ μοι	
ἄμμ cum signo compendii	27 εὐρεῖν βραδίως	ἐνν εννεα
28 σχόντα Bgk. : ἔχοντα	29 ἔλκειν	ὦγαθέ Th. Fritzsche :
ὦγαθέος	30 βούλεται	31 φύλλον Th. Fritzsche : φίλον
32 δεύμενον Bgk. : δευόμενον	ὀνελῶν Ahrens : ὁ μέλλων	αἰ κε
scripsi : αἶκα	θέληι supplevi	

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑΤΑ

I = A P vi. 336

Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα καὶ ἃ κατὰπυκνος ἐκεῖνα
 ἔρπυλλος κείται ταῖς Ἑλικωνιάσιν·
 ταὶ δὲ μελάμφυλλοι δάφναι τὴν Πύθειε Παιάν,
 Δελφὶς ἐπεὶ πέτρα τοῦτό τοι ἀγλαΐσεν·
 βωμὸν δ' αἰμάζει κεραὸς τράγος οὗτος ὁ μαλός,
 τερμίνθου τρώγων ἔσχατον ἀκρεμόνα.

5

II = A P vi. 177

Δάφνις ὁ λευκόχρως, ὁ καλῶι σύριγγι μελίσδων
 βουκολικοὺς ὕμνους, ἄνθετο Πανὶ τάδε,
 τοὺς τρητοὺς δόνακας, τὸ λαγωβόλον, ὃξύν ἄκοντα,
 νεβρίδα, τὰν πῆραν, αἱ ποκ' ἐμαλοφόρει.

III = A P ix. 338

Εὐδεις φυλλοστρώτι πέδωι Δάφνι σῶμα κεκμακός
 ἀμπαύων· στάλικες δ' ἀρτιπαγεῖς ἀν' ὄρη·
 ἀγρεύει δέ τυ Πὰν καὶ ὁ τὸν κροκόεντα Πρήηπος
 κισσὸν ἐφ' ἡμερτῶι κρατὶ καθαπτόμενος,
 ἄντρον ἔσω στείχοντες ὁμόρροθοι. ἀλλὰ τὸ φεῦγε,
 φεῦγε μεθεῖς ὕπνου κῶμα καταγρόμενον.

5

IV = A P ix. 437

Τῆραν τὰν λαύραν, τόθι ταὶ δρύες, αἰπόλε κάμψας
 σύκινον εὐρήσεις ἀρτιγλυφὲς ξόανον

Codicis K et Π (B C D, singulorum errores spreui) et A(nthologia)
 P(alatina). omisi dialectica plane inutilia.

I Adscriptum picturae 4 τοι A P: οἱ K Π 5 ὁ μᾶλος A P:
 ὁμαλός B: ὁ μανός K C D (de accentu vocis μαλος non constat)

II Adscriptum picturae

III In picturam aut anaglyphum 1 κεκμακός Musurus: κεκμακός
 3 δ' ὅτε Π. A P (i. e. δὲ τέ) 5 ἄντρον A P D 6 καταγόμενον A P

IV Elegia est, qua epigrammatis, qualia hermis ad viam positis
 inscribi solebant, species ab usu communi ad unius viri causam
 deflectitur. carmen in A P in plura epigrammata discissum legitur
 1 τόθι ταὶ A P: τᾶς αἰ (i. e. τᾶ θ' αἰ) K Π

τρισκελὲς αὐτόφλοιον ἀνούατον, ἀλλὰ φάλητι
 παιδογόνῳ δυνατὸν Κύπριδος ἔργα τελεῖν.
 σακὸς δ' εὐίερος περιδέδρομεν, ἀέναον δέ 5
 ρεῖθρον ἀπὸ σπιλάδων πάντοσε τηλεθάει
 δάφναις καὶ μύρτοισι καὶ εὐώδει κυπαρίσσωι,
 ἔνθα πέριξ κέχυται βοτρυνόπαις ἔλικι
 ἄμπελος, εἰαρινοὶ δὲ λιγυφθόγγοισιν αἰοιδαῖς
 κόσσυφοι ἀχεῦσιν ποικιλότρανλα μέλη. 10
 ξυθαὶ δ' ἄδονίδες μινυρίσμασιν ἀνταχεῦσι
 μέλπουσαι στόμασιν τὰν μελίγαρυν ὄπα.
 ἔξο δὴ τηνεὶ καὶ τῷ χαρίεντι Πριήπῳ
 εὐχέ' ἀποστέρξαι τοὺς Δάφνιδός με πόθους,
 κεῦθ' ἐπιρρέξειν χίμαρον καλόν. ἦν δ' ἀνανεύσει, 15
 τοῦδε τυχὼν ἐθέλω τρισσὰ θύη τελέσαι·
 ῥέξω γὰρ δαμάλαν, λάσιον τράγον, ἄρνα τὸν ἴσχω
 σακίταν. αἰοὶ δ' εὐμενέως ὁ θεός.

† V = A P ix. 433

Λῆις ποτὶ τὰν Νυμφᾶν διδύμοις αὐλοῖσιν αἰεῖσαι
 ἀδύ τί μοι; κῆγ' ὡ πακτίδ' αἰεράμενος
 ἀρξεῦμαί τι κρέκειν, ὁ δὲ βονκόλος ἄμμιγα θέλξει
 Δάφνις, κηροδέτῳ πνεύματι μελπόμενος.
 ἐγγὺς δὲ στάντες λασίας δρυὸς ἄντρον ὀπισθεν 5
 Πᾶνα τὸν αἰγιβάταν ὀρφανίσωμες ὕπνου.

5 σακὸς (κάπος CB v. l.) δ' εὐ ἱερός K Π: ἔρκος δ' εὐθ' ἱερὸν A P ;
 εὐθρηγκον Kaibel, sed cf. Pap. Oxyrhynch. 675. 14 al. 11 δ' ἄδονίδες
 Meineke : δ' ἀηδονίδες A P : ἀηδονίδες Π K ἀνταχεῦσι Scaliger :
 ἀντιαχεῦσι 12 μέλπουσι A P μελίγηρυν A P 13 Πριήπῳ
 B : Πριάπῳ 14 εὐχου A P ἀποστρέψαι A P 15 ἀπορρέξαι
 A P ἀνανεύοι A P : ἄρα νεύσῃ D 18 αἰοὶ K Π: νεύοι A P
 V Non est epigramma, sed epigrammatographus bucolica temptat
 (Theocr. 1) 1 μοισᾶν A P 2 κῆγ' ὡν B : κᾶγ' ὡν C αἰερόμενος
 A P 3 ταξεῦμαί A P β. ἐγγύθεν ἄσει A P (Theocr. 7. 72)
 5 λασιάνχερος ἐγγύθεν ἄντρον A P

† VI = A P ix. 432

Ἄ δέλαιε τὸ Θύρσι, τί τὸ πλέον, εἰ κατατάξεις
 δάκρυσι διγλήνους ὦπας ὀδυρόμενος;
 οἴχεται ἅ χίμαρος, τὸ καλὸν τέκος, οἴχετ' ἐς Ὀϊδαν.
 τραχὺς γὰρ χαλαῖς ἀμφεπίαξε λύκος.
 αἰ δὲ κύνες κλαγγεῦντι· τί τὸ πλέον, ἀνίκα τήνας
 ὀστίον οὐδὲ τέφρα λείπεται οἰχομένας;

5

VII = A P vii. 659

Νήπιον υἱὸν ἔλειπες, ἐν ἀλικίαι δὲ καὶ αὐτός
 Εὐρύμεδον τύμβου τοῦδε θανὼν ἔτυχες.
 σοὶ μὲν ἔδρα θείοισι μετ' ἀνδράσι· τὸν δὲ πολῖται
 τιμασεῦντι, πατρὸς μνώμενοι ὥς ἀγαθοῦ.

VIII = A P vi. 337

Ἦλθε καὶ ἐς Μίλητον ὁ τοῦ Παιήονος υἱός,
 ἱητῆρὶ νόσων ἀνδρὶ συνοισόμενος
 Νικίαι, ὅς μιν ἐπ' ἡμαρ αἰεὶ θυέεσσιν ἰκνέεται,
 καὶ τόδ' ἀπ' εὐώδους γλύνσας ἄγαλμα κέδρου,
 Ἡερίωνι χάριν γλαφυρᾶς χερὸς ἄκρον ὑποστάς
 μισθόν· ὃ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφήκε τέχνην.

5

IX = A P vii. 660

Ξεῖνε, Συρακόσιός τοι ἀνὴρ τόδ' ἐφίεται Ὀρθων.
 χειμερίας μεθύων μηδαμὰ νυκτὸς ἴοις.
 καὶ γὰρ ἐγὼ τοιοῦτον ἔχω πότμον, ἀντὶ δὲ πολλᾶς
 πατρίδος ὀθνεῖαν κεῖμαι ἐφεσσύμενος.

VI Eiusdem generis atque V 1 ἄ δέλαιε A P, B C : δειλέ post
 sp. vac. K D¹ : ᾧ add. D² τί τοι A P καταξείς K C 2 δι-
 γλήνως A P 4 χαλᾶς K C D 5 καλεῦντι τί τοι A P 6 λείπετ'
 ἀποικομένας A P

VII Epitymbium verum, in eodem tumulto erat X V. Θεοκρ. οἱ δὲ
 Λεωνίδου Ταραντίνου A P (ubi proximo (15) adhaeret). Iada praebet
 A P 1 ἐναλγία K 3 μετ' K Π : παρ' A P

VIII Subscriptum Aesculapii statuae, quam Nicias Milesius facien-
 dam curavit ut in atrio dedicaret. Dorismum praebet A P

IX Epitymbium verum. Λεωνίδου A P 1 τοι A P (inde Mus.):
 τις K C D ἐφίετο K D 2 χειμερίης K Π 3 πότμον K Π :
 μόνον A P πολλῆς A P 4 ὀθνεῖαν Π : ὀθνεῖων K

X = A P vi. 338

Ἕμῶν τοῦτο θεὰ κέχαρισμένον ἐννέα πάσαις
 τῷγαλμα Ξενοκλῆς θῆκε τὸ μαρμάρινον,
 μουσικός· οὐχ ἑτέρως τις ἐρεῖ· σοφαίαι δ' ἐπὶ ταῖδε
 αἶνον ἔχων Μουσᾶν οὐκ ἐπιλανθάνεται.

XI = A P vii. 661

Εὐσθένηςος τὸ μῆμα· φνσιγνώμων ὁ σοφιστής,
 δεινὸς ἀπ' ὀφθαλμοῦ καὶ τὸ νόημα μαθεῖν.
 εὔ μιν ἔθαψαν ἑταῖροι ἐπὶ ξείνης ξένον ὄντα,
 χύμνοθέτης αὐτῷ δαιμονίως φίλος ἦν.
 πάντων ὧν ἐπέοικεν ἔχει τεθνεὺς ὁ σοφιστής·
 καίπερ ἄκις ἐὼν εἶχ' ἄρα κηδεμόνας.

5

† XII = A P vi. 339

Δημομέλης ὁ χορηγός, ὁ τὸν τρίποδ' ὧ Διόνυσε
 καὶ σὲ τὸν ἡδιστον θεῶν μακάρων ἀναθεῖς,
 μέτριος ἦν ἐν πᾶσι, χορῶι δ' ἐκτήσατο νίκην
 ἀνδρῶν, καὶ τὸ καλὸν καὶ τὸ προσῆκον ὀρών.

XIII = A P vi. 340

Ἄ Κύπρις οὐ πάνδαμος. ἱλάσκειο τὰν θεὸν εἰπὼν
 οὐρανίαν, ἀγνᾶς ἄνθεμα Χρυσογόνας
 οἴκωι ἐν Ἀμφικλέους, ὧ καὶ τέκνα καὶ βίον εἶχε
 ξυνόν· ἀεὶ δέ σφιν λώιον εἰς ἔτος ἦν
 ἐκ σέθεν ἀρχομένοις ὧ πότνια· κηδόμενοι γάρ
 ἀθανάτων αὐτοὶ πλείον ἔχουσι βροτοί.

5

X Inscriptum arae novem Musas exhibenti ἱ ἐννέα K Π :
 ἀνθετο A P 2 θῆκε K Π : τοῦτο A P 3 σοφίη δ' ἐπὶ τῇδε K Π

4 Μουσάων K Π : Μουσέων A P

XI Epitymbium verum, vix Theocriteum Λεωνίδου A P 3 ἔ-
 γραψαν K Π 4 χῶμ. C : χῶμ. K D αὐτῷ Hecker : αὐτοῖς A P,
 B D : αὐτῆς K C ἦν K Π : ὧν A P

XII Epigramma e tripode Atheniensi saec. iv exscriptum. Demo-
 meles : Kirchner, Prosop. Att. 3554 ἱ Δημομέλης D² : Δαμο-
 μένης cett.

XIII Subscriptum Veneris statuae in larario Amphiclis. nomen
 Coum 404 Pat. Ionismum tradit K Π 3 ἔσχε A P

XIV = A P ix. 435

Ἄστοις καὶ ξείνοισιν ἴσον νέμει ἥδε τράπεζα·
 θεὶς ἀνελεῦ ψήφου πρὸς λόγον ἐρχομένης.
 ἄλλος τις πρόφασιν λεγέτω· τὰ δ' ὀθνεῖα Κάικος
 χρήματα καὶ νυκτὸς βουλομένοις ἀριθμεῖ.

XV = A P vii. 658

Γνώσομαι, εἴ τι νέμεις ἀγαθοῖς πλέον, ἢ καὶ ὁ δειλὸς
 ἐκ σέθεν ὡσαύτως ἴσον ὁδοιπὸρ' ἔχει.
 'Χαιρέτω οὗτος ὁ τύμβος' ἑρεῖς 'ἐπεὶ Εὐρυμέδοντος
 κεῖται τῆς ἱερῆς κοῦφος ὑπὲρ κεφαλῆς.'

XVI = A P vii. 662

Ἡ παῖς ὦιχετ' ἄωρος ἐν ἐβδόμῳ ἥδ' ἐνιαυτῷ
 εἰς αἰδὴν πολλῆς ἡλικίης προτέρῃ,
 δειλαίῃ, ποθέουσα τὸν εἰκοσάμηνον ἀδελφόν,
 νήπιον ἀστόργου γευσάμενον θανάτου.
 αἰαὶ ἐλεινὰ παθοῦσα Περιστερῇ, ὥς ἐν ἐτοίμῳ
 ἀνθρώποις δαίμων θῆκε τὰ λυγρότατα.

5

XVII = A P ix. 599

Θᾶσαι τὸν ἀνδριάντα τοῦτον ὦ ξένε
 σπουδαῖ καὶ λέγ', ἐπὴν ἐς οἶκον ἐνθῆις·
 'Ἀνακρέοντος εἰκόν' εἶδον ἐν Τέωι
 τῶν πρόσθ' εἴ τι περισσὸν ὠιδοποιοῦ.
 προσθεῖς δὲ χῶτι τοῖς νέοισιν ᾔδετο,
 ἑρεῖς ἀτρεκέως ὅλον τὸν ἄνδρα.

5

XIV Inscriptum in taberna Caici, trapezitae barbari 1 ἄδε A P
 2 ἀνελεῦ A P: ἀνελοῦ cett. ἐλκομένης K² C D: ἀρχομένης A P
 XV Cf. VII 1 νέμοις K D¹ 2 ἔχεις K D¹ 4 Dorismus
 requiritur

XVI Inscriptum anaglypho sepulcrali; Theocriteum non videtur
 Λεωνίδου A P 2 πολλῆσιν K D¹ ἡλικίης K 3 ποθέοισα K D
 5 ἐλεινὰ K Π: λυγρὰ A P

XVII Subscriptum statuae Tei; nisi nobilem poetam advocassent,
 Doricam dialectum Tei non admisissent 2 σπουδαῖ K Π ἐπὴν
 D²: ἐπὰν cett. 4 ὠιδοποιῶν K Π 5 νέοις K ἥδετο
 A P

XVIII = A P ix. 600

Ἄ τε φωνὰ Δώριος χώνηρ ὁ τὰν κωμωιδίαν
 εὐρὼν Ἐπίχαρμος.
 ὦ Βάκχε χάλκεόν νιν ἀντ' ἀλαθινοῦ
 τὴν ὧδ' ἀνέθηκαν
 τοὶ Συρακούσσαις ἐνίδρυνται, πελωρίσται πόλει, 5
 οἳ' ἀνδρὶ πολίται·
 σοφῶν ἔοικε ῥημάτων μεμναμένους
 τελεῖν ἐπίχειρα.
 πολλὰ γὰρ ποττὰν ζῶαν τοῖς παισὶν εἶπε χρήσιμα.
 μεγάλα χάρις αὐτῷ. 10

XIX = A P xiii. 3

Ὁ μουσοποιὸς ἐνθάδ' Ἰππῶναξ κεῖται.
 εἰ μὲν πονηρός, μὴ ποτέρχρευ τῷ τύμβωι·
 εἰ δ' ἔσσι κρήγνός τε καὶ παρὰ χρηστῶν,
 θαρσέων καθίζεν, κῆν θέλῃς, ἀπόβριξον.

XX = A P vii. 663

Ὁ μικκὸς τόδ' ἔτευξε τῇ Θραῖτσσαι
 Μῆδειος τὸ μνᾶμ' ἐπὶ τῇ ὁδῷ κηπέγραψε Κλείτας.
 ἔξει τὰν χάριν ἃ γυνὰ ἀντὶ τήνων,
 ὦν τὸν κῶρον ἔθρεψε· τί μάν; ἔτι χρῆσιμα καλεῖται.

XVIII Carmen subscriptum statuae in theatro Syracusano. numeros
 in comoedia solitos auxit Theocritus Reiziano, maxime Doricos ita
 reddi ratus, fortasse ex exemplo Epicharmi 5 οἳ A P Συρα-
 κούσαις K Π πέλωρις τῇ K Π : superlativus est 6 οἳ K Π :
 ὅσσ' A P 7 σοφῶν ἔοικε Kaibel : σωρὸν εἶχε A P : σωρὸν γὰρ εἶχε
 K Π χρημάτων K Π 9 πᾶσιν A P

XIX Iudicium de poeta sub specie epitymbii 2 κεῖ D προσ-
 ἔρχου K Π 3 χρηστῷ A P 4 καθίζου ἦν K Π

XX Epitymbium verum; nude scriptum foret Κλείτα Θραῖτσα
 χρηστὰ χαῖρε Λεωνίδου A P. Ionismos infert K Π 2 κηπέγραψε
 K Π 4 τελευτᾷ A P

XXI = A P vii. 664

Ἀρχίλοχον καὶ στᾶθι καὶ εἶσινδε τὸν πάλαι ποιητάν
 τὸν τῶν ἰάμβων, οὗ τὸ μυρίον κλέος
 διήλθε κῆπὶ νύκτα καὶ ποτ' ἄω.
 ἦ ῥά νιν αἱ Μοῖσαι καὶ ὁ Δάλιος ἠγάπεν Ἀπόλλων,
 ὥς ἐμμελὲς τ' ἐγένετο κῆπιδέξιος
 ἔπεά τε ποιεῖν πρὸς λύραν τ' ἀεῖδειν.

5

XXII = A P ix. 598

Τὸν τοῦ Ζανὸς ὄδ' ὑμῖν νιὸν ὠνήρ
 τὸν λεοντομάχαν, τὸν δξύχειρα,
 πρῶτος τῶν ἐπάνωθε μουσοποιῶν
 Πείσανδρος συνέγραψεν οὐκ Καμίρον,
 χῶσσοις ἐξεπόνασεν εἶπ' ἀέθλους.
 τοῦτον δ' αὐτὸν ὁ δᾶμος, ὥς σάφ' εἰδήις,
 ἔστας' ἐνθάδε χάλκεον ποήσας
 πολλοῖς μῆσιν ὅπισθε κῆνιαντοῖς.

5

† XXIII = A P vii. 262

Αὐδῇσει τὸ γράμμα, τι σᾶμά τε καὶ τίς ὑπ' αὐτῷ.

Γλαύκης εἰμὶ τάφος τῆς ὀνομαζομένης.

XXI Subscriptum statuae. Leonidae A P 3 πρὸς K Π 4 μιν
 K Π Μοῦσαι A P λᾶιος K Π 5 κἀπιδ. A P
 XXII Subscriptum statuae a Rhodiis publice positae 1 Ζηνὸς
 A P 3 πρῶτος A P ἔτ' ἄνωθε A P, cf. Theocr. 7. 5 4 ὡκ
 codd., in lapide erat ὁ ἐκ 7 ποιήσας K Π

XXIII Codices Theocriti ignorant; lemma Θεοκρίτου βουκολικοῦ
 additum propter Theocr. 4. 31, cum plebeium carmen e lapide esset
 descriptum. videtur e Meleagri corona sumptum esse, in qua adespoton
 fuerat.

XXIV = A P ix. 436

Ἀρχαῖα τῶπόλλωνι τὰναθήματα
 ὑπῆρχεν· ἡ βάσις δὲ τοῦ μὲν εἴκοσι,
 τοῦ δ' ἐπτά, τοῦ δὲ πέντε, τοῦ δὲ δώδεκα,
 τοῦ δὲ διηκοσίοισι νεωτέρη ἥδ' ἐνιαυτοῖς·
 τοσσόσδ' ἀριθμὸς ἐξέβη μετρούμενος.

5

THEOCRITI FRAGMENTVM

ΒΕΡΕΝΙΚΗ

καὶ τις ἀνὴρ αἰτεῖται ἐπαγροσύνην τε καὶ ὄλβον,
 ἐξ ἀλὸς ὧι ζωή, τὰ δὲ δίκτυα κείνῳι ἄροτρα,
 σφάζων ἀκρόνυχος ταύτηι θεῶι ἱερὸν ἰχθύν,
 ὃν λεῦκον καλέουσιν, ὃ γάρ θ' ἱερώτατος ἄλλων,
 καί κε λίνα στήσαιοι καὶ ἐξερύσαιοι θαλάσσης
 ἔμπλεα.

5

XXIV Adhaeret in A P epigrammati 14 inter Theocritea ; receptum est ab Ahrente. inscriptum erat basi recens factae ut multa et antiqua donaria reciperet. haud indignum certe Theocrito **1** τῶπόλλωνος τὰναθήματα ταῦτα : correxi 2, 3, 4 τοῦ scripsi : τοῖς 5 ἀριθμὸς scripsi : γὰρ νιν

Athenaeus vii. 284 (ex auctore ignoto, saec. fere i a. Chr.) Θεόκριτος δὲ ὁ Συρακούσιος ἐν τῇ ἐπιγραφομένῃ Βερενίκηι τὸν λεῦκον ὀνομαζόμενον ἰχθὺν ἱερὸν καλεῖ διὰ τούτων 2 ζωή Tour : ζῶει 3 ἀκρόνυχος Scaliger : ἀκρόνυχος

APPENDIX

ALIORVM BVCOLICORVM

	Carmen servatum cum Theocr. 14. 2. 15-18	PAGINA
I.	[ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ	91
	Carmina servata in codicibus Π et Φ	
II.	ΗΡΑΚΛΗΣ	96
III.	ΜΕΓΑΡΑ	106
	Carmina servata in codicibus Π	
IV.	ΛΗΝΑΙ	111
V.	ΟΑΡΙΣΤΥΣ	112
	Carmina servata in codicibus Φ	
VI.	[ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ	115
VII.	[ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ	117
VIII.	ΜΟΣΧΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ	120
IX.	ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ	121
X.	〈ΒΙΩΝΟΣ〉 ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ	122
XI.	ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ	126
XII.	ΕΡΑΣΤΗΣ	127
XIII.	ΕΠΙΘΑΛΛΑΜΙΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ	130
	Singillatim servatum	
XIV.	ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΥΡΩΠΗ	131
	MOSCHI fragmenta	138
	BIONIS fragmenta	140

I. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΒΙΩΝΟΣ

ΒΟΥΚΟΛΟΥ ΕΡΩΤΙΚΟΥ

(MOSCH. III)

Αἴλινά μοι στοναχεῖτε νάπαι καὶ Δώριον ὕδωρ,
καὶ ποταμοὶ κλαίετε τὸν ἡμερόεντα Βίωνα.
νῦν φυτά μοι μύρεσθε, καὶ ἄλσεα νῦν γοάοισθε,
ἄνθεα νῦν στυγνοῖσιν ἀποπνεύετε κορύμβοις,
νῦν ῥόδα φοινίσσεσθε τὰ πένθιμα, νῦν ἀνεμῶναι, 5
νῦν ὑάκινθε λάλει τὰ σὰ γράμματα καὶ πλέον αἰαῖ
λάμβανε τοῖς πετάλοισι· καλὸς τέθνακε μελικτάς.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀδόνες αἱ πυκνωῖσιν ὀδυρόμεναι ποτὶ φύλλοις,
νάμασι τοῖς Σικελοῖς ἀγγείλατε τᾶς Ἀρεθοῖσας, 10
ὅττι Βίων τέθνακεν ὁ βουκόλος, ὅττι σὺν αὐτῷ
καὶ τὸ μέλος τέθνακε καὶ ὤλετο Δωρὶς αἰοιδά.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
Στρυμόνιοι μύρεσθε παρ' ὕδασιν αἴλινα κύκνοι,
καὶ γοεροῖς στομάτεσσι μελίσδετε πένθιμον ὠιδάν, 15
οἷαν ὑμετέροις ποτὶ χεῖλεσι γῆρας ἀεῖδει,
εἶπατε δ' αὖ κούραις Οἰαγρίσιν, εἶπατε πάσαις
Βιστονίαις Νύμφαισιν ' ἀπώλετο Δώριος Ὀρφεύς.'

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
κεῖνος ὁ ταῖς ἀγέλαισιν ἐράσμιος οὐκέτι μέλπει, 20
οὐκέτ' ἐρημαῖαισιν ὑπὸ δρυσὶν ἡμενος αἶδει,
ἀλλὰ παρὰ Πλουτῇι μέλος Ληθαῖον ἀεῖδει.
ὦρεα δ' ἐστὶν ἄφωνα, καὶ αἱ βόες αἱ ποτὶ ταύροις

Codicum stirpes duae PHS et Φ=V (usque ad v. 15 W) L Tr. ;
singulorum multos errores omisi. In titulo βουνόμον L Tr. 2 κλαίετε
Mus. : καλάοιτε vel κλαδοῖτε 5 ἀνεμῶναι Valckenaer : ἀνεμῶνα
7 σοῖς H L Tr. τέθνακε H² : τέθνηκε 10 σικελοῖς S² : σικελι-
κοῖς cett. 11 τέθνηκεν 16 οἷαν ἐν P H¹ L γῆρας ἀεῖδει
scripsi : γῆρας ἀεῖδε(ν) 23 ποτὶ et ποτὲ codd.

πλαζόμεναι γοάοντι καὶ οὐκ ἐθέλονται νέμεσθαι.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 25

σεῖο Βίων ἔκλανσε ταχὺν μόρον αὐτὸς Ἀπόλλων,
καὶ Σάτυροι μύροντο μελάγχλαινοί τε Πρίηποι·
καὶ Πάνες στοναχεῦντι τὸ σὸν μέλος, αἶ τε καθ' ὕλαν
Κρανίδες ὠδύραντο, καὶ ὕδατα δάκρυα γέντο.

Ἀχὼ δ' ἐν πέτραισιν ὀδύρεται, ὅττι σιωπῇ 30

κούκετι μιμεῖται τὰ σὰ χεῖλεα. σῶι δ' ἐπ' ὀλέθρῳ
δένδρεα καρπὸν ἔριψε, τὰ δ' ἄνθεα πάντ' ἐμαράνθη.
μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γάλαγος, οὐ μέλι σίμβλων,
κάτθανε δ' ἐν κηρῷ λυπεύμενον· οὐκέτι γὰρ δεῖ
τῷ μέλιτος τῷ σῶ τεθνακότος αὐτὸ τρυγᾶσθαι. 35

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.

οὐτόσον εἰναλλίαισι παρ' αἰόσι μύρατο Σειρήν,
οὐδὲ τόσον ποκ' ἄεισεν ἐνὶ σκοπέλοισιν Ἀηδών,

οὐδὲ τόσον θρήνησεν ἄν' ὥρεα μακρὰ Χελιδών, 40

Ἀλκύνος δ' οὐτόσον ἐπ' ἄλγεσιν ἴαχε Κῆρυξ, 42

οὐδὲ τόσον γλαυκοῖς ἐνὶ κύμασι κηρύλος αἶδεν. 42

οὐτόσον ἰώιοισιν ἐν ἄγκεσι παῖδα τὸν Ἀοῦς 41

ἱπτάμενος περὶ σᾶμα κινύρατο Μέμνονος ὄρνις,
ὅσσον ἀποφθιμένοιο κατωδύραντο Βίωνος.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 45

ἄδονίδες πᾶσαι τε χελιδόνες, ἅς ποκ' ἔτερπεν,

ἥς λαλέειν ἐδίδασκε, καθεζόμεναι ποτὶ πρέμνοις

ἀντίον ἀλλάλαισιν ἐκώκουν, αἱ δ' ὑπεφώνευν,

‘ὄρνιθες λυπεῖσθ' αἱ πενθάδες ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς.’

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 50

30 πέτρην 34 κάτθανεν ἐν PH¹ L Tr. 37 ἥοσι Σειρήν
Buecheler: σε πρὶν H¹ LV: δέ πρὶν P: γέ πρην Tr.: δελφίν SH²
38 ποτ' PS ἄυσεν H 40 ἴαχε VL Tr.: ἴσχεν HS¹: ἴσχετο
PS² Κῆρυξ Aldus: κήρυξ (vel inde depravata) 41 ante 42
codd.: corr. S² ἡφίοισιν S: ἡώνοισιν (inde οἶων. PH, ἰων. Tr.) cett.
43 σῶμα HV 47 ποτὶ HS: δ' ἐπὶ cett. 49 λυπεῖσθ' αἱ
Ahrens: λυπεῖσθε V Tr.: λυπεῖσθαι L: λυπεῖσθέ γε HS: λυπεῖσθε P
ἡμεῖς HSL: ἡμᾶς P: ὑμεῖς V Tr.

τίς ποτὶ σᾶι σύριγγι μελίξεται ὦ τριπόθητε,
 τίς δ' ἐπὶ σοῖς καλάμοις θήσει στόμα, τίς θρασὺς οὕτως;
 εἰσέτι γὰρ πνεῖει τὰ σὰ χεῖλεα καὶ τὸ σὸν ἄσθμα,
 ἀχῶ δ' ἐν δονάκεσσι τεῶς ἔτι βόσκειτ' αἰοιδᾶς.
 Πανὶ φέρω τὸ μέλισμα; τάχ' ἂν καὶ κείνος ἐρεῖσαι 55
 τὸ στόμα δειμαῖνοι, μὴ δεύτερα σείο φέρηται.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
 κλαίει καὶ Γαλάτεια τὸ σὸν μέλος, ἂν ποκ' ἔτερπες
 ἐξομέναν μετὰ σείο παρ' αἰόνεσσι θαλάσσας.
 οὐ γὰρ ἴσον Κύκλωπι μελίσδεο· τὸν μὲν ἔφευγεν 60
 ἃ καλὰ Γαλάτεια, σὲ δ' ἄδιον ἔβλεπεν ἄλμας.
 καὶ νῦν λασαμένα τῷ κύματος ἐν ψαμάθοισιν
 ἔζετ' ἐρημαῖαισι, βόας δ' ἔτι σείο νομεύει.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
 πάντα τοι ὦ βούτα συγκάτθανε δῶρα τὰ Μοισᾶν, 65
 παρθενικᾶν ἐρόεντα φιλήματα, χεῖλεα παίδων,
 καὶ στυγνοὶ περὶ σῶμα τεδὸν κλαίουσιν Ἑρωτες,
 χά Κύπρις ποθέει σε πολὺ πλέον ἢ τὸ φίλημα,
 τὸ πρῶαν τὸν Ἀδωνιν ἀποθνήσκοντα φίλησεν.
 τοῦτό τοι, ὦ ποταμῶν λιγυρώτατε, δεύτερον ἄλγος, 70
 τοῦτο, Μέλη, νέον ἄλγος. ἀπώλετο πρᾶν ποχ' Ὅμηρος,
 τήνῃ τὸ Καλλιόπας γλυκερὸν στόμα, καὶ σε λέγοντι
 μύρασθαι καλὸν νῖα πολυκλαύτοισι ῥεέθροις,
 πᾶσαν δ' ἐπλησας φωνᾶς ἄλα· νῦν πάλιν ἄλλον
 νιέα δακρύεις, καινῶι δ' ἐπὶ πένθει τάκηι. 75

ἀμφοτέροι παγαῖς πεφιλημένοι, ὅς μὲν ἔπινε
 Παγασίδος κράνας, ὃ δ' ἔχεν πόμα τᾶς Ἀρεθούσας.

51 μελίξεται S²: μελίσδεται cett. 54 ἀχῶ δ' ἐν Call.: ἀχεδνῇ V
 Tr.: ἀχεδῶν L: ἀχεδονεῖ H S P ἔτι βόσκ. Brunck: ἐπιβ. 55 μέ-
 λιγμα V L Tr. κακείνος 59 μετὰ Hermann: παρὰ ἢ(ι)όνεσσι
 61 ἀδὸν ἔβλ. P: ἀδὸν ἀπέβλ. H S 67 στυγνὸν H S P 68 χά
 scripsi: ἃ ποθέει Hermann: φιλέει post 69 intercalarem add.
 Vrbinas 140 descriptus ex S 71 μένεν νέον H S ποχ' Kaibel: ποι
 V L Tr.: τοι H S: μοι P 73 μύρασθαι Meineke: μύρεσθαι -κλαύ-
 τοισι L: -κλαύστ. cett. 74 δ' ἐπλησε L: ἐπλησε V 75 αἰνῶ P H S
 77 Παγασίδος Tr.: παγασίδας cett. Ἀρεθούσας Tr.: ἀρεθούσας (-ης)
 cett.

χῶ μὲν Τυνδαρέοιο καλὰν ἄεισε θύγατρα
καὶ Θέτιδος μέγαν υἷα καὶ Ἀτρεΐδαν Μενέλαον·
κεῖνος δ' οὐ πολέμους, οὐ δάκρυα, Πάνα δ' ἔμελπε, 80
καὶ βούτας ἐλίγαινε καὶ ἀεῖδων ἐνόμει
καὶ σύριγγας ἔτευχε καὶ ἁδέα πόρτιν ἄμελγε
καὶ παίδων ἐδίδασκε φιλήματα καὶ τὸν Ἑρωτα
ἔτρεφεν ἐν κόλποισι καὶ ἦρεθε τὰν Ἀφροδίταν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι. 85
πᾶσα Βίων θρηνεῖ σε κλυτὴ πόλις, ἅσ τεα πάντα.
Ἄσκρα μὲν γοάει σε πολὺ πλέον Ἑσιόδοιο·
Πίνδαρον οὐ ποθέοντι τόσον Βοιωτίδες υἷαι·
οὐ τόσον Ἀλκαίῳ περιμύρατο Λέσβος ἔραυνά·
οὐδὲ τόσον τὸν αἰοιδὸν οἰδύρατο Τήϊον ἄστυ· 90
σὲ πλέον Ἀρχιλόχοιο ποθεῖ Πάρος· ἀντὶ δὲ Σαπφούς
εἰσέτι σεῦ τὸ μέλισμα κινύρεται ἃ Μιτυλήνη.
εἰ δὲ Συρακοσίοισι Θεόκριτος· αὐτὰρ ἐγὼ τοι
Ἀysonικᾶς οἰδύνας μέλπω μέλος, οὐ ξένος οἰδᾶς
βουκολικᾶς, ἀλλ' ἄντε διδάξαι σεῖο μαθητάς, 95
κλαρονόμος μοῖσας τᾶς Δωρίδος, αἱ με γεραίρων
ἄλλοις μὲν τεδὸν ὄλβον, ἐμοὶ δ' ἀπέλειπες αἰοιδάν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
αἰαῖ, ταὶ μαλάχαι μὲν, ἐπὰν κατὰ κᾶπον ὄλωνται,
ἦδὲ τὰ χλωρὰ σέλινα τό τ' εὐθαλὲς οὐλον ἀνηθον 100
ὑστερον αὖ ζῶοντι καὶ εἰς ἔτος ἄλλο φύοντι·
ἄμμες δ' οἱ μεγάλοι καὶ καρτεροί, οἱ σοφοὶ ἄνδρες,
ὅπποτε πρῶτα θάνωμες, ἀνάκοι ἐν χθονὶ κοίλαι
εὖδομες εὖ μάλα μακρὸν ἀτέρμονα νήγρετον ὕπνου.
καὶ σὺ μὲν ὦν σιγαῖ πεπυκασμένος ἔσσειαι ἐν γαί, 105

81 βώτας 86 θρηνεῖ σε Call.: θρήνησε 87 Ἄσκη 89 ἔραυνά
Heringa: ἔρευνά VL Tr.: ἐρενέα P: ἐρευνά HS 90 οἰδύρατο
Wakefield: ἐμύρατο vulg. 92 μέλιγμα VL Tr. 93 εἰ scripsi: ἐν
95 ἦντε 96 μώσας αἱ με Briggs: ἄμμεα (i. e. ἃ με et ἄμμε) V
Tr. (?) : αμμε cett. varia prosodia 97 ἀπέλειψας HS 100 ἦ τὰ
PHS 102 καρτεροί, οἱ Briggs: καρτερικοί (καρτεροί P) 103 ἀνά-
κοες PHS 105 ὦν Wakefield: ἐν

ταῖς Νύμφαισι δ' ἔδοξεν αἰετὸν βάτραχον αἶδειν.
ταῖς δ' ἐγὼ οὐ φθονέοιμι· τὸ γὰρ μέλος οὐ καλὸν αἶδει.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
φάρμακον ἦλθε Βίων ποτὶ σὸν στόμα, φάρμακον ἦδες.
τοιούτοις χεῖλεσσι ποτέδραμε κοῦκ ἐγλυκάνθη; 110
τίς δὲ βροτὸς τοσσοῦτον ἀνάμερος ὥς κεράσαι τοι
ἢ δοῦναι καλέουντι τὸ φάρμακον; ἔκφυγεν ὠιδάν.

ἄρχετε Σικελικαί, τῷ πένθεος ἄρχετε Μοῖσαι.
ἀλλὰ Δίκα κίχε πάντας· ἐγὼ δ' ἐπὶ πένθει τῷιδε
δακρυχέων τεδὸν οἶτον ὁδύρομαι. εἰ δυνάμαν δέ, 115
ὥς Ὀρφεὺς καταβάς ποτὶ Τάρταρον, ὥς ποκ' Ὀδυσσεύς,
ὥς πάρος Ἀλκεΐδας, κήγῳ τάχ' ἂν ἐς δόμον ἦλθον
Πλουτέος, ὥς κεν ἴδοιμι, καὶ εἰ Πλουτῇ μελίσδῃ,
ὥς ἂν ἀκουσαίμαν, τί μελίσδεαι. ἀλλ' ἄγε Κώραι
Σικελικόν τι λίγαινε καὶ ἀδύ τι βουκολιάζεν. 120
καὶ κείνα Σικελὰ καὶ ἐν Αἰτναίαισιν ἔπαιζεν
αἰόσιν· μέλος οἶδε τὸ Δώριον· οὐκ ἀγέραςτος
ἐσσεῖθ' ἂ μολπά, χῶς Ὀρφεὶ πρόσθεν ἔδωκεν
ἀδέα φορμίζοντι παλίσσυντον Εὐρυδίκειαν,
καὶ σὲ Βίων πέμψει τοῖς ὥρεσιν. εἰ δέ τι κήγῳ 125
συρίσδων δυνάμαν, παρὰ Πλουτέϊ κ' αὐτὸς αἶειδον.

107 ταῖς scripsi: τοῖς 109 εἶδες VL Tr. 110 τίς
τούτοις HS ποτέδρ. HS²: ποκ' ἔδρ. cett. οὐκ VL Tr.
111 ὥς Ahrens: ὅς S: ἢ cett. κεράσαιτο VL Tr.: κεραΐσαιτο
P: 'νεράσαιτο H: κεράοντι S: corr. anonymus in cod. Vat. 1379
112 λαλέοντι VL Tr. ἔκφυγεν S: ἢ φύγεν cett. 114 πάντας om.
spatio vacuo relicto P HS¹ 115 δακρυχέων Iunt.: δάκρυα καὶ cett.
117 εἰς 118 μελίσδῃ Ahrens: μελίσδῃς (-εις) 119 μελίσδεο VL
Tr. P ἀλλ' ἄγε scripsi: ἀλλὰ πᾶσα P: ἀλλ' ἐπὶ HS: καὶ πᾶσα L:
καὶ παρὰ V Tr. (archetypus ἀλλὰ παρὰ per compendium) 121 καὶ
κείνα Σικελὰ Teucher: καὶ κείνα (κεῖνρς P) σικελικὰ ἐν VLP: κείνη
σικελικαῖσιν ἐν HS: κείνα σικελικὰ καὶ ἐν Tr. 122 αἰόσιν scripsi:
ἀόσι καὶ ἦδε v. l. HS 126 συρίσδεν HSP v. l. αἶδω VL
Tr. v. l.: om. P

II. [ΗΡΑΚΛΗΣ ΛΕΟΝΤΟΦΟΝΟΣ]

(THEOCR. XXV)

ΗΡΑΚΛΗΣ ΠΡΟΣ ΑΓΡΟΙΚΟΝ

Τὸν δ' ὁ γέρων προσέειπε βοῶν ἐπίουρος ἀροτρεύς
παυσάμενος ἔργοιο, τό οἱ μετὰ χερσὶν ἔκειτο·

ἔκ τοι ξεῖνε πρόφρων μυθήσομαι ὅσσ' ἐρεεῖνεις,

Ἐρμέω ἄζόμενος δευνῇν ὅπῃ εἰνοδίῳ·

τὸν γάρ φασι μέγιστον ἐπουρανίων κεχολῶσθαι,

5

εἴ κεν ὁδοῦ ζαχρεῖον ἀνήνηται τις ὁδίτην.

ποιῖναι μὲν βασιλῆος ἐύτριχες Αὐγέλιο

οὐ πάσαι βόσκονται ἵαν βόσιν οὐδ' ἓνα χῶρον·

ἀλλ' αἱ μὲν ῥα νέμονται ἐπ' ὄχθαις Εἰλίσσοντος,

αἱ δ' ἱερὸν θείῳ παρὰ ῥόον Ἀλφειοῖο,

10

αἱ δ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυβότρυνος, αἱ δὲ καὶ ᾧδε·

χωρὶς δ' οἱ σηκοί σφι τετυγμένοι εἰσὶν ἐκάσταις.

αὐτὰρ βουκολίοισι περιπλήθουσὶ περ ἔμπης

πάντεσσιν νομοὶ ᾧδε τεθλότῃς αἰὲν ἔασι

Μηνίου ἅμ' μέγα τίφος, ἐπεὶ μελιθδέα ποίην

15

λειμῶνες θαλέθουσιν ὑπόδροσοι εἵαμεναί τε

εἰς ἅλιν, ἥ ῥα βόεσσι μένος κεραῆισιν ἄξει.

αὐλὶς δὲ σφισιν ἥδε τεῆς ἐπὶ δεξιὰ χειρός

φαίνεται εὖ μάλα πᾶσι πέρην ποταμοῖο ῥέοντος

κείνηι, ὅθι πλατάνιστοι ἐπηεταναὶ πεφύασι

20

Codicum stirpes : Π (D, B, notae marginales C ; abieci singulares errores D) Φ (M, cuius multos errores abieci, V, in cuius locum 7-104 et 201-246 succedunt apographa W X, Tr.). inutiles errores Φ et eiusdem dorismos omisi. Titulum vulgo receptum finxit Call.

Αὐγέλιον κλήρος Iunt. : Ἑρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον habet Φ 1 βοῶν Π

Tr. : φνῶν M V ἐπίουρος ἀροτρεύς Φ : ἐπιβουκόλος ἀνὴρ (ex Homero,

velut γ 422) Π 3 ὅσσ' Π : ὥς Φ 7 ἐύτριχες Π : εὐφρονος Φ

8 οὐθ' ἓνα Φ 9 νέμονται Φ : νόοντος Π Εἰλίσσοντος Meineke :

ἀμφ' ἐλίσσοντος 12 δ' οἱ Meineke : δὴ Π Φ (δὲ M) 15 Μηνίου

Π : Πηνειοῦ Φ 16 θαλέθουσιν Φ : τε φέρουσιν Π ὑπὸ δρόσον W

Tr. : ὑπὸ δρόσω M 19 πᾶσι Meineke : πᾶσα

χλωρή τ' ἀγριέλαιος, Ἀπόλλωνος νομίῳ
 ἱερὸν ἀγνόν, ξεῖνε, τελειοτάτοιο θεοῖο.
 εὐθὺς δὲ σταθμοὶ περιμήκεες ἀγροιώταις
 δέδμηθ', οἱ βασιλῆι πολὺν καὶ ἀθέσφατον ὄλβον
 ῥνόμεθ' ἐνδυκέως, τριπόλοις σπόρον ἐν νειοῖσιν 25
 ἔσθ' ὅτε βάλλοντες καὶ τετραπόλοισιν ὁμοίως.
 οὔρους μὴν ἴσασι φυτοσκάφοι ἀμπελοεργοί,
 ἐς ληνοὺς δ' ἰκνεῦνται, ἐπὴν θέρος ὥριον ἔλθῃ.
 πᾶν γὰρ δὴ πεδίον τόδ' ἐπίφρονος Αὐγείας,
 πυροφόροι τε γύαι καὶ ἀλωαὶ δενδρήεσσαι, 30
 μέχρις ἐπ' ἐσχατίας πολυπίδακος Ἀκρωρείης,
 ἧς ἡμεῖς ἔργοισιν ἐποιχόμεθα πρόπαν ἡμαρ,
 ἡ δίκη οἰκῶν, οἷσιν βίος ἔπλετ' ἐπ' ἀγροῦ.
 ἀλλὰ σύ πέρ μοι ἔνισπε, τό τοι καὶ κέρδιον αὐτῷ
 ἔσσεται, οὔτινος ὧδε κεκρημένος εἰλήλουθας. 35
 ἦέ τι Αὐγείην ἦ καὶ δμῶων τινὰ κείνου
 δίζεις, οἳ οἱ ἔασιν; ἐγὼ δέ κέ τοι σάφα εἶδως
 πάντα μάλ' ἐξείποιμ', ἐπεὶ οὐ σέ γέ φημι κακῶν ἔξ
 ἔμμεναι οὐδὲ κακοῖσιν ἑοικότα φύμεναι αὐτόν,
 οἷόν τοι μέγα εἶδος ἐπιπρέπει. ἦρά νυ παῖδες 40
 ἀθανάτων τοιοῖδε μετὰ θνητοῖσιν ἔασιν.'

τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Διὸς ἄλκιμος υἱός·
 'ναὶ γέρον, Αὐγείην ἐθέλοιμί κεν ἀρχὸν Ἐπειῶν
 εἰσιδέειν· τοῦ γάρ με καὶ ἡγαγεν ἐνθάδε χρεῖώ.
 εἰ δ' ὁ μὲν ἄρ κατὰ ἄστν μένει παρὰ οἷσι πολίταις 45
 δήμου κηδόμενος, διὰ δὲ κρίνουσι θέμιστας,
 δμῶων δὴ τινα πρέσβν σύ μοι φράσον ἡγεμονεύσας,
 ὅστις ἐπ' ἀγρῶν τῶνδε γεραίτερος αἰσυμνήτης,
 ὦ κε τὸ μὲν εἴποιμι, τὸ δ' ἐκ φαμένοιο πυθόλμην.

21 δ' Φ 23 τε Φ 27 νίσσουσι W X Tr. ἀμπελοεργοί
 scripsi : οἱ πολυεργοί 29 εὐφρονος Π 30 γύαι 31 μέχρι
 πρὸς Π 33 ἀγροῖς Π 34 τοι Π : μοι Φ 36 τι Ahrens :
 τοι ἢ καὶ Π : καὶ M : ἡὲ W X Tr. 38 πάντα μάλ' ἐξείποιμ' Π :
 ἀτρεκέως εἴποιμ' Φ 46 κρινόμενος Φ διὰ τε κρίνησι Π 48 τῶν
 γερατώτατος Φ 49 δ' Π : κ' Φ

ἄλλον δ' ἄλλον ἔθηκε θεὸς ἐπιδευέα φωτῶν. 50

τὸν δ' ὁ γέρων ἐξαυτίς ἀμείβετο διὸς ἀροτρεύς·

ἄθανάτων ὧ ξεῖνε φραδῇ τινος ἐνθάδ' ἰκάνεις,

ὥς τοι πᾶν ὃ θέλεις αἶψα χρέος ἐκτετέλεσται.

ὦδε γὰρ Αὐγείης, υἱὸς φίλος Ἡελίοιο,

σφωιτέρωι σὺν παιδί, βίηι Φυλῆος ἀγανοῦ. 55

χθιζὸς δ' εἰλήλουθεν ἀπ' ἄστεος, ἤμασι πολλοῖς

κτῆσιν ἐποψόμενος, ἧ οἱ νῆριμος ἐπ' ἀγρῶν.

ὥς που καὶ βασιλεύσιν ἐέιδεται ἐν φρεσὶν ἦισιν

αὐτοῖς κηδομένοισι σαώτερος ἔμμεναι οἶκος.

ἀλλ' ἴομεν μάλα πρὸς μιν· ἐγὼ δέ τοι ἡγεμονεύσω 60

αὐλιν ἐφ' ἡμετέρην, ἵνα κεν τέτμοιμεν ἀνακτα·

ὥς εἰπὼν ἡγείτο, νόωι δ' ὅγε πολλὰ μενούνα,

δέρμα τε θηρὸς ὄρων χειροπληθῇ τε κορύνῃν,

ὀππόθεν ὁ ξεῖνος· μεμόνει δέ μιν αἰὲν ἔρεσθαι·

ἂψ δ' ὅκνωι ποτὶ χεῖλος ἐλάμβανε μῦθον ἰόντα, 65

μή τί οἱ οὐ κατὰ καιρὸν ἔπος προτιμυθήσαιο

σπερχομένου· χαλεπὸν δ' ἐτέρου νόον ἴδμεναι ἀνδρός.

τοὺς δὲ κύνες προσιόντας ἀπόπροθεν αἶψ' ἐνόησαν,

ἀμφότερον ὁδμῇ τε χροὸς δούπωι τε ποδοῖν.

θεσπέσιον δ' ὑλάοντες ἐπέδραμον ἄλλοθεν ἄλλος 70

Ἀμφιτρωνιάδῃ Ἡρακλεί· τὸν δὲ γέροντα

ἀχρεῖον κλάζον τε περισσαινόν θ' ἐτέρωθεν.

τοὺς μὲν ὅγε λάεσσιν ἀπὸ χθονὸς ὄσσον αἰείρων

φευγέμεν ἂψ ὀπίσω δειδίσσετο, τρηχὺν δὲ φωνῇ

ἡπείλει μάλα πᾶσιν, ἐρητύσασκε δ' ὑλαγμοῦ, 75

50 φωτῶν Φ B: θνητῶν D 51 προσαυτίς Φ ἀροτρεύς Φ:
 ἀγρώστης Π 56 δ' Hermann: γ' Π: 58 δ' Φ 58 βασιλεύειν Φ
 59 αὐτὸς Φ 61 ἐφ' Φ: ἐς Π 62 δ' ὅγε Π: δέ τι (τοι) Φ πόλλ'
 ἐμένοιναι Φ: πάντα μ. D 63 τε Π: δέ Φ (om. M) θηρὸς ὄρων Π:
 χειρὸς ἐλῶν Φ 64 μεμόνει Buttman: μέμoine (μέμονε M) Φ: μέμαεν
 Π αἰὲν Brunck: αἰεὶ ἔρεσθαι Φ: ἐξερέεσθαι Π 65 μῦθον ἰόντα
 Π: μυθήσασθαι Φ 66 om. Φ 67 νόον om. M W X 69 ἀμφό-
 τερον Π: -ρον δ' W X: -ρον γ' Tr.: -ρα M 72 ἀγριον ἀλαζόν τε Φ
 θ' Φ: γ' Π 73 ὄσσον Π: ἄσσον Φ 74 τρηχὺν Π: πολλὰ Φ
 75 πᾶσαν Φ

χαίρων ἐν φρεσὶν ἡσιν, ὁθούνεκεν αὖλιν ἔρυντο
αὐτοῦ γ' οὐ παρεόντος· ἔπος δ' ὅγε τοῖον ἔειπεν·
'ὦ πόποι, οἶον τοῦτο θεοὶποίησαν ἀνακτες
θηρίον ἀνθρώποισι μετέμμεναι, ὥς ἐπιμηθές.
εἴ οἱ καὶ φρένες ὦδε νοήμονες ἐνδοθεν ἦσαν,
ἥιδει δ', ὦι τε χρὴ χαλεπαινέμεν ὦι τε καὶ οὐκί,
οὐκ ἂν οἱ θηρῶν τις ἐδήρισεν περὶ τιμῆς·
νῦν δὲ λίην ζάκοτόν τε καὶ ἀρρηγὲς γένετ' αὐτῳ.
ἦ ῥα, καὶ ἐσσυμένως ποτὶ ταῦλιν ἴζον ἰόντες.

80

ΕΠΙΠΩΛΗΣΙΣ

Ἡἑλίος μὲν ἔπειτα ποτὶ ζόφον ἔτραπεν ἵππους
δείελον ἡμαρ ἄγων· τὰ δ' ἐπήλυθε πίονα μῆλα
ἐκ βοτάνης ἀνιόντα μετ' αὐλία τε σηκούς τε.
αὐτὰρ ἔπειτα βόες μάλα μυρίαὶ ἄλλαι ἐπ' ἄλλαις
ἐρχόμεναι φαίνονθ' ὥσεί νέφη ὑδατόευντα,
ἄσσα τ' ἐν οὐρανῳ εἴσιν ἐλαννόμενα προτέρωσε
ἥ νότοιο βίῃ ἥ Ὀρηικὸς βορέας·
τῶν μὲν τ' οὐτις ἀριθμὸς ἐν ἡέρι γίνετ' ἰόντων,
οὐδ' ἄνυσσις· τόσα γάρ τε μετὰ προτέροισι κυλίνδει
ἰς ἀνέμον, τὰ δέ τ' ἄλλα κορύσσεται αὐτις ἐπ' ἄλλοις·
τόσος αἰεὶ μετόπισθε βοῶν ἐπὶ βουκόλῳ ἦι.
πάν δ' ἄρ' ἐνεπλήσθη πεδίου, πᾶσαι δὲ κέλευθοι
ληϊδος ἐρχομένης, στείνοντο δὲ πίονες ἀγροί
μυκηθμῳ, σηκοὶ δὲ βοῶν ρεῖα πλήσθησαν
εἰλιπόδων, οἷες δὲ κατ' αὐλίας ἠυλίζοντο.
ἐνθα μὲν οὐτις ἔκκηλος ἀπειρεσίῳν περ ἐόντων
εἰστήκει παρὰ βουσὶν ἀνὴρ κεχρημένος ἔργου·
ἀλλ' ὃ μὲν ἀμφὶ πόδεσσιν ἐντμήτοισιν ἱμάσι

85

90

95

*dash omitted
line 7: 36*

100

76 αὐλιν Π: αἰν Φ 77 γ' οὐ Π: που V Tr.: δ' οὐ M
79 -ποισιν ἔτ' ἔμ. Φ ἐπιμηθές B: ἐπιμηθεύς Φ D 80 ἐνδοθ'
ἔασιν Φ 82 οὐδ' Φ οἱ Φ: τοι Π 83 τε Π: τι Φ
84 ἴζον C D (casu?): ἴζον cett. 85 Titulum om. Φ* ἔτραπεν
B, Mus. (?): ἔτραφεν D: ἡγαγεν Φ 92 τ' om. Φ 93 πρώτοισι Π
94 αὐθις 99 αὐλίας scripsi: αὐλὰς 102 εὐδμητ. Φ 7*

καλοπέδιλ' ἀράρισκε παρασταδὸν ἐγγὺς ἀμέλγειν.
 ἄλλος δ' αὖ νέα τέκνα φίλας ὑπὸ μητέρας ἴει
 πινέμεναι λιανοῖο μεμαότα πάγχυ γάλακτος, 105
 ἄλλος ἀμόλγιον εἶχ', ἄλλος τρέφε πίονα τυρόν,
 ἄλλος ἐσῆγεν ἔσω ταύρους δίχα θηλειάων.
 Αὐγείης δ' ἐπὶ πάντας ἰὼν θηεῖτο βοαύλους,
 ἦντινά οἱ κτεάνων κομιδὴν ἐτίθεντο νομῆες,
 σὺν δ' υἱὸς τε βίη τε βαρὺφρονος Ἑρακλῆος 110
 ὠμάρτευν βασιλῆι διερχομένῳ μέγαν ὄλβον.
 ἔνθα καὶ ἄρρηκτόν περ ἔχων ἐν στήθεσι θυμόν
 Ἀμφιτρωνιάδης καὶ ἀρηρότα νωλεμέσ αἰεὶ
 ἐκπάγλως θαύμαζε θεοῦ τόγε μυρίον ἔδνον
 εἰσορόων. οὐ γάρ κεν ἔφασκέ τις οὐδὲ ἐώλπει 115
 ἀνδρὸς ληΐδ' ἐνὸς τόσσην ἔμεν οὐδὲ δέκ' ἄλλων,
 οἷτε πολύρρηνες πάντων ἔσαν ἐκ βασιλῆων.
 Ἡέλιος δ' ὦι παιδὶ τόγ' ἔξοχον ὥπασε δῶρον,
 ἀφνειὸν μῆλοισι περὶ πάντων ἔμμεναι ἀνδρῶν,
 καὶ ῥά οἱ αὐτὸς ὄφελλε διαμπερές εὐβοτα πάντα 120
 ἐς τέλος· οὐ μὲν γάρ τις ἐπήλυθε νοῦστος ἐκείνου
 βουκολίοις, αἷτ' ἔργα καταφθείρουσι νομῆων,
 αἰεὶ δὲ πλέονες κερααὶ βόες, αἰὲν ἀμείνους
 ἐξ ἔτεος γίνοντο μάλ' εἰς ἔτος· ἦ γὰρ ἅπασαι
 ζωοτόκοι τ' ἦσαν περιώσια θηλυτόκοι τε. 125
 ταῖς δὲ τριηκόσιοι ταῦροι συνάμ' ἐστιχώωντο
 κνήμαργοί θ' ἔλικές τε, διηκόσιοί γέ μιν ἄλλοι
 φοίνικες· πάντες δ' ἐπιβήτορες οἶγ' ἔσαν ἦδη.
 ἄλλοι δ' αὖ μετὰ τοῖσι δυνώδεκα βουκολέοντο

103 καλοπ. B : κωλοπ. Φ D παρασταδὸν Stephanus : παρισταδὸν
 Π : περιστ. Φ ἀμέλγειν Φ : ἀμέργων Π 104 νέα D : φίλα B Φ
 φίλαις ὑπὸ μητράσιν Φ 105 λαροῖο M μεμαότα Φ : πέπληντο δὲ Π
 106 στρέφε Φ 110 πολύφρονος Π 114 θεοῦ scripsi : θεῶν Φ :
 om. Π (varie resartum) τόγε Call. : τότε
 om. D : ἔθνος B C marg. 117 οἶγε Π 120 διαμπερές εὐβοτα
 scripsi : διαμπερές βοτὰ 121 ἐκείνοισι Π 122 καταφθίνουσι Φ
 123 αἰὲν Brunck : αἰεὶ 127 τέ μιν Π

ἱεροὶ Ἡελίου· χροῖην δ' ἔσαν ἡύτε κύκνοι 130
 ἀργησταί, πᾶσω δὲ μετέπρεπον εἰλιπόδεσσιν·
 οἳ καὶ ἀτιμαγέλαι βόσκοντ' ἐριθηλέα ποιήν
 ἐν νομῶι, ὧδ' ἔκπαγλον ἐπὶ σφίσι γανυρίωντες.
 καὶ ῥ' ὁπότ' ἐκ λασίοιο θοοὶ προγενοίατο θήρες
 ἐς πεδίον δρυμοῖο βοῶν ἔνεκ' ἀγροτεράων, 135
 πρῶτοι τοίγε μάχηνδε κατὰ χροὸς ἤισαν ὁδμήν,
 δεινὸν δ' ἐβρυχῶντο φόνον λεῦσσόν τε προσώπωι.
 τῶν μὲν τε προφέρεσκε βίηφι τε καὶ σθένει ὦι
 ἡδ' ὑπεροπλίηι Φαέθων μέγας ὃν ῥα βοτῆρες
 ἀστέρι πάντες ἔισκον, ὁθούνεκα πολλὸν ἐν ἄλλοις 140
 βουσὶν ἰὼν λάμπεσκεν, ἀρίζηλος δ' ἐτέτυκτο.
 ὃς δὴ τοι σκύλος αὖτον ἰδὼν χαροποῖο λέοντος
 αὐτῶι ἔπειτ' ἐπόρουσεν ἐνσκόπωι Ἡρακλῆϊ
 χρίμψασθαι ποτὶ πλευρὰ κάρη στιβαρόν τε μέτωπον.
 τοῦ μὲν ἄναξ προσιόντος ἐδράξατο χειρὶ παχείηι 145
 σκαιοῦ ἄφαρ κέραος, κατὰ δ' αὐχένα νέρθ' ἐπὶ γαίης
 κλάσσε βαρύν περ ἔοντα, πάλιν δέ μιν ὦσεν ὀπίσσω
 ὦμωι ἐπιβρίσας· ὁ δὲ οἱ περὶ νεῦρα τανυσθεῖς
 μυῶν ἐξ ὑπάτοιο βραχίονος ὀρθὸς ἀνέστη.
 θαύμαζον δ' αὐτὸς τε ἄναξ υἱὸς τε δαΐφρων 150
 Φυλεὺς οἳ τ' ἐπὶ βουσὶ κορωνίσι βουκόλοι ἄνδρες,
 Ἀμφιτρωνιάδαο βίην ὑπέροπλον ἰδόντες.

Τὼ δ' εἰς ἄστν λιπόντε κατανόθι πιονας ἀγρούς
 ἐστιχέτην, Φυλεὺς τε βίη θ' Ἡρακληεῖη.
 λαοφόρου δ' ἐπέβησαν ὅθι πρῶτιστα κελεύθου, 155
 λεπτὴν καρπαλίμοισι τρίβον ποσὶν ἐξανύσαντες,
 ἥ ῥα δι' ἀμπελεῶνος ἀπὸ σταθμῶν τετάνυστο

130 ἡελίου Musurus (B?): ἡελίοιο D Φ 132 βόσκονθ' DV Tr.
 133 γυριόωντες M: γυριόωντο V Tr. 135 προτεράων Φ 136 ὁσμήν
 137 ἐβρύχοντο Φ 142 σκύλος Π V¹: σκύτος V² Tr. M 150 θαύ-
 μαζεν Π 151 ἄνδρες M Tr.: ἄνδρες ἦσαν V: ἦσαν Π 156 τρίφον
 D C marg. ἐξανύσαντε D

οὔτι λήην ἀρίσημος ἐν ὕλῃ χλωρὰ θεούσῃ,
 τῇ μὲν ἄρα προσέειπε Διὸς γόνον ὑψίστοιο
 Αὐγείῳ φίλος υἱὸς ἔθεν μετόπισθεν ἰόντα,
 ἦκα παρακλίνας κεφαλὴν κατὰ δεξιὸν ὦμον· 160

‘ ξεῖνε, πάλαι τιwὰ πάγχυ σέθεν περί μῦθον ἀκούσας,
 εἰ περὶ σεῦ, σφετέρησιw ἐνὶ φρεσὶ βάλλομαι ἄρτι.
 ἦλυθε γὰρ στείχων τις ἀπ’ Ἀργεος† ὡς νέος ἀκμήν†
 ἐνθάδ’ Ἀχαιοὺς ἀνῆρ Ἑλίκης ἐξ ἀγχιάλιοι, 165

ὃς δὴ τοι μυθεῖτο καὶ ἐν πλεόνεσσιν Ἐπειῶν,
 οὐνεκεν Ἀργείων τις ἔθεν παρεόντος ὄλεσσε
 θηρίον, αἰνολέοντα, κακὸν τέρας ἀγροιώταις,
 κοίλῃν αὖλιν ἔχοντα Διὸς Νεμέοιο παρ’ ἄλσος,
 ‘ οὐκ οἶδ’ ἀτρεκέως ἢ Ἀργεος ἐξ ἱεροῖο 170

αὐτόθεν ἢ Τίρυνθα νέμων πόλιν ἢ Νυκὴννῃ.
 ὡς κείνός γ’ ἀγόρευε· γένος δέ μιν εἶναι ἔφασκεν,
 εἰ ἑτεόν περ ἐγὼ μιμνήσκομαι, ἐκ Περσῆος.

ἔλπομαι οὐχ ἕτερον τόδε τλήμεναι Αἰγιάλῳ
 ἢ σέ, δέρμα δὲ θηρός, ὃ τοι περὶ πλευρὰ καλύπτει, 175
 χειρῶν καρτερόν ἔργον ἀριφραδέως ἀγορεύει.

εἶπ’ ἄγε νῦν μοι πρῶτον, ἵνα γνῶω κατὰ θυμόν,
 ἦρως, εἴτ’ ἐτύμως μαντεύομαι εἴτε καὶ οὐκί,
 εἰ σύγ’ ἐκείνος, ὃν ἄμμιν ἀκούοντεσσιν ἔειπεν
 οὐξ Ἑλίκηθεν Ἀχαιός, ἐγὼ δέ σε φράζομαι ὀρθῶς. 180

εἰπέ δ’ ὅπως ὀλοὸν τόδε θηρίον αὐτὸς ἔπεφνες,
 ὅπως τ’ εὐνδρον Νεμέης εἰσήλυθε χῶρον·
 οὐ μὲν γάρ κε τοσόνδε κατ’ Ἀπίδα κνώδαλον εὖροις
 ἰμέριwν ἰδέειν, ἐπεὶ οὐ μάλα τηλίκά βόσκει,

158 χλωρὰ θεούσῃ Meineke : χλωρὰ θεούση 159 μὲν Π : μιν Φ
 160 αὐγείῳ Π ἔθεν Π : ἔνθεν Φ ἰόντα M : ἐόντα Π V Tr.
 163 εἰ περὶ σεῦ scripsi : ὡς εἶπερ 164 νέος ἀκμήν Π : μέσος ἀκμῆς Φ,
 dictum erat, quando ille venisset 169 νεμέοιο Φ 172 γ’ add.
 Iunt. 175 ἀριφρ. ἀγ. et 176 ὃ τοι π. πλ. κ. inter se permutavit
 Meineke ὃ τοι Φ : ὅτου Π 179 ἡμῖν 180 φρίζομαι M : φρίζομαι
 V Tr. 182 τ’ Π : δ’ Φ εὐνδρον Π νεμῆς Φ 183 κατ’ ἀπίδα
 Π : κατὰ πίδακα Φ 184 τηλίκά Φ

ἄλλ' ἄρκτους τε σύας τε λύκων τ' ὀλοφώιον ἔθνος. 185

τῶι καὶ θαυμάζεσκον ἀκούοντες τότε μῦθον·
οἱ δέ νυ καὶ ψεύδεσθαι ὁδοιπόρον ἀνὲρ' ἔφαντο
γλώσσης μαψιδίοιο χαριζόμενον παρεῶσιν·

ὥς εἰπὼν μέσσης ἐξηρώησε κελεύθου
Φυλεύς, ὅφρα κίουσιν ἅμα σφισιν ἄρκιος εἴη, 190
καὶ ῥά τε ῥήϊτερον φαμένου κλύοι Ἡρακλῆος,
ὅς μιν ὁμαρτήσας τοίωι προσελέξατο μῦθω·

ᾧ Αὐγυιάδῃ, τὸ μὲν ὅττι με πρῶτον ἀνῆρεν
αὐτὸς καὶ μάλα ῥεῖα κατὰ στάθμην ἐνόησας.
ἀμφὶ δέ σοι τὰ ἕκαστα λέγοιμί κε τοῦδε πελώρου 195

ὅππως ἐκράανθεν, ἐπεὶ λελήησαι ἀκούειν,
νόσφιν γ' ἢ ὅθεν ἦλθε· τὸ γὰρ πολέων περ ἐόντων
Ἀργείων οὐδεῖς κεν ἔχοι σάφα μυθήσασθαι·
οἷον δ' ἀθανάτων τίν' εἴσκομεν ἀνδράσι πῆμα
ἱρῶν μηνίσαντα Φορωνήεσσιν ἐφεῖναι. 200

πάντας γὰρ πισησας ἐπικλύζων ποταμὸς ὥς
λῆς ἄμοτον κεραίζε, μάλιστα δὲ Βεμβιναίους,
οἱ ἔθεν† ἀγχόμοροι ναῖον† ἄτλητα παθόντες.
τὸν μὲν ἐμοὶ πρῶτιστα τελεῖν ἐπέταξεν ἄεθλον
Εὐρυσθεύς, κτεῖναι δέ μ' ἐφίετο θηρίον αἰνόν. 205

αὐτὰρ ἐγὼ κέρας ὑγρὸν ἐλὼν κοίλῃν τε φαρέτρην
ἰὼν ἐμπλείην νεόμην, ἐτέρηφι δὲ βάκτρον
εὐπαγὲς αὐτόφλοιον ἐπηρεφέος κοτίνιοιο
ἔμμητρον, τὸ μὲν αὐτὸς ὑπὸ ζαθέωι Ἑλικῶνι
εὐρῶν σὺν πυκινῇσι νηλοσχερὲς ἔσπασα ῥίζαις. 210

αὐτὰρ ἐπεὶ τὸν χῶρον, ὅθι λῆς ἦεν, ἱκανον,
δὴ τότε τόξον ἐλὼν στρεπτήι ἐπέλασσα κορώνῃ
νευρεῖν, περὶ δ' ἰὼν ἐχέστονον εἶθαρ ἔβησα.

185 ἔρνος : corr. Lennep 186 μῦθων Φ 193 λυτῆτιάδῃ Φ
200 φέρωνῆεσσιν Φ (φόρων οἰναισιν Μ) 202 ἄμοτος VTr. Βεμβι-
ναίους (-ναῖαν Μ) Φ : -ναῖοις Π 203 ἀγχόμοροι D : ἀγχίμοροι B :
ἄγχιστα Φ ; versus plane corruptus 209 ἔμμητρον Φ : εὐμετρον Π
210 ῥίζης Π 213 εἶθαρ ἔβησα Π : εἰσανέβησα Φ

πάντῃ δ' ὅσσε φέρων ὀλοὸν τέρας ἐσκοπίαζον,
 εἴ μιν ἐσαθρήσαιμι πάρος γ' ἐμὲ κείνον ἰδέσθαι. 215
 ἡματος ἦν τὸ μεσηγνύ, καὶ οὐδ' ὅπῃ ἔχνηα τοῖο
 φρασθῆναι δυνάμην οὐδ' ὠρυγμοῖο πυθέσθαι.
 οὐδὲ μὲν ἀνθρώπων τις ἔην ἐπὶ βουσὶ καὶ ἔργοις
 φαινόμενος σπορίμοιο δι' αὐλακος, ὄντιν' ἐροίμην· 220
 ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς χλωρὸν δέος εἶχεν ἕκαστον.
 οὐ μὴν πρὶν πόδας ἔσχον ὄρος τανύφυλλον ἐρευνῶν,
 πρὶν ἰδέειν ἀλκῆς τε μεταντίκα πειρηθῆναι.
 ἦτοι δ' μὲν σήραγγα προδείελος ἔστιχεν εἰς ἦν,
 βεβρωκῶς κρειῶν τε καὶ αἵματος, ἀμφὶ δὲ χαίτας 225
 ἀνχηρὰς πεπάλακτο φόνωι χαροπὸν τε πρόσωπον
 στήθεά τε, γλώσση δὲ περιλιχμᾶτο γένειον.
 αὐτὰρ ἐγὼ θάμνοισιν ἄφαρ σκιεροῖσιν ἐκρύφθην
 ἐν τρίβωι ὑλήεντι, δεδεγμένος ὀππότη' ἴκοιτο,
 καὶ βάλλον ἄσσον ἰόντος ἀριστερὸν ἐς κενεῶνα 230
 τησύνως· οὐ γάρ τι βέλος διὰ σαρκὸς ὀλισθεν
 ὀκριέν, χλωρῇ δὲ παλίσσυντον ἔμπεσε ποίηι.
 αὐτὰρ ὁ κράτα δαφνοῖον ἀπὸ χθονὸς ὦκ' ἐπάειρε
 θαμβήσας, πάντῃ δὲ διέδρακεν ὀφθαλμοῖσι
 σκεπτόμενος, λαμυροὺς δὲ χανῶν ὑπέδειξεν ὀδόντας.
 τῷ δ' ἐγὼ ἄλλον οἰστὸν ἀπὸ νευρῆς προάλλον, 235
 ἀσχαλῶν, ὃ μοι ὁ πρὶν ἐτώσιος ἔκφυγε χειρός·
 μεσσηγνὺς δ' ἔβαλον στηθέων, ὅθι πνεύμονος ἔδρη.
 ἀλλ' οὐδ' ὥς ὑπὸ βύρσαν ἔδν πολυώδυνος ἰός,
 ἀλλ' ἔπεσε προπάροιθε ποδῶν ἀνεμῶλιος αὐτῶς.
 τὸ τρίτον αὖ μέλλεσκον ἀσώμενος ἐν φρεσὶν αἰνῶς 240
 αὐερέειν· ὁ δέ μ' εἶδε περιγληνώμενος ὄσσοις
 θῆρ ἄμοτος, μακρὴν δὲ περ' ἰγνύησις ἐλίξε

215 γ' ἐμὲ Π : τί με Φ   216 οὐδενὸς ἴ. τοῖα Φ   217 ὠρυγμοῖο Π
 222 παραντίκα Φ   225 χαλεπόν Π   226 δὲ Π : τε Φ   228 τρίβω
 Φ : τρίβω Π (ex Homero i 191)   234 ὑπ' ὀδόντας ἔφαινε (ἔφηγε Μ) Φ
 236 δ Hermann : ὅτι Π : ὡς Φ (δς Μ)   δ add. Hermann   237 ἔδρα
 Π   239 ἀνεμῶλιον Π   242 ἄμοτον? cf. 202

κέρκον, ἄφαρ δὲ μάχης ἐμνήσατο· πᾶς δὲ οἱ αὐχὴν
 θυμοῦ ἐνεπλήσθη, πυρσαὶ δ' ἔφριξαν ἔθειραι
 σκυζομένωι, κυρτὴ δὲ ράχιν γένετ' ἥντε τόξον, 245
 πάντοθεν εἰλυθέντος ὑπὸ λαγόνας τε καὶ ἰξύν.
 ὥς δ' ὅταν ἄρματοπηγὸς ἀνὴρ πολέων ἴδρις ἔργων
 ὄρηκας κάμπτησιν ἐρινεοῦ εὐκεάτοιο,
 θάλψας ἐν πυρὶ πρῶτον, ἐπαξονίωι κύκλα δίφρωι·
 τοῦ μὲν ὑπὲκ χειρῶν ἔφυγεν τανύφλοιος ἐρινός 250
 καμπτόμενος, τηλοῦ δὲ μιῇι πῆδησε σὺν ὀρμῇ·
 ὥς ἐπ' ἐμοὶ λῖς αἰνὸς ἀπόπροθεν ἀθρόος ἄλτο
 μαιμώνων χροὸς ἄσαι· ἐγὼ δ' ἐτέρηφι βέλεμνα
 χειρὶ προεσχεθόμην καὶ ἀπ' ὤμων δίπλακα λῶπην,
 τῇ δ' ἐτέρηι ρόπαλον κόρσης ὕπερ αὖτον αἰείρας 255
 ἦλασα κακ κεφαλῆς, διὰ δ' ἄνδιχα τρηχὺν ἔαξα
 αὐτοῦ ἐπὶ λασίωι καρήατος ἀγριέλαιον
 θηρὸς ἀμαιμακέτοιο· πέσεν δ' ὅγε πρὶν ἔμ' ἰκέσθαι
 ὑψόθεν ἐν γαίῃ καὶ ἐπὶ τρομεροῖς ποσὶν ἔσθη
 νευστάζων κεφαλῇ. περὶ γὰρ σκότος ὅσσε οἱ ἄμφω 260
 ἦλθε, βίηι σεισθέντος ἐν ὀστέωι ἐγκεφάλωι.
 τὸν μὲν ἐγὼν ὀδύνῃσι παραφρονέοντα βαρελαῖς
 νωσάμενος, πρὶν αὖτις ὑπότροπον ἀμπνυνθῆναι,
 αὐχένος ἀρρήκτοιο παρ' ἰνίον ἦλασα προφθᾶς,
 ρίψας τόξον ἔραζε πολύρραπτόν τε φαρέτρην· 265
 ἦγχον δ' ἐγκρατέως στιβαρὰς σὺν χεῖρας ἐρείσας
 ἐξόπιθεν, μὴ σάρκας ἀποδρύνῃσι ὀνύχεσσι,
 πρὸς δ' οὐδας πτέρυγῃσι πόδας στερεῶς ἐπίεζον
 οὐραίους ἐπιβάς, πλευρῇσι τε μῆρ' ἐφύλασσον,
 μέχρι οἱ ἐξετάνυσσα βραχίονας ὀρθὸν αἰείρας 270
 ἄπνευστον, ψυχὴν δὲ πελώριος ἔλλαβεν Ἄϊδης.

248 εὐκάμπ(τ)οιο Φ   249 ἐν ἄξ. Φ   252 ἀθρόος Π : ἄλμενος Φ
 254 προεσχ. Φ   259 ἐκ γαίης Φ   262 παραιφρ. Π   263 αὐθις
 Π ἀμπνυσθ. Φ   264 ἦλασα Π : ἔφθασα Φ
 267 σαρκὸς Π   ὑποδρ. Φ   268 ἐπιέζουσιν (i.e. v.l. ἐπιέζουν) Φ
 269 οὐραίου V Tr. : οὐραῖη M   270 μέχρῃς Π   βραχίονας Iunt. : βρα-
 χίονος DC : -ονα Φ Call.   271 ἄμπν. Π   πελώριον Π   ἔλλαχεν Φ

καὶ τότε δὴ βούλευον, ὅπως λασιάνχυνα βύρσαν
 θηρὸς τεθνεϊῶτος ἀπὸ μελέων ἐρυσαίμην,
 ἀργαλέον μάλα μόχθον, ἐπεὶ οὐκ ἦν οὔτε σιδήρωι
 οὔτε λίθοις τμητῇ πειρωμένωι οὐδὲ μὲν ὕλῃ. 275
 ἔνθα μοι ἀθανάτων τις ἐπὶ φρεσὶ θῆκε νοῆσαι
 αὐτοῖς δέρμα λέοντος ἀνασχίζειν ὀνύχεσσι.
 τοῖσι θοῶς ἀπέδειρα, καὶ ἀμφεθέμην μελέεσσιν
 ἔρκος ἐνναλίου ταμεσίχροος ἰωχμοῖο.
 οὗτός τοι Νεμέου γένετ', ὦ φίλε, θηρὸς ὄλεθρος, 280
 πολλὰ πάρος μήλοισ τε καὶ ἀνδράσι κήδεα θέντος.'

III. ΜΕΓΑΡΑ

(MOSCH. IV)

‘Μήτηρ ἐμή, τίφθ’ ὦδε φίλον κατὰ θυμὸν ἰάπτεις *Kwetsen*
 ἐκπάγλως ἀχέουσα, τὸ πρὶν δέ τοι οὐκ ἐτ’ ἐρευθος
 σῴζειτ’ ἐπιρρεθέεσσι; τί μοι τόσον ἠνίησαι;
 ἦρ’ ὅτι ἄλγεα πάσχει ἀπείριτα φαίδιμος υἱός
 ἀνδρὸς ὑπ’ οὐτιδανοῖο, λέων ὥσειθ’ ὑπὸ νεβροῦ; 5
 ὦμοι ἐγὼ, τί νυ δὴ με θεοὶ τόσον ἠτίμησαν
 ἀθάνατοι; τί νύ μ’ ὦδε κακῇι γονέες τέκον αἴσῃ;
 δύσμορος, ἦτ’ ἐπεὶ ἀνδρὸς ἀμύμονος ἐς λέχος ἦλθον,
 τὸν μὲν ἐγὼ τίεσκον ἴσον φαέεσσιν ἐμοῖσιν
 ἦδ’ ἔτι νῦν σέβομαί τε καὶ αἰδέομαι κατὰ θυμόν· 10
 τοῦ δ’ οὔτις γένετ’ ἄλλος ἀποτμότερος ζώντων,

273 ἀπαί Φ ἐρύσαιμι Π 274 ἦν οὔτε scripsi: ἔσκε 275 οὐδὲ
 λίθοις τμητῇ Meineke: τμητῇ οὐδὲ λίθοις 276 ἐνθεν Φ μιν V Tr.
 279 ἐνναλοῖο Φ ἰωχμοῖο Φ: ὄφρα μοι εἴη Π 281 μήλοισι καὶ Π
 Codicum stirpes Π = D, B, margo C, S; Φ = V (v. 1-13), W, Tr.;
 sed abici poterant peculiaries huius stirpis errores Titulus (quo
 opus est ut sciamus quis verba faciat) Μεγάρᾳ λέγει τῇ πενθερᾷ (τὴν
 πενθερὰν D) κεχαρισμένη (om. D) DS: Μεγάρᾳ γυνὴ Ἡρακλέους Φ
 2 ἀχέεσσι D 4 ὅ τοι D 6 ἠτίμασαν D V Tr.¹ 8 ἐς Φ:
 εἰς DS

οὐδὲ τόσων σφετέρησις ἐγεύσατο φροντίσι κηδέων.
 σχέτλιος, ὃς τόξοισιν, ἃ οἱ πόρεν αὐτὸς Ἀπόλλων
 ἢ τινος Κηρῶν ἢ Ἐρινύος αἰνὰ βέλεμνα,
 παῖδας ἐοὺς κατέπεφνε καὶ ἐκ φίλον εἵλετο θυμόν 15
 μαινώμενος κατὰ οἶκον, ὃ δ' ἔμπλεος ἔσκε φόνοιο.
 τοὺς μὲν ἐγὼ δύστηνος ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
 βαλλομένους ὑπὸ πατρί, τὸ δ' οὐδ' ὄναρ ἤλυθεν ἄλλωι.
 οὐδὲ σφιν δυνάμην ἀδιδὼν καλέουσιν ἀρήξαι
 μητέρ' ἐήν, ἐπεὶ ἐγγὺς ἀνίκητον κακὸν ἦεν. 20
 ὥς δ' ὄρνις δύρηται ἐπὶ σφετέροισι νεοσσοῖς
 ὀλλυμένοις, οὔστ' αἰνὸς ὄφιν ἔτι νηπιάρχοντας
 θάμνοισ ἐν πυκινοῖσι κατεσθίει· ἢ δὲ κατ' αὐτοὺς
 πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ,
 οὐδ' ἄρ' ἔχει τέκνοις ἐπαρκέσαι· ἢ γάρ οἱ αὐτῇ 25
 ἄσπον ἵμεν μέγα τάρβος ἀμειλίκτοιο πελώρου·
 ὥς ἐγὼ αἰνοτόκεια φίλον γόνον αἰάζουσα
 μαινομένοις πόδεσσι δόμον κατὰ πολλὸν ἐφοίτων.
 ὥς γ' ὄφελον μετὰ παισὶν ἅμα θνήσκουσα καὶ αὐτῇ
 κεῖσθαι φαρμακόεντα δι' ἥπατος ἰδὼν ἔχουσα, 30
 Ἄρτεμι θηλυτέρησις μέγα κρείουσα γυναιξί.
 τῷ χ' ἡμᾶς κλαύσαντε φίλησις ἐν χερσὶ τοκῆς
 πολλοῖς σὺν κτερέεσσι πυρῆς ἐπέβησαν ὁμοίης,
 καὶ κεν ἕνα χρύσειον ἐς ὁστέα κρωσσὸν ἀπάντων
 λέξαντες κατέθαψαν, ὅθι πρῶτον γενόμεσθα. 35
 νῦν δ' οἱ μὲν Θήβην ἵπποτρόφον ἐνναίουσιν
 Ἄονίου πεδίοιο βαθεῖαν βῶλον ἀροῦντες·
 αὐτὰρ ἐγὼ Τίρυνθα κατὰ κραναὴν πόλιν Ἥρης
 πολλοῖσιν δύστηνος λάπτομαι ἄλγεσιν ἡτορ
 αἰὲν ὁμῶς· δακρύων δὲ πάρεστί μοι οὐδ' ἔ' ἐρωή. 40
 ἀλλὰ πόσιν μὲν ὀρῶ παῦρον χρόνον ὀφθαλμοῖσιν
 οἴκωι ἐν ἡμετέρωι· πολέων γάρ οἱ ἔργον ἐτοῖμον

13 πόρε φοῖβος Ἀ. D 15 ὥλεσε θυμόν S 21 δύρηται
 Meineke: ὀδύρηται 23 αὐτάς D 26 ἀμειλίκτου νεαύρου S
 32 ἐν S: ἐν C: ἐπὶ B D Tr.: om. W 40 αἰὲν Brunck: αἰεί

μόχθων, τοὺς ἐπὶ γαῖαν ἀλώμενος ἡδὲ θάλασσαν
 μοχθίζει πέτρης ὄγ' ἔχων νόον ἢ σιδήρου
 καρτερόν ἐν στήθεσσι· σὺ δ' ἤντε λείβεται ὕδωρ, 45
 νύκτας τε κλαίουσα καὶ ἐκ Διὸς ἡμαθ' ὀπόσσα.
 ἄλλος μὰν οὐκ ἂν τις εὐφρῆναι με παραστάς
 κηδεμόνων· οὐ γάρ σφε δόμων κατὰ τεῖχος ἔέργει.
 καὶ λίην πάντες γε πέρην πιτυώδεος Ἴσθμοῦ
 ναίουσ', οὐδέ μοι ἔστι πρὸς ὄντινά κε βλέψασα 50
 οἷα γυνὴ πανάποτμος ἀναψύξαιμι φίλον κῆρ,
 νόσφι γε δὴ Πύρρης συνομαίμονος· ἡ δὲ καὶ αὕτη
 ἀμφὶ πόσει σφετέρῳ πλέον ἄχυνται Ἴφικλῆι,
 σῶι υἱεῖ· πάντων γὰρ οἰζυρώτατα τέκνα
 γείνασθαι σε θεῶι τε καὶ ἀνέρι θνητῷ ἔολπα.' 55

ὧς ἄρ' ἔφη· τὰ δέ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μῆλων
 κόλπον ἐς ἡμερόεντα κατὰ γλαφυρῶν ἔχέοντο,
 μνησαμένῃ τέκνων τε καὶ ὧν μετέπειτα τοκήων.
 ὧς δ' αὖτως δακρύοισι παρήμα λεύκ' ἐδίαυεν
 Ἀλκμήνῃ· βαρὺ δ' ἦγε καὶ ἐκ θυμοῦ στενάχουσα 60
 μῦθοισιν πυκνοῖσι φίλην νυὸν ὧδε μετηῦδα·

'δαιμονίῃ παίδων, τί νύ τοι φρεσὶν ἔμπεσε τοῦτο
 πευκαλίμησι; πῶς ἄμμ' ἐθέλεις ὀροθυνέμεν ἄμφω
 κήδε' ἄλαστα λέγουσα; τὰ δ' οὐ νῦν πρῶτα κέκλανται.
 ἢ οὐχ ἄλις, οἷς ἐχόμεσθα τὸ δεύτατον αἰὲν ἐπ' ἡμαρ 65
 γινομένοις; μάλα μὲν γε φιλοθρηνῆς κέ τις εἴη,
 ὅστις ἀριθμηθεῖσιν ἐφ' ἡμετέροις ἀχέεσσι
 θαρσοίῃ· τοιῆσδ' ἐκυρήσαμεν ἐκ θεοῦ αἵσης.
 καὶ δ' αὐτὴν ὀρώω σε φίλον τέκος ἀτρύτοισιν
 ἄλγεσι μοχθίζουσιν· ἐπιγνώμων δέ τοί εἰμι 70
 ἀσχαλάων, ὅτε δὴ γε καὶ εὐφροσύνης κόρος ἐστί.

45 λείβεται Φ

47 εὐφράνειε S

52 νόσφι δὴ S

τε

συναίμονος S

56 μῆλῳ D

57 γλαφυρῶν scripsi: βλεφάρων

58 τε om. D

60 δέ γε S

61 φίλον D

65 αἰὲν Brunck:

αἰεὶ

66 φιλοφρηνῆς D

67 ἀριθμηθεῖσιν scripsi: ἀριθμήσειεν

68 θαρσοίῃ Hermann: θάρσει· οὐ

71 ὅτι S

ἐντί S

καί σε μάλ' ἐκπάγλως ὀλοφύρομαι ἢδ' ἐλεαίρω,
οὔνεκεν ἡμετέριοιο λυγροῦ μετὰ δαίμονος ἔσχες,
οὔθ' ἡμῖν ἐφύπερθε κάρης βαρὺς αἰωρεῖται.
ἴστω γὰρ Κούρη τε καὶ εὐέανος Δημήτηρ, 75
ὥς κε μέγα βλαφθεῖς τις ἐκὼν ἐπιόρκον ὁμόσσαι,
εὖχομ' ἐγὼ μηθέν σε χερείοτερον φρεσὶν ἦσι
στέργειν ἢ εἴπερ μοι ὑπὲκ νηδυόφιν ἦλθες
καὶ μοι τηλυγέτη ἐνὶ δώμασι παρθένος ἦσθα.
οὐδ' αὐτήν γέ νυ πάμπαν ἔολπά σε τοῦτό γε λήθειν. 80
τῶι μὴ μ' ἐξείπηις ποτ', ἐμὸν θάλος, ὥς σευ ἀκηδέω.
μηδ' εἴ κ' ἠὺκόμου Νιόβης πυκινώτερα κλαίω.
οὐδ' ὥς γὰρ νεμεσητὸν ὑπὲρ τέκνου γοάασθαι
μητέρι δυσπαθέοντος· ἐπεὶ δέκα μῆνας ἔκαμνον
†πρὶν καὶ πέρ τ' ἰδέειν μιν, ἐμῶι ὑπὸ ἥπατ' ἔχουσα,† 85
καὶ με πυλάρταο σχεδὸν ἤγαγεν Αἰδωνῆος·
ὦδ' ἐ δυστοκέουσα κακὰς ὠδῖνας ἀνέτλην.
νῦν δέ μοι οἴχεται υἱὸς ἐπ' ἀλλοτρίης νέον ἄθλον
ἐκτελέων· οὐδ' οἶδα δυσάμμορος, εἴτε μιν αὖτις
ἐνθάδε νοστήσανθ' ὑποδέξομαι, εἴτε καὶ οὐκί. 90
πρὸς δ' ἔτι μ' ἐπτοίησε διὰ γλυκὺν αἰνὸς ὄνειρος
ὑπνον· δειμαίνω δὲ παλίγκοτον ὄψιν ἰδοῦσα
ἐκπάγλως, μὴ μοί τι τέκνοις ἀποθύμιον ἔρπηι.
εἴσατο γάρ μοι ἔχων μακέλην εὐεργέα χερσὶ
παῖς ἐμὸς ἀμφοτέρησι, βίη Ἑρακλεΐη· 95
τῇ μεγάλῃν ἐλάχαιε δεδεγμένος ὥς ἐπὶ μισθῶι
τάφρον τηλεθάοντος ἐπ' ἐσχατιῇ τινος ἀγροῦ,
γυμνὸς ἄτερ χλαίνης τε καὶ εὐμίτροιο χιτῶνος.
αὐτὰρ ἐπειδὴ παντὸς ἀφίκετο πρὸς τέλος ἔργου

72 ἐποδύρομαι S 74 καθύπερθε D 76 ἐκὼν D Φ: οὐκ S
ὁμόσσαι Brunck: ὁμόσση 77 εὖχομ' ἐγὼ scripsi: δυσμενέων μηθέν
S Φ 81 μὴ μ' S (sic): μηδ' Φ: μήτ' D ἀκηδέω Iant.: ἀκήδω S:
κηδέω Φ: om. D 82 εἴκ' S Φ: εἴη D 83 οὐδ' ὥς S: οὐθὲν D Φ
85 penitus corruptus, fuerit ex. gr. πρὶν καὶ (vel περ) ἰδεῖν (πολύμοχθον)
ὑφ' ἥπατι (φόρτον) ἔχουσα: ἔχουσιν D 88 υἱὸς Valckenaer: οἶος
89 αὖτις Iant.: αὐτόν 90 εἴτε S Φ: ἡ δ' D 93 ἔρπηι Hermann:
ἔρδοι

καρτερόν οἶνοφόροιο πονεύμενος ἔρκος ἀλωῆς, 100
 ἦτοι δ' λίστρον ἔμελλεν ἐπὶ προύχοντος ἐρείσας
 ἀνδῆρον καταδύναι ἃ καὶ πάρος εἴματα ἔστο·
 ἐξαπίνης δ' ἀνέλαμψεν ὑπὲρ καπέτοιο βαθείης
 πῦρ ἄμοτον, περὶ δ' αὐτὸν ἀθέσφατος εἰλείτο φλόξ.
 αὐτὰρ ὄγ' αἶεν ὀπισθε θοοῖς ἀνεχάζετο ποσσίν, 105
 ἐκφυγέειν μεμαῶς ὁλοδὺν μένος Ἑφαίστοιο·
 αἰεὶ δὲ προπάροιθεν ἐοῦ χροὸς ἥτε γέρον
 νῶμασκεν μακέλην· περὶ δ' ὄμμασιν ἔνθα καὶ ἔνθα
 πάπταιεν, μὴ δὴ μιν ἐπιφλέξῃ δῆιον πῦρ.
 τῶι μὲν ἀοσῆσαι λεληημένος, ὥς μοι ἔικτο, 110
 Ἴφικλέης μεγάλθυμος ἐπ' οὐδεῖ κάππεσ' ὀλισθῶν
 πρὶν ἐλθεῖν, οὐδ' ὀρθὸς ἀναστῆναι δύνατ' αὐτίς,
 ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔκειτο, γέρων ὥσείτ' ἀμενηνός,
 ὄντε καὶ οὐκ ἐθέλοντα βιήσατο γῆρας ἀτερπές
 καππεσέειν· κείται δ' ὄγ' ἐπὶ χθονὸς ἔμπεδον αὐτως, 115
 εἰσόκε τις χειρὸς μιν ἀνειρύσσει παριόντων
 αἰδεσθεῖς ὄπιδα προτέρην πολιοῖο γενείου.
 ὥς ἐν γῇ λελίστο σακεσπάλος Ἴφικλείης·
 αὐτὰρ ἐγὼ κλαῖεσκον ἀμηχανέοντας ὀρώσα
 παῖδας ἐμούς, μέχρι δὴ μοι ἀπέσσυτο νήδυμος ὕπνος 120
 ὀφθαλμῶν, ἥως δὲ παραντίκα φαινόλις ἦλθε.
 τοῖα, φίλη, μοι ὄνειρα διὰ φρένας ἐποίησαν
 παννυχίην· τὰ δὲ πάντα πρὸς Εὐρυσθήα τρέποιτο
 οἴκου ἄφ' ἡμετέροιο, γένοιτο δὲ μάντις ἐκείνῳ
 θυμὸς ἐμός, μῆδ' ἄλλο παρὲκ τελέσειέ τι δαίμων.' 125

101 λίστρον ἐπὶ προύχοντος σπεῦδεν ἔρ. S 106 βέλος S
 112 αὐθις SD¹ 115 αὐτοῦ D 119 ἀμηχανώνοντας S 121 φαί-
 νετο διὰ S 122 ἐποίησαν D

IV. ΛΗΝΑΙ [ΒΑΚΧΑΙ]

(THEOCR. XXVI)

Ἴνῳ καὶ αὐτονόῳ χά μαλοπάρανος Ἀγαυά
 τρεῖς θιάσως ἐς ὄρος τρεῖς ἄγαγον αὐταὶ ἑοῖσαι.
 χαῖ μὲν ἀμερξάμεναι λασίας δρυὸς ἄγρια φύλλα
 κισσόν τε ζῶντα καὶ ἀσφόδελον τὸν ὑπὲρ γᾶς
 ἐν καθαρῷ λειμῶνι κάμον δυοκαίδεκα βωμῶς, 5
 τὼς τρεῖς ταῖ Σεμέλαι, τὼς ἐννέα τῷ Διόνυσῳ.
 ἱερὰ δ' ἐκ κίστας πεποναμένα χερσὶν ἐλοῖσαι
 εὐφάμῳς κατέθεντο νεοδρέπτων ἐπὶ βωμῶν,
 ὥς ἐδίδασχ', ὥς αὐτὸς ἐθυμάρει Διόνυσος.
 Πενθεὺς δ' ἀλιβάτου πέτρας ἅπο πάντ' ἐθεώρει, 10
 σχῶν ἐς ἀρχαίαν καταδύς, ἐπιχώριον ἔρνος.
 Αὐτονόα πρᾶτα νιν ἀνέκραγε δεινὸν ἰδοῖσα,
 σὺν δ' ἐτάραξε ποσὶν μανιώδεος ὄργια Βάκχῳ,
 ἐξαπίνας ἐπιόισα· τὰ δ' οὐχ ὀρέοντι βέβηλοι.
 μαίνεται μὲν θ' αὐτα, μαίνοντο δ' ἄρ' εὐθὺ καὶ ἄλλαι. 15
 Πενθεὺς μὲν φεῦγεν πεφοβημένος, αἱ δ' ἐδίωκον,
 πέπλῳς ἐκ ζωστήρος ἐς ἰγνύαν ἐρύσαισαι.
 Πενθεὺς μὲν τόδ' ἔειπε 'τίνος κέχρησθε γυναῖκες;'
 Αὐτονόα τόδ' ἔειπε 'τάχα γνώσῃ πρὶν ἀκοῦσαι.'
 μάτηρ μὲν κεφαλὰν μυκήσατο παιδὸς ἐλοῖσα, 20
 ὅσσον περ τοκάδος τελέθει μύκημα λεαίνας·
 Ἴνῳ δ' ἐξέρρηξε σὺν ὠμοπλάται μέγαν ὦμον
 λαξ ἐπὶ γαστέρα βάσα, καὶ Αὐτονόας ῥυθμὸς ωὔτός·
 αἱ δ' ἄλλαι τὰ περισσὰ κρεανομέοντο γυναῖκες.
 ἐς Θήβας δ' ἀφίκοντο πεφυρμένοι αἵματι πᾶσαι, 25
 ἐξ ὄρεος πένθημα καὶ οὐ Πενθήα φέροισαι.

Codices B C D. Titulum addito δωρίδι tenent D B (ἡ glossae prae-
 misit Call. ἡναι om. Iunt.) Θεοκρίτου add. Mus. 5 βωμούς
 13 βάκχῳ R: -χου 20 μὲν τὰν κεφ. C D 22 δ' ἔρρηξε B
 26 φέρονται

οὐκ ἀλέγω· μηδ' ἄλλος ἀπεχθομένω Διονύσῳ
 φροντίζοι, μηδ' εἰ χαλεπώτερα τῶνδε μογήσαι,
 εἴη δ' ἐνναέτης ἢ καὶ δεκάτω ἐπιβαίνοι·
 αὐτὸς δ' εὐαγέοιμι καὶ εὐαγέεσσιν ἄδοιμι.
 ἐκ Διὸς αἰγιόχῳ τιμὰν ἔχει αἰετὸς οὕτως.
 εὐσεβέων παίδεσσι τὰ λῶϊα, δυσσεβέων δ' οὔ.

30

χαίροι μὲν Διόνυσος, ὃν ἐν Δρακάνῳ νιφόεντι
 Ζεὺς ὑπατος μεγάλην ἐπιγουνίδα κάτθετο λύσας·
 χαίροι δ' εὐειδῆς Σεμέλα καὶ ἀδελφεαὶ αὐτᾶς
 Καδμεῖαι πολλοῖς μεμελημέναι ἡρώϊναι,
 αἱ τόδε ἔργον ἔρεξαν ὀρίναντος Διονύσῳ
 οὐκ ἐπιμωματόν. μηδεὶς τὰ θεῶν ὀνόσαιτο.

35

V. ΟΑΡΙΣΤΥΣ

ΔΑΦΝΙΔΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΗΣ

(THEOCR. XXVII)

· · · · ·

PVELLA

τὰν πινυτὰν Ἑλέναν Πάρις ἥρπασε βουκόλος ἄλλος·

ADVLESCENS

- μᾶλλον ἐκοῖσ' Ἑλένα τὸν βουκόλον ἔστι φιλεῦσα.
 — μὴ καυχῶ σατυρίσκε, κενὸν τὸ φίλαμα λέγουσιν.
 — ἔστι καὶ ἐν κενεοῖσι φιλάμασιν ἀδέα τέρψις.
 — τὸ στόμα μεν πλύνω καὶ ἀποπτύω τὸ φίλαμα.
 — πλύνεις χεῖλεα σείο; δίδου πάλιν, ὄφρα φίλασω.

5

27 ἀπεχθομένω Bergk: ἀπεχθόμεναι 28 -δὲ μογήσαι Ahrens:
 -δ' ἐμόγησε 34 κάτθετο CD: θήκατο B 36 πολλαῖς . . . ἡρώϊναις:
 corr. Graefe 37 Διονύσ(σ)ου

Codices: B C D. omisi manifestas interpolationes Musuri et
 errores C. pravos ionismos toleravi. Titulum finxit Mus. (Κόρης
 Call., Νηίδος ex Theocr. 8 Iunt.). mutilum carmen esse codd. signi-
 ficant. 2 ἐκοῖσ' Ahrens: ἐδοῖσ' 3 μὴ add. Mus. (B?)

- καλόν σοι δαμάλας φιλέειν, οὐκ ἄζυγα κώραν.
 — μὴ καυχῶ· τάχα γάρ σε παρέρχεται ὡς ὄναρ ἥβη.
 — ἂ σταφυλὶς σταφίς ἐστὶ καὶ οὐ ρόδον αὖτον ὀλείται. 10
 — ἦδε τι γηράσκει; τόδε πον μέλι καὶ γάλα πίνω. 9
 — μηπιβάλλῃς τὴν χεῖρα· καὶ εἰσέτι χεῖλος ἀμύζω. 19
 — δεῦρ' ὑπὸ τὰς κοτίνους, ἵνα σοὶ τινα μῦθον ἐνέψω. 11
 — οὐκ ἐθέλω· καὶ πρὶν με παρήπαφες ἀδέϊ μύθωι.
 — δεῦρ' ὑπὸ τὰς πτελέας, ἵν' ἐμὰς σύριγγος ἀκούσης.
 — τὴν σαυτοῦ φρένα τέρψον· οἰζύον οὐδὲν ἀρέσκει.
 — φεῦ φεῦ τὰς Παφίας χόλον ἄξιο καὶ σύγε κώρα. 15
 — χαιρέτω ἂ Παφία· μόνον Ἰλαος Ἄρτεμις εἶη.
 — οὐ φεύγεις τὸν Ἔρωτα, τὸν οὐ φύγε παρθένος ἄλλη. 20
 — φεύγω ναὶ τὸν Πᾶνα· σὺ δὲ ζυγὸν αἰὲν ἀείrais. 21
 — μὴ λέγε, μὴ βάλλῃ σε καὶ ἐς λίνον ἄλλυτον ἐνθῆς. 17
 — βαλλέτω ὡς ἐθέλει· πάλιν Ἄρτεμις ἄμμιν ἀρήγει. 18
 — δειμαίνω, μὴ δὴ σε κακωτέρωι ἀνέρι δώσει. 22
 — πολλοὶ μ' ἐμνῶντο, νόον δ' ἐμὸν οὐτις λαίνει.
 — εἷς καὶ ἐγὼ πολλῶν μνηστήρ τεδὸς ἐνθάδ' ἱκάνω.
 — καὶ τί, φίλος, ῥέξαιμι; γάμοι πλήθουσιν ἀνίας. 25
 — οὐκ ὀδύνην, οὐκ ἄλγος ἔχει γάμος, ἀλλὰ χορεῖν.
 — ναὶ μὲν φασὶ γυναικας ἐοὺς τρομέειν παρακοίτας.
 — μᾶλλον αἰὲ κρατέουσι· τί καὶ τρομέουσι γυναικες;
 — ὠδίνειν τρομέω· χαλεπὸν βέλος Εἰληθυίης.
 — ἀλλὰ τεὴ βασιλεία μογοστόκος Ἄρτεμις ἐστίν. 30
 — ἀλλὰ τεκεῖν τρομέω, μὴ καὶ χροῶ καλὸν ὀλέσσω.
 — ἦν δὲ τέκῃς φίλα τέκνα, νέον φάος ὄψαι ἥβας.
 — καὶ τί μοι ἔδνον ἄγεις γάμου ἄξιον, ἦν ἐπιμεύσω;
 — πᾶσαν τὰν ἀγέλαν, πάντ' ἄλσεα καὶ νομὸν ἔξεις.

9 om. B : traieci γηράσκει scripsi : -σκω 19 huc revocavi;
 post 18 est in B, ante 18 in CD 11 ἐνέψω B 14 οἰζυορεεν C ἀρέσκει
 17 ἄκλιτον: corr. Iunt. 20, 21 traieci. Haupt 21 ἀείrais Ahrens: ἄειρες
 18 ἐθέλει Valckenaer: ἐθέλης ἀρήγει Schaefer: ἀρήγη (-οι Mus.)
 22 δώσει Schaefer: δώσω (-ση Mus.) 23 μεῦ μν. C D² λαίνει scripsi
 (cf. Theocr. 7. 29): ἀεῖδει (ἔαδε Mus.) 27 ἐοὺς om. CD 28 τί καὶ
 scripsi: τίνα 32 ἥβας Ahrens: ὕλας 33 ἄγῃς C D 34 ἔξεις C D

- ὄμνυε μὴ μετὰ λέκτρα λιπὼν ἀέκουσαν ἀπενθεῖν. 35
 — οὐ μ' αὐτὸν τὸν Πᾶνα, καὶ ἦν ἐθέλης με διῶξαι.
 — τεύχεις μοι θαλάμους, τεύχεις καὶ δῶμα καὶ αὐλὰς;
 — τεύχω σοι θαλάμους· τὰ δὲ πῶεα καλὰ νομεύω.
 — πατρὶ δὲ γηραλέωι τίνα μάν, τίνα μῦθον ἐνέψω;
 — αἰνήσει σέο λέκτρον, ἐπὴν ἐμὸν οὖνομ' ἀκούσῃ. 40
 — οὖνομα σὸν λέγε τῆνο· καὶ οὖνομα πολλάκι τέρπει.
 — Δάφνις ἐγώ, Λυκίδας δὲ πατήρ, μήτηρ δὲ Νομαίη.
 — ἐξ εὐηγενέων· ἀλλ' οὐ σέθεν εἰμὶ χερεῖων.
 — οἶδ', †'Ακρατιμῆ† ἐσσί, πατὴρ δέ τοι ἐστι Μενάλκας.
 — δειξὼν ἐμοὶ τεὸν ἄλσος, ὅπῃ σέθεν ἴσταται αὐλῖς; 45
 — δεῦρ' ἴδε, πῶς ἀνθεύσωι ἐμαὶ ῥαδιναὶ κυπάρισσοι.
 — αἶγες ἐμαὶ βόσκεσθε, τὰ βουκόλῳ ἔργα νοήσω.
 — ταῦροι καλὰ νέμεσθ', ἵνα παρθένῳ ἄλσεια δείξω.
 — τί ῥέξεις σατυρίσκε; τί δ' ἐνδοθεν ἄψαο μαζῶν;
 — μᾶλα τεὰ πρᾶτιστα τάδε χυνοάοντα διδάξω. 50
 — ναρκῶ ναὶ τὸν Πᾶνα. τετὴν πάλιν ἔξελε χεῖρα.
 — θάρσει κῶρα φίλα. τί μοι ἔτρεμες; ὥς μᾶλα δειλά.
 — βάλλεις εἰς ἀμάραν με καὶ εἵματα καλὰ μιαίνεις.
 — ἀλλ' ὑπὸ σοὺς πέπλους ἀπαλὸν νάκος ἡνίδε βάλλω.
 — φεῦ φεῦ καὶ τὰν μίτραν ἀπέσχισας. ἐς τί δ' ἔλυσας; 55
 — τῷ Παφίαι πρᾶτιστον ἐγὼ τόδε δῶρον ὀπάξω.
 — μίμνε τάλαν· τάχα τίς τοι ἐπέρχεται· ἦχον ἀκούω.
 — ἀλλήλαις λαλέουσι τεδὼν γάμον αἱ κυπάρισσοι.
 — τὰμπέχονον ποίησας ἐμὸν ῥάκος· εἰμὶ δὲ γυμνά.
 — ἄλλην ἀμπεχόνην τῆς σῆς τοι μείζονα δώσω. 60
 — φῆις μοι πάντα δόμεν· τάχα δ' ὕστερον οὐδ' ἄλα δοίης.

35 ἀπελθεῖν Reiske : ἀπένθησ (-ελθ- Mus.) 38 σου C D 39 μάν
 Ahrens : κεν (μέν Call.) ἐνίψω B 41 πολλά κε C D 42 λυ-
 κάδας τέκε π. C D 43 ἔθεν C D 44 οἶδ' Jacobs : οὐδ' ; latet
 nomen, ex. gr. οἶδα Κρατίππιον, οἶδ' Ἀρετημιάς 45 τεδὼν scripsi :
 ἔθον C D : ἔθεν B αὐλῖς Mus. (B ?) : αἶα D : α C 47 βουκόλῳ
 Iunt. : βουκόλοι C : βουκόλα D Call. (B) 48 ἵν' ἄλσεια παρθένῳ : corr.
 Stephanus 52 μᾶλα δία C D 55 μίτραν Winsem : μικρὰν
 ἀπέσχισας Scaliger : ἀπέστιχες 59 ῥάκος Iunt. : ῥάγος

- αἶθ' αὐτὰν δυνάμαν καὶ τὰν ψυχὰν ἐπιβάλλειν.
 — Ἄρτεμι, μὴ νεμέσα σέο ῥήμασιν οὐκέτι πιστῇ.
 — ῥέξω πόρτιν Ἐρωτι καὶ αὐταὶ βῶν Ἀφροδίται.
 — παρθένος ἔνθα βέβηκα, γυνὴ δ' εἰς οἶκον ἀφέρπω. 65
 — ἀλλὰ γυνὴ μῆτηρ τεκέων τροφός, οὐκέτι κώρα.

ἌΩς οἱ μὲν χλοεροῖσιν λαινόμενοι μελέεσσιν
 ἀλλήλοισι ψιθύριζον. ἀνίστατο φώριος εὐνή.
 χῆ μὲν ἀνεγρομένη πάλιν ἔστιχε μᾶλα νομεύειν
 ὄμμασιν αἰδομένοις, κραδίη δέ οἱ ἔνδον ἰάνθη, 70
 ὅς δ' ἐπὶ ταυρείας ἀγέλας κεχαρημένος εὐνᾶς.

Δέχυνσο τὰν σύριγγα τεὰν πάλιν, ὄλβιε ποιμάν·
 ταὶ καὶ ποιμενίων ἐτέρων σκεψώμεθα μολπὰν.

VI. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΒΟΥΚΟΛΙΣΚΟΣ

(THEOCR. XX)

Εὐνίκα μ' ἐγέλαξε θέλοντά μιν ἄδν φιλᾶσαι
 καὶ μ' ἐπικερτομέοισα τὰδ' ἔννεπεν 'ἔρρ' ἀπ' ἐμείο.
 βουκόλος ὦν ἐθέλεις με κύσαι τάλαν; οὐ μεμάθηκα
 ἀγροίκως φιλέειν, ἀλλ' ἀστικὰ χεῖλεα θλίβειν.
 μὴ τύγε μευ κύσσης τὸ καλὸν στόμα μῆδ' ἐν ὀνείροις, 5
 οἷα βλέπεις, ὅπποῖα λαλεῖς, ὥς ἄγρια παῖσδες,
 [ὥς τρυφερὸν καλέεις, ὥς κωτίλα ῥήματα φράσδεις·

62 ἐπιβάλλω C D 63 σέο Hermann : ῥήμασιν οὐκ Ahrens : σοι
 (συ D¹) ἔρημασ . . οὐκ C D : interpolant Iunt. Call. 64 ῥέξω
 C D 65 βέβηκας D¹ C² ἀφέρπη C D : ἀφερψῶ Mus. : corr. Ahrens
 68 ἀνίστα C D 69 πάλιν ἔ. scripsi : γε διέ. 70 αἰδομένοις
 Hermann : -μένοι C : -μένη B D post 71 quasi caput novi versus
 ἤιε(ν) B D : κίεν C 72, 73 om. B 72 τεὰν Ahrens : τεῶν
 73 ταὶ scripsi : τῶν ποιμενίων Ahrens : ποιμαιγνίων ἐτέρων
 scripsi : ἐτέρην

Cod. Φ (X, Tr.), accedit in v. 1-4 Anth. Pal. ix. 136 sine nomine
 auctoris 1 ἐγέλαξε A P 2 ἐπικερτομέουσα τόδ' A P 3 βουκόλος
 Φ 4 ἀγροίκους A P 6 ὅποῖα λαλεῖς 7, 8 seclusi (7 in
 apogr. C casu deest ; hunc aut 7-9 alii deleverant)

ὥς μαλακὸν τὸ γένειον ἔχεις, ὥς ἀδέα χαίταν.]
 χεῖλέα τοι νοτέοντι, χέρες δέ τοί εἰσι μέλαιναι,
 καὶ κακὸν ἐξόσδεις. ἀπ' ἐμεῦ φύγε, μή με μολύνῃς. 10
 τοιάδε μυθίζοισα τρὶς εἰς ἓδ' ἐπτυσσε κόλπον
 καὶ μ' ἀπὸ τῆς κεφαλᾶς ποτὶ τῷ πόδε συνεχῆς εἶδεν
 χεῖλεσι μυθίζοισα καὶ ὄμμασι λοξὰ βλέποισα
 καὶ πολὺ τῇ μορφῇ θηλύνετο καὶ τι σεσαρόσ
 καὶ σοβαρόν μ' ἐγέλαξεν. ἐμοὶ δ' ἄφαρ ἔξεσεν αἷμα, 15
 καὶ χροὰ φοινίχθην ὑπὸ τῷ λυγροῦ ὥς ῥόδον ἔρσαι.
 χὰ μὲν ἔβα με λιποῖσα· φέρω δ' ὑποκάρδιον ὄργανον,
 ὅττι με τὸν χαρίεντα κακὰ μωμήσαθ' εἵταιρα.
 ποιμένες, εἵπατέ μοι τὸ κρήγυνον· οὐ καλὸς ἐμμί;
 ἄρά τις ἐξαπίνης με θεὸς βροτὸν ἄλλον ἔτευξε; 20
 καὶ γὰρ ἐμοὶ τὸ πάροιθεν ἐπάνθεεν ἀδύ τι κάλλος
 ὥς κισσὸς ποτὶ πρέμνον ἐμὴν δ' ἐπύκαζεν ὑπήναν,
 χαῖται δ' οἷα σέλινα περὶ κροτάφοισι κέχυντο,
 καὶ λευκὸν τὸ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι λάμπε μελαίναις·
 ὀμμάτα μοι γλαυκὰς χαροπώτερα πολλὸν Ἀθάνας, 25
 καὶ στόμα μοι πακτᾶς γλαφυρώτερον, ἐκ στομάτων δέ
 ἔρρει μοι φωνὰ γλυκερωτέρα ἢ μέλι κηρῷ.
 ἀδὸν δέ μοι τὸ μέλισμα, καὶ ἦν σύριγγι μελίσδω,
 κῆν αὐλῷ λαλέω, κῆν δῶνακι, κῆν πλαγιαύλῳ.
 καὶ πᾶσαι καλὸν με κατ' ὥρεα φαντὶ γυναικες, 30
 καὶ πᾶσαι με φιλεῦντι· τὰ δ' ἀστικά μ' οὐκ ἐφίλασεν,
 ἀλλ' ὅτι βουκόλος ἐμμί, παρέδραμε κοῦ ποτακοῦναι·
 χῶ καλὸς Διόνυσος ἐν ἄγκεσι πόρτιν ἐλαύνει;
 οὐκ ἔγνω δ', ὅτι Κύπρις ἐπ' ἀνέρι μήνατο βούται
 καὶ Φρυγίοις ἐνόμεισεν ἐν ὥρεσιν; οὐ τὸν Ἄδωνιν 35

9 νοτέοντι Sapphe: νοσέοντι 11 ἓδ' Iunt.: τεδν 13 μυθίζοισα
 Vat. 1379, descriptus e Tr.: μυθίζοισα 15 μ' ἐγέλαξεν Mus.:
 μέγ' ἔλεξεν 16 τῷ λυγροῦ Iunt.: τῷ λυγροῦ 26 δ' αὖ πακτᾶς Tr.: ἢ
 καὶ ὑπ' ἀκτᾶς X: correxi γλαφυρώτερον scripsi: γλυκερώτερον
 27 ἔρρει X: ἔρρει Tr. 28 μέλισμα Vat. 1379 et C: μέλισμα
 29 δονέω coni. Tr. κῆν π. Ald.: ἦν π. παγιαύλῳ Tr.: πλασιαύλῳ X
 33 χῶ X: ὁ Tr. 35 οὐ τὸν Is. Vossius: αὐτὸν

ἐν δρυμοῖσι φίλασε καὶ ἐν δρυμοῖσιν ἔκλαυσεν;
 Ἐνδυμίων δὲ τίς ἦν; οὐ βουκόλος; ὃν γε Σελάνα
 βουκολέοντα φίλασεν, ἀπ' Οὐλύμπω δὲ μολοῖσα
 Λάτμιον ἂν νάπος ἦλθε καὶ εἰς ἐὰ παιδικὰ νεύσε;
 καὶ τὸ ῥέα κλαίεις τὸν βουκόλον. οὐχὶ δὲ καὶ τὴν 40
 ᾧ Κρονίδα διὰ παῖδα βοηνόμενον ὄρνις ἐπλάγχθη;
 Εὐνίκα δὲ μόνον τὸν βουκόλον οὐκ ἐφίλασεν,
 ἅ Κυβέλας κρέσσων καὶ Κύπριδος ἠδὲ Σελάνας.
 μηκέτι μῆδ' ἅ, Κύπρι, τὸν ἀδέα μήτε κατ' ἄστν
 μήτ' ἐν ὄρει φιλέοι, μῶνα δ' ἀνὰ νύκτα καθεύδοι. 45

VII. [ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ] ΑΛΙΕΙΣ

(THEOCR. XXI)

Ἄ πενία, Διόφαντε, μῶνα τὰς τέχνας ἐγείρει·
 αὐτὰ τῷ μόχθοιο διδάσκαλος, οὐδὲ γὰρ εὔδειν
 ἀνδράσιν ἐργατίναισι κακαὶ παρέχοντι μέριμναι.
 καὶ ὀλίγον νυκτός τις ἐπιβρίσσησι, τὸν ὕπνον
 αἰφνίδιον θορυβεῦσιν ἐφιστάμεναι μελεδῶναι. 5

Ἰχθύος ἀγρευτῆρες ὁμῶς δύο κείμενοι γέροντες
 στρωσάμενοι βρύον αὖτον ὑπὸ πλεκταῖς καλύβαισι,
 κεκλιμένοι τοίχῳ ποτὶ φυλλίνῳ· ἐγγύθι δ' αὐτοῖν
 κείμενα τὰ τῆς θήρας ἀθλήματα, τοὶ καλαθίσκοι,
 τοὶ κάλαμοι, τᾶγκιστρα, τὰ φυκιοέντά τ' ἐτε λῆγα,† 10
 ὀρμιαί κύρτοι τε καὶ ἐκ σχολίων λαβύρινθοι,

37 γε Tr. : τε X 38 ὀλύμπω (-που Tr.) 38, 40, 42 βωκολ.
 39 λάτμιον Mus. : λάθριον καὶ εἰς ἐὰ Tr. : κείς ἐμὰ X παιδὶ
 κάθενδε : correxi 43 ἠδὲ coni. Tr. : ἀδὲ X Tr. 44 μῆδ' ἅ Tr. :
 μῆδὲ X 44, 45 μήτε Mus. : μῆδὲ 45 φιλέοι . . . καθεύδοι Ahrens :
 -λέοις . . . -δοῖς μῶνῃ
 Codices X Tr. personarum notae nullae 4 ἐπιβρίσσησι Reiske :
 ἐπιβησέεισι (-έεισι Tr.) 5 ἐπιστ. X 8 ποτὶ Kaibel : τῷ
 io vereor ne lina prava productione scripserit 11 ὀρμιαί Mus. :
 οἰμιαί τε add. Iunt.

- μήρινθοι κῶπαί τε γέρων τ' ἐπ' ἐρείσμασι λέμβος·
 νέρθεν τὰς κεφαλᾶς φορμὸς βραχύς, εἴματα, πῖλοι.
 οὗτος τοῖς ἀλιεύσιν ὁ πᾶς πόνος, οὗτος ὁ πλοῦτος.
 οὐ κλειδ', οὐχὶ θύραν ἔχον, οὐ κύνα· πάντα περισσά 15
 ταῦτ' ἐδόκει τήνους· ἅ γὰρ πενία σφας ἐτήρει.
 οὐδείς δ' ἐν μέσσωι γείτων πέλεν· ἅ δὲ παρ' αὐτὰν
 θλιβομένα καλύβαν τρυφερὸν προσέναχε θάλασσα.
 κοῦπω τὸν μέσατον δρόμον ἄννευ ἄρμα Σελάνας,
 τοὺς δ' ἀλιεῖς ἡγείρε φίλος πόνος, ἐκ βλεφάρων δέ 20
 ὕπνον ἀπωσάμενοι σφετέραις φρεσὶν ἤρεθον αὐδάν.
 — ψεύδοντ', ὦ φίλε, πάντες, ὅσοι τὰς νύκτας ἔφασκον
 τῷ θέρεος μινύθειν, ὅτε τᾶματα μακρὰ φέρουσιν.
 ἦδη μυρὶ' ἐσεῖδον ὄνειράτα, κοῦδέπω ἄως.
 μὴ λαθόμεν, τί τὸ χρήμα χρόνου ταὶ νύκτες ἔχοντι; 25
 — Ἀσφαλίων μέμφηι τὸ καλὸν θέρος· οὐ γὰρ ὁ καιρὸς
 αὐτομάτως παρέβα τὸν ἐὼν δρόμον, ἀλλὰ τὸν ὕπνον
 ἅ φροντὶς κόπτοισα μακρὰν τὰν νύκτα ποιεῖ τοι.
 — ἄρ' ἔμαθες κρίνειν ποκ' ἐνύπνια; χρηστὰ γὰρ εἶδον.
 οὐ σε θέλω τῶμῳ φαντάσματος ἦμεν ἄμοιρον. 30
 — ὥς καὶ τὰν ἄγραν, τῶνείρατα πάντα μερίζου.
 εἰ γὰρ κεικάξω κατὰ τὸν νόον, οὗτος ἄριστος
 ἐστὶν ὄνειροκρίτας, ὁ διδάσκαλός ἐστι παρ' ὧι νοῦς.
 ἄλλως καὶ σχολά ἐντι· τί γὰρ ποιεῖν ἂν ἔχοι τις
 κείμενος ἐν φύλλοις ποτὶ κύματι μηδὲ καθεύδων· 35
 ἀλλ' ὄνος ἐν ῥάμνῳ τό τε λύχνιον ἐν πυρτανείῳ·

12 κῶπαι Stroth: κῶα 13 πῖλοι Mus. (cf. Anth. P. vi. 90):
 πύσοι 15 οὐ κλειδ' Buecheler: οὐδείς δ' οὐχὶ θύραν Briggs:
 οὐ χύθραν ἔχον Kaibel: εἶχ' κύνα Iunt.: κίνα 16 ταῦτ'
 scripsi: πάντ' ἅ γὰρ Reiske: ἄγρα πένια ἢ ἐτήρει Ahrens:
 ἐτέρη 17 πέλεν ἅ Reiske: πενία αὐτήν 18 θλιβομένα
 Reiske: -μέναν 19 οὐπω τὰ μέσα τὰν δρόμων (τὸν δρόμον X²) ἅ.
 ἅ. σελάνα X 21 αὐδάν I. H. Voss: φῶδαν 22 ψεύδοντ' ἅ Briggs:
 ψεύδοντο X: -ται Tr. 23 φέρουσιν Tr.: φέριε X 25 χρόνου ταὶ
 Ahrens: χρόνον δ' αἰ 27 παρέβαν X ἐὼν Iunt.: νέον 28 ποιεῖ
 τοι Hermann: ποιεῦντι 31 μερίζον X 32 εἰ γὰρ κεικάξω scripsi:
 οὐ γὰρ νικάξῃ 34 ἄλλως Mus.: ἄλλος σχολά ἐντι Reiske:
 σχολόντι 36 ῥάμνῳ Call.: ῥάμῳ τε Haupt: δὲ

φαντὶ γὰρ ἀγρυπνίαν τάδ' ἔχειν. †λέγεο ποτε νυκτός†
†ὄψιν τά τις ἔσσεο δὲ λέγει μανύεν ἑταίρωι.†
— δειλινὸν ὥς κατέδαρθον ἐπ' εἰναλίοισι πόνοισιν
(οὐκ ἦν μὰν πολύσιτος, ἐπεὶ δειπνεῦντες ἐν ὥραι, 40
εἰ μέμνη, τὰς γαστρὸς ἐφειδόμεθ') εἶδον ἐμαντόν
ἐν πέτραι μεμαῶτα, καθεζόμενος δ' ἐδόκεον
ἰχθύας, ἐκ καλάμῳ δὲ πλάνον κατέσειον ἐδωδάν.
καὶ τις τῶν τραφερῶν ὠρέξατο· καὶ γὰρ ἐν ὕπνοις
πᾶσα κύων ἄρτον μαντεύεται, ἰχθύα κηγών. 45
χῶ μὲν τῷγκίστρῳ ποτεφύετο, καὶ ῥέεν αἶμα,
τὸν κάλαμον δ' ὑπὸ τῷ κινήματος ἀγκύλον εἶχον·
τῷ χέρε τεινόμενος, περικλόμενος εὖρον ἀγῶνα,
πῶς ἀνελῶ μέγαν ἰχθὺν ἀφανροτέροισι σιδαίροις·
εἰθ' ὑπομιμνάσκων τῷ τρώματος ἡρέμα νύξα 50
καὶ νύξας ἐχάλαξα καὶ οὐ φεύγοντος ἔτεινα.
ἦνυσσα δ' ὦν τὸν ἄεθλον, ἀνείλκυσα χρύσειον ἰχθύν,
πάνται τῷ χρυσῷ πεπυκασμένον· εἶχε δὲ σάμα.
μήτι Ποσειδάωνι πέλει πεφιλαμένος ἰχθύς,
ἧ τάχα τὰς γλαυκὰς κειμήλιον Ἀμφιτρίτης; 55
ἡρέμα δ' αὐτὸν ἐγὼν ἐκ τῷγκίστρῳ ἀπέλυσσα,
†μή ποτε τοῦ στόματος τῷγκίστρια χρυσὸν ἔχοντι.†
†καὶ τὸν μὲν πιστεύσασα καλὰ γε τὸν ἡπῆρατον,†
ᾧμοσα δ' οὐκέτι λοιπὸν ὑπὲρ πελάγους πόδα θείναι,
ἀλλὰ μενεῖν ἐπὶ γᾶς καὶ τῷ χρυσῷ βασιλεύσειν. 60
ταυτὰ με καξήγειρε, τὸ δ' ᾧ ξένε λοιπὸν ἔρειδε

37 ἀγρυπνίαν Reiske : ἄγρην τάδ' Ahrens : τὸδ' λέγεο Tr. :
λέγω X : λέγε μοι Mus. 38 ὄψιν τὰν Ἰδης Haupt ; ἐσθλὰ δ' ἐγὼ
μανύσοι· Kaibel 39 ἐπ' Wakefield : ἐν 43 καλάμῳ Valckenaer :
-μων 47 τοῦ 48 τεινόμενος Call. : -μενον -κλόμενος Her-
mann : -μενον εὖρον Mus. : εὖρὸν 49 ἀνελῶ scripsi : μὲν ἔλω
50 -μνάσκων X : -σκω Tr. ἡρέμα Eldik : ἄρ' ἐμέ νύξα Hermann :
νύξας 51 νύξας ἐχάλαξα Briggs : νύξαι χαλέξας φεύγοντος
Mus. : -τες 52 ἦνυσσα δ' ὦν Scaliger : ἦνυσσίδων 53 π. τοι X :
π. τε τῷ Tr. σῆμα Tr. : σε σῆμα X 54 πέλει Vat. 1379 : πέλοι
56 ἐγὼν Iunt. : ἐγὼ 57 ποτὶ et τῷγκίνια Ahrens ἔχοντι Tr. :
ἔχοισα X 58 ἀπειράταν Hermann 60 τῷ Call. : τοι

τὰν γνῶμαν· ὄρκον γὰρ ἐγὼ τὸν ἐπώμοσα ταρβῶ.
 — μὴ σύγε τὸν τρέσσης· οὐκ ὤμοσας· οὐδὲ γὰρ ἰχθύν
 χρύσειον ὡς ἶδες εὖρες, ἴσα δ' ἐν ψεύδεσιν ὄψις.
 εἰ δ' ἄρα μὴ κνώσσω τὸ τὰ χωρία ταῦτα ματεύεις, 65
 ἐλπίς τῶν ὕπνων· ζᾷται τὸν σάρκινον ἰχθύν,
 μὴ σὺ θάνῃς λιμῶι καίτοι χρυσοῖσιν ὀνείροις.

VIII. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΡΩΣ ΔΡΑΠΕΤΗΣ

Ἄ Κύπρις τὸν Ἑρωτα τὸν νῖέα μακρὸν ἐβώστρει·
 ὅστις ἐνὶ τριόδοισι πλανώμενον εἶδεν Ἑρωτα,
 δραπετίδας ἐμός ἐστιν, ὃ μανύσας γέρας ἔξει·
 μισθὸν τοι τὸ φίλαμα τὸ Κύπριδος, ἣν δ' ἀγάγῃ νιν,
 οὐ γυμνὸν τὸ φίλαμα, τὸ δ' ὦ ξένε καὶ πλέον ἔξεις. 5
 ἔστι δ' ὃ παῖς περίσamos· ἐν εἴκοσι πᾶσι μάθοις νιν.
 χρώτα μὲν οὐ λευκός, πυρὶ δ' εἵκελος· ὄμματα δ' αὐτῶι
 δριμύλα καὶ φλογέοντα· κακαὶ φρένες, ἀδὺν λάλημα·
 οὐ γὰρ ἴσον νοέει καὶ φθέγγεται· ὡς μέλι φωνά,
 ὡς δὲ χολὰ νόος ἐστίν, ἀνάμερος, ἡπεροπευτάς, 10
 οὐδὲν ἀλαθεύων, δόλιον βρέφος, ἄγρια παῖσδων.
 εὐπλόκαμον τὸ κάρανον, ἔχει δ' ἱταμὸν τὸ μέτωπον.
 μικύλα μὲν τήνῳι τὰ χερύδρια, μακρὰ δὲ βάλλει,
 βάλλει κείς Ἀχέροντα καὶ εἰς Ἀῖδα βασιλεία.

62 ταρβῶ Mus. : θαρρῶ 63 μὴ σύγε τὸν scripsi (μὴ Haupt) :
 καὶ σύγε 64 εἶδες ὄψις 65 εἰ δ' ἄρα μὴ scripsi : εἰ με γὰρ
 (μὴ multi) τὸ τὰ Mus. : ταῦτα
 Codices : V (1-17 X). Anthol. Pal. ix. 440 et ex eadem stirpe
 S. Stob. Flor. 64. 20, v. 7-10, 16, 17. Titulus : M. Σ. ἔρως δραπέτης A
 S : Μόσχου St. : ἔρ. δρ. X : Μόσχου add. X² 2 εἴ τις ASX²
 3 μανυτάς ASX² 4 ἀγάγῃς AS 5 τυ X¹ : τι S : τοι AX²
 6 ἔστι δὲ καὶ π. X¹ μάθοις νιν X² : μάθεις (-θης S) νιν AS : μάθοιο X¹
 7 χρώμα X¹ 10 ὡς X : ἣν AS St^b. : ἐν St^a. χολᾶι AS St.
 ἐντὶ X 11 παῖσδει ASX² 12 κάρηνον X¹ πρόσωπον AS
 X² 13 κείνω A (non Plan.) S βελί(ν X²)δρια X 14 δ'
 εἰς AS : εἰς om. AS αἶδαο A¹ : αἶδew A²S : αἶδην X βασιλῆα
 Ahrens : βασιλῆα

γυμνὸς ὅλος τό γε σῶμα, νόος δέ οἱ εὖ πεπύκασται. 15
 καὶ πτερόεις ὥς ὄρνις ἐφίπταται ἄλλον ἐπ' ἄλλωι,
 ἀνέρας ἠδὲ γυναῖκας, ἐπὶ σπλάγχνοις δὲ κάθηται.
 τόξον ἔχει μάλα βαιόν, ὑπὲρ τόξῳ δὲ βέλεμνον,
 τυτθὸν μὲν τὸ βέλεμνον, ἐς αἰθέρα δ' ἄχρι φορεῖται. 20
 καὶ χρύσειον περὶ νῶτα φαρέτριον, ἔνδοθι δ' ἐντί
 τοῖ πικροὶ κάλαμοι, τοῖς πολλάκι καμὲ τιτρώσκει.
 πάντα μὲν ἄγρια ταῦτα, πολὺ πλεόν ἅ δαῖς αὐτῶι
 βαιὰ λαμπὰς ἐοῖσα τὸν Ἄλιον αὐτὸν ἀναίθει.
 ἦν τὺ γ' ἔληις τήνον, δῆσας ἄγε μῆδ' ἐλεήσης.
 κῆν ποτίδης κλαίοντα, φυλάσσεο μὴ σε πλανάσῃ. 25
 κῆν γελάηι, τὺ νιν ἔλκε, καὶ ἦν ἐθέλῃι σε φιλάσαι,
 φεῦγε· κακὸν τὸ φίλαμα, τὰ χεῖλεα φάρμακον ἐντί.
 ἦν δὲ λέγῃι “ λάβε ταῦτα, χαρίζομαι ὅσσα μοι ὅπλα,”
 μὴ τὺ θίγῃς πλάνα δῶρα· τὰ γὰρ πυρὶ πάντα βέβηται.
 [αἰαῖ καὶ τὸ σῖδαρον, ὃ τὸν πυρόεντα καθέξει.]

IX. ΚΗΡΙΟΚΛΕΠΤΗΣ

(THEOCR. XIX)

Τὸν κλέπταν ποτ' Ἐρωτα κακὰ κέντασε μέλισσα
 κηρίον ἐκ σίμβλων συλεύμενον, ἄκρα δὲ χειρῶν
 δάκτυλα πάνθ' ὑπένυξεν. ὃ δ' ἄλγεε καὶ χέρ' ἐφύση
 καὶ τὰν γὰν ἐπάταξε καὶ ἄλατο, τῇι δ' Ἀφροδίται

15 ὅλος X¹: μὲν ASX² εὖ π. X²: ἐμπ. ASX¹ 16 ὥς et
 ὅσον ASX St., ὥς St. ἄλλον St.: ἄλλοτ' ASX ἄλλον X² 17 σπλάγ-
 χνοισι AS 19 μὲν V: εἰ A: αἰ S 22 μὲν VA: δέ γ' S
 γρ. ταῦτα V: πάντα AS V πλέον ἅ δαῖς scripsi: πλέον δ' αἰ, γρ.
 πλέον δέει V: πλεῖον (πλείων S) δέ οἱ AS 23 ἐνοῖσα AS ἐναίθει
 AS 24 ψέν τις ἔλη V¹ δάσας ἐλεάσης V 26 γελᾶα AS
 μιν V κην V 28 ψέν δέ V¹ 29 μὴ τι S 30 versum
 Byzantinum om. AS
 Cod. V 3 πάντ' χεῖρ' ἐφύσει

δείξεν ἂν ὁδύναν καὶ ἐμέμφετο, ὅτι γε τυτθὸν
 θηρίον ἐντὶ μέλισσα καὶ ἄλικά τραύματα ποιεῖ.
 χά μᾶτῃρ γελάσασα 'τί δ'; οὐκ ἴσος ἔσσι μελίσσαις;
 ὃς τυτθὸς μὲν ἔης, τὰ δὲ τραύματα ἄλικά ποιεῖς.

5

X. <ΒΙΩΝΟΣ>

ΑΔΩΝΙΔΟΣ ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ

Αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις·

'ώλετο καλὸς Ἄδωνις' ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

μηκέτι πορφυρέοις ἐνὶ φάρεσι Κύπρι κάθεινδε·
 ἔγρεο δειλαία, κυανόστολα καὶ πλατάγησον
 στήθεα καὶ λέγε πᾶσιν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις·

5

αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

κεῖται καλὸς Ἄδωνις ἐν ὥρεσι μῆρὸν ὀδόντι,
 λευκῶι λευκὸν ὀδόντι τυπεῖς, καὶ Κύπριν ἀνιήι
 λεπτὸν ἀποψύχων, τὸ δέ οἱ μέλαν εἵβεται αἷμα
 χιονέας κατὰ σαρκός, ὑπ' ὀφρύσι δ' ὄμματα ναρκῇ,
 καὶ τὸ ῥόδον φεύγει τῷ χεῖλεος, ἀμφὶ δὲ τήνῳι
 θνᾶisque καὶ τὸ φίλημα, τὸ μήποτε Κύπρις ἀποίσει.
 Κύπριδι μὲν τὸ φίλημα καὶ οὐ ζώντος ἀρέσκει,
 ἀλλ' οὐκ οἶδεν Ἄδωνις ὅ νιν θνᾶisque φίλησεν.

10

αἰάζω τὸν Ἄδωνιν· ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

15

ἄγριον ἄγριον ἔλκος ἔχει κατὰ μῆρὸν Ἄδωνις,
 μεῖζον δ' ἢ Κυθέρεια φέρει ποτικάρδιον ἔλκος.
 τήνον μὲν περὶ παῖδα φίλοι κύνες ὠδύραντο,
 καὶ Νύμφαι κλαίουσιν ὀρειάδες, ἃ δ' Ἀφροδίτα
 λυσαμένα πλοκαμῖδας ἀνὰ δρυμῶς ἀλάλῃται

20

5 ἂν scripsi: τὰν μέμφετο: correxi 7 γελάσασα 8 ὃς
 Valckenaer: χά vereor ne ξεις = εἰ sibi indulserit scriptor

Codices V Tr. Bionis nomen additum ex Epitaph. Bion. 70
 4 κυανόστολα scripsi: -στόλε 7 ἐν Ameis: ἐπ' 11 χεῖλεος
 12, 13 φίλαμα 13 ζώντες ἄρεσκεν V 14 μιν θνᾶisque φίλησεν
 Epitaph. Bion. 68: θνᾶisque ἐφίλασεν 18 κείνον 20 ἀλαλείται

^{lesh-han} πενθαλέα ^{hormoskhu} νήπλεκτος ἀσάνδαλος, αἱ δὲ βάτοι νιν
ἐρχομέναν κείροντι καὶ ἱερὸν αἷμα δρέπονται,
ὁξὺ δὲ κωκύνουσα δι' ἄγκεα μακρὰ φορεῖται
'Ασσύριον βοόωσα πόσιν καὶ παῖδα καλεῖσα.
ἀμφὶ δέ νιν μέλαν αἷμα παρ' ὀμφαλὸν αἰωρεῖτο, 25
στήθεα δ' ἐκ μηρῶν φοινίσσεται, τοὶ δ' ὑπὸ μαζοῖ
χιόνεοι τὸ πάροιθεν 'Αδώνιδι πορφύροντο.
'αἱαὶ τὰν Κυθέρειαν' ἐπαιάζουσιν Ἔρωτες.

ᾤλεσε τὸν καλὸν ἄνδρα, σὺν ᾤλεσεν ἱερὸν εἶδος.
Κύπριδι μὲν καλὸν εἶδος, ὅτε ζώεσκεν Ἄδωνις, 30
κάτθανε δ' ἅ μορφὰ σὺν Ἀδώνιδι, τὰν Κύπριν αἱαὶ
ᾠρεα πάντα λέγουσι καὶ αἱ δρῦες 'αἱ τὸν Ἄδωνιν,'
καὶ ποταμοὶ κλαίοντι τὰ πένθεα τῆς Ἀφροδίτας,
καὶ παγαὶ τὸν Ἄδωνιν ἐν ᾠρεσι δακρύνοντι,
ἄνθεα δ' ἐξ ὀδύνas ἐρυθραίνεται, ἃ δὲ Κυθήρα 35
πάντας ἀνὰ κναμῶς, ἀνὰ πᾶν νάπος οἰκτρὸν αἰεῖδει
'αἱαὶ τὰν Κυθέρειαν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'
ἀχὼ δ' ἀντεβόασεν 'ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'
Κύπριδος αἰνὸν ἔρωτα τίς οὐκ ἔκλαυσεν ἂν αἱαῖ;

ὥς ἶδεν, ὥς ἐνόησεν Ἀδώνιδος ἄσχετον ἔλκος, 40
ὥς ἶδε φοίνιον αἷμα μαραινομένῳ περὶ μηρῳί,
πάχεας ἀμπετάσασα κινύρετο 'μείνον' Ἀδωνι,
δύσποτμε μείνον Ἀδωνι, πανύστατον ὥς σε κιχέω,
ὥς σε περιπτύξω καὶ χεῖλεα χεῖλεσι μείξω.
ἔγρεο τυτθὸν Ἀδωνι, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλησον, 45
τοσσοῦτόν με φίλησον, ὅσον ζῶει τὸ φίλημα,
ἄχρῃς ἀπὸ ψυχᾶς ἐς ἐμὸν στόμα κεῖς ἐμὸν ἦπαρ
πνεῦμα τεδὸν ρέυσῃ, τὸ δέ σευ γλυκὺ φίλτρον ἀμέλξω,
ἐκ δὲ πῖω τὸν ἔρωτα, φίλημα δὲ τοῦτο φῦλάξω

22 κείρουσι 23 ἄγχεα φέρεται V 24 παῖδα Tr.: πόδα V
25 μιν ἡωρεῖτο 26 οἱ δ' 31 Κύπριδος αἱ αἱ Tr. 32 ᾠρια
33 κλαίονσι 34 ᾠρεσι V: οὔρεσι Tr. 35 ἐρυθραίνεται κυθήρη
36 ἀνάπαλιν ἀποσοικτρὰν αἰεῖδη: corr. Wakefield (οἰκτρὸν Tr.) 37 αἱ
αἱ τὰν νότον V: αἱ τὰν Κυθέρειαν Tr. 39 ἂν om. V 44 μίξω
45, 46 φίλασσον 46 ζώη 47 ἀποψύχης 49 φίλαμα

s altus

wechlag

s tagel
herba magica
ad amorem
i. i. i. i.

ὥς αὐτὸν τὸν Ἄδωνιν, ἐπεὶ σύ με δύσμορε φεύγεις, 50
 φεύγεις μακρὸν Ἄδωνι καὶ ἔρχεαι εἰς Ἀχέροντα
 καὶ στυγνὸν βασιλῆα καὶ ἄγριον, ἃ δέ τάλαινα
 ζώω καὶ θεός ἐμμι καὶ οὐ δύναμαί σε διώκειν.
 λάμβανε Περσεφόνα τὸν ἐμὸν πόσιω, ἐσσι γὰρ αὐτά
 πολλὸν ἐμεῦ κρέσσων, τὸ δὲ πᾶν καλὸν ἐς σέ καταρρεῖ. 55
 ἐμμι δ' ἐγὼ πανάποτμος, ἔχω δ' ἀκόρεστον ἀνίαν
 καὶ κλαίω τὸν Ἄδωνιν, ὃ μοι θάνε, καὶ σε φοβεῦμαι.
 θνᾶσκεῖς ὦ τριπόθητε, πόθος δέ μοι ὥς ὄναρ ἔπτα,
 χήρα δ' ἃ Κυθέρεια, κενοὶ δ' ἀνὰ δώματ' Ἐρωτες.
 σοὶ δ' ἅμα κεστὸς ὄλωλε. τί γὰρ τολμηρὲ κυνάγεις; 60
 καλὸς ἐὼν τοσσοῦτον ἐμήναο θηρὶ παλαίειν;
 ὦδ' ὀλοφύρατο Κύπρις, ἐπαιάζουσιν Ἐρωτες,
 'αἰαὶ τὰν Κυθέρειαν· ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.'

δάκρυν αἰ Παφία τόσσον χέει, ὅσσον Ἄδωνις 65
 αἷμα χέει· τὰ δὲ πάντα ποτὶ χθονὶ γίνεται ἄνθη.
 αἷμα ῥόδον τίκτει, τὰ δὲ δάκρυα τὰν ἀνεμώναν.
 αἰάζω τὸν Ἄδωνιν, ἀπώλετο καλὸς Ἄδωνις.

μηκέτ' ἐνὶ δρυμοῖσι τὸν ἀνέρα μύρεο Κύπρι· 70
 οὐκ ἀγαθὰ στιβάς ἐστιν Ἀδώνιδι φυλλὰς ἐρήμα·
 λέκτρον ἔχει Κυθέρεια τὸ σὸν νῦν νεκρὸς Ἄδωνις,
 καὶ νέκυσ ὦν καλὸς ἐστι, καλὸς νέκυσ, οἷα καθεύδων.
 κάτθεό νιν μαλακοῖς ἐνὶ φάρεσιν οἷς ἐνίανεν,
 οἷς μετὰ τεῦς ἀνὰ νύκτα τὸν ἱερὸν ὕπνον ἐμόχθει
 παγχρυσέω κλιντῆρι· ποθεῖ καὶ στυγνὸν Ἄδωνιν.
 βάλλε δέ νιν στεφάνοισι καὶ ἄνθεσι. πάντα σὺν αὐτῷ.
 ὥς τήνος τέθνακε καὶ ἄνθεα πάντα μαράνθη. 76

50 σ' αὐτὸν τὸν om. V 52 ἃ δ' ἃ τ. V 55 καταρρεῖ Theocr.
 i. 5: καὶ ἔρρει 56 εἰμὶ ἀνίαν 58 τριπόθατε ἔπτη 59 χήρη
 κανοὶ VI: καινοὶ V³ δώματ' edd. ant.: δῶμα 61 ἐμήναο
 Brunck: ἐμηνas 64 Παφίη Tr.: Παφύη V χέει Dorville:
 ἐγχεῖ 68 μῆρεο V 69 οὐκ Ahrens: ἔστ' 70 ἔχει
 Valckenaer: ἔχει νῦν Ziegler: νῦν δὲ V: τὸ δὲ Tr. (idem Ἄδωνι
 et 71 ἐσσί) 72 οἷς Stephanus: οἱ 73 οἷς Wakefield: τοῖς
 σεῦ 74 παγχρυσφ καὶ V: τὸν Tr. 75 δὲ νιν Wassenbergh:
 δ' ἐνὶ 76 πάντ' ἐμαράνθη

ῥαῖνε δέ νιν Συρίοισιν ἀλείφασι, ῥαῖνε μύροισιν.
ὀλλύσθω μύρα πάντα, τὸ σὸν μύρον ὦλετ' Ἄδωνις.

κέκλιται ἄβρὸς Ἄδωνις ἐν εἵμασι πορφυρέοισιν,
ἀμφὶ δέ νιν κλαίοντες ἀναστενάχουσιν Ἑρωτες 80
κειράμενοι χαίτας ἐπ' Ἀδώνιδι. χῶ μὲν οἰστώσ,
ὅς δ' ἐπὶ τόξον ἔβαλλεν, ὃ δὲ πτερόν, ὅς δὲ φαρέτραν.
χῶ μὲν ἔλυσε πέδιλον Ἀδώνιδος, οἱ δὲ λέβητι
χρυσείῳ φορέοισιν ὕδωρ, ὃ δὲ μηρία λούει,
ὅς δ' ὀπιθεν πτερύγεσσι ἀναψύχει τὸν Ἄδωνιν. 85
'αἰαὶ τὰν Κυθήρειαν' ἐπαιάζουσιν Ἑρωτες.

ἔσβεσε λαμπάδα πᾶσαν ἐπὶ φλιαῖς Ὑμέναιος
καὶ στέφος ἐξεπέτασσε γαμήλιον, οὐκέτι δ' ὕμνη,
ὕμνη οὐκέτ' ἄειδεν ἐὼν μέλος, ἀλλ' ἐπαιέδει
'αἰαὶ' καὶ 'τὸν Ἄδωνιν' ἔτι πλέον ἢ ὕμεναιον. 90
αἱ Χάριτες κλαίουσι τὸν νιέα τὸν Κινύραο
'ὦλετο καλὸς Ἄδωνις' ἐν ἀλλάλαισι λέγοισαι,
'αἰαὶ' δ' ὀξὺ λέγοντι πολὺν πλέον ἢ παιῶνα.
καὶ Μοῖραι τὸν Ἄδωνιν ἀνακλαίοισιν ἐν Ἀῖδα,
καὶ νιν ἐπαιέδουσιν, ὃ δὲ σφισιν οὐχ ὑπακούει· 95
οὐ μὰν οὐκ ἐθέλει, Κῶρα δέ νιν οὐκ ἀπολύει.

λῆγε γόων Κυθήρεια τὸ σήμερον, ἴσχεο κομμῶν,
δεῖ σε πάλιν κλαῦσαι, πάλιν εἰς ἔτος ἄλλο δακρῦσαι.

77 μιν Συρίοισι Ruhnken : μύροισι 80 μιν 82 ἔβαλλεν
scripsi : ἔβαιν' ὅς δ' ἔπτερον ὅς δὲ V : ὅς δ' εὔπτερον αὐ γέ Tr.
83 οἱ δὲ Graefe : ὅς δὲ 83, 84 λέβητος χρυσή V : λέβησι χρυσοῖς
Tr. : corr. Iunt. 84 φορήσιν V λούει Tr. : λύει V 86 αἰαὶ
Lennep : αὐτὰν 87 φιαῖς ὕμεναίως (-οῖς V) : corr. Mus. 88 δοίμαν
89 ὕμνη ἀειδονέος μέλος ἄλλεται αἰ αἰ : corr. Ahrens 91 τὸν K. Vul-
canius : τῷ K. 92 ἀλλήλησι 93 αἰαὶ Pierson : αὐταὶ ὀξὺ
Call. : ὀξὺ παιῶνα Ahrens : τὸ διῶνα 94 ἐν Ἀῖδα scripsi : ἄδωνιν
95, 96 μιν 95 σφίσιν edd. ant. : σφιν 97 κομμῶν Barth :
κῶμαν 98 δεῖ σε Tr. : δεῖσαι V

XI. ΕΙΣ ΝΕΚΡΟΝ ΑΔΩΝΙΝ

Ἄδωνιν ἡ Κυθήρη
 ὥς εἶδε νεκρὸν ἤδη
 στυγνὰν ἔχοντα χαίταν
 ὠχράν τε τὰν παρειάν,
 ἄγειν τὸν ὕν πρὸς αὐτάν
 5 ἔταξε τὼς Ἑρωτας.
 οἱ δ' εὐθέως ποτανοί
 πᾶσαν δραμόντες ὕλαν
 στυγνὸν τὸν ὕν ἀνεύρον,
 δῆσαν δὲ καὶ πέδασαν.
 10 χῶ μὲν βρόχῳ καθάψας
 ἔσυρεν αἰχμάλωτον,
 ὃ δ' ἐξόπισθ' ἐλαύνων
 ἔτυπτε τοῖσι τόξοις.
 ὁ θῆρ δ' ἔβαινε δειλῶς,
 15 φοβεῖτο γὰρ Κυθήρην·
 τῷ δ' εἶπεν Ἀφροδίτα
 ' πάντων κάκιστε θηρῶν,
 σὺ τόνδε μηρὸν ἱψω;
 20 σύ μου τὸν ἄνδρ' ἔτυσας;
 ὁ θῆρ δ' ἔλεξεν ᾧδε·
 ' ὅμνυμί σοι Κυθήρη
 αὐτήν σε καὶ τὸν ἄνδρα
 καὶ ταῦτά μου τὰ δεσμά
 25 καὶ τῷσδε τὼς κυναγῶς·
 τὸν ἄνδρα τὸν καλὸν σευ
 οὐκ ἤθελον πατάξαι,
 ἀλλ' ὥς ἄγαλμ' ἐσεῖδον,
 καὶ μὴ φέρων τὸ καῦμα

γυμνὸν τὸν εἶχε μηρόν 30
 ἐμαινόμεαν φιλάσαι.
 †καὶ μὲν κατεσίναζε. †
 τούτους λαβοῦσα τέμνε,
 τούτους κόλαζε, Κύπρι·
 τί γὰρ φέρω περισσῶς 35
 ἔρωτικούς ὀδόντας;
 εἰ δ' οὐχί σοι τάδ' ἀρκεῖ,
 καὶ ταῦτά μου τὰ χεῖλη.
 τί γὰρ φιλεῖν ἐτόλμων; †
 τὸν δ' ἠλέησε Κύπρις 40
 εἰπέν τε τοῖς Ἑρωσι
 τὰ δεσμὰ οἱ ἑπιλύσαι.
 ἐκ τῶδ' ἐπηκολούθει,
 κὰς ὕλαν οὐκ ἔβαινε,
 καὶ τῶι πυρὶ προσελθὼν 45
 ἔκαie τοὺς ὀδόντας.

XII. ΕΡΑΣΤΗΣ

(THEOCR. XXIII)

Ἄνῆρ τις πολὺφιλτρος ἀπηνέος ἦρατ' ἐφάβω,
 τὰν μορφὰν ἀγαθῶ, τὸν δὲ τρόπον οὐκέθ' ὁμοίω·
 μίσει τὸν φιλέοντα καὶ οὐδὲ ἐν ἡμέρον εἶχε,
 κοῦκ ἤιδει τὸν Ἑρωτα, τίς ἦν θεός, ἀλῖκα τόξα
 χερσὶ κρατεῖ, πῶς πικρὰ βέλη ποτὶ καὶ Δία βάλλει· 5
 πάντα δὲ κὰν μύθοισι καὶ ἐν προσόδοισιν ἀτειρήs.
 οὐδέ τι τῶν πυρσῶν παραμύθιον, οὐκ ἀμάρνυμα
 χεῖλεος, οὐκ ὄσσων λιπαρὸν σέλας, οὐ ῥόδα μάλων,
 οὐ λόγος, οὐχὶ φῖλαμα τὸ κουφίζει τὸν ἔρωτα.

45 τῶι Heinsius: τε

46 ὀδόντας scripsi: ἔρωτας

Codices Φ = V 1-56, inde X; Tr.; in v. 28-32 accedit Baroccianus

50 1 ἐφάβον 4 ἡλῖκα 5 καὶ Δία Ahrens: παιδία

8 ῥόδα μάλων Ahrens: ῥοδομάλλον (-μάλλιον V² Tr.²) 9 κουφίζειν V

*in thes.
 Louis Labitum
 213us.*

οἷα δὲ θῆρ ὑλαῖος ὑποπτεύησι κυναγώς, 10
οὕτως πάντ' ἐποίει ποτὶ τὸν βροτόν· ἄγρια δ' αὐτῶι
χειλέα καὶ κῶραι δεινὸν βλέπος εἶχον ἀνάγκας·
ταῖ δὲ χολαῖ τὸ πρόσωπον ἀμείβετο, φεῦγε δ' ἀπὸ χρώς
† ὕβριν τὰς ὀργὰς† περικείμενος. ἀλλὰ καὶ οὕτως 15
ἦν καλός· ἐξ ὀργὰς ἐρεθίζετο μᾶλλον ἐραστὰς.
λοίσθιον οὐκ ἤνεικε τόσαμ φλόγα τὰς Κυthereίας,
ἀλλ' ἐλθὼν ἔκλαιε ποτὶ στυγνοῖσι μελάθροις,
καὶ κύσε τὰν φλιάν, οὕτω δ' † ἀντέλοντο φωναί.†
"Αγριε παῖ καὶ στυγνέ, κακᾶς ἀνάθρεμμα λεαίνας,
λάϊνε παῖ καὶ ἔρωτος ἀνάξιε, δῶρά τοι ἦλθον 20
λοίσθια ταῦτα φέρων, τὸν ἐμὸν βρόχον· οὐκέτι γάρ σε
κῶρε θέλω λυπεῖν, κεχολωμένος ἀλλὰ βαδίζω,
ἔνθα τύ μεν κατέκρινας, ὅπῃ λόγος ἦμεν ἀταρπὸν
ξυνὰν τοῖσιν ἐρώσι, τὸ φάρμακον ἔνθα τὸ λᾶθος.
ἀλλὰ καὶ ἦν ὅλον αὐτὸ λαβὼν ποτὶ χεῖλος ἀμέλξω, 25
οὐδ' οὕτως σβέσσω τὸν ἐμὸν χόλον. ἄρτι δὲ χαίρειν
τοῖσι τεοῖς προθύροις ἐπιβάλλομαι. οἶδα τὸ μέλλον.
καὶ τὸ ῥόδον καλὸν ἔστι, καὶ ὁ χρόνος αὐτὸ μαραίνει·
καὶ τὸ ἶον καλὸν ἔστιν ἐν εἶاري, καὶ ταχὺ γηραῖ.
λευκὸν τὸ κρίνον ἔστί, μαραίνεται, ἀνίκα πίπτῃ· 30
ἀ δὲ χιὼν λευκά, κατατάκεται, ἀνίκα παχθῇ.
καὶ κάλλος καλὸν ἔστι τὸ παιδικόν, ἀλλ' ὀλίγον ζῆι.
ἦξει καιρὸς ἐκεῖνος, ὅπανίκα καὶ τὴν φιλάσεις,
ἀνίκα τὰν κραδίαν ὀπτεύμενος ἀλμυρὰ κλαύσεις.
ἀλλὰ τὴν παῖ καὶ τοῦτο πανύστατον ἀδύ τι ῥέξον· 35
ὀππόταν ἐξευθὼν ἡρτημένον ἐν προθύροις

- 10 θῆρ ὑλαῖος edd. ant. : θηβυλέος 11 ἄγρια ed. Brubach : ἄρια
12 βλέπον εἶχεν ἀνάγκαν : corr. Meineke 14 ὁ πρὶν Ahrens ὀργὰς
e v. 15 irrepsit 15 ἦν Heinsius : ἡ ἐξ ὀργὰς Stephanus : δ'
ἐξόρπασ' 16 ἤνεικε Stephanus : ἐνὶ καὶ φλόγα τὰς Eldik : φασ-
τατος 18 κύσαι 21 γάρ Iunt. : πᾶρ 22 λυπῆν Iunt. :
λύπησ κεχολ. edd. ant. : ποχολ. et p supra λ (i. e. ποχ' ὀρώμενος)
23 τύ μεν edd. ant. : τ' ἐτύμε 23, 24 ἀταρπὸν ξυνὰν Tour : ἀταρπὼν
ξυνόν 26 οὐδ' οὕτως Briggs : οὐδὲ τῶς 30 ἔστι καὶ Barocc.
30, 31 ἡνίκα Barocc. 30 πίπτῃ Barocc. : πίπτει φ 31 κατατάκεται
scripsi : καὶ τάκεται φ : καὶ μαραίνεται Barocc.

3. ἡνίκα Barocc. : καὶ κοινῶς ἀνὰ τὸν χρόνον ἐκείνον ἐκείνην
μαλακίαν ἐνέμεν.

τοῖσι τεοῖσιν ἴδῃς τὸν τλάμονα, μὴ με παρένθῃς,
 στᾶθι δὲ καὶ βραχὺ κλαῦσον, ἐπισπείσας δὲ τὸ δάκρυ
 λῦσον τὰς σχοίνω με καὶ ἀμφίθες ἐκ ρεθέων σῶν
 εἴματα καὶ κρύψον με, τὸ δ' αὖ πύματόν με φίλασον· 40
 κἂν νεκρῶι χάρισαι τὰ σὰ χεῖλα· μὴ μὲ φοβαθῇς·
 οὐ δύναμαι †εἶν† σε, διαλλάξεις με φιλάσας.

reconciliare

χῶμα δέ μοι κοίλαινε, τό μεν κρύψει τὸν ἔρωτα,
 κἂν ἀπῆις, τόδε μοι τρίς ἐπάνουσιν 'ὦ φίλῃ κείσαι.'
 ἦν δὲ θέλῃς, καὶ τοῦτο 'καλὸς δέ μοι ὦλεθ' ἑταῖρος.'
 γράψον καὶ τόδε γράμμα, τὸ σοῖς τοίχοισι χαράσσω·
 'τοῦτον ἔρωσ' ἔκτεινεν· ὁδοιπόρε, μὴ παροδεύῃς,
 ἀλλὰ στὰς τόδε λέξον· ἀπηνέα εἶχεν ἑταῖρον.'

ὦδ' εἰπὼν λίθον εἶλεν, ἔρεισάμενος δ' ἐπὶ τοίχῳ
 ἄχρι μέσῳ προθύρῳ φοβερὸν λίθον ἅπτει· ἀπ' αὐτῷ
 τὰν λεπτὰν σχοινίδα, βρόχον δ' ἐνίαλλε τραχήλῳ,
 τὰν ἔδραν δ' ἐκύλισεν ὑπαὶ ποδός, ἥδ' ἐκρεμάσθη
 νεκρός. ὃ δ' αὖτ' ὤϊξε θύρας καὶ τὸν νεκρὸν εἶδεν
 αὐλᾶς ἐξ ἰδίας ἀρταμένον, οὐδ' ἐλυγίχθη
 τὰν ψυχάν, οὐ κλαῦσε νέον φόνον, ἀλλ' ἐπὶ νεκρῶι
 εἴματα πάντ' ἐμίανεν, ἐφαβικὰ βαῖνε δ' ἐς ἄθλα
 γυμνασίων, καὶ ἔκῃλα φίλων ἐπεμαίετο λουτρῶν,
 καὶ ποτὶ τὸν θεὸν ἦνθε τὸν ὕβρισε· λαϊνέας δέ
 ἵπτατ' ἀπὸ κρηπίδος ἐς ὕδατα· τῶι δ' ἐφύπερθεν
 ἄλατο καὶ τῷγαλμα, κακὸν δ' ἔκτεινεν ἔφαβον·
 νᾶμα δ' ἐφοωίχθη· παιδὸς δ' ἐπενάχετο φωνά·
 'χαίρετε τοὶ φιλέοντες· ὁ γὰρ μισῶν ἐφονεύθη.
 στέργετε δ' οἱ μισεῦντες· ὁ γὰρ θεὸς οἶδε δικάζειν.'

λυφ. 7. 7 = flectere

55

quasi
lapideus

37 τεοῖς εἶδῃς 42 κατέχειν conieci 43 μοι κοίλανον δ Mus. :
 μεν κοῖλόν τι τό 44 ἐπάνουσιν edd. ant. : ὅπᾳ. 45 θέλῃς Ahrens :
 λῆς. 46 τοίχοισι Schaefer : τίχοισι χαράσσω scripsi : χαράξω
 48 εἶχεν edd. ant. : εἶχον 50 μέσῳ προθύρῳ scripsi : μέσῳ δόδῳ
 ἥπτει Mus. : ὁπότ' αὐτ. incerto casu 51 ἐνίαλλε scripsi :
 ἔβαλλε 52 ἐκύλισεν ὑπέκ Call. : ἀπαλ Reiske : αἶται
 53 αὐτοῖξε 54 ἡρτημένον ἐλυγίχθη apogr. : ἐτυλίχθη 56 ἄθλα
 Ahrens : ἄθλω 57 γυμνασίων Wordsworth : γυμναστῶν ἔκῃλα
 scripsi : λε 59 ἵπτατ' Hight : ἴστατ' κρηπίδος apogr. : κρηπίδας
 ἐς ὕδατα τῶι Reiske : ἐς ὕδατω 61 νᾶμα Reiske : ἄμα 63 οἱ
 μισεῦντες Ahrens : οἰμείς εἵητες δικάζειν Call. : δικάσειν

60

ἐπὶ νᾶμα
ἵπταται

XIII. ΕΠΙΘΑΛΑΜΙΟΣ

ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΚΑΙ ΔΗΙΔΑΜΕΙΑΣ

(ΒΙΟΝ. II)

ΜΥΡΣΩΝ ΚΑΙ ΛΥΚΙΔΑΣ

- Λῆις νύ τί μοι Λυκίδα Σικελὸν μέλος ἄδῃ λιγαίνειν,
 ἱμερόεν γλυκύθυμον ἔρωτικόν, οἶον ὃ Κύκλωψ
 ἔειπεν Πολύφαμος ἐπ' ἡϊόνι Γαλατεΐαι;
 — κῆμοι συρίσδεν, Μύρσων, φίλον· ἀλλὰ τί μέλψω;
 — Σκύριον, ὦ Λυκίδα, ζαλώμενον ἄδῃν ἔρωτα, 5
 λάθρια Πηλεΐδαο φιλάματα, λάθριον εὐνάν,
 πῶς παῖς ἔσματο φᾶρος, ὅπως δ' ἐψεύσατο μορφάν
 κῆν κώραισιν ὅπως Λυκομηδίσιw οὐκ ἀλεγοίσαις
 ἄνδρ' ἦνει κατὰ παστὸν Ἀχιλλέα Δηιδάμεια.
 — Ἄρπασε τὰν Ἑλέναν πόθ' ὃ βωκόλος, ἄγε δ' ἐς Ἴδαν, 10
 Οἰνῶνῃ κακὸν ἄλγος. ἐχώσατο δ' ἅ Λακεδαίμων,
 πάντα δὲ λαὸν ἄγειρεν Ἀχαικόν, οὐδέ τις Ἑλλην,
 οὔτε Μυκηναίων οὔτ' Ἥλιδος οὔτε Λακῶνων,
 μεῖνεν ἐὼν κατὰ δῶμα, φνυγὼν δύστανον Ἄρηα.
 λάνθανε δ' ἐν κώραις Λυκομηδίσιw μοῦνος Ἀχιλλεύς, 15
 εἴρια δ' ἄνθ' ὅπλων ἐδιδάσκετο, καὶ χερὶ λευκαῖ
 παρθενικὸν κόρον εἶχεν, ἐφαίνετο δ' ἥντε κώρα·
 καὶ γὰρ ἴσον τήναις θηλύνετο καὶ τόσον ἄνθος
 χιονέαις πόρφυρε παρησί καὶ τὸ βάδισμα
 παρθενικῆς ἐβάδιζε, κόμας δ' ἐπύκαζε καλύπτρηι· 20
 θυμὸν δ' Ἄρεος εἶχε καὶ ἀνέρος εἶχεν ἔρωτα.
 ἐξ αὐτοῦ δ' ἐπὶ νύκτα παρίζετο Δηιδάμεια,

Codices : X Tr. Titulus (fictus) Ἐπιθαλάμιος. Ἀχιλλέως καὶ Δηιδά-
 μείας add. apogr. personae nullae notantur 4 κῆμοι Brunck : κῆν
 μοι 5 ὦ add. Lennep ζαλώμενον scripsi : ζαλῶν μένος ἄδῃν
 Vrsinus : ἄδῃς 7 ἐψεύσατο Canter : ἐμεύσατο 8 κῆν ὅπως
 ἐν κώραις : correxi ἀπαλέγοισαι et -σα : corr. Ahrens 9 ἀη(ἄει
 X)δήνηα τα : correxi (κατὰ Ahrens alii) 11 δ' add. Heskin
 14 φνυγὼν δύστανον Bentley : φέρων δισσίw ἀνὰ Tr. : δυσίw ἀγνὸν
 X ἄρηα Scaliger : ἄρηα 19 παρειῇσι 22 παρίζετο Canter :
 μερίζετο

καὶ ποτὲ μὲν τήνας ἐφίλει χέρα, πολλάκι δ' αὐτὰς
 στάμονα καλὸν ἄειρε, τὰ δαίδαλα δ' ἄτρι' ἐπήνει·
 ἦσθι δ' οὐκ ἄλλαι σὺν ὁμάλικι, πάντα δ' ἐποίει 25
 σπενδῶν κοινὸν ἐς ὕπνον. ἔλεξέ νυ καὶ λόγον αὐταὶ
 ' ἄλλαι μὲν κνώσσουσι σὺν ἀλλήλαισιν ἀδελφαί,
 αὐτὰρ ἐγὼ μούνα, μούνα δέ σὺ νύμφα καθεύδεις.
 αἱ δύο παρθενικαὶ συνομάλικες, αἱ δύο καλάι·
 ἀλλὰ μόναι κατὰ λέκτρα καθεύδομες· ἃ δὲ πονηρά 30
 Νυσαία δολία με κακῶς ἀπὸ σείῳ μερίσδει.
 οὐ γὰρ ἐγὼ σέο . . . . .

XIV. ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΕΥΡΩΠΗ (MOSCH. ΙΙ)

Εὐρώπῃ ποτὲ Κύπρις ἐπὶ γλυκὺν ἦκεν ὄνειρον.
 νυκτὸς ὅτε τρίτατον λάχος ἴσταται, ἐγγύθι δ' ἥώς,
 ὕπνος ὅτε γλυκίων μέλιτος βλεφάροισιν ἐφίζων
 λυσιμελὴς πεδάαι μαλακῶι κατὰ φάεα δεσμῶι,
 εὐτε καὶ ἀτρεκέων ποιμαίνεται ἔθνος ὀνείρων 5
 τῆμος ὑπωροφίοισιν ἐνὶ κνώσσουσα δόμοισι
 Φοίνικος θυγάτηρ ἔτι παρθένος Εὐρώπεια
 ὥλισατ' ἠπειρὸν δοιάς περὶ εἶο μάχεσθαι,
 ' Ἀσιδά τ' ἀντιπέρην τε· φυὴν δ' ἔχον οἷα γυναῖκες.
 τῶν δ' ἣ μὲν ξείνης μορφὴν ἔχεν, ἣ δ' ἄρ' ἐώικει 10
 ἐνδαπίῃ, καὶ μᾶλλον ἐῆς περίσχετο κούρης,

24 στάμονα Scaliger : στόμ' ἀνὰ δαίδαλα δ' ἄτρι' Lennep : δ' ἀδέα
 δάκρυ' 26 αὐταὶ Vrsinus : αὐτὰν 28 μούνα μούνα Lennep :
 μούνα μίνω δέ σὺ Hermann : σὺ δὲ 29 δύο Salmasius : δ' ὑπὸ
 30 κατὰ Scaliger : καὶ 31 Νυσαία scripsi : Νύσσα (i. e. Νυσέα) X :
 Νύσσα γὰρ Tr.

Codices : F; M (in quo saepius pauca evanuerunt), cum eodem
 consentit Basiliensis (v. 24-142) raro commemoratus; S 1 ἦλθεν
 M 2 τρίτατον Mus. : τρίτον ἴστατο F 9 ἀσιάδ' ἃ. S :
 ἄσσαδ' ἃ. M 10 om. S εἶχεν F 11 ἐν δ' ἀσίῃ S

φάσκειν δ' ὥς μιν ἔτικτε καὶ ὥς ἀτίταλλέ μιν αὐτή.
 ἢ δ' ἑτέρη κρατερῇσι βιωμένη παλάμησιν
 εἴρυνεν οὐκ ἀέκουσαν, ἐπεὶ φάτο μόρσιμον εἶο
 ἐκ Διὸς αἰγιόχου γέρας ἔμμεναι Εὐρώπειαν.

15

ἢ δ' ἀπὸ μὲν στρωτῶν λεχέων θόρε δειμαίνουσα,
 παλλομένη κραδίην· τὸ γὰρ ὥς ὕπαρ εἶδεν ὄνειρον,
 ἐξομένη δ' ἐπὶ δηρὸν ἀκὴν ἔχεν, ἀμφοτέρας δέ
 εἰσέτι πεπταμένοισιν ἐν ὄμμασιν εἶχε γυναικάς.

20

ὁψέ δὲ δειμαλέην ἀνευείκατο παρθένος αὐδὴν·
 ' τίς μοι τοιάδε φάσματ' ἐπουρανίων προΐηλεν;

ποῖοί με στρωτῶν λεχέων ὕπερ ἐν θαλάμοισιν
 ἠδὺ μάλα κνώσσουσαν ἀνεπτοίησαν ὄνειροι,
 τίς δ' ἦν ἡ ξείνη, τὴν εἵσιδον ὑπνώουσα;

25

ὥς μ' ἔλαβε κραδίην κείνης πόθος, ὥς με καὶ αὐτὴ
 ἀσπασίως ὑπέδεκτο καὶ ὥς σφετέρην ἴδε παῖδα.

ἀλλὰ μοι εἰς ἀγαθὸν μάκαρες κήρειαν ὄνειρον·

H. I: 41

ὥς εἰποῦσ' ἀνόρουσε, φίλας δ' ἐπεδίξεθ' ἑταίρας

ἡλικας οἰέτεας θυμῆρας εὐπατερείας,

τῇσιν αἰεὶ συνάθυρεν, ὅτ' ἐς χορὸν ἐντύνοιτο,

ἢ ὅτε φαιδρύνοιτο χρóa προχοῇσιν ἀναύρων,

ἢ ὅπότε ἐκ λειμῶνος ἐύπνοα λείρι' ἀμέργοι.

αἱ δέ οἱ αἶψα φάανθεν· ἔχον δ' ἐν χερσὶν ἐκάστη

ἀνθοδόκον τάλαρον· ποτὶ δὲ λειμῶνας ἔβαινον

ἀγχιάλους, ὅθι τ' αἰὲν ὀμιλαδὸν ἠγερέθοντο

τερπόμεναι ροδέῃ τε φυῇ καὶ κύματος ἡχῇ.

αὐτὴ δὲ χρύσειον τάλαρον φέρεν Εὐρώπεια,

θηητόν, μέγα θαῦμα, μέγαν πόνον Ἑφαίστειο,

ὃν Λιβύῃ πόρε δῶρον, ὅτ' ἐς λέχος Ἐννοσιγαίου

35

12 ἀτίτταλλε S: -τηλε F

14 εἴρυνεν MS²: εἴρυνεν S¹: ἤρυνεν F

ἀέκουσ' M

εἶο Ahrens: εἶναι

17 ὑπερέϊδεν S

18 ἀκμήν M

20 δειμαλέην M: δὴ μάλ' ἔπειτ' FS

παρθένον M

23 ὄνειρον

M 24 τὴν M: ἦν FS

27 κήρειαν Wakefield: κρίνειαν

28 ἐπιδίξεθ' M

30 ἐντύνοιτο scripsi: ἐντύνοντο M: ἐντύναιτο

F¹ S: ἐντύναιτο F²31 φαιδρύνοντο F¹ M S

32 ἀμέργοι Meineke:

ἀμέργοι

34 δ' αὖ λ. M: δὲ λλ. S²

διζήματα
 παρὰ γένει
 παρὰ γένει
 παρὰ γένει

δμοστυβ. vel
 H. I: 7
 30
 30
 30

ἦεν· ἥ δὲ πόρεν περικαλλεῖ Τηλεφάασσῃ,
 ἥτε οἱ αἵματος ἔσκεν· ἀνύμφωι δ' Εὐρωπείῃ
 μήτηρ Τηλεφάασσα περικλυτὸν ὥπασε δῶρον.
 ἐν τῷ δαίδαλα πολλὰ τετεύχατο μαρμαίροντα.
 ἐν μὲν ἔην χρυσοῖο τετυγμένη Ἰναχίς Ἰώ
 εἰσέτι πόρτις ἐοῦσα, φυὴν δ' οὐκ εἶχε γυναῖην. 40
 φοιταλέῃ δὲ πόδεσσιν ἐφ' ἄλμυρὰ βαῖνε κέλευθα
 νηχομένη ἱκέλη· κυάνου δ' ἐτέυκτο θάλασσα.
 δοιοὶ δ' ἔστασαν ὑψοῦ ἐπ' ὀφρύος αἰγιαλοῖο
 φῶτες ἀολλήδην, θηεῦντο δὲ ποντοπόρον βοῦν.
 ἐν δ' ἦν Ζεὺς Κρονίδης ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσὶ
 πόρτιος Ἰναχίης, τὴν δ' ἐπαπόρῳ παρὰ Νείλῳ
 ἐκ βοδὸς εὐκεράοιο πάλιν μετὰμειβε γυναῖκα.
 ἀργύρεος μὲν ἔην Νείλου ῥόος, ἥ δ' ἄρα πόρτις
 χαλκείῃ, χρυσοῦ δὲ τετυγμένος αὐτὸς ἔην Ζεὺς.
 ἀμφὶ δὲ διμήεντος ὑπὸ στεφάνῃν ταλάροιο
 Ἑρμείης ἤσκητο· πέλας δέ οἱ ἐκτετάνυστο 50
 Ἄργος ἀκοιμήτοισι κεκασμένος ὀφθαλμοῖσι.
 τοῖο δὲ φοιμήεντος ἀφ' αἵματος ἐξανέτελλεν
 ὄρνις ἀγαλλόμενος περυγῶν πολυανθέϊ χροίῃ,
 ταρσὸν ἀναπλώσας, ὥσεί τέ τις ὠκύαλος νηῦς
 χρυσείου ταλάροιο περίσκεπε χεῖλεα ταρσός. —
 τοῖος ἔην τάλαιος περικαλλέος Εὐρωπείης.
 αἰ δ' ἐπεὶ οὖν λειμώνας ἐς ἀνθεμόεντας ἵκανον,
 ἄλλῃ ἐπ' ἀλλοίοισι τότ' ἀνθεσι θυμὸν ἔτερπον.
 τῶν ἥ μὲν νάρκισσον ἐύπνοον, ἥ δ' ὑάκινθον,
 ἥ δ' ἴον, ἥ δ' ἔρπυλλον ἀπαίνυτο· πολλὰ δ' ἔραξε
 λειμώνων ἑαροτρεφῶν θαλέθεσκε πετηλά.
 αἰ δ' αὖτε ξανθοῖο κρόκου θυόεσσαν ἔθειραν

- 44 Ἰνάχου S   45 γυναικός S   46 φοῖτα' αἶδε S   47 κυάνου
 Meineke: κυανή   50 Ζεὺς ἐπαφώμενος ἡρέμα χερσὶ θεείῃ S
 51 Ἰναχίης τὴν Pierson: εἰναλί(λύ Μ)ης· τὴν FM: εἶναι ληιστήν S
 55 στεφάνοις M   60 ἀναπλώσας S   ὠκύλος M   61 ταρσός scripsi:
 ταρσοῖς   63 ἐπ' M   ἐσήλυθον ἀνθεμόεντας S   65 νεόκισσον S
 67 ἑαροτρεφῶν S: ἀεροτρεφέων M   θαλέεσκε F: θαλέσθεκον M
 68 ἐθείρην

είλετο ποιεῖν τὰ αὐτὰ

55 *είλετο ποιεῖν τὰ αὐτὰ*
αἰετὶς
ζωνὰς, σκαρπὶ

60 *ειδὸς θηεῖν*
ειδὸς θηεῖν
ειδὸς θηεῖν
ειδὸς θηεῖν
ειδὸς θηεῖν

65 *ειδὸς θηεῖν*
ειδὸς θηεῖν
ειδὸς θηεῖν
ειδὸς θηεῖν
ειδὸς θηεῖν

δρέπτον ἐριδμαίνουσαι· ἀτὰρ μέσσησις ἀνασσα
ἀγλαΐην πυρσοῖο ῥόδου χεῖρεσσι λέγουσα,
οἶά περ ἐν Χαρίτεσσι διέπρεπεν Ἀφρογένεια.

70

οὐ μὲν δηρὸν ἐμελλεν ἐπ' ἄνθεσι θυμὸν ἰαίνειν,
οὐδ' ἄρα παρθενίην μίτρην ἄχραντον ἔρυσθαι.
ἦ γὰρ δὴ Κρονίδης ὥς μιν φράσαθ', ὥς ἐόλητο
θυμὸν ἀνωίστοισιν ὑποδμηθεὶς βελέεσσι

on side
was gedrong
benagwd.
75

Κύπριδος, ἣ μούνη δύναται καὶ Ζήνα δαμάσσαι.
δὴ γὰρ ἀλευόμενός τε χόλον ζηλήμονος Ἥρης
παρθενικῆς τ' ἐθέλων ἀταλὸν νόον ἐξαπατήσαι
κρύψε θεὸν καὶ τρέψε δέμας καὶ γέινετο ταῦρος,

ἐν τρεφῶ

80

οὐχ οἶος σταθμοῖς ἐνιφέμβεται, οὐδὲ μὲν οἶος
ᾧλκα διατμήγει σύρων εὐκαμπὲς ἄροτρον,
οὐδ' οἶος ποίμνης ἐπιβόσκεται, οὐδὲ μὲν οἶος
ᾧστις ὑποδμηθεὶς ἐρνεὶ πολύφορτον ἀπήνην.

τοῦ δὴ τοι τὸ μὲν ἄλλο δέμας ξανθόχροον ἔσκε,
κύκλος δ' ἀργύφειος μέσσωι μάρμαιρε μετώπῳ,
ᾧσσε δ' ὑπογλαύσσεσκε καὶ ἥμερον ἀστράπτεσκεν.

85

ἰσά τ' ἐπ' ἀλλήλοισι κέρα ἀνέτελλε καρήνου
ἄντυγος ἡμιτόμου κεραῆς ἄτε κύκλα σελήνης.

and

ἦλυνθε δ' ἐς λειμῶνα καὶ οὐκ ἐφόβησε φασανθεὶς
παρθενικάς, πάσῃσι δ' ἔρωσ γενετ' ἐγγὺς ἰκέσθαι
ψαῦσαι θ' ἡμερτοῖο βοός, τοῦ δ' ἄμβροτος ὁδμή
τηλόθι καὶ λειμῶνος ἐκαίνυντο λαρὸν αὐτμήν.

90

στῇ δὲ ποδῶν προπάροιθεν ἀμύμονος Εὐρωπείης
καὶ οἱ λιχμάζεσκε δέρην, κατέθελγε δὲ κούρην.

ἦ δέ μιν ἀμφαφάασκε καὶ ἡρέμα χεῖρεσιν ἀφρόν
πολλὸν ἀπὸ στομάτων ἀπομόργνυντο καὶ κύσε ταῦρον.

95

69 δρέπον M	μέσ(σ)οισιν Bas. M :	μέση ἔστη S	70 ῥόδα M
74 ἐβέβλητο S	78 τ' om. M	79 γέινετο Ahrens :	γέινετο S :
γίνεται M :	γέντο F	81, 82 om. S	82 οὐδ' ὁποῖος M
85, 86 om. S	86 ὑπογλαύσσεσκε Bas. :	-γλαύθ- M :	-γλαυκ- F
καὶ F :	δι' M	ἀστραπέεσκε F	87 καρήνω M
ἡμιτόμου S	90 παρθενικαῖς πάσαις δὲ M	91 θ' edd. ant. :	
δ' F M S	δ' om. S	94 δέρην F	95 ἀμφιφ. F
			χερσὶν F

αὐτὰρ ὁ μείλιχιον μικήσατο· φαῖό κεν αὐλοῦ
 Μυγδονίου γλυκὺν ἦχον ἀνηπύοντος ἀκούειν.
 ὤκλασε δὲ πρὸ ποδοῖν, ἐδέρκετο δ' Εὐρώπειαν
 αὐχέν' ἐπιστρέφας καὶ οἱ πλατὺ δείκνυε νῶτον.
 ἦ δὲ βαθυπλοκάμοισι μετέννεπε παρθενικῆσι·
 'δεῦθ' ἐτάραι φίλῃαι καὶ ὁμήλικες, ὅφρ' ἐπὶ τῶιδε
 ἐζόμεναι ταύρωι τερπώμεθα· δὴ γὰρ ἀπάσας
 νῶτον ὑποστορέσας ἀναδέξεται, οἷά τ' ἐνῆς
 πρηγὺς τ' εἰσιδέειν καὶ μείλιχος, οὐδέ τι ταύροις
 ἄλλοισιν προσέοικε· νόος δέ οἱ ἤυτε φωτός
 αἴσιμος ἀμφιθέει, μούνης δ' ἐπιδενύεται αὐδῆς.'

100

ὥς φαμένη νώτοισιν ἐφίζανε μειδιώουσα,
 αἱ δ' ἄλλαι μέλλεσκον, ἄφαρ δ' ἀνεπήλατο ταῦρος,
 ἦν θέλεν ἀρπάξας· ὥκυν δ' ἐπὶ πόντον ἵκανεν.
 ἦ δὲ μεταστρεφθεῖσα φίλας καλέεσκεν ἐταῖρας
 χεῖρας ὀρεγνυμένη, ταῖ δ' οὐκ ἐδύναντο κιχάνειν.
 ἀκτάων δ' ἐπιβὰς πρόσσω θέεν, ἥυτε δελφίς
 χηλαῖς ἀβρεκτοῖσιν ἐπ' εὐρέα κύματα βαλύνων.
 ἦ δὲ τότ' ἐρχομένοιο γαληνιάσκει θάλασσα,
 κήτεια δ' ἀμφὶς ἄταλλε Διὸς προπάροιθε ποδοῖν,
 γηθόσυνος δ' ὑπὲρ οἶδμα κυβίστее βυσσόθε δελφίς.
 Νηρείδες δ' ἀνέδυσαν ὑπὲξ ἁλός, αἱ δ' ἄρα πᾶσαι
 κητείοις νώτοισιν ἐφήμεναι ἐστιχώοντο.
 καὶ δ' αὐτὸς βαρύδοντος ὑπεῖρ ἅλα Ἐννοσίγαιος
 κύμα κατιθύνων ἁλῆς ἡγεῖτο κελεύθου
 αὐτοκασιγνήτωι· τοῖ δ' ἀμφί μιν ἡγέρεθοντο
 Τρίτωνες, πόντοιο βαρύνθροοι αὐλητῆρες,

110

115

120

97 φαῖο Meineke: φαῖε F: φαῖε M: φαῖης S 98 μυγδόνιον
 M λιγὺν FS 100 αὐχένι παντρέφας S¹ (?) 102 φίλαι M
 104 γρ. καὶ ἐνῆς F: νῆς F (tis add. F²) M: νῆα S 105 τ' om.
 S: τ' ἐσιδ. M: τις ιδ. F ἀμείλιχος M¹ 109 μέλεσκον FM:
 μέλλεσκον S ἀνεπήλατο S 113 πρόσσω FMS: corr. F ipse
 114-117 om. S 116 δ' F: τ' M 117 κυβίστιε M βυσσόθε
 M: βυσσόθι F 118 ἀνέβησαν M 120 ἁλός S 121 κύματ'
 ἰθύνων M 123 βαρύνθροοι MS ἐνναετῆρες S

in 1. 1. 1. 1. 1.

mild. zachte
 von ENYNY
 als 1. 1. 1. 1. 1.
 105 2. 1. 1. 1. 1.

κόχλοισιν ταναοῖς γάμιον μέλος ἠπύοντες.
 ἦ δ' ἄρ' ἐφεξομένη Ζηνὸς βοέοις ἐπὶ νώτοις 125
 τῇ μὲν ἔχεν ταύρου δολιχὸν κέρας, ἐν χειρὶ δ' ἄλλῃ
 εἴρυε πορφυρέην κόλπου πτύχα, ὄφρα κε μὴ μιν
 δεύοι ἐφελκόμενον πολιῆς ἀλὸς ἄσπετον ὕδωρ.
 κολπώθη δ' ὥμοισι πέπλος βαθὺς Εὐρωπείης,
 ἰστίον οἶά τε νηός, ἐλαφρίζεσκε δὲ κούρην. 130
 ἦ δ' ὅτε δὴ γαίης ἀπὸ πατρίδος ἦεν ἀνενθεν,
 φαίνεται δ' οὐτ' ἀκτὴ τις ἀλὶρροθος οὐτ' ὄρος αἰπύ,
 ἀλλ' ἀῆρ μὲν ἀνωθεν, ἐνερθε δὲ πόντος ἀπείρων,
 ἀμφὶ ἐπαπτήνασα τόσῃ ἀνενείκατο φωνῇ·
 'πῇ με φέρεις θεόταυρε, τίς ἔπλεο; πῶς δὲ κέλευθα 135
 ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι διέρχεται, οὐδὲ θάλασσαν
 δειμαίνεις; νηυσὶν γὰρ ἐπίδρομός ἐστι θάλασσα
 ὠκυάλοισ, ταῦροι δ' ἀλίην τρομέουσιν ἀταρπόν.
 ποῖον σοὶ ποτὸν ἦδύ, τίς ἐξ ἀλὸς ἔσσειτ' ἐδωδή;
 [ἦ ἄρα τις θεὸς ἔσσι· θεοῖς δ' ἐπεοικότα ῥέξεις.] 140
 οὐθ' ἄλιοι δελφῖνες ἐπὶ χθονὸς οὔτε τι ταῦροι
 ἐν πόντῳ στιχόωσι, σὺ δὲ χθόνα καὶ κατὰ πόντον
 ἄτρομος αἰσσεις, χηλαὶ δέ τοι εἰσιν ἐρετμά.
 ἦ τάχα καὶ γλαυκῆς ὑπὲρ ἡέρος ὑψόσ' ἀερθεῖς
 εἵκελος αἰψηροῖσι πετήσεται οἰωνοῖσιν. 145
 ὦμοι ἐγὼ μέγα δὴ τι δυσάμμορος, ἦ ῥά τε δῶμα
 πατρὸς ἀποπρολιπούσα καὶ ἐσπομένη βοὶ τῶιδε
 ξείνην ναυτιλίην ἐφέπω καὶ πλάζομαι οἷη.
 ἀλλὰ σύ μοι μεδέων πολιῆς ἀλὸς Ἐννοσίγαιε
 ἵλαος ἀντιάσεις, ὃν ἔλπομαι εἰσοράσθαι 150

127 πορφυρέας κ. πτύχας S   κε νηῶν MS   128 ἐν δέ οἱ
 ἐλκόμενον S   129 ἀνέμοισι multi, refutati picturis   132 ἀλὶρροθος S
 133 ἀνωθεν M : ὑπερθεν FS   135 ἔπλετο M   135-6 κέλευθα
 ἀργαλέ' εἰλιπόδεσσι Ahrens : κέλευθον ἀργαλέην πόδεσσι M : κέλευθον
 ἀργαλέοισι πόδεσσι FS   139 τι M   140 delevi   θεῶ δ'
 ἐπεοικότι M : ἦ ῥά τις ἔσσι θεὸς τί θεοῖς δ' ἀπεοικότα ῥ. S   141 οὐδ'
 FM : οὐκ S¹   142 στείχουσι S   143 ἄβροχος S   δέοι εἰσὶν
 M   145 ἵκελος MS   πετήσεται Iunt. : ποτ.   148 πελάζομαι F
 150 ἀντήσεας M   ὃν om. MS

τόνδε κατιθύνοντα πλόον προκέλευθον ἐμείο.
οὐκ ἄθεεϊ γὰρ ταῦτα διέρχομαι ὕγρὰ κέλευθα.'

ὥς φάτο· τὴν δ' ὦδε προσεφώνεεν ἠύκερως βοῦς·

' θάρσει παρθενική, μὴ δείδιθι πόντιον οἶδμα.

αὐτός τοι Ζεὺς εἰμι, καὶ ἐγγύθεν εἶδομαι εἶναι 155

ταῦρος· ἐπεὶ δύναμαί γε φανήμεναι ὅττι θέλωμι.

σὸς δὲ πόθος μ' ἀνέηκε τόσῃν ἄλα μετρήσασθαι

ταύρῳ ἐειδόμενον· Κρήτη δέ σε δέξεται ἥδη,

ἥ μ' ἔθρεψε καὶ αὐτόν, ὅπῃ νυμφήια σείο

ἔσσεται· ἐξ ἐμέθεν δὲ κλυτοὺς φυτύσσαι νῆας, 160

οἱ σκηπτούχοι ἅπαντες ἐπιχθονίοισιν ἔσονται.'

ὥς φάτο· καὶ τετέλεστο τά περ φάτο· φαίνεται μὲν δὴ

Κρήτη, Ζεὺς δὲ πάλιν σφετέρην ἀνελάζετο μορφήν,

λῦσε δὲ οἱ μήτηρ, καὶ οἱ λέχος ἔντυον ὦραι.

ἡ δὲ πάρος κούρη Ζηνὸς γένετ' αὐτίκα νύμφη

καὶ Κρονίδῃ τέκνα τίκτε [καὶ αὐτίκα γίνετο μήτηρ] 165

151 πόντον προπάρειθεν M 153 δ' αὖ ὃ γε M εὐρύκερως S
155 ἐγγύθι S ἦμεν MS 156 φανῆναι S ὅττ' ἐθ. S : ὅττι
κε θ. F 157 ἀνέοικε M : ἐνέηκε S 158 ταῦρον FS 160 κλει-
τοὺς S φητῆσαι M 163 ἐτέρην S 164 ἔντυον FS
165 πατρὸς S 166 τέκε τέκνεα M totum versum del. Valckenaer ;
sed suppleta est lacuna. dicendum erat de filiorum dignitate regia,
cf. 161 et de terra Europa. subscriptio Μόσχου Σικελιάτου Εὐρώπης
στίχοι ρξ F : τέλος Μόσχου Σικελιάτου Εὐρώπης MS

ΕΚ ΤΩΝ ΜΟΣΧΟΥ ΣΙΚΕΛΙΩΤΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 59. 19 = IV 17. 19)

Τὰν ἄλα τὰν γλαυκὰν ὅταν ὤνεμος ἀτρέμα βάλλῃ,
τὰν φρένα τὰν δειλὰν ἐρεθίζομαι, οὐδ' ἔτι μοι γὰ
ἐντὶ φίλα, ποθίει δὲ πολὺ πλέον ἅ με γαλάνα.
ἀλλ' ὅταν ἀχήσῃ πολὺς βυθός, ἃ δὲ θάλασσα
κυρτὸν ἐπαφρίζῃ, τὰ δὲ κύματα μακρὰ μεμήνηι,
ἐς χθόνα παπταίνω καὶ δένδρεα, τὰν δ' ἄλα φεύγω,
γὰ δέ μοι ἀσπαστά, χαῖ δάσκιος εὐαδεν ὕλα,
ἔνθα καὶ ἦν πνεύσῃ πολὺς ὤνεμος, ἃ πίτυς αἰδεῖ.
ἦ κακὸν ὁ γριπεὺς ζῶει βίον, ὦι δόμος ἃ ναῦς,
καὶ πόνος ἐντὶ θάλασσα, καὶ ἰχθύες ἃ πλάνος ἄγρα.
αὐτὰρ ἐμοὶ γλυκὺς ὕπνος ὑπὸ πλατάνωι βαθυφύλλωι,
καὶ παγὰς φιλέοιμι τὸν ἐγγύθεν ἄχον ἀκούειν,
ἃ τέρπει ψοφέοισα τὸν ἀγρικόν, οὐχὶ ταράσσει.

II (Flor. 63. 29 = IV 20. 29)

Ἦρατο Πὰν Ἀχῶς τὰς γείτονος, ἦρατο δ' Ἀχῶ
σκιρτατὰ Σατύρω, Σάτυρος δ' ἐπεμήνατο Λύδαι.
ὥς Ἀχῶ τὸν Πᾶνα, τόσον Σάτυρος φλέγεν Ἀχῶ,
καὶ Λύδα Σατυρίσκον· Ἔρωσ δ' ἐσμύχεν· ἀμοιβά.
ὅσσον γὰρ τήνων τις ἐμίσειε τὸν φιλέοντα,
τόσσον ὁμῶς φιλέων ἡχθαίρετο, πάσχε δ' ἃ ποίει.
ταῦτα λέγω πᾶσιν τὰ διδάγματα τοῖς ἀνεράστοις·
στέργετε τὼς φιλέοντας, ἵν' ἦν φιλέητε φιλήσθε.

I 2 μοι γὰ Bosius : μοῖσα 3 ποθίει Vossian.² : ποθίη cett.
πλέον ἅμε γαλάνα Stephanus : ἅ με Teucher : πλέονα μεγάλην ἄλα
10 ἰχθύες Teucher : ἰχθὺς 12 ἦχον 13 ἀγρικόν Stephanus :
ἀγροῖκον

II integrum carmen 1 ἦρατο Wakefield : ἦρα 6 ηχθαίρεδο
archetypus vitio aegyptiaco

III (Flor. 64. 19 = IV 20. 55)

Ἄλφειὸς μετὰ Πῖσαν ἐπὶν κατὰ πόντον ὀδεύηι,
 ἔρχεται εἰς Ἀρέθουσαν ἄγων κοτινηφόρον ὕδωρ,
 ἔδνα φέρων καλὰ φύλλα καὶ ἄνθεα καὶ κόνιν ἱράν,
 καὶ βαθὺς ἐμβαίνει τοῖς κύμασι, τὰν δὲ θάλασσαν
 νέρθεν ὑποτροχάει, κοῦ μίγνυται ὕδασιν ὕδωρ,
 ἅ δ' οὐκ οἶδε θάλασσα διερχομένω ποταμοῖο.
 κῶρος δεινοθέτας κακομάχανος αἰνὰ διδάσκων
 καὶ ποταμὸν διὰ φίλτρον Ἔρωσ ἐδίδαξε κολυμβήν.

5

ΜΟΣΧΟΥ ΕΙΣ ΕΡΩΤΑ ΑΡΟΤΡΙΩΝΤΑ

IV (Anthol. Plan. iv. 200)

Λαμπάδα θεὸς καὶ τόξα βοηλάτιν εἴλετο ράβδον
 οὗλος Ἔρωσ, πῆρην δ' εἶχε κατωμαδίην,
 καὶ ζεύξας ταλαεργὸν ὑπὸ ζυγὸν ἀνχένα ταύρων
 ἔσπειρεν Δηοῦς αὔλακα πυροφόρον.
 εἶπε δ' ἄνω βλέψας αὐτῷ Διί· 'πλήσον ἀρούρας,
 μή σε τὸν Εὐρώπης βοῦν ὑπ' ἄροτρα βάλῃ.'

5

III integrum carmen 7 δεινοθέτας suspectum

IV nec pictura talis nec epigramma Moschi Siculi temporibus
 convenit

ΕΚ ΤΩΝ ΒΙΩΝΟΣ ΣΜΥΡΝΑΙΟΥ ΒΟΥΚΟΛΙΚΩΝ

I (Stobaeus Flor. 29. 52)

Ἐκ θαμινᾶς ῥαθάμιγγος, ὅπως λόγος, αἶς λοίσας
χά λίθος ἐς ῥωχμὸν κοιλαίνεται.

II (Flor. 29. 53)

Οὐ καλόν, ὦ φίλε, πάντα λόγον ποτὶ τέκτονα φοιτῆν,
μηδ' ἐπὶ πάντ' ἄλλω χρέος ἰσχύμεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
τεχνᾶσθαι σύριγγα· πέλει δέ τοι εὐμαρὲς ἔργον.

III (Flor. 43. 8 = IV 1. 8)

Μηδὲ λίπης μ' ἀγέραστον, †ἐπὴν χῶ Φοῖβος αἰίδειν
μισθὸν ἔδωκε.† τιμὰ δὲ τὰ πράγματα κρέσσονα ποιεῖ.

IV (Flor. 58. 11 = IV 16. 14)

Οὐκ οἶδ', οὐδ' ἐπέοικεν ἂ μὴ μάθομες πονέεσθαι.

V (Flor. 58. 11 = IV 16. 15)

εἴ μεν καλὰ πέλει τὰ μελύδρια, καὶ τάδε μῶνα
κῦδος ἐμοὶ θήσονται, τά μοι πάρος ὥπασε Μοῖρα—
εἰ δ' οὐχ ἁδέα ταῦτα, τί μοι πολὺ πλείονα μοχθεῖν;
εἰ μὲν γὰρ βιώτῳ διπλόον χρόνον ἄμμιν ἔδωκεν
ἢ Κρονίδας ἢ Μοῖρα πολύτροπος, ὥστ' ἀνέσθαι 5
τὸν μὲν ἐς εὐφροσύναν καὶ χάρματα, τὸν δ' ἐπὶ μόχθῳ,
ἦν τάχα μοχθήσαντι μεθύστερον ἐσθλὰ δέχεσθαι.
εἰ δὲ θεοὶ κατένευσαν ἓνα χρόνον ἐς βίον ἐλθεῖν
ἀνθρώποις, καὶ τόνδε βραχὺν καὶ μείονα πάντων,
ἐς πόσον ἂ δειλοὶ καμάτῳ κείς ἔργα πονεῦμες, 10
ψυχὰν δ' ἄχρι τίνος ποτὶ κέρδεα καὶ ποτὶ τέχνας
βάλλομες, ἰμείροντες αἰὲ πολὺν πλείονος ὄλβῳ;

I 1 θαμινῆς ὅπως apogr.: ὡκως

II cf. Epitaph. Bion. 83 2 μηδ' ἐπὶ Grotius: μηδέ τοι ἄλλω
Salmasius: ἄλλο

III*

*IV μάθομεν

V 1 μεν Ahrens μόνα 6 ἐπὶ scripsi: ἐν 7 μεθύστερον
Meineke: ποθ' ὕστ. 9 βραδὺν A 10 ἢ καμάτῳ κείς ἔργα
praepositio ἀπὸ κοινοῦ intellegenda 12 πλέονος

ἢ λαθόμεσθ' ἄρα πάντες, ὅτι θνατοὶ γενόμεσθα,
χῶς βραχὺν ἐκ Μοίρας λάχομες χρόνον;

VI (Flor. 63. 7 = IV 20. 7)

Ταὶ Μοῖσαι τὸν Ἑρωτα τὸν ἄγριον οὐ φοβέονται
ἐκ θυμῷ δὲ φιλεῦντι καὶ ἐκ ποδὸς αὐτῷ ἐπονται.
κῆν μὲν ἄρα ψυχάν τις ἔχων ἀνέραστον αἰίδει,
τῆνον ὑπεκφεύγοντι καὶ οὐκ ἐθέλουσι διδάσκειν·
ἦν δὲ νόον τις Ἑρωτι δονούμενος ἀδὺ μελίσδει,
ἐς τῆνον μάλα πᾶσαι ἐπειγόμεναι προρέοντι.
μάρτυς ἐγὼν, ὅτι μῦθος ὅδ' ἐπλετο πᾶσιν ἀλαθής.
ἦν μὲν γὰρ βροτὸν ἄλλον ἢ ἀθανάτων τινὰ μέλπω,
βαμβαίνει μοι γλῶσσα καὶ ὥς πάρος οὐκέτ' αἰίδει·
ἦν δ' αὖτ' ἐς τὸν Ἑρωτα καὶ ἐς Λυκίδαν τι μελίσδω,
καὶ τόκα μοι χαίροισα διὰ στόματος ῥέει αὐδά.

VII (Flor. 63. 26 = IV 20. 26)

Ἄ μεγάλα μοι Κύπρις ἔθ' ὑπνώοντι παρέστα
νηπίαχον τὸν Ἑρωτα καλῶς ἐκ χειρὸς ἄγοισα
ἐς χθόνα νευστάζοντα, τόσον δέ μοι ἔφρασε μῦθον·
ἄ μέλπει μοι φίλε βοῦτα λαβὼν τὸν Ἑρωτα δίδασκε.
ὥς λέγε· χᾶ μὲν ἀπῆνθεν, ἐγὼ δ' ὅσα βουκολίασδον,
νήπιος ὥς ἐθέλοντα μαθεῖν τὸν Ἑρωτα δίδασκον,
ὥς εὔρεν πλαγίανλον ὁ Πάν, ὥς αὐλὸν Ἀθάνα,
ὥς χέλυν Ἑρμάων, κίθαριν ὥς ἀδὺς Ἀπόλλων.
ταῦτά μιν ἐξεδίδασκον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο μύθων,
ἀλλὰ μοι αὐτὸς αἰιδεν ἐρωτύλα, καὶ με δίδασκε
θνατῶν ἀθανάτων τε πόθως καὶ ματέρος ἔργα.
κῆγὼν ἐκλαθόμαν μὲν ὅσων τὸν Ἑρωτα δίδασκον,
ὅσσα δ' Ἑρως με δίδαξεν ἐρωτύλα πάντα διδάχθην.

13 ἢ λαθόμεσθ' Hermann : λαθόμεθ' ἢ 14 λάχομεν
VI integrum carmen I οὐ Gesner : ἢ cett. 2 ἐκ θυμῷ δὲ
φιλεῦντι Valckenaer : ἢκ θυμῷ φιλέοντι δεῖ δὴ : corr. B 5 τις
Brunck : τῷ 7 ἀληθής 9 μοι A : μεν SM in ras. 11 ῥεῖ
ῶδά : corr. Vrsinus

VII integrum carmen

11 πόθους

13 πάντ' ἐδιδ.

VIII (Flor. 63. 27 = IV 20. 27)

Ἔσπερε, τᾶς ἐρατᾶς χρύσειον φάος Ἀφρογενείας,
 Ἔσπερε κυανέας ἱερὸν φίλε Νυκτὸς ἄγαλμα,
 τόσπον ἀφαιρότερος μήνας, ὅσον ἔξοχος ἄστρον,
 χαῖρε φίλος, καί μοι ποτὶ ποιμένα κῶμον ἄγοντι
 ἀντὶ σελαναίας τὸ δίδου φάος, ὥνεκα τήνα
 σάμερον ἀρχομένα τάχιον δύνει. οὐκ ἐπὶ φωρᾶν
 ἔρχομαι, οὐδ' ἵνα νυκτὸς ὁδοιπορέοντας ἐνοχλέω·
 ἀλλ' ἐράω· καλὸν τοι ἐρασσαμένῳ συναρῆσθαι.

5

IX (Flor. 63. 28 = IV 20. 28)

Ὀλβιοι οἱ φιλέοντες, ἐπὴν ἴσον ἀντεράωνται.
 ὀλβιος ἦν Θησεὺς τῷ Πειριθῳ παρέοντος,
 εἰ καὶ ἀμειλίκτοιο κατήλυθεν εἰς Αἶδαο.
 ὀλβιος ἦν χαλεποῖσιν ἐν Ἀξείνοισιν Ὀρέστας,
 οὐνεκά οἱ ξυνὰς Πυλάδας αἰρητο κελεύθως.
 ἦν μάκαρ Αἰακίδας ἐτάρω ζῶοντος Ἀχιλλεύς·
 ὀλβιος ἦν θνάσκων, ὅτι οἱ μόρον αἰνὸν ἄμυνεν.

5

X (Flor. 64. 21 = IV 20. 57)

Ἰξευτὰς ἔτι κῶρος ἐν ἄλσεϊ δεινδράεντι
 ὄρνεα θηρεύων τὸν ἀπότροπον εἶδεν Ἐρωτα
 ἐσδόμενον πύξιοι ποτὶ κλάδον· ὥς δὲ νόησεν,
 χαίρων ὥνεκα δὴ μέγα φαίνεται τῶρνεον αὐτῷ,
 τῶς καλάμῳς ἅμα πάντας ἐπ' ἀλλάλοισι συνάπτων
 τᾷ καὶ τᾷ τὸν Ἐρωτα μετάλμενον ἀμφεδόκευεν.
 χῶ παῖς ἀσχαλάων, ὅκα οἱ τέλος οὐδὲν ἀπάντη,
 τῶς καλάμῳς ῥίψας ποτ' ἀροτρία πρέσβυν ἵκανε,
 ὅς νιν τάνδε τέχνην ἐδιδάξατο, καὶ λέγειν αὐτῷ,
 καὶ οἱ δεῖξεν Ἐρωτα καθήμενον. αὐτὰρ ὁ πρέσβυσ

5

10

VIII 3 ἀφαιρότερος Vrsinus: -τερον 7 ὁδοιπορέοντας Gaisford: -τα
 8 τοι scripsi: δέ τ' συναρῆσθαι Ahrens: συνεῶσθαι

IX 5 οἱ add. Gesner ἄροιτο A: ἄρκο M: ἥρητο Grotius 7 cf.
 Hom. 2 98, 121

X integrum carmen 2 cf. Hom. ξ 372 3 νόασε 4 τῶρνεον
 Valckenaer: ὄρνεον 7 ὅκα Porson: οὐνεκα fere codd.

μειδιάων κίνησε κάρη καὶ ἀμείβετο παῖδα·
 'φείδω τὰς θήρας μὴδ' ἐς τόδε τῶρνεον ἔρχεν.
 φεύγε μακράν. κακὸν ἐντὶ τὸ θηρίον. ὄλβιος ἔσση,
 εἰσόκε μή νιν ἔλθῃς· ἦν δ' ἀνέρος ἐς μέτρον ἔλθῃς,
 οὗτος ὁ νῦν φεύγων καὶ ἀπάλμενος αὐτὸς ἀφ' αὐτῷ 15
 ἔλθων ἑξαπίνας κεφαλὰν ἐπὶ σείω καθιζεῖ.'

XI (Flor. 64. 22 = IV 20. 58)

Ἄμερε Κυπρογένεια, Διὸς τέκος ἥδ' θαλάσσας,
 τίπτε τόσον θνατοῖσι καὶ ἀθανάτοισι χαλέπτεις;
 τυτθὸν ἔφαν· τί νυ τόσσον ἀπήχθεο καὶ τείν αὐταῖ,
 ταλίκον ὥς πάντεσσι κακὸν τὸν Ἔρωτα τεκέσθαι,
 ἄγριον ἄστοργον μορφᾷ νόον οὐδὲν ὅμοιον; 5
 ἐς τί δέ νιν πτανδν καὶ ἑκαβόλον ὥπασας ἡμεν,
 ὥς μὴ πικρὸν ἐόντα δυναίμεθα τήνον ἀλύξαι;

XII (Flor. 65. 4 = IV 21. 3)

Μορφὰ θηλυτέραισι πέλει καλόν, ἀνέρι δ' ἀλκά.

XIII (Flor. 110. 17)

Αὐτὰρ ἐγὼν βασεῦμαι ἐμὰν ὁδὸν ἐς τὸ κάταντες
 τήνο ποτὶ ψάμαθόν τε καὶ αἰόνα ψιθυρίσδων,
 λισσόμενος Γαλάτειαν ἀπηνέα· τὰς δὲ γλυκείας
 ἐλπίδας ὑστατίῳ μέχρι γήραος οὐκ ἀπολείψω.

XIV (Ecl. i. 5. 7)

ΕΙΣ ΤΟΝ ΤΑΚΙΝΘΟΝ

Ἄμφασία τὸν Φοῖβον ἔλεν τὸ σὸν ἄλγος ὀρώντα.
 δίξετο φάρμακα πάντα, σοφὰν δ' ἐπεμαίετο τέχνην,
 χρῖεν δ' ἀμβροσαίαι καὶ νέκταρι, χρῖεν ἅπασαν
 ὠτειλάν· Μοίραισι δ' ἀναλθέα φάρμακα πάντα.

14 εἰσόκα μιν XI cf. Epitaph. Bion. 85 3 τείν Hermann: τὴν
 4 τεκέσθαι Hermann: τέκηαι XII θηλυτέρησι XIII cf.
 Epitaph. Bion. 61 1 βασεῦμαι Vrsinus: βὰς εὖ καὶ 2 ἡμόνα
 XIV cf. Epitaph. Bion. 6 1 ὀρώντα Vsener: ἔχοντα 2 ἐπε-
 μαίετο Vulcanius: ἐπεβένετο F: ἐπεβώσατο P 4 μοίραιαι F et
 fortasse P¹

XV (Ecl. i. 8. 39)

- Εἵαρος, ὦ Μύρσων, ἡ χειμάτος ἡ φθινοπόρου
 ἡ θέρος τί τοι ἀδύ; τί δὲ πλέον εὐχεται ἐλθεῖν;
 ἡ θέρος, ἀνίκα πάντα τελεῖται ὅσσα μογεῦμες,
 ἡ γλυκερὸν φθινόπωρον, ὅτ' ἀνδράσι λιμὸς ἐλαφρά,
 ἡ καὶ χειμᾶ δύσεργον; ἐπεὶ καὶ χειμάτι πολλοὶ 5
 θαλπόμενοι θέλγονται ἀεργεῖαι τε καὶ ὄκνωι.
 ἡ τοι καλὸν ἔαρ πλέον εὐαδεῖν; εἰπέ, τί τοι φρήν
 αἰρεῖται; λαλέειν γὰρ ἐπέτραπεν ἅ σχολὰ ἄμμιν.
- κρίνειν οὐκ ἐπέοικε θεῖα ἔργα βροτοῖσι
 πάντα γὰρ ἱερὰ ταῦτα καὶ ἀδέα· σὺ δὲ ἕκατι 10
 ἐξερῶ Κλεόδαμε, τό μοι πέλεν ἄδιον ἄλλων.
 οὐκ ἐθέλω θέρος ἦμεν, ἐπεὶ τόκα μ' ἄλιος ὀπτῇ.
 οὐκ ἐθέλω φθινόπωρον, ἐπεὶ νόσον ὥρια τίκτει.
 οὐλον χειμᾶ φέρει νιφετόν· κρυμοὺς δὲ φοβεῦμαι.
 εἴαρ ἐμοὶ τριπόθατον ὄλωι λυκάβαντι παρείη, 15
 ἀνίκα μήτε κρύος μήθ' ἄλιος ἄμμε βαρύνει.
 εἴαρι πάντα κύει, πάντ' εἵαρος ἀδέα βλαστεῖ,
 χά νύξ ἀνθρώποισιν ἴσα καὶ ὁμοίους ἀώς.

XVI (Ecl. i. 9. 3)

Μοίσας Ἔρωσ καλέοι, Μοῖσαι τὸν Ἔρωτα φέροειν.
 μολπὰν θ' αἱ Μοῖσαι μοι αἰὶ ποθέοντι διδοῖεν,
 τὰν γλυκερὰν μολπὰν, τὰς φάρμακόν ἄδιον οὐδέν.

XVII (Orion Anth. 5. 4)

Πάντα θεοῦ γ' ἐθέλοντος ἀνύσιμα, πάντα βροτοῖσιν
 ἐκ μακάρων ράιστα καὶ οὐκ ἀτέλεστα γένοντο.

XV 1 & Vrsinus: δ 6 θέλγονται Vrsinus: θάλποντες 7 τί τοι
 Vrsinus: τοι τι 8 ἡμῖν 14 φέρει Meineke: φέρειν κρυμοὺς
 Vrsinus: κρυμὸς F: κρυμῶει P δὲ scripsi: τε 16 μήτ' ἄμμε
 Vrsinus: ἄμμι 17 βλάστη
 XVI 2 θ' αἱ scripsi: τε F P¹: ται P² 3 ἄδιον P²: ἄδη P¹: εὐδη F
 XVII 1 γ' ἐθέλοντος Schneidewin: γὰρ θέλοντος ἐναίσιμα Her-
 mann: ἀμεύσιμα Bergk 2 ράιστα Ahrens: γὰρ ράστα

TECHNOPAEGNIA

ΣΙΜΙΟΥ ΠΕΛΕΚΥΣ

Ἀνδροθέαι δῶρον ὁ Φωκεὺς κρατερᾶς μηδοσύνας ἦρα τίνων
Ἀθάναι

ᾧπασ' Ἐπειὸς πέλεκυν, τῷ ποτε πύργων θεοτεύκτων κατέ-
ρειψεν αἶπος·

τᾶμος ἐπεὶ τὰν ἱερὰν κηρὶ πυρίπνῳ πόλιν ἠιθάλωσεν
Δαρδανιδᾶν, χρυσοβαφεῖς δ' ἐστνυφέλιξ' ἐκ θεμέθλων ἀνακτας,
οὐκ ἐνάριθμος γεγαῶς ἐν προμάχοις Ἀχαιῶν, 5
ἀλλ' ἀπὸ κρανᾶν ἰθαρᾶν νᾶμα κόμιζε δυσκλής·
νῦν δ' ἐς Ὀμήρειον ἔβα κέλευθον
σὰν χάριν, ἀγνὰ πολύβουλε Παλλάς.

τρὶς μάκαρ ὃν σὺ θυμῷ

ἴλαος ἀμφιδερχθῆις.

10

ᾧδ' ὄλβος

αἰὲ πνεῖ.

[Σιμμίας βαίνων κλυτὸς ἴσα θεοῖς ὥς εὖρε ῥόδον γεγαῶς
ὁ πολύτροπα μαιόμενος μέτρα μολπῆς]

Codices: Anth. Pal. xv. 22 cum scholiis, Y B K (numero κα' prae fixo). desunt in K cum alia tum imparium versuum extrema. Hephaestio cap. 9 Σιμμίας ὁ ῥόδιος ἐχρήσατο (pentametro choriambico) ἐν τε τῷ Πελέκει Ἀνδροθέαι . . . Ἀθάναι· καὶ ταῖς Πτέρυξιν 'λεύσσετε . . . ἐδράσαντα.' schol. Ambros. κατὰ μίμησιν πελέκεος συντέθεικε μακρὰν ἐκατέρωθεν θεὸς καὶ ἐν τῷ μέσῳ. quo modo fere in codicibus versus ordinantur 2 ᾧπασεν A: ᾧπασε δ' Y 3 K B ποκα B κατέρειψεν A: κατήρειψ' Y: κατέρειπεν B: κάλλιπεν K 3 τῆμος A Y πυρίπνῳ B: πυρίπνῳ cett. 4 χρυσοβαφεῖς om. K B δ' K B: τ' cett. 5 ἐνάριθμος K B Y ἐνὶ προμάχοισι (om. Ἀχ.) B: ἐν (om. cett.) K 6 κρηνᾶν A Y καθαρᾶν A² K Y: καθαρὸν B νᾶμα om. Y δυσκλής BY: δυσληής K 8 ἀγνὰν K Call. 11 ᾧδ' ὄλβος A K: ᾧδ' ὄλβιος Y: τὸν ὄλβος B 13 manubrium cum deesse videretur, fictus est versus praelongus, qua interpolatione caret A, Y titulum eo loco scripsit Σιμμίου ῥοδίου Πέλεκυς ὃν Ἐπειὸς Φωκεὺς τῇ Ἀθηνᾷ δῶρον ἔδωκε. K B e titulo et ultimo Ovi versu v. 13 confinxere, quem Hephaestionis schol. Ambros. iam videtur novisse. Σιμμίας scripsi (perperam enim geminatum μ dedit ipse Hephaestio) . . . τας K: τὰν Iunt.: τὸν Call. βαίνων Iunt.: βίνων Call.: βίνο K μαιόμενος scripsi: μόνος K B μολπῆς B: ambigua tantum primae litterae vestigia K

ΣΙΜΙΟΥ ΠΤΕΡΥΓΕΣ

Λεῦσέ με τὸν Γᾶς τε βαθυστέρνου ἄνακτ' Ἀκμονίδαν τ' ἄλλυδις ἐδράσαντα,
μηδὲ τρέσσης, εἰ τόσος ὦν δάσκια βέβριθα λάχυναι γένεια.

τάμος ἐγὼ γὰρ γενόμαν, ἀνίκ' ἔκραυν' Ἀνάγκα,
πάντα δὲ Γᾶς εἴκε φραδαῖσι λυγραίς

5 ἔρπετά, †πάνθ' ὄσ' ἔρπει†
δι' αἰθρας.

Χάους δέ,
οὔτι γε Κύπριδος παῖς
ὠκυπέτας οὐδ' Ἄρεος καλεῦμαι·

10 οὔτι γὰρ ἔκρανα βίαι, πραιλόγωι δὲ πειθοῦ,
εἴκέ τέ μοι γαῖα θαλάσσας τε μυχοὶ χάλκεος οὐρανός τε·
τῶν δ' ἐγὼ ἐκνοσφισάμαν ὠγύγιον σκάπτρον, ἔκρουν δὲ θεοὺς θέμιστας.

*Anth. Pal. xv. 24 cum scholiis, K cum titulo εἰδύλλιον κ' πτέρυγες, B, alii parum noti. Hephaest. 9 (cf. ad Securim) qui Simiæ nomen servavit 1 λεύσετε Heph. βαθύστερον A¹ K (corruptius B) τ' Heph. : om. cett.
2 βεβριθότα λαγῶναι (λαγῶν K) : corr. Salmasius 3 ἔκραυν' Salmasius : ἔκριν' 4 δ' ἐκτάσει καὶ φραδαῖσι (φραδαῖσι K : φρυδαῖσι B) : corr. e scholio Salmasius 5 ἔρπεθ' ἄπανθ' K B 9 οὐδ' scripsi : δ' Ἄρεος Call. : ἀέριος A : ἀέρος K : ἔριος Iunt. 10 ἔκρηνα Salmasius : ἔκρηνα βίαι Stephanus : βίας πραιλόγωι Synesius hymn. 6, 34 : πραιῶν 11 τε K B : δέ A 12 ἐγὼ Iunt. : ἐγὼν cett. ἔκρουν δὲ Salmasius : ἔκρουνον δὲ A² : ἔκραν δὲ A¹ : κραινίδες K (compendio) B

ΣΙΜΙΟΥ ΩΙΟΝ

- υ -
 - υ - υ | - υ -
 υ - υ - | - υ - υ | υ - -
 υ - υ - | υ υ υ - | - υ - υ | υ - -
 υ - υ - | υ - υ υ - υ - | υ - υ - | υ - -
 υ - υ - | υ - υ - | υ - υ - | - υ - υ - υ - υ
 υ - υ - | υ - υ - | - - | - - | - υ - υ - υ - υ - υ
 - - | - - | υ υ - | υ υ - | υ υ - | υ - υ - | υ - υ - -
 - υ - υ | - υ - υ | - υ - | - - | - - | - - | - υ - υ - υ - | υ - υ -
 - - | υ - | υ υ - | υ υ - | υ υ - | υ υ - | υ υ - | υ υ - | - υ | - -

Κωτίλας

ματέρος

τῇ τόδ' ἄτριον νέον

Δωρίας ἀηδόνας·

πρόφρων δὲ θυμῷ δέξο· δὴ γὰρ ἀγνᾶς

5

λίγεια μιν κάμ' ἴφι ματρὸς ᾠδίσ·

τὸ μὲν θεῶν ἐριβόας Ἑρμᾶς ἔκειξε κᾶρυξ

φῦλ' ἐς βροτῶν ὑπὸ φίλας ἑλὼν πτεροῖσι ματρός,

ἄνωγε δ' ἐκ μέτρον μονοβάμονος †μέγαν πάροιθ' †ἀέξειν

*Codices: Anth. Pal. xv. 27 cum paucis scholiis. Bucolicorum C; editum est demum ab H. Stephano 1566 e codice simili. Titulus: Βησαντίνου Ῥοδίου ᾠδὴν χελιδόνας, subscriptio Βησαντίνου Ῥοδίου ᾠδὴν et ἡ Δωσιάδα ἢ Σιμίου· ἀμφότεροι Ῥόδιοι A. τοῦ αὐτοῦ Σιμίου Ῥοδίου ᾠδὴν C (antecedunt pagg. vac.). Simiae nomen praebet Hephaest. π. ποιημ. p. 117 Gaisf. ἀντιθετικὰ — τοῦτο τὸ εἶδος παρὰ μὲν τοῖς παλαιοῖς σπανιωτάτον ἐστίν, παρὰ δὲ Σιμμίαι τῷ Ῥοδίῳ ἐστὶν οὕτω πεποιημένα ἐν τῷ ἐπιγραφομένῳ ᾠδῇ. hanc dispositionem sicut in Securi secuntur codd.

3, 4 τῇ τόδ' ᾠδὴν νέον ἀγνᾶς ἀηδόνας: πανδιωνίδας δωρίας: νασιώτας ἄτριον: ῥόδου A τί τόδ': ἀηδὼν: ᾠδὴν νέον πρόφρων δὲ ἀγνᾶς ἀηδόνας Δωρίας ἀγρίου C κωτίλας ἄτριον τ. τ. ᾠ. ν. ματέρος Δωρίας Bergk: correxi 5 δεῖ γὰρ ἀγνᾶ A: δὴ ἀγνᾶ C: ἀγνᾶς Salmasius 6 κάμ' ἴφι Haeberlin: καμφί 7 ἔκειξε A: ἡκίζει C 8 φίλος λες βρ. C πτεροῖσι Scaliger: πέτροις A: πέτροισι C 9 ὄνωι δ' C ἀέξειν A: ᾠξε C; sententia erat ἐκ μονομέτρον προβαίνοντα

ἀριθμὸν εἰς ἄκραν δεκάδ' ἰχνίων, κόσμον νέμοντα ῥυθμῶν,
 θοῶς δ' ὑπερθευ ὠκὺ λέχριον φέρων νεῦμα ποδῶν σποράδων
 πίφανσκειν

11

ἰχνει θενῶν . . . τον παναίολον Πιερίδων μονόδουπον αὐδάν,
 θοαῖς ἴσ' αἰόλαις νεβροῖς κῶλ' ἀλλάσσω, ὀρσιπόδων ἐλάφων
 τέκεσσω·

ταὶ δ' ἀμβρότῳ πόθῳ φίλας ματρὸς ῥώνοντ' αἶψα μεθ' ἱμε-
 ροέντα μαζόν,

πᾶσαι κραιπνοῖς ὑπὲρ ἄκρων ἰέμεναι ποσὶ λόφῳ
 κατ' ἀρθμίας ἰχνος τιθήνας·

βλαχαὶ δ' οἴῳν πολυβότων ἀν' ὀρέων νομὸν ἔβαν
 τανυσφύρων ἐς αἶντρα νυμφᾶν·

καὶ τις ὠμόθυμος ἀμφίπαλτον αἶψ' αὐδὰν θήρ ἐν κόλπῳ
 δεξάμενος θαλαμᾶν μυχοιτάτῳ

ρίμφα πετρόκοιτον ἐκλιπὼν ὄρουσ' εὐνὰν ματρὸς πλαγκτὸν
 μαϊόμενος βαλιῶς ἐλεῖν τέκος·

καὶτ' ὦκα βοᾶς ἀκοὰν μεθέπων ὄγ' ἄφαρ λάσιον
 νιφοβόλων ἀν' ὀρέων ἔσσυται ἄγκος·

ταῖς δὴ δαίμων κλυτὸς ἴσα θεοῖς . . . δονέων
 ποσὶ πολύπλοκα μεθίει μέτρα μολπᾶς.

20

10 ἀριθμοὶ δ' εἰς ἄκρον C κόσμιος νέμοντο ῥυθμῳ A : κόσμον
 νέμοντα ῥυθμόν C : corr. Bergk 11 σποράδων Salmasius : σποράδην
 πίαςκε C 12 θενω ταν A : θένων τὸν C 13 θοαῖς ἴσ' Bergk :
 θοαῖσί τ' ἀλλὰ σῶς ὀρσιπέδων C 14 τ' ἀμερότῳ A : δ' ἀμβρότῳ C
 ῥώνοντ' 15 πᾶσαι scripsi : πάλαι ἰεμένα A ποσὶ A : ποδὶ C
 ἰχνοι corr. in ἰχνη C τιθένας A 16 λαχαὶ C ἔβα A ἐς
 supplevi νυμφῶν 17 τῆς ὠμόθυμος (hoc et A¹) ἀμφίπλατον αἶψ'
 οὐδ' ἂν θῆς ἐν κόλποις C θαλαμᾶν Haebelin : θαλάμων μυχοι-
 τάτῳ scripsi : πουκότητον A : πουκότητα C 18 πετρόκ. Salmasius :
 πτερόκ. A : περικ. C πλακτὸν καίμενος βαλῖαις C 19 καίτ'
 scripsi : καὶ τὰδ' κοᾶν μ. C ὄγ' ἄφαρ Bergk : ἄφαρ ὄγε λάσιον
 Salmasius : λασίων ὀφοβόλων C ἀν' ὀρέων om. C ἔσσυται
 ἄγκος Salmasius : ἔσσυτ' ἀνάγκαις 20 κλυτὸς Bergk e manubrio
 Securis : κλυταῖς ἴσα θεοῖς ποσὶ δονέων A : θο ποσὶ πονέων C : θεοῖς
 Jacobs supplendum ex. gr. βάδισιν μολπαῖς A

ΘΕΟΚΡΙΤΟΥ ΣΥΡΙΓΞ

Οὐδενὸς εὐνάτειρα Μακροπτολέμοιο δὲ μάτηρ
 μαίας ἀντιπέτροιο θοὸν τέκεν ἰθυνητήρα,
 οὐχὶ Κεράσταν, ὃν ποτὲ θρέψατο ταυροπάτωρ,
 ἀλλ' οὐ πειλιπὲς αἶθε πάρος φρένα τέρμα σάκουσ
 οὔνομ' Ὀλον δίζων, ὃς τὰς μέροπος πόθον 5
 κούρας γηρυγόνας ἔχε τὰς ἀνεμώδεος,
 ὃς μοῖσαι λιγὴν πᾶξεν ἰοστεφάνωι
 ἔλκος, ἄγαλμα πόθοιο πυρισμαράγον,
 ὃς σβέσεν ἀγορέαν ἰσανδέα
 παπποφόνου Τυρίαν τε . . . 10
 ᾧ τόδε τυφλοφόρων ἔρατόν
 πῆμα Πάρις θέτο Σιμιχίδας·
 ψυχὰν αἰ βροτοβάμων
 στήτας οἷστρε Σαέττας
 κλωποπάτωρ ἀπάτωρ . . . 15
 λαρνακόγυιε χαρεῖς
 ἁδὼν μελίσδοις
 ἔλλοπι κούραι,
 Καλλιόπαι
 νηλεύστωι. 20

Anth. Pal. xv. 21 cum scholiis, codd. Bucolicorum (M P E F Z edd. ant. alii); v. 1, 2 schol. Dionys. Thr. 11 Hilg. Bucol. praemittunt σύριγγ οὐνομ' ἔχεις, ἂν δὲ σε μέτρα σοφίης heroum miurum factum ut laudaret carmen, minime ut Theocriti esse videretur 1, 2 μάτερ . . . τέκες Buc. 2 ἀντιπάτροιο Buc. v. l. 4 ἀλλ' ἀπέλιπες οὐ Buc. 5 δίζων E Call. F : δίζων cett. 6 ἔχε A : ἄθε Buc. ἀνεμώδεις Σ^A Buc. : ἀνεμώκεος A 8 πυρισφαράγου Buc. 10 Τυρίας τ' ἀφείλετο Buc. : καὶ τῆς ἀπωλείας τὴν Εὐρώπην ἐρρύσατο Σ^A, unde Τυρίαν τ' ἐρρύσατο Salmasius : τ' ἐξήλασεν Haebelin 11 conieci τῶι 12 πᾶμα A² Buc. quod lectorem non deciperet 13 ἄi Hecker : ἀει A : ᾧ Buc. conieci βοτοβάμων 14 δέτ(τ)ας Buc. 16 χαρεῖς Hecker : χαίρεις A : χα(ί)ροις Σ^A Buc. 17 μελίσδεis Σ^A

Numeri dactyli ab hexametro ad dimetrum catalecticum in syllabam decrescentes

Paraphrasis : 'Οδυσσέως γυνὴ Τηλεμάχου δὲ μήτηρ ἔτεκεν τὸν ταχὺν ποιμένα τῆς αἰγὸς (τῆς τοῦ Διὸς τροφοῦ, ἀνθ' οὗ πέτρα τῶι Κρόνῳ ἐδόθη), οὐ Κομάταν, ὃν ποτε μέλισσα ἐθρέψατο, ἀλλ' οὐ πάλαι Πίτυς (ἢ ἐὰν ἐλλείπηι τὸ πεῖ ἵτυς γιγνομένη) ἡράσθη, Πᾶνα τὸ ὄνομα, διφυῇ, ὃς τῆς τὴν φωνὴν μερίζουσας παιδὸς πόθον ἔσχε τῆς ἐκ φωνῆς γιγνομένης καὶ ἐκ πνεύματος συγκειμένης (τῆς 'Ηχοῦς), ὃς τῇ μουσικῇ ὄργανον τὴν σύριγγα ἔπηξεν, ἄγαλμα ἔρωτος διαπύρου, ὃς τὴν Περσικὴν ἀρετὴν κατέσβεσεν (ὁμώνυμον τοῦ τὸν πάππον 'Ακρίσιον ἀποκτείναντος) καὶ τῆς Εὐρώπης ἐξέβαλεν· τούτῳι τὸδε τὸ τῶν πηροφορούντων βουκόλων κτήμα Θεόκριτος ὁ καὶ Σιμιχίδης ἀνέθηκεν· ταύτῃ τῇ σύριγγι ἡσθείς, ᾧ Πᾶν, ὃς βαίνει ἐπὶ λαῶν (ὃς πρόβατα βαίνεις ?), ὁ χηλόπους, Λυδῆς γυναικὸς ἐρώμενε, κλέπτου ('Ερμού) νιέ, ἀπάτωρ (ὡς Πηνελόπης ἄπασι τοῖς μνηστῆρσι μειχθείσης), ἡδὺ μουσίζοις τῇ ἐνεῶι παιδί, τῇ ἀοράτῳ μούσῃ (τῇ 'Ηχοῖ).

ΔΩΣΙΑΔΑ ΔΩΡΙΕΩΣ ΒΩΜΟΣ

Εἰμάρσενός με στήτας
 πόσις, μέροψ δίσαβος,
 τεύξ', οὐ σποδεύνας ἱνὶς Ἑμπούσας μόρος
 Τεύκροιο βούτα καὶ κυνὸς τεκνώματος,
 Χρύσας δ' αἶτας, ἄμος ἐψάνδρα 5
 τὸν γυιόχαλκον οὖρον ἔρραισεν,
 ὃν ἀπάτωρ δίσεννος
 μόγησε ματρώριπτος·
 ἐμὸν δὲ τεύγμ' ἀθρήσας
 Θεοκρίτοιο κτάντας 10
 τριεσπέροιο καύστας
 θώυξεν †ἀνιύξας†,
 χάλεψε γάρ νιν ἰῶι
 σύργαστρος ἐκδὺς γήρας
 τὸν δ' †ἀεὶ λινεῦντ'† ἐν ἀμφικλύστῳ 15
 Πανός τε ματρὸς εὐνέτας φώρ
 δίζωιος ἱνὶς τ' ἀνδροβρώτος Ἰλιοραιοτᾶν
 ἦρ' ἀρδίῳν ἐς Τευκρίδ' ἄγαγον τρίπορθον.

Codices: A P xv. 26, Holoboli F Z Y Tr. Call. alii cum scholiis. laudatur a Luciano Lexiph. 25, schol. Dion. Thrac. 11 Hilg. 5 χρυσούς Hol. δ' add. Valckenaer 6 ουνον cum signo corruptelae A 8 μόγησε F non habet, sed Σ (ἐτεκτήνατο): μόρησε A Hol. 11 τριεσπερίοιο A 12 θάωξεν A: ἄϊξεν Hol. αἰν' iύξας male Salmasius 14 σύγγαστρος A 15 ἀεὶ λινεύντ' A: ἐλλινεύντ' Hol.: εἰλινεύντ' male Hecker: εὖνιν εὖντ' conieci 17 ἰνοραίσταν A: ἰλ(ι)οραίστας Hol. 18 ἄγαγε Hol. Numeri iambi; 2 dimetri catalectici, 2 trimetri, 2 trimetri catalectici (ultimo metro spondiaco), 8 dimetri, 2 monometri cum Reiziano, 2 dimetri cum Reiziano

Paraphrasis: 'Εποίησέ με ὁ τῆς γυναικὸς τῆς ἀνδρείαι ἐσθῆτι χρωμένης ἀνὴρ (ἐπιβουλεύσασα γὰρ ἡ Μῆδεια τῷ Θησεὶ ἔφυγεν εἰς Μῆδιαν, ἀνδρείαν ἐπιβαλοῦσα στολὴν schol.), ἄνθρωπος δις ἠβήσας (ὁ Ἰάσων), οὐχ ὁ υἱὸς τῆς ὡς ἡ Ἐμποισα μεταμορφουμένης (Θέτιδος), ὁ ἐν τέφραι κοιμιζόμενος (εἰς πῦρ ἐμβληθεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς Ἀχιλλεύς) ὁ θανατωθεὶς ὑπὸ τοῦ Τρωικοῦ βουκόλου τοῦ καὶ ὑπὸ κυνὸς (τῆς εἰς κύνα ἀποθηριωθησομένης Ἐκάβης) γεννηθέντος, ἀλλ' ὁ Χρυσῆς Ἀθηνᾶς φίλος, ὅτε ἡ ἄνδρας ἀνέψουσα (Μῆδεια) τὸν χαλκοῦν φύλακα κατέβαλεν (τὸν Τάλω), ὃν ὁ ἄνευ πατρὸς τεχθεὶς ὁ δύο γυναικας γήμας καὶ ὑπὸ τῆς μητρὸς καταρριφθεὶς (Ἥφαιστος) κατεσκεύασεν. ἐμὸν δ' οἰκοδόμημα ἰδὼν ὁ Πάριδος φονεὺς καὶ Ἡρακλέα (cf. Lycophr. 33) καύσας (Φιλοκτήτης) ἐξεβόησεν . . . ἐπίεσε γὰρ αὐτὸν τῷ φαρμάκῳ ὅφισ τὸ γῆρας ἀποβαλὼν· τὸν δὲ . . . ἐν τῇ νήσω ὁ Πηνελόπης ἀνὴρ, ἄνθρωπος δις ζήσας (ὁ ἐξ αἰδοῦ ἀνελθὼν Ὀδυσσεύς), καὶ ὁ τοῦ ἀνθρωποφάγου (Τυδέως) υἱὸς ἕνεκα τῶν τῷ Ἰλίῳ ὀλεθρίων βελῶν εἰς τὴν τρις πεπορημένην Τροίαν ἤγαγον.

ΒΗΣΑΝΤΙΝΟΥ ΒΩΜΟΣ

- Ο λὸς οὗ με λιβρὸς ἱρῶν
 Λ ιβάδεσσιν οἶα κάλχη
 Τ ποφοινίησι τέγγει,
Μ αὐλίες δ' ὕπερθε πέτρης Ναξίης θοοῦμεναι
Π αμάτων φεῖδοντο Πανός, οὐ στροβίλῳι λιγνύϊ 5
Ι ξὸς εὐώδης μελαίνει τρεχνέων με Νυσίων·
 Ε ς γὰρ βωμὸν ὀρήϊς με μήτε γλούρου
 Π λίνθοις μήτ' Ἀλύβης παγέντα βώλοισ,
 Ο ὑδ' ὄν Κυνθογενὴς ἔτευξε φύτλη
 Λ αβόντε μηκάδων κέρα, 10
 Λ ισσαῖσιν ἀμφὶ δειράσιν
 Ο σσαι νέμονται Κυνθίαις,
 Ι σόρροπος πέλοιτό μοι·
 Σ ὖν οὐρανοῦ γὰρ ἐκγόνοις
 Ε ἰνάς μ' ἔτευξε γηγενής, 15
 Τ άων ἀεῖζῳιον τέχνην
 Ε νευσε πάλμυς ἀφθίτων.
 Σ ὕδ', ὦ πῶν κρήνηθεν ἦν
 Ι νις κόλαψε Γοργόνος,
 Θ ύοις τ' ἐπισπένδοις τ' ἔμοί 20
 Τ μηττιάδων πολὺν λαροτέρην
 Σ πονδὴν ἄδην· ἴθι δὴ θαρσέων
 Ε ς ἐμὴν τεύξιν, καθαρὸς γὰρ ἐγώ
 Ι ὄν ἰέντων τεράων, οἶα κέκευθ' ἐκείνος,
 Α μφὶ Νέαις Θρηκίαις ὄν σχεδόθεν Μυρίνης 25
 Σ οί, Τριπάτωρ, πορφυρέου φῶρ ἀνέθηκε κριοῦ.

Codices: Anth. Pal. xv. 25 cum scholiis, unde primus protulit Salmasius, Y Tr. e qua recensione perditae corrupta pauca excerpo. lemma Βησαντίνου βωμός Y: Besantini nomen in A ad Ovum traiectum; exstat etiam in F, ubi forma arae tantum delineata est. Βηστίνου probabiliter coni. Haeblerlin 2 κάλχη Brunck (κ. πορφύρα Hesych.): κάλχην A Y 4 ναξίας 5 στροβίλῳ Salmasius: στροβίλων 7 μ. γλούρου Bergk (γλ. χρυσός Hesych.): μ. ταγχούρου A: μηταχούρου Y 10 λαβόντε scripsi: λαβόντα 12 κυνθίας A¹ Y 16 τάων Y: τάων δ' A 21 Ὑμηττιᾶδαν A: -τίδων Y 22 ἄδδην Y 23 εἰς 26 τριπάτορ Y Numeri: 3 Anacreontei; 3 tetrametri trochaici; 3 phalaecei; 11 dimetri iambici; 3 dimetri anapaestici; 3 tetrametri choriambici polyschematisti.

Paraphrasis: οὐχ ὁ μέλας χυμὸς τῶν θυσιῶν ὥσπερ πορφύρα ὑπερύθοις λιβάσιν με βρέχει· αἱ δὲ μάχαιραι αἱ Ναξίαι λίθῳ ἀκονώμεναι ἐφείδοντο τῶν Πανδὸς θρεμμάτων, οὐδὲ καπνῷ δινομένῳ ὁ εὐδῶς ὁπὸς τῶν Ἀραβικῶν δένδρων (ὁ λιβανωτός) με μελαίνει· ὁραῖς γὰρ βωμόν με μήτε ἐκ χρυσῶν πλινθίων μήτε ἐξ ἀργυρῶν συγκείμενον, οὐδ' ὅμοιος ἂν εἴη μου ὃν οἱ ἐν Δήλῳ γενόμενοι θεοὶ ἐποίησαν συνθέντες τὰ κέρατα τῶν αἰγῶν τῶν ἐν τοῖς τοῦ Κύνθου κρημοῖς νεομένων. ἐμὲ γὰρ ἐποίησαν μετὰ τῶν Οὐρανίων (ὀλύμπια δώματ' ἐχουσῶν, Μνήμης Μελέτης Ἀοιδῆς) αἱ ἐννέα Μοῦσαι αἱ ἐπὶ γῆς (ἐν Ἐλευθεραῖς) γεννηθεῖσαι, ὧν τὴν τέχνην αἰδίων εἶναι ὁ θεῶν βασιλεὺς συνεχώρησεν· σὺ δ' (ὦ Ἀδριανὲ ποιητῆς καὶ αὐτὸς ὑπάρχων), ὅς ἐπιες ἐξ Ἰππου κρήνης, ἣν ὀπλῆς πληγῇ ἔρρηξεν ὁ Πήγασος, θύοις καὶ ἐπισπένδοις ἐπ' ἐμοὶ σπονδὴν γλυκυτέραν πολλῶι τοῦ Ὑμηττίου μέλιτος ἀφθόνως· πρόσελθε δὴ θαρρῶν πρὸς τὴν ἔντευξίν μου· καθαρὸς γὰρ ἐγὼ τῶν ἰοβόλων κνωδάλων, οἷα ἐκεῖνος ὁ βωμὸς περιέχει ὃν πλησίον Δήμνου ἐν ταῖς ἐπὶ Θρακίῃς Νέαις σοί, ὦ Τριτογένεια, ὁ τοῦ πορφυροῦ κριοῦ κλέπτῃς (ὁ Ἰάσων) ἀνέθηκεν.

ARGVMENTA CARMINVM

Θύρσις Theocrit. I.

Mimus. Inducuntur Thyrsis opilio et caprarius quidam in luco amoeno sub meridiem greges suos pascentes. caprarius Thyrsidi persuadet ut Δάφνιδος ἄλγεα cantet, qua cantilena nuper Chromin Afrum ab eo victum esse. inter praemia cantori promissa scyphus est ligneus affabre caelatus, cuius ornamenta multis describuntur. tandem incipit Thyrsis, cuius cantus praeludii (nam ephymnii nomen minime convenit) variata forma in tres dividitur partes. in prima Daphnidem, qui mori potius constituit quam amoris indulgere, consolari student et a morte retinere pastores, Mercurius pater, Priapus. in altera Veneris superba iactatione Daphnis, qui usque adhuc tacuerat, permovetur ut illi graviter maledicat, ipsa morte (nempe quod castus mori quam ad venerem prolabi mavult) se victorem esse. in tertia parte fistulam suam, bucoliasmi ab ipso inventi instrumentum, Pani tradit et spiritum reddit, ipsa Venere ad miserationem permota. denique cantu finito caprarius Thyrsidi dona promissa tradit.

Scaena in insula Co, sed Thyrsis Aetnaeus est: nempe Theocritus Syracusanus Cois amicis hoc cantat et ab eisdem praemio ornatus est cum Chromin vicisset. apparet subesse nonnulla quae penitus perspicere nobis datum non est. Thyrsidis cantus popularem pastorum Siculorum cantilenam reddit, quae Daphnidis, herois cum Hippolyto comparandi, res longe aliter tractabat atque a Stesichoro aut Timaeo narratae erant. carmen omnibus numeris absolutum a carm. 5 compluria mutuatur.

Θαλύσια Theocrit. VII

Narrat Simichidas poeta bucolicus: recolit memoriam felicitis diei, quo die, cum a Phrasidamo et Antigene, nobilibus civibus Cois, ad celebranda Thalysia invitatus cum duobus amicis ex urbe profectus per amoenos insulae agros iter faceret, obviam sibi

venisse Lycidam caprarium cantandi peritissimum, quocum se in bucolici cantus certamen descendisse. refert et illius et suum carmen. illud propempticon est Ageanactis pueri, hoc Aratum amicum ab ingrato amore dehortatur. denique feriarum Cerealium deliciae describuntur.

Forma carminis ita instituta est ut cantilenae concertantium pastorum epice redditae copiosa narratione circumdantur. quod specie, non re differt ab arte Thyrsidis et Bucoliasmi 6.

Personae multae suis nominibus appellantur et vita hominum Coorum veraciter redditur. sed Simichidas et Lycidas (addo Tityrum poetam v. 72) pastores veri esse non possunt: caprariis familiaritas cum locupletissimis praediorum dominis nulla est. latent igitur sub pastorum personis certi homines, aequalibus minime ignoti. Simichidam ipsum esse Theocritum nec umquam dubitatum est et diserte prodit Syrinx. quamquam ratio nominis latet nec videtur omnino quaerenda esse; haud multo magis hic Simichidas Theocritus est quam Thyrsis Aetnaeus. sed de Lycidâ ('Lupulo') et Tityro ('Capella') certi nihil umquam poterit affirmari.

Scholia tradunt Theocritum cum Phrasidamo et Antigene familiaritatem contraxisse antequam Alexandream peteret. quod quamvis ignoremus quomodo illi cognoscere potuerint, tamen a veri specie non abhorret. sed carmen ipsum conditum est postquam Theocritus in illas regiones rediit. convenit ars omnibus numeris absoluta.

Κῶμος Theocrit. III

Verba faciens inducitur caprarius, qui v. 19 hoc nomine quasi proprio utitur. pronuntiat se ad Amaryllidem comissatum ire gregemque Tityro amicissimo pascendum commendat. ita nimirum Theocritus 'Tityro' suo carmen dedicat. statim alloquitur comissator Amaryllidem, stans ad antri quod illa habitat ostium, ter binis versibus. illa nihil respondet. denuo eam compellat quater ternis versibus. non respondet. quod ille solitario versu 24 graviter conqueritur. dein rursus quater ternis versibus desperationem enuntiat. sed cum augurio quodam in novam spem excitetur, cantare incipit mythica amoris exempla. nec tamen quidquam proficit. tandem procumbit ad antrum in fera silva pernoctaturus. haec omnia tristichis comprehensa sunt.

Caprarius doctior inductus est quam solet veracitas Theocriti pastores facere. Tityrus certe personatus tantum pastor est. e quo nomine colligimus carmen eodem fere tempore atque Thalysia conditum esse. conspirat ars perfectissima.

Νομῆϊς Theocrit. IV

Mimus rusticus. inducuntur Corydo ('Alauda') bubulcus, frugi sed stultus homo, et Battus caprarius, vafer sed nugax. qui Corydonem multis ludificatur, tum maxime cum Amaryllidem, pastorum delicias, mortuam effuse plorare videtur: serio tantum lamentatur cum spina dumeti ictus est. virtus carminis in moribus pastorum est ad vivum delineatis; nullum fortasse magis Sophroneum.

Scaena Crotone: ideo pugili cuidam Milonis, antiqui olympionicae, nomen inditur, sed nequaquam remotis illis temporibus res geruntur, imo Glaucæ poetriae carmina laudantur, quam Theocriti aequalem Alexandriae floruisse constat. hanc vero Theocritus antequam Aegyptum adisset vix erat commemoraturus; unde aetas carminis aliquatenus definitur. Milonis nomen in carmen 10 transtulit, Amaryllidis nomen in carmen 3: neutrobi de eadem cogitandum est persona.

Αἰπολικὸν καὶ ποιμενικὸν Theocrit. V

Mimus rusticus, cuius genuinum nomen perisse videtur.

Vbi Sybaris fons profluvio suo lacum efficit, haud procul a Crathi fluvio inter quercus et arbusta sedet Comatas Eumarae servus caprarius, in colle vicino pinis obsito Laco Sibyrtae Thurini sive Sybaritae servus (nam in agro Thurino olim fuerat Sybaris urbs, durabatque fluvii et fonticuli nomen). qui postquam multa in se coniecerunt convicia ad cantandi certamen descendunt arbitro vocato Morsone cive Thurino. praeit Comatas singula disticha, cuius inventa Laco frustra superare studet. itaque victor ille a Morsone proclamatus rustice exultat.

Comatae, servi poetae, personam a vetere fama accepit Theocritus (7. 77 c. schol.) eiusque gratia scaenam in agro Thurino collocavit. sed nobilis ille Comatas hic non magis inducitur quam Corydo (v. 6) aut Philondas (v. 114) idem intellegendi sunt qui in carm. 4 commemorantur. virtus carminis in eadem veracitate sita est atque quarti.

Versus aliquot versuumque partes in Thyrside repetivit Theocritus; videtur igitur hanc merae rusticitatis imaginem haud multo antequam sanctam divini pastoris memoriam coleret proposuisse.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Δαμοίτας Theocrit. VI

Narrat Theocritus Arato suo Daphnin et Damoetam adulescentulos olim alternis cantasse, Daphnin, quasi Polyphemum alloqueretur, a Galatea blandis eum peti lenociniis, Damoetam respondisse e persona Polyphemi, callida duritiae simulatione se mox effecturum esse ut illa tandem se dederet.

Theocritus et in Cyclopis amoribus tractandis et in recte amandi arte, qua Aratum Coum instituit, ea quae olim in Cyclope (11), nuper in Thalysiis (7. 98-127) cecinerat longius persequitur. etiam Daphnidem bubulcum iam antea induxerat, notus enim Arato est. conveniunt numeri elegantissimi.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας [Theocrit.] VIII

Narrat poeta. Daphnin bubulcum rumor est (nempe fabula traditur de notis bucoliasmi inventoribus) convenisse cum Menalca opilione, impuberes ambos. cum in cantandi certamen Menalcas amicum provocasset, arbitrum advocatum esse caprarium quendam. cantant pueri bina uterque disticha, quibus et amicitiam mutuam et vix nascentes celebrant amores, sequitur amplius utriusque carmen, octonorum versuum, rursus per disticha dispositum. hic quoque pueri se monstrant suavi pastorum vita delectatos, amoris nondum idoneos. victor proclamatur Daphnis, quem mox bucolici carminis primas tulisse et Nympham in matrimonium duxisse poeta refert.

Expectat poeta quas inducit personas audientibus notas esse e poetis antiquioribus, Theocrito et Hermesianacte (Schol. 55). ipse enim maxime studet impuberum puerorum animos et desideria proponere. quod egregie fecit; quamquam sunt quae imitationem nimis oleant. sed versus modo suavissimos pangit modo inconditos et hiulcos, nec Dorismum novit nisi Theocriteum. crederes carmen non tam a poeta profectum esse quam ab homine erudito Musarum amico, cui semel deae subriderent.

Βουκολιασταί· Δάφνις καὶ Μενάλκας· προλογίζεται νομεύς ὁ καὶ κριτής [Theocrit.] IX

Pastor quidam vel potius poeta ipse cantare iubet Daphnin et Menalcam. quod postquam fecerunt, donis utrumque ornat atque Musarum ope cantilenam sibi in mentem revocat quam ipse olim eisdem pastoribus cantaverat.

Confundit poeta mimum et narrationem atque male omnino personas sustinet. eadem ubique proximi carminis imitatio, eadem vitae ac veritatis ignorantia.

Ἔργατῖναι Theocrit. X

Mimus. Milo Bucaeum cum in metendo frumento lentum esse videat deridet, etiam magis cavillatur causam languoris amorem ambubaiae confessum, tandem ut laborem cantando sublevet exhortatur. quod ille ita facit ut ridiculus fiat. cui Milo veterem et vere rusticam opponit Lityersae cantilenam.

Carminis vis ac veritas in eo sita quod carmina popularia et ea quae inter labores a rusticis ex improviso funduntur a Theocrito qui utraque probe noverat inter se conferuntur.

Locus non indicatur; Lityerses Lydus est, neque κάκτος vox Sicula quicquam aliud demonstrat quam Siculum esse poetam. numeri non suaves illi carminum 3, 1, 6, sed quaesita fortasse rusticitate.

Κύκλωψ Theocrit. XI

Epistula Syracusis ad Niciam Milesium missa. Theocritus suadet amico ut Musis amorem pellat. quod adstruit exemplo Polyphemi, qui inducitur rustice et ridicule Galateam suam cantans. quae cum nullis precibus moveatur, mutato animo se ipsum compellat, quaerendas esse alias puellas. respondet has sibi in promptu esse. apparet Niciam antea Theocrito confessum esse quantopere amore puellae vexaretur. cui ille, nihil gravius subesse ratus, per iocum suadet ut et poeticis lusibus deleniat furorem et ab ingrata ad facilem puellam transeat. legimus in scholiis principium carminis quo Nicias ad haec respondit

ἦν ἄρ' ἀληθὲς τοῦτο Θεόκριτε· τοὶ γὰρ ἔρωτες
ποιητὰς πολλοὺς ἐδίδαξαν τοὺς πρὶν ἀμούσους.

confitetur igitur, pro Philoxeno ad Euripidis Stheneboeam provocans, amore se excitari ut versus faciat. ergo eatenus

quidem paruit amici consilio, sed non fugavit amorem, quin imo hic venam poeticam excitavit. nempe puella se dedit: uxorem duxit Theugenin suam, cf. 28.

Theocritus Philoxeni Cyclopem Syracusis scriptum sibi Syracusis scribenti eximie convenire sensit. indicat eundem etiam 7. 151.

Carmen egregium tamen a perfecta et sermonis et numerorum arte, etiam ab arte mimorum longe distat: nempe antiquissimum omnium quotquot habemus.

Ἀλτίης Theocrit. XII

Poeta delicato puero ita blanditur ut per profusissimas amoris protestationes iocosi pelluceant stimuli.

Παιδικόν simile Aeolicis, ionice temperatum, unde Anacreontem exprimi suspiceris. numeri mollissimi conveniunt aetati proVectiori cum Theocritus Aeolica illa condebat.

Ὕλας Theocrit. XIII

Carmen scriptum ad Niciam. 'nequaquam esse debilitatem homine indignam siquis amori pueri indulgeat, sed ipsum Herculem Hylae amore esse perculsum. qui puero ad heroicam virtutem educando adeo studuit ut vel in gravissima Argonautarum expeditione eum secum duceret. perisse Hylam, insano dolore correptum Herculem socios dereliquisse. sed ne hoc quidem impediit quominus metam expeditionis attingeret.' ergo et proficit talis amor puero amato, nec minuit virtutem amantis, etiam si a sociis iniustis subinde vituperetur. facile credimus Theocritum a Nicia esse vituperatum cum puerilia illa (12, 29, 30) conderet.

Hylae res non ex Apollonio narrantur, sed manifeste respicitur (16, cf. Apoll. 1. 4; 2. 211) et corrigitur Apollonius.

Κυνίσκας ἔρως Theocrit. XIV

Mimus ἀνδρείος. Aeschines Thyonicho amico, cum forte obviam venit narrat quid in amore Cyniscae meretriculae perpessus sit; propositum sibi esse ut patria cedat stipendia meriturus. suadet Thyonichus ut ad Ptolemaeum se convertat, cuius mores tamquam ab homine peritissimo describuntur.

Scaena non indicatur, sed in Siciliam Pythagoreus Atheniensis non ducit. narratio Aeschinis comoediam sapit, sed non deest

Sophronis indicium (cf. ad 53). qui Ptolemaeum tam accurate novit, stipendia Alexandrina commendat, Theocritus est: ergo carmen conditum postquam Alexandream visitavit.

Φαρμακεύτριαι Theocrit. II

Mimus *γυναικεῖος*, ad Sophronis mimum compositus *ταὶ γυναῖκες ταὶ τὰν θεὰν φαντὶ ἐξελᾶν*, unde vel nomen Thestylidis servae sumptum est.

Simaetha adiuvante ancilla magicis artibus venenum parat amatorium, quod in limine Delphidis Myndii illinendum curat. dimissa ancilla et origines et pericula amoris Lunae narrat.

Scaenam Myndo et Coae insulae vicinam cum alia tum Philinus Cous (115) indicat, qui vicit Olympia annis 264 et 260. hinc etiam tempora carminis fere indicantur. convenit ars perfectissima.

Ἀδωνιάζουσαι Theocrit. XV

Mimus *γυναικεῖος*, adumbratus ad Sophronis mimum *Ἰσθμιν θάμεναι*.

Gorgo Praxinoam domo excitat, ut visum eant Adonidis et Veneris lectos stratos ab Arsinoa regina. proficiscuntur per vias Alexandreae, intrant in regiam, audiunt poetriae cuiusdam cantum, domum redeunt. utraque mulier origine Syracusana, sed habitant Alexandream.

Enuntiat poeta Syracusanus quanta admiratione splendidam Ptolemaei urbem spectaverit. videtur Alexandreae fere 273-71 haec recitasse.

Πτολεμαῖος Theocrit. XVII

Encomium scholastice distinctum. prooemium sexiens binis versibus comprehensum excipit tractatio. laudatur genus patris (13-33) et matris (34-57), secuntur *γοναί* (58-75). in qua parte cum insit et quod in generis laudatione summum est (63) et e quo vocabulo cetera apta sunt (66), transitus paratus est ad laudationem fortunae (*ἔλθου*). qua et instructus est Ptolemaeus amplissima (75-95) et ne detrimentum capiat cavet (96-105) et uti scit ita ut laudem omnibus fortunis potiore nanciscatur (106-120). aequiparat ita antiquos heroas, in quibus poeta commoratur. ab hac digressionem per asyndeton pergit ad epilogum 'qui divinis parentibus et divinis nuptiis utitur ipse aliquando

deus est futurus : sed virtutem et honorem (ἀρετήν) a Iove velim petat.'

Carmen conditum fere 273/2, belli Syriaci temporibus, Alexandreae ut videtur. digressionem a Gratiis mutuatur ; ultima Callimachi hymnum primum respiciunt.

Χάριτες ἢ Ἱέρων Theocrit. XVI

Carmen missum ad Hieronem Hieroclis f. praetorem Syracusanorum. ' tanta hoc saeculo est hominum avaritia ut Gratiae meae sperni soleant. ignoratur enim rectus divitiarum usus, munificentiam maxime in poetis collocandam esse, qui soli potentibus immortalitatem conciliare valent. sed fortasse Hiero, qui nunc in eo est ut Karthaginiensibus bellum inferat, me non despiciet, cui victoriam et gloriam auguror ingentem.'

Convenit unice anno 274, cf. Iustin. xxxiii. 4. sed cum spes belli cecidisset, ne Hiero quidem gloriam adeptus est quam Theocritus ei vaticinatus erat. igitur hic patria relicta Miletum (carm. 28) et Alexandream (carm. 15. 17) petivit.

Apparet imitatio Simonidis, qui ipse nominatur.

Ἑλένης ἐπιθαλάμιος Theocrit. XVIII

Orditur poeta epicus abrupte, sicut Hesiodus Erg. 11 et epigramma Atticum stoeae hermarum (Aeschin. 3. 184). cantasse ante thalamum Helenae duodecim virgines Spartanas ; qui cantus heroicis versibus redditur. illudunt marito, mox eidem gratulantur ; laudant nuptae formam lanificium cantum ; sibi nunc sine illa cursus matutinos esse instituendos, sed cras se in Platanista platanum Helenae consecraturas esse. implorato deorum favore abeunt mane reversurae.

Tradunt scholia carmen sumptum esse ex priore Helena Stesichori ; simul exprimuntur Sapphus epithalamia et Alcmanis parthenia. sacra Helenae quae erant in Platanista e docto libro cognovisse videtur Theocritus.

Ἡρακλῆσκος Theocrit. XXIV

Rhapsodia. narratur Herculis pueri primum facinus, e quo Tiresias colligit pacato mundo eum in deorum coetum receptum iri. parentes puerum educandum curant Dorica simplicitate ita ut futuro heroi convenit.

Narratur vulgaris fama, sed perspicua est Pindari (Nem. 1)

imitatio et in altera parte pragmatici liber, usurpatus etiam in bibliotheca Apollodorea 2. 63. titulus idem est fabulae satyricae Sophoclis. numeri perfectissimi aetatem extremam ostendunt.

Διόσκουροι Theocrit. XXII

Hymnus epicus. v. 1-24 laudes amborum Castorum; exprimitur hymnus homericus 33. v. 26-134 laudes Pollucis. narratur pugilis victoria de Amyco reportata. famam Theocritus aliam sequitur atque Apollonius, tamen huius cyclicam Homeri imitationem superando exagitat. v. 137-211 laus Castoris. pugna cum Apharetidis ita narratur mutata ut soli Castorum inimici interficiantur. exprimuntur Cypria et fortasse Pindari Nem. 10. in epilogo Theocritus profitetur se sua et nova arte Homerum aequiperare velle. ars omnibus nominibus absoluta aetatem ultimam indicat.

Ἡλακᾶτη Theocrit. XXVIII

‘Colus eburnea, comitare me Miletum ad Niciae mei uxorem. donaberis Theugenidi matronae lanificii tam studiosae, ut te, cive mea, digna sit. tu vero memoriam meam dominae commendare memento.’

Theocritus, pauper poeta, cum 274 Syracusis excederet, mox Aegyptum petiturus hospitio utitur Niciae, nunc Theugenidis mariti, quem ab amore illius Cyclope misso dehortatus erat. itaque conciliandus erat animus Theugenidis; quod cum pro paupertate sua largis donis efficere non posset, doctum condidit carmen. poterat epigramma facere, factum in colo inscribere: sed maluit hoc praesens cantare.

Numeri et sermo Sapphus, titulus Erinnae.

Παιδικὸν Λιολικὸν α' Theocrit. XXIX

Fingit poeta in convivio se cantare protrepticum ad constantem amorem. re vera delectat sodales cantans inter pocula imitationem Alcaeï.

Παιδικὸν β' Theocrit. XXX

Confitetur poeta, cantans nimirum in convivio, amore pueri se iam diu laborare quasi feбри quartana; nuper vero lenociniis pueri inflammatus cum obiurgaret animum suum, ab hoc confutatum esse: libidini non posse resisti.

Non valuit animum a se ipso probe distinere, sed sine Alcaeï exemplis imitatoris artificia aestimari non possunt.

Append. I. Βίωνος ἐπιτάφιος (Mosch. III)

‘Lugete prata aquae flores, Doricae regiones: periit poeta bucolicus—luscinae nuntiate Siciliae perisse cum Bione Doricam poesin—cycni nuntiate Orphei patriae perisse Doricum Orphea—periit et a suis lugetur—lugent eum dei et quidquid ruri est—lugent mythicae aves—ad luctum se excitant aves ab ipso in carminibus inductae—quis fistula tua (quam in carmine tuo componere docebas) potietur, qua ne Pan quidem dignus est?—luget Galatea quam canebas—omnis poesis tecum periit, lugent quos cecinisti Amores et Venus, lugebit ut olim Homerum suum ita nunc Bionem suum Meles Smyrnaeus.—omnes poetarum patriae te lugent, musa tua, quae Theocriti heres erat, nunc ad me in Italiam transiit—herba revirescit, homo in aeternum moritur; ranae semper coaxant, tu obmutuisti—veneno absumptus es: quis tibi id dedit? nolo eum nominare—sed poena neminem non consequitur; meum est naenia te plorare. vellem te visere possem apud inferos. recita Proserpinae Siculae Siculum carmen: fortasse te remittet. utinam ego nossem inferos flectere.’

Significavi capita versu intercalari distincta; pausam semper sententia fixit, semel certo consilio graviter interrumpitur (v. 119).

Discipulus Italicus praeter magistri carmina Thyrsin Theocriti imitatur.

App. 2. Ἡρακλῆς λεοντοφόνος (Theocrit. XXV)

Titulus ab editoribus antiquis male fictus. primae parti carminis tripartiti probe inscriptum est Ἡρακλῆς πρὸς ἀγροῖκον. Herculi sciscitanti arator quidam Augeae divitias enarrat deducitque eum in villam rusticam, ut dominum forte praesentem conveniat. altera pars, probe inscripta ἐπιώλησις, narrat quomodo Hercules taurum ferocem domuerit, dum cum Augea et Phyleo greges visitat. in tertia parte, cuius inscriptio periit, Hercules Phyleo sciscitanti narrat quomodo leonem superaverit.

Memorabilis rhapsodiarum Homericarum, Odysseae maxime, imitatio, minime servilis, sed ita instituta ut pro continua narratione capita quaedam dentur. unitas non peius servatur quam in certaminibus rhapsodorum partes Odysseae recitantium. studia Homerica Apollonii similia, sed animus magis Theocriteus. videtur saeculo etiamtum tertio ab ingenioso poeta conditum esse.

App. 3. Μεγάρα (Mosch. IV)

Principium non intellegitur, nisi nomine praemisso. Megara Herculis coniunx ad socrum Alcmenam conversa miseram sortem deplorat. Alcmena eam non tam consolatur (quamvis studeat consolari) quam matris angorem etiam graviolem prae se fert, nunc diro somnio auctum. quod fusius enarrat atque aversatur. videtur abrumpi carmen, sed re vera inest vaticinium, numquam fore ut Hercules vivus aerumnarum finem attingat.

Alcmenae mores fortasse ex magnis Eoeis sumpti, cf. fr. 138. sed longae orationes haud procul iam absunt ab hypothesibus 'τίνας ἂν εἴποι λόγους . . .' carmen nihil habet aut cum bucolicis aut cum Hercule commune, sed videtur alteri saeculo convenire. simile colloquium erat in Ennii Annali I.

App. 4. Δῆναί (Theocrit. XXVI)

Nomen e glossis arreptum. breviter narrantur Penthei res, sed ita ut et Penthei impietas et caedis atrocitas augeatur. deinde graviter poeta adfirmat nullum locum esse misericordiae in interitu impiorum, etiam si puer sit novennis; imo unam esse servandam sanctitatem et cum Baccho etiam Cadmeidas Penthei interfetrices divino cultu esse impertiendas.

Apparet respici certum facinus, caedem pueri novennis, quam poeta iustam esse iactat, adulatus interfetrices. quod facinus ignoratur. carmen arte est exigua, sermone paene plebeio. itaque incredibile ab Eustathio et Musuro recte adscriptum esse Theocrito.

App. 5. Ὀαριστός (Theocrit. XXVII)

Nomen finxit Musurus. principium deest, animo refingendum e versibus ultimis a Musuro omissis. quod tale fere erat. verba faciebat pastor dives ad alterum pastorem 'ecce fistula praeclara, quam praemium propono ei qui suavissime cantaverit.' paret imperato alter cantatque dialogum pueri et puellae. puer virgini primum osculum eripit, deinde (hic incipiunt ea quae tenemus) sensim ad venerem eam pellicit. cantu finito reddit pastor fistulam, ut aliorum pastorum cantus examinatum eant.

Sermone indocto, versibus teneris, imitatione cum Theocriti tum Bionis, lascivia rusticitatem simulante paene Longiana aetas indicatur proxima Artemidoro. amores pueri puellaeque rustici saepius picti prostant Pompeis, non quidem ex hoc carmine, sed lascivia eadem.

App. 6. Βουκολικός (Theocrit. XX)

Bubulcus ab Eunice meretrice urbana spretus fastus urbanos ita detestatur ut ipsius stultitiam agrestem rideamus.

Exprimuntur cum Theocriti tum Bionis multa; versuum mollitia Bionica est. religiones commemoratae Asianam originem prodere videntur.

App. 7. Ἀλκίς (Theocrit. XXI)

Carmen Diophanto cuidam dedicatum sententiam Euripideam *χρεία διδάσκει* exemplo piscatorum adstruit. quorum describitur paupertas, dein alter, Asphalio a Neptuno appellatus, socio somnium narrat, quod ille non ex arte interpretum sed duce sana ratione ita interpretatur ut doceat strenue esse laborandum.

Peculiare huic carmini quod mores emendare studet. numeri satis elegantes, sermo non item. nulla bucolicorum imitatio. convenire videtur aetati Bucolisci.

App. 8. Moschi Ἔρως δραπέτης (Mosch. I)

Veneris proclamatio, qua praemio Venereo proposito Amorem fugitivum investigari et ad se deduci iubet.

Elegantissime poeta se ad proclamationes applicat quibus servi fugitivi vulgo repetebantur. imitatur eum iam Meleager Anth. Pal. v. 77. Moschi nomen in codice Φ omissum servavere Anthologia et Stobaeus.

App. 9. Κηριοκλέπτης (Theocrit. XIX)

Veneris ad Amorem apud aculeo ictum apophthegma.

Eandem hypothesin melius tractat Anacreonteum 35. sine omni probabilitate modo Bioni, modo Moschi tributum est carmen nullo nomine commendabile.

App. 10. Bionis Ἐπιτάφιος Ἀδώνιδος (Bio I)

Recitat poeta atque capita narrationis versu intercalari, cuius tamen non eadem semper forma est, distinguit. quo artificio effecit ut pro narratione quam audiamus singulas scaenas quasi oculis collustremus, errores Veneris corpus mariti quaerentis, planctus reperto Adonide, curam corporis in lecto geniali collocati, naenias deorum.

Carmen non ipsi cultui sacro destinatum est sicut simile Adoniasusarum, sed eximia arte ipsius religionis et voluptates et terrores excitat.

Nomen auctoris monstravit Epitaphius Bionis.

App. 11. Εἰς νεκρὸν Ἀδωνιν, Anacreonteum

Narratur quomodo aper Adonidis interfector ab Amoribus captus, cum se defendisset, a Venere in thiasum receptus sit.

Carmen vix multo ante ultima antiquitatis tempora conditum sero collocatum est ad Adonidem Bioneum.

App. 12. Ἐραστῆς (Theocrit. XXIII)

Narratur χρεία amatoria, quomodo Amor pueri crudelitatem puniverit, qui ne mortuum quidem amatorem, cuius corpus suspensum in vestibulo suo reppererat, reverebatur.

Carmen aequale, sed deterius etiam Bucolisco, Moschi potissimum imitationem ostendit.

App. 13. Ἐπιθαλάμιος Ἀχιλλέως (Bio II)

Nomen ab editoribus fictum male convenit, cum neque hic ullum sit epithalamium neque omnino clandestino Achillis cum Deidamia concubitus hymenaeus cantatus sit. re vera mimus est. Lycidas pastor a Myrsone iubetur Scyrios Achillis amores cantare. incipit narrationem epicam, quae mox Achillem inducit Deidamiae insidiantem; sed medio in versu abruptitur fragmentum.

Carmen, quod bucolicam formam epicae narrationi aptare studet, vel nominibus Lycidae et Myrsonis imitationem Bionis prodit.

App. 14. Moschi Εὐρώπη (Mosch. II)

Carmen mere epicum inter bucolica Artemidori numquam videtur receptum esse. Europa in somniis duas mulieres videt de se ipsa concertantes, Asianam et peregrinam, cui tamen magis favet. expergefata cum ancillis ad litus properat flores collectura arrepto calatho aureo, cuius caelatura accurate describitur (exemplo erat poetae Theocriti Thyrsis). repraesentatur Io in vaccam conversa a Iove ad Nilum sanata: ita Iovis tauri praenuntiatur facinus. qui mox accelerat, virginem pellicit ut in dorsum suum ascendat, portat eam per mare, desperantem consolatur, in Creta insula filias ex ea procreat (reges, atque terrae Europae nomen indit a Tyria puella; haec enim in extremo carmine intercidissee certo colligitur).

Europa per mare rapta adstantibus deis marinis haud raro similiter spectatur in artis operibus; sed a pictura poesis doctam esse credere malo.

Moschi fragmentum I

Sermonem facit rusticus. cum levi vento mare moveatur subinde se vitae marinae capi desiderio, sed mox oborta procëlla terram et silvam praeferre. aerumnosam esse piscatoris vitam, rusticum leni fontis susurro demulceri.

Erat 'conflictus maris et terrae' bucolice ornatus fortasse secundum Sophronis mimum ὠλιεύς τὸν ἀγροιώταν. Γὰ καὶ θάλασσα Epicharmi erat comoedia.

Moschi fragmenta II, III

Integra sunt ἐρωτύλα. talia olim in scoliis cantari solebant; quae epice reddi verisimile est. nam elegidia Theognidea atque epigrammata Moschi aequalia aliter sunt composita.

Bionis fragm. V

Poeta interpellatus num in omne aevum Musis valedixerit respondet satis sibi esse laboratum. si placerent quae adhuc fecisset, bene esse, sin minus, nolle se in tam brevi vita amplius se torquere.

Persentiscimus taedia Bionis non quantum expectaverat aequalibus accepti.

Bionis fragm. VI, VII

Integra ἐρωτύλα, quae ab Anacreonteis propius absunt quam a Theocrito.

Bionis fragm. VIII

Amator Vesperem implorat ut per noctis tenebras sibi viam monstret. similia haud rara in epigrammatis inde ab Asclepiade, a Romanis poetis in elegiarum amplitudinem aucta.

Bionis fragm. IX

Enumerantur nobilissimae amicorum bigae. superest ex carmine paedico.

Bionis fragm. X

Integrum ἐρωτύλον. auceps puer cum Amorem capere nequeat a sene de natura divinae avis edocetur. expressit Longus ii. 3 sqq.

Bionis fragm. XV

Mimus bucolicus. comparantur inter se quattuor anni tempestates. carmen erat simile 'conflictuum' quale est Moschi fragm. I. 'Conflictus Veris et Hiemis' est in Anthologia Latina Riesii 687.

TECHNOPAEGNIA.

Simiae Πτέρυγες Ἔρωτος

Verba facit statua Amoris barbati et miram figuram a natura dei repetit.

Carmen in alis simulacri antiqui inscriptum solutionem dabat quaestionis quam illud in doctis visitoribus excitabat.

Simiae Πέλεκυς

Explicatur id quod intuentibus ante oculos erat, nempe securis antiquissima in fano Minervae dedicata. dedicasse eam Epeum Troia capta. simul celebratur carminis Homerici virtus quae servo Atridarum immortalitatem conciliaverit.

Colligimus Simiam haec inscripsisse in antiqua illa quae Epei credebatur securi; monstrabantur ferramenta Epei Metaponti, Iustin. xx. I.

Simiae Ωόν

Verba facit ovum luscinae Doricae, quod idem est carmen Simiae Rhodii, nimirum ovo ita inscriptum, ut certo tantum artificio adhibito recte legi possit. Mercurium id ovum hominibus monstrasse et pedibus praesse modos, ut recte legentes a monometro ad decametrum progredierentur.

Sollerter inscribe carmen in ovo, propone doctis sodalibus, vide num recte recitare versiculos valeant: laudabis iocum Simiae.

Theocriti Σύριγξ

‘Theocritus Pani fistulam dedicat ut Echoni suae suaves modos cantet.’ haec griphis involuta Theocritus in fistula inscripsit, Simiae iocos imitatus. exprimit Thalysia sua; itaque Lycidae aut Tityro griphos proposuisse videtur.

Dosiadae Βωμός

‘Dedicavit me Iaso Chrysae post Tali mortem; ad me Philocteta a serpente percussus est.’ haec per griphos dicit Dosiadas Theocriti Fistulam aemulatus. videri vult Arae Lemniae titulus, sed in charta tantum legebatur scriptus.

Besantini Βωμός

‘Aram castam Olympio dedico, ut in ea sacra faciat.’ nulla hic fingitur ara nisi quae in versuum recte exaratorum figura est. cui ara dedicata sit ex acrostichide demum patefit. poeta (cuius nomen suspectum est) hanc Arae alterius imitationem Hadriano obfert tenebricosae doctrinae amatori.

SUPPLEMENTVM

PRAEFATIONIS ET ADNOTATIONIS

QVOD emendatior altera haec Bucolicorum editio in publicum prodit, duobus potissimum debeo viris doctis, qui de priore editione et de libro simul edito, cui inscripsi *Textgeschichte der Griechischen Bukoliker*, sententiam dixerunt, Ricardo Reitzenstein (*Berliner philologische Wochenschrift*, 1907, Num. 49) et Maximiliano Rannow (*Wochenschrift für class. Philologie*, 1909, Num. 47 et 48). hic vero eximia benevolentia etiam editionis meae exemplum utendum mihi commendavit, in quo multa aut correxit aut adnotavit, quibus quatenus et licebat et aequum erat gratissimo animo usus sum. denique Carolus Wendel, scholiorum Theocriteorum editor futurus, postquam alia per litteras indicavit atque ipse de Holoboli Technopaegniorum editione disputavit (*Byzant. Zeitschrift* xvi. 460), imagines Technopaegniorum quae in codicibus F, Y, Z, Laur. 32, 52 prostant lucis ope factas mecum communicavit, ita ut iam satis certo de horum carminum memoria constet et ad Theocriteam compluria adcreverint, de quibus necessario hic agendum est. quamquam ne hoc quidem tacendum est, nullum verbum novis subsidiis esse emendatum. at errores a me commissos expuli haud paucos, quae peccata fortasse novis aliquot emendationibus e parte redemisse videbor. maxime doleo gravissimum errorem non potuisse emendari, quo carmen 2 post 14 collocavi, cum in K quem sequi et debebam et volebam antecedit. ceterum esse in his carminibus multa incerta minime ignoro, alii igitur aliter sentiant necesse est. qui tamen, obsecro, editori in dubiis suam tenenti viam ne succenseant.

Familiae optimae Π, ad quam B et K pertinere nullus dubito, exempla proba usque ad saeculum xvi servata perisse questus eram; periit etiam liber Athous

Laurae, quem in cod. Vatic. 1412 ita descripsit Ianus Lascaris: 'Ηρακλῆς Δωρίδι, οὗ ἡ ἀρχή 'Ηρακλέα δεκάμηνον.' Αἰνὰ ἢ Βάκχαι 'Ἰνὼ καὶ τονόα χά μαλοπάρανος 'Αγανά.' παιδικὰ Συρακούσια (?) 'ὠιαὶ τῷ χαλεπῷ, διεφθαρμένον.' possidet etiamnunc Iberorum coenobium in Atho codicem Theocriti, de quo cum Sp. Lambros, in cuius catalogo 4381 est, spem excitasset, familiaris meus W. R. Paton multa molitus tandem effecit ut librum inspiceret nuntiavitque inesse carmina 1. 5-9, 2. 10-15, 3 cum scholiis minio pictis. apparet exemplum esse editionis vulgaris nec multum boni inde posse expectari. tales libros extare complures et olim habebam compertum et nuper comperi; probas Ambrosiani lectiones hic illic servari facile credo, quod de Laurentiano 32, 52, Pindari D, accurata et docta disputatione docuit F. Garin (*Studi di filol. class.* xv. 311), sed recensionem Theocriti inde promoveri si credidissem, edere eum non essem ausus, confirmavitque indicium meum Wendelius, scholiorum causa bibliothecas perscrutatus. haud ignorabam huius generis fuisse codicem quo Gregorius Corinthius saec. xii usus est; tamen quae excerpseram in adnotatione proponere nolui, nec paenituit brevitatis. quid quod non melioris notae sunt duorum codicum laciniae mille annis antiquiores, de quibus egi *Classical Review* xx. 103; nam ea quae in praefatione p. vi tetigi etiamnunc latent. alterum est fragmentum Berolinense, scriptum in membrana non ante saec. vi, editum a Schubarto et me, *Berlin. Classikertexte* v. 1. 55. continet pauca verba versuum 10. 20-24 et 14. 59-63. plura supersunt e codice item membranaceo qui saeculi quinti esse dicitur, servata cum Vindobonae tum Parisiis, edita a C. Wessely, *Wiener Studien* viii. 221 et *Mittheil. aus den Papyri Rainer* anni 1887, p. 78. servata sunt versuum 1. 14-18, 27-32 ultimae, 1. 46-53, 59-65 primae litterae, deinde pauca e versibus 4. 34-38, 5. 3-8, 50-56, 83-89, porro primae litterae 13. 53-64, Baccharum (Append. 4) 10-20 ultimae, denique nonnulla

e versibus 15. 15-25, 48-59, 16. 6-31, 40-64, 22. 33-35, 65-68. codex parum emendate a correctore etiam magis corruptus est; cavendum igitur ne incertissimis variarum lectionum vestigiis insistamus. itaque pauca subnotavi, signo R usus; alia infra proponentur.

Edita sunt his ultimis annis Anthologiae volumen tertium a Stadtmüllero, in quo multa Theocriti epigrammata insunt, et Stobaei volumen tertium ab O. Hense, quo pleraque Moschi et Bionis fragmenta continentur. unde plura quam adnotatio in margine proposita capiebat supplenda erant. itaque nunc adnotationis supplementum propono, ordinem carminum secutus.

Theocrit. 3. 16 ἡ ῥα λεαίνης μαστὸν ἐθήλαξεν (sic Stobaeus). cum duo manifesta vitia antecedant, ne aoristus quidem probandus est, etsi placere potest prae imperfecto codicibus tradito, et in Iuntina ei substitutus est.

5. 87. ἀναβον codices.

5. 89. Ne quis miretur accentum acutum, cum circumflectere adsuverimus παρελάντα, diserte moneo transisse ἐλάν verbum in flexionem in -μi apud Coos, cf. *Götting. Dialect-Inschr.* iv. 3. 533. maxime luculentum hoc Coae dialecti in Theocrito documentum.

5. 109. Legitur in Hesychio ἦβη... καὶ ἄμπελος. quodsi peculiare vitis genus ita vocabatur, versus intelleguntur.

11. 60. Spero me emendasse νῦν μὰν ὦ κόριον, νῦν αὐτίκα (αὐτό γα codd.) νεῖν γε μαθεῖναι, αἶ κα... ξένος... ἀφίκεται. futurum ab aoristo formatum Syracusanis condonandum est, multo illud minus mirum quam imperativus ἀφίκενσο. post repetitum νῦν nihil convenit nisi adverbium temporale, atque ridemus Cyclopem qui, cum sub mari degere natura ei negaverit, natare certe ilico discere paratus est, modo praesto sit qui id doceat. quippe condicionem addit subtimidus, qua promissum ad kalendas Graecas prorogatur.

11. 72-77. Haec quoque Cyclopi esse ex arte et historia monologi Graeci sequitur, quam praeclare scripsit Fr. Leo (*Monolog im Drama*, p. 108).

13. Ad papyrum Oxyrhynchensem accesserunt membranae Parisinae R, eo certe laudandae quod spurio versu 61 carent.

13. 73. Monet Rannowius praestare Ἡρακλέην ceterorum librorum, ita enim scripsisse Apollonium Rhod. 2. 769. edideram Ἡρακλῆ, K secutus, qui ἥρακλέη habet.

2. 60. (nam Φαρμακείτριαι ante Cyniscam collocandae sunt) ὑπόμαζον τὰς τήνω φλιᾶς καθυπέρτερα, πάσσ' ἔτι καὶ νῦν eleganter coniecit R. Wünsch (*Hessische Blätter für Volkskunde* viii. 115),

sed καθυπέρτερα ita dici posse non videntur, praesertim cum venena limini sublini iubeantur.

2. 144. τόγε in cod. Paris. 2758, libro recentissimo, legi Ahrens tradit.

14. 13. Agis Thessalus erat miles, Cleonicus Aetolus, Stratio oriundus, cf. Stephan. Byzant. s.v. Στράτιον.

14. 17. Aeschines, cum in villa rustica cenam parat, e penu promit bulbos et cochleas. bulbum nemo miratur, cochlearium, de quo Varro agit, r. rust. 3. 14, etiam in villa Graeca fuisse grati discimus. sed pectines ibidem nutrirī rerum natura vetat. tamen coniectura plerisque probatur βολβὸς κτεῖς κοχλίας, quia in mensa Attica hi cibi coniuncti apparent. sed multus fierem, si talia vellem persequi.

14. 60. ἀνὴρ οἷός τις Berolinense fragmentum; cetera desunt. credo scribam peccasse.

15. 50. πάντες ἐρινοί, Spohnii et Meinekii coniecturam, confirmavit Phoenicis iambus nuper e papyro Heidelbergensi editus v. 80, οἱ δ' οὔτε σῦκα, φασίν, οὔτ' ἐρίν' εὔντες. vulgi homines sunt οὔτε γνήσιοι οὔτε κίβδηλοι, quales Dantes dicit *senza infamia e senza lodo*, a superis inferisque deis pariter contemptos. Aegyptii nebulones ὀλοκίβδηλοι sunt.

16. R, cuius hic paullo plura verba servata sunt, praeter errores proprios (21 οἴσετε μηδέν, 24 αἰοιδῶι, 25 πολλούς, 30 sub finem versus -φιχ-?) 16 πόθεν αὔσεται habet cum P H S A E, quos omnino spreui nullo Theocriti detrimento. apparet autem ne hanc quidem recensionem a Byzantinis demum tam perditae esse corruptam.

16. 44. R utrum habuerit θεῖος, quod Syrianus legit, an ὁ θεῖος, quod Φ tradit, definiri nequit.

22. 69. Spero me emendasse οὐ γύννις ἐὼν κέκληκέ σ' ὁ πύκτης. codices κεκλήσεθ' ὁ.

28. 4. καλᾶμωι ὑπ' ἀπλάτῳ scribere non dubitavi, mutatione lenissima. nam ἄπλατον=ἄπλετον Graecos dixisse, ubi ἄπλατον=ἄπλητον ne cogitari quidem potest, cum aliorum tum Diodori loci ostendunt in Thesaurο collecti, inter quos est 2. 49 τερέβινθος ἄπλατος et ἄρκευθος ἄπλατος.

30. 1. ὦαί ex Athoo descripsit Lascaris.

Append. 4 (Δηναί). In Athoo legebatur inter Heracliscum et Paedicum 2; quod minime miramur, cf. *Textgesch.* 87. sed in R hoc carmen Hylam excipiebat. unde non sine specie veri Reitzenstein collegit Theocriteum habitum esse carmen, quamvis spurium sicut 8 et 9.

Append. 6. 21. Abieci coniecturam meam meliora edoctus a critico 'My' *Rev. critique* 1907, 362.

Append. 10. 89 (Adon.). ἀλλεται αἰαί in ἀλλ' ἔλεγ' αἰαί potius mutandum esse opinatus est P. Maas. idem cum olim mihi in mentem venisset, abieceram: requiri enim praesens tempus proxima docent.

Append. 14. 60 (Europ.). Blassio, qui Theocr. 24. 59 eximie correxerat, in mentem venisse, ut ὡσεὶ τε τις in ὡς ιστίον mutaret, post mortem acutissimi viri publicatum est. nollem factum. nam ut taceam de mutatione nimis violenta, proximum versum omnino non respexit.

Mosch. frag. 1. Adnotationi addendum est: ἱ βάλλῃ Gaisford: βάλοι 5 μακρὰ om. codd. probi, add. B, i.e. Graecus homo, qui saec. xvi Parisinum 1985 scripsit; operae pretium est, eximii huius critici nomen quaerere, nec laudo abici Gaisfordi signum B. 7 καὶ Stephanus: τάχα 10 ἁ πλάνος B: ἀπλανὼς 13 ἁ τέρπει B: ἀτερπῇ

Bion. frag. 3. Versus corruptissimi prostant in capite περὶ πολιτείας: inerant igitur, quae huic titulo aliquo modo convenirent.

Bion. frag. 9. 4. χαλεποῖσιν ἐν Ἀξεινοῖσιν sanum esse animadverteri, cum forte in Orphei Argonauticis legerem 197 ἐπὶ πλόον Ἀξεινοιο. nam si ponti proprium nomen erat Ἀξενος, accolae item Ἀξεινοιο appellari poterant commodissime.

Bion. 11. 3. Versus exit in καὶ τὴν αὐτᾶι. sciebamus τὴν posse produci, produxit enim Theocritus 2. 20. sed ne id quidem ignorabamus, Graecum versum in duos spondeos non exire. frustra igitur librarii defenduntur in Glotta i. 238.

Simiae Alae. in Laurent. 32, 52 pictus est Amor, puer bracis et tunica manicata indutus, arcum tendens; carmen in alis scriptum est, cf. Wendel, Byz. Zeitschr. xvi. 465, qui imaginem photographice commodavit. textus valde memorabilis est. 1 βαθύστερον cum K, sed τ' ἄλυδς, ubi τ' unus praeterea servavit Hephaestio 2 βεβριθότα ut omnes, sed λάχναίς, ubi λάχναί Salmasius, λαγναί(c) cett. 4 εἴκε φραδέσσι, tantum non recte (φραδαῖσι); ceteri graviter peccant 5-8 propriis vitiis ἐρπέθ' ἀπανθ' ὅσ' ἔρπει δι' αἶθρας χάους τε, οὔτι Κύπριδος 9 δ' ἀέρος suprascripto ως; idem videtur in B fuisse, nam ἄρεος Call., ἔρωσ Iunt. 10, 11 ut K B 12 ἐγὼ ἐνοσφισάμην, illud recte cum Iunt.; ἐγὼν cett. ἔκρανον δέ cum A²

Simiae Ovum. Codicis Z imaginem edidit Wendel; Stephanus (p. 386 editionis anni 1579) exemplum suum accurate reddidit. codicis deterrimi C lectiones supra proposui, vereor ut satis plene. itaque hic non singulorum errores cumulare, sed Holoboli recensionem dare iuvat, ubicumque rectius aut clarius fieri potest. 3 τί τὸδ' ὥν νέον ἀηδόνας Δωρίας ἀγρίου 5 δὴ ἀγνά, sed ἀγνᾶς servatum est, traiectionem post ὠδὺς 6 7 ἤμιζε 8 φίλος | λεσβροτῶν . . . πέτροισι 9 initio ὄνω δ' et in marg. ὅρ . . (sic) ὠνξε 10 ἀριθμὸν δ' εἰς ἄκρον (corr. ex -ος) . . . κόσμον γέμοντα ῥυθμὸν 11 ποδῶν πιάσκει (sic) 13 θοαῖσι τ' αἰόλαις κῶλα ἀλλὰ σῶν ὅρσι-πέδων ἔ. τεκέεσσι; Z² supra κῶλα addit e coni. ἴσα 15 κατα-ρhythμίας ἵχνοι τιθήνας; ἵχνη C² Z², ἵχνος dedit Steph. 16 τ' ἄντρα 17 καὶ τῆς ὁμόθυμος ἀμφίπαλτον αἰψ' οὐδ' ἂν θῆς ἐν κόλποις δεξάμενος πονυκότητα 20 μολπαῖς

OXFORD CLASSICAL TEXTS

The prices given of copies on ordinary paper are for copies bound in limp cloth; uncut copies may be had in paper covers at 6d. less per volume (1s. less for those priced from 6s. in cloth).

All volumes are also on sale interleaved with writing-paper and bound in stout cloth; prices in square brackets.

February, 1913

OXFORD: AT THE CLARENDON PRESS

LONDON: HENRY FROWDE

OXFORD UNIVERSITY PRESS, AMEN CORNER, E.C.

Crown 8vo. Prices in cloth (A), interleaved (B), on India paper (C)
 Uncut copies in paper covers at 6d. less (1s. for those priced at 6s. or above in cloth)

Greek

		A	B	C
Aeschylus.	A. SIDGWICK	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
Antoninus.	J. H. LEOPOLD	3s.	5s. 6d.	4s.
Apollonius Rhodius.	R. C. SEATON	3s.	5s. 6d.	4s.
Aristophanes.	F. W. HALL, W. M. GELDART			8s. 6d.
	I. Ach., Eq., Nub., Vesp., Pax, Aves	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
	II. Lys., Thesm., Ran., Eccl., Plut. fr.	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
Aristotle.	I. BYWATER. De Arte Poetica	2s.	4s. 6d.	
	Ethica. (Quarto writing-paper, 10s. 6d.)	4s.	8s.	
Bucolici Graeci.	U. v. WILAMOWITZ-MOELLENDORFF.	3s.	7s.	4s.
Demosthenes.	S. H. BUTCHER			12s. 6d.
	I. Orationes I-XIX	4s. 6d.	8s. 6d.	
	II. i. Orationes XX-XXVI	3s. 6d.	7s. 6d.	
Euripides.	G. G. A. MURRAY			12s. 6d.
	I. Cyc., Alc., Med., Heracl., Hip., Andr., Hec.	3s. 6d.	7s. 6d.	} 9s.
	II. Suppl., Herc., Ion, Tro., El., I. T.	3s. 6d.	7s. 6d.	
	III. Hel., Phoen., Or., Bacch., Iph. Aul., Rh.	3s. 6d.	7s. 6d.	4s. 6d.
Hellenica Oxyrhynchia cum Theopompi et	Cratippi fragmentis. B. P. GRENFELL, A. S. HUNT	4s. 6d.	8s. 6d.	
Herodotus.	K. HUDE. I (Books I-IV)	4s. 6d.	10s.	} 12s. 6d.
	II (Books V-IX)	4s. 6d.	10s.	
Homer. I-II. Iliad.	D. B. MONRO, T. W. ALLEN. I-XII	3s.	5s. 6d.	} 7s.
	Books XIII-XXIV	3s.	5s. 6d.	
	III-IV. Odyssey. T. W. ALLEN. Books I-XII	3s.	5s. 6d.	} 6s.
	Books XIII-XXIV	3s.	5s. 6d.	
	V. Hymns, etc. T. W. ALLEN	4s. 6d.	8s. 6d.	5s.
Hyperides.	F. G. KENYON	3s. 6d.	6s.	
Longinus.	A. O. PRICKARD	2s. 6d.	5s.	
Lysias.	K. HUDE	3s. 6d.	7s.	4s. 6d.
Plato.	J. BURNET. (India Paper I-III, 20s. IV-V, 18s.)			
	I. Euth., Apol., Crit., Ph.; Crat., Tht., Soph., Polit.	6s.	12s.	7s.
	II. Par., Phil., Symp., Phdr.; Alc. I, II, Hipp., Am.	6s.	12s.	7s.
	III. Thg., Chrm., Lch., Lys.; Euthd., Prot., Gorg., } Men.; Hp., Ma. et Min., Io, Mn.	6s.	12s.	7s.
	IV. Clit., Rep., Tim., Critias	7s.	14s.	8s. 6d.
	Republic separately (4to with margin, 10s. 6d.)	6s.	12s.	
	Clit., Tim., Crit., paper covers, 2s.			
	V. Part i. Minos, Leges I-VIII	} 8s.	16s.	10s. 6d.
	Part ii. Leges IX-XII, Ep., Epp., Def., Spuria			
	Separately: Tetr. i; Ap. and Men.; Tetr. v, paper covers, 2s. each. Tetr. vi 4s.	4s.		
Theophrasti Characteres.	H. DIELS	3s. 6d.	6s.	[together 8s. 6d.]
Thucydides.	H. STUART JONES. Bks. I-IV; V-VIII each	3s. 6d.	7s. 6d.	
Tragicorum Fragmenta Papyracea.	A. S. HUNT	3s.	5s. 6d.	
Xenophon.	E. C. MARCHANT. I-III			12s. 6d.
	I. Historia Graeca and III. Anabasis	each 3s.	7s.	
	II. Libri Socratici and IV. Institutio Cyri	each 3s. 6d.	7s. 6d.	
The Oxford Greek Testament. The Revisers'	Text, with app. crit. by A. SOUTER (Quarto writing-paper, 8s. 6d. net). Not sold in paper covers	} 3s. net		4s. net.

Latin

A

B

C

Asconius.	A. C. CLARK	.	.	.	.	.	3s. 6d.	6s.	
Caesar, Commentarii.	R. L. A. DU PONTET	.	.	.	.	.			7s.
Bellum Gallicum	.	.	.	.	.	.	2s. 6d.	6s.	
Bellum Civile	.	.	.	.	.	.	3s.	7s.	
Catullus.	R. ELLIS	.	.	.	.	.	2s. 6d.	5s.	
With Tibullus and Propertius	.	.	.	.	.	.			8s. 6d.
Cicero, Epistulae.	L. C. PURSER	.	.	.	.	.			21s.
I. ad Fam.	.	.	.	.	.	.	6s.	12s.	
II. ad Att., Pars i (1-8), Pars ii (9-16).	.	.	.	.	.	.	each 4s. 6d.	8s. 6d.	
III. ad Q. F., ad M. Brut., Fragm.	.	.	.	.	.	.	3s.	5s. 6d.	
Orationes.									
Rosc. Am., I. Pomp., Clu., Cat., Mur., Cael.	A. C. CLARK	.	.	.	.	.	3s.	7s.	18s. 6d.
Pro Milone, Caesarianae, Philippicae.	A. C. CLARK	.	.	.	.	.	3s.	7s.	
Verrinae.	W. PETERSON	.	.	.	.	.	4s.	8s.	
Quinct., Rosc. Com., Caec., Leg. Agr., Rab. Per-	.	.	.	.	.	.	3s.	7s.	16s.
duell., Flacc., Pis., Rab. Post.	A. C. CLARK	.	.	.	.	.	3s.	7s.	
Post Reditum, De Domo, Har. Resp., Sest., Vat.,	.	.	.	.	.	.	3s.	7s.	
Prov. Cons., Balb.	W. PETERSON	.	.	.	.	.	2s. 6d.	5s.	16s.
Tull., Font., Sull., Arch., Planc., Scaur.	A. C. CLARK	.	.	.	.	.	2s. 6d.	5s.	
Rhetorica.	A. S. WILKINS	.	.	.	.	.			7s. 6d.
I. De Oratore	.	.	.	.	.	.	3s.	7s.	
II. Brutus, etc	.	.	.	.	.	.	3s. 6d.	7s. 6d.	
Horace.	E. C. WICKHAM.	Ed. 2.	H. W. GARROD	.	.	.	3s.	5s. 6d.	4s. 6d.
Isidori Etymologiae.	W. M. LINDSAY.	Two vols.	20s.				32s.	25s.	
Lucretius.	C. BAILEY	.	.	.	.	.	3s.	5s. 6d.	4s.
Martial.	W. M. LINDSAY	.	.	.	.	.	6s.	12s.	7s. 6d.
Nepos.	E. O. WINSTEDT	.	.	.	.	.	2s.	4s. 6d.	
Persius and Juvenal.	S. G. OWEN	.	.	.	.	.	3s.	5s. 6d.	4s.
Plautus.	W. M. LINDSAY.	I. Amph.—Merc.	.	.	.	.	6s.	13s. 6d.	16s.
		II. Miles—fragm.	.	.	.	.	6s.	13s. 6d.	
Propertius.	J. S. PHILLIMORE.	(I. P. with Catullus).	3s.				5s. 6d.		
Statius	.	.	.	.	.	.			10s. 6d.
Silvae.	J. S. PHILLIMORE	.	.	.	.	.	3s. 6d.	6s.	
Thebais and Achilleis.	H. W. GARROD	.	.	.	.	.	6s.	12s.	
Tacitus	.	.	.	.	.	.			15s.
Annales.	C. D. FISHER	.	.	.	.	.	6s.	12s.	7s.
Historiae.	C. D. FISHER	.	.	.	.	.	4s.	7s. 6d.	5s. 6d.
Opera Minora.	H. FURNEAUX	.	.	.	.	.	2s.	4s. 6d.	
Terence.	R. Y. TYRRELL	.	.	.	.	.	3s. 6d.	7s. 6d.	5s.
Tibullus.	J. P. POSTGATE.	(India Paper, see Catullus)	2s.				4s. 6d.		
Vergil.	SIR ARTHUR HIRTZEL	.	.	.	.	.	3s. 6d.	8s. 6d.	4s. 6d.
Appendix Vergiliana.	R. ELLIS	.	.	.	.	.	4s.	7s.	

Nouum Testamentum Latine, secundum Editionem Sancti Hieronymi.
 Recensuit I. WORDSWORTH, Episcopus Sarisburiensis; in operis societatem adsumto
 H. I. WHITE. Editio Minor. Edited by H. J. WHITE. With select apparatus
 criticus and marginal references. 2s. net; on Oxford India paper, 3s. net.

116385

UC SOUTHERN REGIONAL LIBRARY FACILITY

A 000 706 116 1

